

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	6407
Magyarország Kormánya és Ausztrália kormánya között kőolaj-készletezési szerződések tárgyában kötött megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6407
Dr. Kaderják Péter , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	6407
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6408
Dr. Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6409
Dr. Kaderják Péter , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	6410
Az energetikai tárgyú törvények, valamint egyes klímapolitikai és adózási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6410
Dr. Kaderják Péter , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	6411
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6413
Dr. Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6415
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	6417
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	6420
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6422
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	6423
Turi-Kovács Béla (Fidesz)	6426
Dr. Kaderják Péter , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	6427
Egyes szociális, gyermekvédelmi tárgyú, valamint egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6429
Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	6430
Felszólalók:	
Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6434
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6437
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6440
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6444
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	6448
Bósz Anett (független).....	6452
Varju László (DK).....	6454
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6455
Korózs Lajos (MSZP)	6455
Gréczy Zsolt (DK)	6457
Kovács Sándor (Fidesz).....	6459
Varju László (DK).....	6461
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6461
Mesterházy Attila (MSZP)	6462
Varju László (DK).....	6464
Gréczy Zsolt (DK)	6466
Bósz Anett (független).....	6467
Hajdu László (DK).....	6468
Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	6469
Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú, valamint az egészségüggyel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6471
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	6471

Felszólalók:

Dr. Molnár Ágnes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6477
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6480
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6486
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6489
Dr. László Imre , a DK képviselőcsoportja részéről	6493
Mesterházy Attila (MSZP)	6495
Rig Lajos (Jobbik)	6499
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	6502

A Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a Fudan Egyetem magyarországi felsőoktatási tevékenységének támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló javaslat általános vitája a lezárásig	6509
--	------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	6509
--	------

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6511
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6512
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6513
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	6515
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	6515

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6516
---	------

Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	6516
---	------

Felszólalók:

Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6518
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6520
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6522
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	6524
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	6527
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6530
Szabó Zsolt (Fidesz)	6530
Szilágyi György (Jobbik)	6531
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	6533
Szabó Zsolt (Fidesz)	6534
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	6534
Varju László (DK)	6535
Rig Lajos (Jobbik)	6535
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	6537

Napirend utáni felszólalás:

Dr. Lukács László György (Jobbik)	6539
--	------

Az ülésnap bezárása	6542
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. HORVÁTH ILDIKÓ államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
25. ülésnapja
2018. november 29-én, csütörtökön
(9.03 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Ausztria... - Ausztrália kormánya között kőolaj-készletezési szerződések tárgyában kötött megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3608. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kaderják Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország 28 másik országgal együtt tagja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, az OECD autonóm energetikai szervezetének, a Nemzetközi Energia Ügynökségnek.

Az ügynökség 1974-ben jött létre az olajválság kihívásainak kezelésére, a legnagyobb energiafogyasztó országok egységes fellépésének koordinálására. Szerepei azóta kibővültek az energiabiztonság fejlesztése, az energiaszegénység felszámolása és az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében vitt aktív nemzetközi fellépéssel. A kőolaj és kőolajtermékek ellátásbiztonsága érdekében az ügynökség nemcsak rendszeres elemző munkát végez, hanem geopolitikai vagy természeti katasztrófa miatt kialakult válsághelyzetekben is beavatkozik az energiaellátási vészhelyzetek kezelésének érdekében. Az ehhez szükséges stabilitási tartalék biztosítása érdekében az ügynökség valamennyi tagországának kötelezettsége, hogy az esetleges válsághelyzetekre felkészülés céljából legalább 90 napi nettó importnak megfelelő kőolajkészletet tartson fenn.

Magyarország 1997-ben vált az ügynökség teljes jogú tagországává, és 1998 óta teljesíti a 90 napos importkészletezéssel kapcsolatos kötelezettségeit. Jelenleg egyetlen olyan tagállama van az ügynökségnek, amely tartósan nem teljesíti a 90 napos készletezési kötelezettséget: ez a tagállam Ausztrália. Az ausztrál kormány a mulasztás kezelése érdekében tízéves megfelelési programot hirdetett meg, amelynek keretében az ausztrál hatóságok a jogi szabályozás felülvizsgálata és tárolóegységek létesítése által gondoskodnak elégséges mennyiségű kőolajkészlet

rendelkezésre állásáról. A megoldáskeresés részeként merült fel Magyarország szabad kőolajtároló kapacitásainak igénybevétele is mint az ausztrál kötelezettség teljesítését segítő eszköz. Az erről szóló megállapodást 2018. október 30-án írták alá az ausztrál fővárosban.

Tisztelt Országgyűlés! A földrajzi távolság okán jogos kérdésként vetődhet fel, hogy pontosan miben kíván Ausztrália kormánya Magyarországgal együttműködni. Az Ausztrália készletezési kötelezettségének való megfelelés végrehajtása érdekében az ügynökség minden olyan tagállamával kapcsolatba lépett, amely több tárolókapacitással rendelkezik, mint amennyi saját kötelezettsége fedezéséhez szükséges, és ilyen megfontolásból történt meg ez a magyar-ausztrál kapcsolatfelvétel is. Mivel Magyarország importkitettsége hagyományosan magas az energiahordozók terén, különösen a szénhidrogének terén, stratégiai megfontolásból a rendszerváltozás óta a magyar kormányzat tudatosan törekszik stratégiai kőolajkészleteinek belföldön tartására.

Magyarország ellátásbiztonságának garantálása érdekében az elmúlt évtizedekben jelentős tárolókapacitások létesültek. E kapacitásokra támaszkodva a MOL-csoport nemzetközi bértárolás terén már jelenleg is együttműködésben áll bolgár, brit, német, olasz, román és szlovén cégekkel. Az Ausztrália kormányával kötendő kormányközi megállapodás jogalapot teremt arra, hogy magyar olajipari vállalatok által tárolt kőolajtermékeket Ausztrália a kötelező készletei közé beszámíthassa. Az ausztrál partnerek megjelenése a magyar piacon tovább erősíti hazánk pozícióját a közép-európai kőolajpiacon, és közvetlen nemzetgazdasági érdeket szolgál.

Tisztelt Országgyűlés! Az a tény, hogy a magyar cégek közreműködnek Ausztrália kötelezettségének teljesítésében, nem jelent kockázatot Magyarország biztonsági kőolajkészleteire és kötelezettségei teljesítésére nézve. Ausztrália részére készletek jegyzése kizárólag a kereskedelmi készletek terhére lehetséges, Magyarország biztonsági készletei a hazai és nemzetközi előírásokkal összhangban továbbra is a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség kezelésében maradnak. Magyarország egyedülálló lehetőség kapujában áll, minden feltétel adott ahhoz, hogy a magyar-ausztrál együttműködés e területen kiteljesedjen. Kérem tehát az Országgyűlést, hogy az elhangzottak fényében támogassa az Ausztrália kormányával a kőolaj-készletezési szerződések tárgyában kötött megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz vezérszónokát, Csenger-Zalán Zsolt képviselő urat hallgathatjuk. Parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselő-csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor

először magam is olvastam ennek a törvénynek a címét, akkor én is úgy jártam, mint az elnök úr, hogy először hirtelen Ausztriát olvas az ember, hiszen meglehetősen idegen dolog egy ausztrál-magyar kőolajipari együttműködés, éppen a távolság okán, és ahhoz, hogy ez érthetővé váljon, ezt részben itt az államtitkár úr már megjegyezte.

Én talán annyit tennék még hozzá, hogy az egész onnan eredt, hogy 1973-ban egy nagy kőolajár-robbanás, olajválság sújtotta az egész világot, és sokan talán erre nem is emlékeznek. Akkor bizony voltak országok, ahol a gépkocsiforgalmat is le kellett állítani vagy csökkenteni kellett, az ipari felhasználásról nem is beszélve, tehát nagyon komoly válság volt, és akkor ez hozta létre a Nemzetközi Energia Ügynökséget, hiszen az OECD, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet éppen azért hozta létre ezt az ügynökséget, hogy koordinálja, szabályozza az olajipar, illetve az olajkitermelés és -felhasználás teljes vertikumát. Mára ez a '70-es évek óta inkább a kőolaj világpiacon árának, illetve a kőolaj stabilizálását kívánja létrehozni, de a legfontosabb a globális energiaellátásnak a biztosítása.

(9.10)

Éppen ezért írták elő ezt a bizonyos 90 napos tárolási kötelezettséget. Azt hiszem, éppen a magyar kőolajiparnak, illetve a MOL-nak egy nagy elismerés, hogy túl azokon az országokon, amiket itt államtitkár úr is felsorolt, Bulgária és így tovább, Ausztrália is Magyarországot választotta. Túl azon, hogy ez egy bértárolás, tehát ennek mindenképpen akár nemzetgazdasági bevétele is van, mindenképpen növeli azt a biztonságot, ami a hazai vagy a régiós ellátást jelenti, hiszen ha ne adj' isten, ebben a régióban történne bármiféle komolyabb ellátási probléma, akkor megállapodások alapján ezek a készletek csak itt vannak, és ezeket, nyilván az ausztrál kormányzat engedélyével, használni is lehet.

Egy nagyon fontos lépés - ahogy államtitkár úr is mondta - ez a megállapodás a magyar-ausztrál kapcsolatok bővítésében, úgyhogy a Fidesz-KDNP képviselőcsoportja mindenképpen támogatja ezt, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy a törvény elfogadását támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán nagy meglepetést nem árulok el, ha azt mondom, hogy az előttem szólóhoz hasonlóan a Jobbik is támogatni tudja ezt az előterjesztést. Nyilvánvalóan itt arról van szó, hogy egyfajta stratégiai készletezését, a célkitűzéseinek a teljesítését segítjük az ausztrál kormányynak, és nem pedig arról, hogy itt valóban kőolajmozgások fognak bekövetkezni Magyarország irányából Ausztrália irányába, már csak a földrajzi távolság okán is,

ahogy szintén már minden előttem felszólaló ezt elmondta.

Ennek ellenére persze természetesen nagyon fontos, hogy a Nemzetközi Energia Ügynökségnek tett kötelezettségeit mind a 29 tagállam teljesíteni tudja. Nyilvánvaló - ahogy elhangzott az előterjesztésből -, ennek ez idáig egyedül Ausztrália nem tudott megfelelni. Természetes, hogy ez ügyben felkutató minden olyan szövetséges országot, mármint a Nemzetközi Energia Ügynökségben tag szövetséges országot, ahol megfelelő tárolókapacitások állnak rendelkezésre.

Természetesen azt hozzá kell tenni, mindenképpen oda kell figyelni arra, de azt hiszem, ezzel sem lesz probléma, hogy Magyarország számára Magyarország ellátásbiztonságát semmilyen módon ne veszélyeztethesse, hiszen csak azokat a felesleges fennálló tárolókapacitásokat szabad és lehet ilyenre felhasználni, amely azon a tárolókapacitáson felül rendelkezésre áll, ami ahhoz szükséges, hogy Magyarországon minden körülmények között, akár egy-egy krízisidőszakban is a megfelelő mennyiségű kőolajkészlet, stratégiai készlet rendelkezésre álljon.

Amennyiben ez teljesül, és természetesen többletkapacitással rendelkezünk, ahogy az az előző években vagy évtizedekben kialakult, Magyarországon többlettároló kapacitások állnak rendelkezésre, különösen ha nemzetgazdasági bevétel is származik belőle, akkor nincs annak akadálya, hogy a mindenkori kormány saját politikai kapcsolatrendszerére szerint, illetve a nemzetközi különböző szervezetekben történő tagsága alapján ezeket a rendelkezésre álló tárolókapacitásokat felhasználja.

Úgyhogy száz szónak is egy a vége, ezt a nemzetközi együttműködési megállapodást vagy országközi együttműködési megállapodást a Jobbik frakciója támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padosorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Most megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm. Csak szeretném megköszönni a tisztelt országgyűlési képviselőknek és frakcióknak az előterjesztés támogatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az energetikai tárgyú törvények, valamint egyes klímapolitikai és adózási tárgyú törvények**

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3624. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót Kaderják államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az említett T/3624. számú törvényjavaslat hét energetikai tárgyú és kettő klímapolitikai tárgyú törvény, továbbá az energetikai tárgyú törvényekhez kapcsolódóan két adózási tárgyú törvény módosítására irányul. A módosításokat az elmúlt időszak jogalkalmazói, hatósági tapasztalatai, az energiaszektorban végbement változások és végrehajtott intézkedések teszik szükségessé. Engedjék meg, hogy a továbbiakban röviden szakterületi bontásban összefoglaljam a törvényjavaslat legfontosabb elemeit.

A bányászat tekintetében a törvény javasolt módosítása a bányászati tevékenységekkel kapcsolatos szabályozást finomítja. Egyes kérdésekben, például a fizetési kötelezettségek nem teljesítése esetén szigorítja a rendelkezéseket; más rész kérdésekben, többek között a termálvízzel kinyert szénhidrogének kapcsán egyértelműsítő rendelkezésekkel és versenyelőző intézkedésekkel javítja az ágazati szereplők helyzetét.

A javaslat a távhőszolgáltatás, a villamosenergia-ellátás, illetve a földgázellátás terén számos, esetenként az egyes ellátási nemek szabályozásán párhuzamosan átvezetett módosítást tartalmaz. Mindhárom területen megvalósítaná egyes eljárásrendek, többek között a panaszjárások vagy egyes cégjogi események eljárásrendjének egységesítését.

A villamosenergia- és a földgázellátásra vonatkozóan a fogyasztóvédelmi szempontokat megerősítő javaslatokat teszünk, többek között újraszabályoznánk a piacfelügyeletet, és két évről három évre emelnénk a panaszjárások és a szerződésből eredő igények elévülési idejét. Emellett teret engednénk a digitális megoldások terjedésének is, például a mérőleolvasás mobilapplikáción keresztüli elvégzésének lehetővé tételével.

Mindezekon felül, összhangban a bürokrácia csökkentésére irányuló egyéb intézkedésekkel, a távhőszolgáltatással kapcsolatban derogációra teszünk javaslatot. A módosítás a földgázellátás terén átvezeti az uniós adatszolgáltatási előírásokat, valamint lehetővé teszi, hogy a nemzeti közműszolgáltatás kialakításának hatékonyságnövelő és költségoptimalizáló hatása az árszabályozásban már 2019. január 1-jétől figyelembe vehető legyen.

(9.20)

A villamos energia tekintetében a kiegyenlítő fizetések rendszerének átszabása hoz még jelentősebb

újítást. Javaslatunk szerint a jövőben a kiegyenlítő fizetéseket nem a fajlagos díjak csökkentésével, hanem egyösszegű kifizetéssel hajtják végre.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, valamint a távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló törvény módosítása a villamos energiáról szóló törvényben bevezetendő kiegyenlítő fizetések rendszeréhez kapcsolódó adózási tárgyú előírások megalkotását szolgálja, emellett kapcsolódik a földgáz téli rezsicsökkentésével összefüggő kifizetésekhez is.

Két javaslatunk is érinti a hazai biztonsági szénhidrogénkészleteket. A földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény módosításának háttere, hogy jelenleg a biztonsági földgáztárolóban 51 százalékban tulajdonos a Magyar Fejlesztési Bank, 2020-tól azonban a Fejlesztési Banknak nem lehet részesedése földgáztárolóban, ezért a módosítás lehetővé teszi, hogy a banki részesedés a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség számára értékesíthető legyen.

A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvény módosítása pedig azt biztosítja, hogy a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség közgyűlésének döntéshozatalában a kőolaj- és a földgázszekció azonos súllyal bírjon, emellett egyértelművé teszi a biztonsági készlet számításának módszertanát.

A klímavédelem terén is számos előremutató javaslatot hoztunk a tisztelt Ház elé. Az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló törvény módosításával nemcsak a hatósági ellenőrzési jogosítványok erősödnek meg, hanem a létesítményüzemeltetők, az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló törvénnyel pedig a hazai kis- és középvállalkozások első sorban bürokratikus terhei csökkennek.

Mindezekon túlmenően a törvényjavaslat fontos újítása, hogy elfogadása esetén az állami erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásán alapuló szén-dioxid-kvóta értékesítéséből származó bevételeket teljes egészében kizárólag zöldítési célokra, főként az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését eredményező beruházásokra, pályázatokra lehet majd fordítani a törvény erejénél fogva.

Végül pedig megemlítem az energiahatékonyságról szóló törvény módosítását is, amely elsősorban a fogalmi keretek pontosítására és tisztázására irányul a gyakorlati tapasztalatok alapján. Létrejön az energetikai szakreferensi névjegyzék, ami könnyebbé teszi a szakreferensek igénybevitelére köteles gazdálkodó szervezetek számára, hiszen a névjegyzéken szereplő, a törvényi előírásokat igazoltan teljesítő szakemberek közül választhatnak, a kritériumoknak való megfelelésüket a jövőben nem kell vizsgálniuk. Ráadásul a szakreferensekkel fennálló jogviszony bejelentése is átkerül maguknak a szakreferenseknek a kötelezettségei közé.

Tisztelt Országgyűlés! A bemutatott módosításokkal jelentős előrelépéseket tehetünk energetikai és klímapolitikai szabályozásunkban. A törvényjavaslat

elfogadásának köszönhetően a földgáz- és villamosenergia-szektorban a piacfelügyelet korszerűsítése révén jobban érvényre fognak jutni a fogyasztóvédelmi szempontok, ugyanezen két szektorban elősegítjük az engedélyesek és a fogyasztók közötti elektronikus kapcsolattartást, a digitalizáció elterjedését és az innovatív technológiák térnyerését. Ha úgy tetszik, ez a kormányzat első digitalizációs törvényalkotási csomagja, amelyet szándékaink szerint továbbiak fognak követni ezen a területen.

Az energetikai tárgyú törvényekhez kapcsolódó adószabályozás módosítása hozzájárul az alacsony rezsiköltségek védelméhez. A kvótaértékesítésből származó bevételket az utolsó fillérig mind gazdaságzöldítésre, azon belül többek között energiahatékonyságot növelő beruházásokra fordítva jelentős előrelépést teszünk az éghajlatvédelem területén, hiszen a legtisztább, leginkább klímabarát energia a feleslegesen el nem használt energia.

Végül a szakreferenciális rendszer fejlesztésével megvalósul az energiahatékonysági erőfeszítések támogatása is. Segítséget kap a hazai feldolgozóipar energetikai innovációs képessége és általános erőforráshatékonyság-javítási törekvése.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az energetikai tárgyú törvények, valamint egyes klímapolitikai és adózási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3624. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Manninger Jenő képviselő úr, a Fidesz vezérszónokának véleményét hallgathatjuk. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszak jogalkalmazói hatósági tapasztalataira, az energiaszektorban végigment változásokra és végrehajtott intézkedésekre tekintettel az energetikai tárgyú, valamint azokkal összefüggő egyes jogszabályok vonatkozásában több különböző tárgyú, de a hazai energiaszabályozás egyes eseteiben kiemelt jelentőséggel bíró módosítás vált szükségessé. Az önök előtt fekvő energetikai tárgyú törvények, valamint egyes klímapolitikai és adózási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat több lényeges módosítást tartalmaz a bányászat, a távhőszolgáltatás, a földgáz, illetve a villamos energia vonatkozásában.

A bányászatról szóló 1993. évi törvény módosítása keretében a kutatási engedély adása, a bányatelep megállapítása, valamint a bányászati jog átruházása pénzügyi-gazdasági feltételei szigorításra, és a kérelmezőt terhelő fizetési kötelezettségek elmaradásából eredő jogkövetkezmények szélesítésre kerülnek, ugyanakkor a szabályozás fizetési kedvezményt biztosít olyan esetekre, amikor a bányavállalkozón kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést.

A kutatási tevékenységgel kapcsolatban felmerült hatósági feladatok bővülésével és a kitermelt ásványi nyersanyag mennyiségének növekedésével párhuzamosan a felügyeleti díjat fizetők köre a kutatási tevékenységet végző bányavállalkozókra is kiterjesztésre kerül. A törvény szerinti egy bányavállalkozóra vonatkozó 15 ezer négyzetkilométer kutatási területi korlátozás 20 ezer négyzetkilométerre megemelésre kerül, mivel az előírás több bányavállalkozó esetében akadályozza a koncesszió alapján történő versenyhelyzet kialakulását.

Tisztelt Országgyűlés! A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi törvénynek a villamos energiáról szóló törvénnyel és a földgázellátásról szóló törvénnyel párhuzamos módosítása egységes eljárásrendet biztosít az egyes energetikai engedélyes társaságokat érintő cégjogi események - befolyásszerzés, számviteli előírások, az adatszolgáltatás alóli mentességi előírások, valamint a szektor felügyeletét ellátó Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által folytatott panasz eljárások - vonatkozásában.

A vonatkozó ágazati szabályozások szerint a kőolaj és kőolajtermékek, valamint a földgáz biztonsági készletezését a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség végzi. A jogszabály erejénél fogva a MSZKSZ tagjává válik minden, a végfogyasztók kőolajtermékkel, illetve földgázzal ellátását végző társaság.

Ezenfelül a módosítások biztosítják az elosztók közötti költséghelyes elszámolást a kiegyenlítő fizetések rendszerének átalakításával. Míg a jelenlegi rendszerben ezen elszámolásoknak korlátot szab, hogy azok fajlagos díja - forint/kilowattóra - csökkentésén keresztül történhetnek, addig az új javaslat szerint a kiegyenlítő fizetések egy összegben forintban kerülnek végrehajtásra.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak van egy másik fontos újítása is, amely az állami kvótaértékesítések eddigi tapasztalatain alapul. Magyarország jelentős állami tulajdonban álló, bizonyos típusú szén-dioxid-kibocsátási egységek, azaz az ESD-egységek többletével rendelkezik, amelyeket nem vihet át a 2020 utáni időszakra. A vonatkozó parlamenti és tanácsi rendeletek előírják a tagállamok számára, hogy az ESD-egységek értékesítéséből származó bevételt kizárólag az éghajlatváltozás kezelésére használhatják fel az Unióban vagy harmadik országokban. Mindezeket alapul véve a törvényjavaslat szerint a szén-dioxid-kibocsátási egységek értékesítéséből származó bevételek felhasználása kötött, és száz százalékban zöldítési célokra fordíthatók, jelentős mértékben támogatva ezzel a gazdasági növekedést is.

(9.30)

A változtatás további hangsúlyos indoka még, hogy a potenciális kvótavásárló országok egyértelműen jelezték, hogy csak akkor érdekeltek a magyar ESD-egységek megvásárlásában, ha azokat Magyarország száz százalékban igazolt módon kibocsátáscsökkentést eredményező beruházásokra, pályázatokra fordítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat is tükrözi, hogy az energia területén a kormány legfontosabb célja az ellátásbiztonság és a versenyképesség elvének mint hosszú távú célnak az érvényesítése az aktuális energiapolitikai koncepció és szakterületi stratégia mentén, a környezetvédelmi szempontok figyelembevételével. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-KDNP-frakcióhoz hasonlóan támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

DR. KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Az előző napirendi ponthoz hasonlóan most sem kívánok hosszas és részletes szakmai fejtegetésekbe bocsátkozni az előterjesztés kapcsán, hiszen bár valóban vannak benne jelentősebbnek mondható változtatások, mégis azt gondolom, hogy nagyon sok az adminisztratív és az előző időszak tapasztalatai alapján felmerült technikai jellegű pontosítás.

Talán amihez mégis hozzáfűznék pár mondatot, az éppen a klímapolitikával kapcsolatos, illetve a szén-dioxid-kibocsátással kapcsolatos kereskedelem és az abból származó bevételeknek a kérdése, hiszen itt elhangzott az ímént a fideszes képviselő vezérszónoki felszólalásából. Manninger képviselő úr felszólalásából, hogy tulajdonképpen nemzetközi nyomásra döntött úgy Magyarország, hogy a szén-dioxid-kvóta értékesítéséből származó bevételeinek a száz százalékát zöldítésre fogja fordítani. Számunkra teljesen természetes volna, hogy ez így történik, azonban úgy tűnik, hogy a kormány számára eddig nem volt természetes, most azonban a kvótavásárlók kérésére... - elhangzott, hogy akkor érdekeltek magyar egységek megvásárlásában, hogyha Magyarország a bevételeket teljes egészében zöldítésre fordítja. Ez szerintem nagyon jó és nagyon helyes, hiszen nagyon sok tennivaló van, különösen az energiahatékonyság területén, és bármilyen pluszforrás, ami erre rendelkezésre áll, mind üdvözlendő, és hogyha ezt mostantól törvényileg is szabályozzuk, az különösen kívánatos és üdvözlendő számunkra vagy részünkről.

Azonban az energiahatékonyság területén szintén tartalmazza a törvényjavaslat, hogy az épületállománynak, az alapterületre nézve a kritikus épületállománynak a 3 százalékát minden évben fel kell újítani, vagyis korszerűsíteni energiahatékonysági szempontból. Ez a 3 százalék nem tűnik egy túlzottan ambiciózus vállalásnak, hiszen hogyha így, ebben az ütemben haladunk, akkor nagyon soká mondhatjuk el azt, hogy Magyarországon az épületállomány az energiahatékonyság szempontjából megfelelő, és megspóroljuk azt az energiamennyiséget, amelyet jelen pillanatban tulajdonképpen az ablakon dobunk ki, hiszen nem épületfűtési célokat vagy az épületenergetikát szolgálja, hanem tulajdonképpen a feleslegesen felhasznált energia kategóriájába esik amiatt, hogy ezek az

épületek nincsenek megfelelően szigetelve, épületgépészetileg megfelelő energiahatékonyságú berendezésekkel ellátva.

Ezt sokkal-sokkal erőteljesebben kellene a kormánynak és a szakminisztériumnak képviselnie nemcsak a közcélú középületek, hanem a lakások kapcsán is, és itt különösen a családi házakra, az úgynevezett Kádár-kockákra gondolunk, mert még mindig rengeteg olyan lakóépület van, amely rendkívül rossz energiahatékonysággal rendelkezik, és ezekre igazából számottevő forrás az elmúlt években nem állt rendelkezésre, hogy ezen érdemben javítsunk, beszélhetünk itt akár európai uniós forrásokról vagy hazairól. Többek között persze azért nem áll rendelkezésre, mert a kormány az erre rendelkezésre bocsátott európai uniós forrásokat még az előző ciklusban átcsoportosította a középületek felújítására vagy energiahatékonysági javítására, emiatt a családi házak forrás nélkül maradtak, és ez azt eredményezi, hogy Magyarországon...

Valódi rezsicsökkentést úgy lehetne végrehajtani, hogyha a családok, a magyar családok így a családok évében lehetőséget kapnának arra, hogy a lakóingatlanjaikat, a családi házaikat, lakásaikat korszerű nyílászárókkal, épületgépészeti berendezésekkel vagy hőszigeteléssel láthassák el, és valóban hosszú távon spórolhassanak a rezsiköltségeiken, és ne csak az a 10 vagy 20 százalékos, törvény által szabályozott rezsicsökkentés álljon a rendelkezésükre, hanem így akár a 40-50 százalékát is meg tudnák spórolni az energiaköltségeiknek, természetesen a kiindulási helyzet függvényében akár még nagyobb hányadot is.

Úgyhogy azt szeretnénk, hogyha hatást tudnánk gyakorolni a kormányra, bár tudom, hogy az ellenzéki pártok ma, a mai Országgyűlésben vajmi kevés hatást tudnak gyakorolni a kormány politikájára, de mégis abban bízom és abban reménykedem, hogy legalább a szakmai kérdésekben sikerül valamiféle konszenzusra jutnunk a tekintetben, hogy rendkívül fontos volna egyrészt a klímapolitikai célok teljesítése és minél hatékonyabb megvalósítása, másrészt ezen belül - talán mondhatom, hiszen ez is a részét képezi - az épületek energiahatékonyságának javítása. Természetesen ez az energiahatékonyság kérdésének csak az egyik része, mert rendkívül energiapazarló többek között a közlekedésünk is, és más szegmensekről is beszélhetnénk, de most a jelen törvényjavaslat kapcsán én maradnék annál, amit a törvényjavaslat is tartalmaz, hogy korszerűsítsük az épületeinket, és szigeteljük, hiszen ez a gazdaságot is élénkíteni tudja, és természetesen valódi megtakarítást eredményez a magyar lakosság számára.

A törvényjavaslat többi elemét igazából azért nem fejteném most itt ki részletesebben, mert - mint azt említettem - részben technikai jellegű módosításokat tartalmaz, részben pedig már korábban említésre kerültek, illetve majd nyilván képviselőtársaim is igény szerint fognak róla beszélni. Egyébként azok a részei számunkra vagy részünkről támogathatóak, ez az egy olyan kritikus pont van, a klímavédelem és

az energiahatékonyság, amelynek a kapcsán szükségesnek tartottam ezeket a gondolatokat elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Aradszki András képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő fel szólaló. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk levő T/3624. számú törvényjavaslat 11 törvény módosítását irányozza elő, indítványozza, amelyek döntően energetikai tárgyúak, 7 darab, és 2 darab klímapolitikai tárgyú, a többi hozzá kapcsolódó, szükséges törvénymódosítás.

Sokan feltehetik azt a kérdést, hogy az az indok, ami itt szerepel az előterjesztésben, meg amit az államtitkár úr is mondott, hogy az energiaágazati szabályozások módosítása kapcsán az elmúlt években szerzett tapasztalatok, gyakorlatok ismeretében szükséges az energetikai tárgyú törvények ismételt módosítása, ez miért van, miért nem képes a jogalkotó, a jogszabály-előkészítő egy átfogó jellegű és szilárdabb bázison álló törvényjavaslat benyújtására, aminek a kapcsán nem válik szükségessé, hogy minden egyes alkalommal, amikor az élet úgy hozza, módosítsuk. Hát, pontosan azért állt elő ez a helyzet, mert az energetika egy rendkívül komplex, rendkívül sok társadalmi viszonyt, piaci, gazdasági viszonyt érintő és befolyásoló terület, és amellet egy állandó mozgásban lévő, nemcsak hazai, hanem nemzetközi szinten is állandó mozgásban, változásban levő terület nemcsak gazdasági értelemben, hanem szabályozási oldalról is. Ez indokolja azt, hogy a jogszabály-előkészítő időről időre behoz olyan javaslatokat, amelyek ezeket a változásokat lekövetik, vagy a változások jobb alkalmazhatósága érdekében, végrehajtása érdekében jobban alkalmazható szabályokat a tapasztalatok alapján törvényi szintre vagy az adott, megfelelő jogszabályi szintre tudják emelni.

Ebből a szempontból tehát indokoltnak és igazoltnak látom azt, hogy ez a törvényjavaslat a Ház elé került, már csak azért is, mert 2011 óta, amióta az energiastratégiát a magyar parlament elfogadta, azóta számos kezdeményezés történt az európai uniós szabályozásban, sőt ezek a szabályozások is változásban vannak, sőt 2015-ben a párizsi klímaegyezmény alapján teljes mértékben megváltozott, reményeink szerint pozitív irányba fordult az energiagazdálkodás, az energiahatékonyság és a klímavédelem kapcsolati rendszere, amelyhez az Európai Unió és benne Magyarország igen pozitív, előremutató szerepet tud tárítani, és amelyben igen aktív, proaktív részvétellel tudjuk szolgálni az emberiség klímavédelmi céljait is.

(9.40)

Emellett természetesen vannak a részletszabályban olyanok, amiket a gyakorlat során sikerült feltárni, és jobbá tenni a jogi szabályozást és ezáltal a

jogi szabályozásban megfogalmazott célok elérésének lehetőségét. Az egyik ilyen terület a bányászatról szóló LXVIII. törvény rendelkezése, amely, nagyon helyesen, az elszámoltatás jogkövetkezményeinek rendszerét módosítja a tekintetben, hogy tisztázza azt, milyen anyagi következményekkel jár egy-egy bányavállalkozó mulasztása bizonyos, a törvényben előírt esetekben, és természetesen ad vállalkozóbarát módon kimentési lehetőséget az ilyen szankciók alól, amennyiben az indokolt, méltányolható és elfogadható.

Fontosnak tartom a módosításnak azt a részét, amely az úgynevezett termálvízzel kitermelt kísérőgázok szabályozását írja elő. Ez a szabályozás is mutatja, hogy ez is egy komplex terület, bár egy egyszerű módosításnak tűnik, ugyanis a termálvízzel kitermelhető kísérőgázok hasznosítása és energetikai célú felhasználása nagymértékben befolyásolhatja például a távhőszektor nyereségességét, és nagymértékben hozzájárulhat ahhoz, főleg az alföldi területen, ahol jellemző a termálvizeknek az ilyen gáztartalmakkal való felhozatala, hogy Magyarország gazdasága, a magyar energiatermelés a megújuló források intenzívebb felhasználását jelentse, és ehhez szükséges, hogy a termálvízzel kitermelt kísérőgázok felhasználhatóságára világos szabályozást tudjon a törvény tartalmazni.

A kutatási tevékenységekkel kapcsolatos szabályozás sem kutatásellenes, hanem a közjavaink, a magyar állam tulajdonában lévő bányavagyon hasznosításával kapcsolatos; nem szigorítást, hanem pontosítást érzek ez alatt, hogy a kutatás során kitermelt bányászati termék, illetve ásványi vagyon után is értelem szerűen kelljen, mint a többi bányavállalkozónak, akik nem kutatási, hanem már kitermelési tevékenységet folytatnak, fizetni bányajáradékot.

Fontosnak tartom, és meg kell említenem a törvényjavaslatnak azon részét, amely a kutatási területek korlátozását felemelte 20 000 négyzetkilométerre. 2013-2014-től indult el egy jelentős folyamat a magyar bányászok területén, legfőképpen a földhő, a földgáz, valamint a kőolaj termelése területén. Egy folyamatosan változó, a piaci viszonyokhoz igazodó koncessziós eljárási rendszer keretében megújult a magyar kitermelés, illetve kutatás a földgáz és a kőolaj területén elsősorban, amelynek következtében elmondhatjuk azt, hogy az elmúlt négy évben nem csökkent a magyarországi termelés, hanem nőtt.

Ezt a versenyhelyzetet, ezt a világos, átlátható rendszert azon bányavállalkozók érdekében, akik befektetnek és bíznak a magyar gazdaságban és a magyar bányászati kapacitásokban, számukra kedvezőbb módosítást nyújtott elénk a törvényjavaslat. Hozzá kell tennem azt is, hogy ebből a szempontból azért megérett a helyzet arra, hogy a bányatörvény piaci alapú, átláthatóbb, a hatósági eljárásokat és a stratégiai célokat jobban elkülönítő kodifikációját készítse elő a tárca, ha van rá ideje, energiája a megnövekedett energetikai feladatok mellett.

Fontosnak tartom a távhőszolgáltatási, valamint a földgázellátási és a villamosenergia-törvény egységes módosítását a felügyeleti díjak megállapításával

kapcsolatban; azt, hogy a nemzetközi számviteli szabályok szerint működő társaságok beszámolóit is lehessen alkalmazni a felügyeleti díj megállapításánál. Az energetika meg igazán egy nemzetközi terület, nagyon sok külföldi befektető van, nagyon sok anyavállalat leányvállalata dolgozik Magyarországon, teljesen természetes ezen nemzetközi sztenderdeknek megfelelő számviteli rend alkalmazása, így egy szolgáltató államnak, egy modern, vállalkozóbarát államnak természetes kötelessége, hogy ha ilyen problémák vannak, akkor pozitívan álljon hozzá és a szabályozást tegye meg.

A földgáz készletezéséről szóló törvény azon módosítása, hogy azon földgázkereskedő is automatikusan az MSZKSZ tagjává váljon, amelyik saját célra használ földgázt, ez is a közös teherviselés kiszélesítését jelenti, és egyébként az olyan földgázfelhasználó, ami nem érinti a biztonsági célokat, gondolok itt a vegyipari célú földgázvásárlásra, továbbra sem lesz része a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetségnek.

Érdekes és fontos dolognak tartom, hogy egységes eljárási rend lesz bevezetve a villamosenergia-, a földgázellátás meg a távhő tekintetében az úgynevezett befolyásszerzéssel meg egyéb cégátalakításokkal kapcsolatos területeken, ami az energetikai engedélyes társaságokat érinti természetesen, így ezáltal mindenki számára világos és egyértelmű lesz, hogy milyen keretek között lehet társasági tranzakciókat véghez vinni.

Én azt látom, tisztelt Ház, hogy a javaslat további részében egy fontos dolgot lehet érzékelni, hogy a módosítás célja a jobbítás, amely egyszerre vállalkozóbarát, azaz szolgáltatóbarát és fogyasztóbarát is. Ezek az elemek kellő egyensúlyban vannak, és remélhetőleg kellő módon éreztetik majd rövid távon is a pozitív hatásukat a szolgáltatók részéről is, meg a fogyasztók részéről is.

Fontosnak tartom, és a fogyasztóbarát eleme ennek a csomagnak az, hogy a fogyasztóvédelmi szabályozásban a fogyasztók érdekeinek védelme érdekében a panasz eljárás elévülési határideje három év - nem módosult, hanem eddig is ez volt a lehetőség -, és ezzel összhangban a fogyasztóval kötött hálózathasználati és kereskedelmi szerződésekből származó igények érvényesítési határidejét, azaz elévülési határidejét is fel kell emelni három évre; ez is egy jogharmonizációs, jó meglátású módosítási indítvány.

Az energiahatékonysággal kapcsolatos módosítások legkardinálisabb része egy elmaradt jogi szabályozás pótlása: az energetikai szakreferens státuszát, felelősségét, nyilvántartását és ellenőrizhetőségét szabályozza. Úgy gondolom, hogy ez a funkció, amit az energetikai szakreferens fed le, fontos szereplője lesz a magyar energetikának, ad egy megfelelő szakmai háttérrel; fontos lesz a tájékoztatásban is, és fontos lesz abban is, hogy az adott gazdálkodó szervezet az ő személyében tudjon konkrét felelősséggel nyilatkozó személyt felállítani a hatóságok részére.

Az energiahatékonysági kereskedéssel, az ESD-kereskedéssel kapcsolatban azt kell mondanom, eddig is mindig az volt a kormányzat célja, hogy az ebből

származó bevételeket a megújuló, illetve a zöldítési célú beruházásokra használjuk fel, de erre nem volt törvényi kötelezés. Egyfajta jó testtartás és jó hozzáállás eredményezte azt, hogy e tekintetben nem álltunk rosszul, és nyilvánvalóan a piac is erre reagált. Párizs után egészen másképp gondolkozik a piac is, és nyilvánvaló, hogy az ESD-egységek megvásárlásakor elsődleges szempont, mert ebben verseny van, verseny alakult ki a piacon, hogy azoktól vásárolnak az arra jogosultak, akik az ebből származó bevételekből a kibocsátás-csökkentést célzó tevékenységüket támogatják. Ez teljes mértékben a magyar társadalom érdeke, tehát messzemenőleg lehet támogatni.

(9.50)

Én úgy gondolom, tisztelt Ház, az elmondottak alapján, hogy ez a törvényjavaslat szolgálja az energiahatékonyságot, az energiabiztonságot, szolgálja a fogyasztóvédelmet, szolgálja az energiaszolgáltatók érdekét is, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt részéről támogatni tudjuk a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvénytervezet olyan adminisztratív lehetőségeket nyit meg a kormányfelügyelet alatt működő energiahivatal számára, amelyek az eddigi tapasztalatok szerint mindig a kormányzati befolyásszerzést szolgálták. Ez a fajta befolyás nem feltétlenül állami tulajdont jelent, de minden esetben a kormányzati akarat érvényesítése van mögötte.

A törvényszöveg arra utal, hogy a kormány a villamosenergia-iparban és a távhőszektorban kívánja erősíteni a kormányzati befolyást, várhatóan olyan formában, hogy piaci szereplőket szorít ki onnan, és kormányközeli szereplőket hoz helyzetbe. Ezeket a lépéseket az Orbán-kormány, amikor éppen veszi a fáradságot, hogy megindokolja, mit miért tesz, rendszerint fogyasztóvédelmi szempontokkal szokta alátámasztani, ugyanakkor az elmúlt nyolc évben azt kellett látnunk, hogy a fogyasztók jogai például a számlázás átláthatóságával, a leolvasások időbeli észszerűsítésével kapcsolatban szemernyit sem erősödtek, miközben a kormányzat alaposan átrendezte a piacot. Tartunk tőle, hogy a valódi motiváció most sem a fogyasztók helyzetének javítása, hanem sokkal inkább a piac befolyásolásának szándéka. Az LMP számos alkalommal elmondta már, hogy az olyan jelentős környezeti hatású természetes monopóliumok esetében, mint amilyenek az energiaszolgáltatók, nem ellenzi a közösségi tulajdon térnyerését.

A közösségi tulajdon azonban a mi véleményünk szerint nem a Nemzeti Közterművekhez hasonló, áttekinthetetlen és ellenőrizhetetlen állami

mamutvállalatokat vagy Mészáros Lőrinc-féle, kormánybarát oligarchákat és egyéb családi vállalkozókat jelent, hanem a nyugat-európai gyakorlatnak megfelelően az önkormányzati, a szövetségi és az állami tulajdon olyan sokszínű elegyét, ami a helyi közösségek kezébe adja a termelés és az árak ellenőrzését. Ennek a fajta közösségi tulajdonnak azonban Magyarországon a nyomát sem látjuk, és az Orbán-kormány láthatóan most sem ebbe az irányba kíván haladni.

A javaslat egyik fejezete „a villamosenergia-piaci verseny erősítése” (*sic!*) címet viseli, valójában azonban nem a versenyt, hanem az energiahivatal beavatkozási jogosítványait erősíti, azét az energiahivatalét, amelyet eddig sem zavart, hogy Mészáros Lőrinc és Tiborcz Istvánhoz kötődő cégek vásárolják meg, a magyar hatósági rendszer aktív közreműködésével sokszor nyomott áron, a hazai energiaszektor egyre nagyobb hányadát. A piacfelügyeleti eljárás részletes szabályait ugyanúgy a kormány állapíthatja majd meg rendeletben a törvényjavaslat elfogadása esetén, ahogyan a megújuló energiaforrásokkal termelt áram kiemelt és garantált átvételének reguláit is. Ismételten hangsúlyozni szeretném: egyetlen alkalmat sem láttunk az elmúlt nyolc évben, amikor a kormány ezeket a jogosítványokat a verseny erősítésére és ne privilegizált tulajdonosi csoportok előnyben részesítésére használta volna föl.

Ugyanezt látjuk és ugyanezt a hatást valószínűsítjük a földgázpiaci szabályozás átalakításánál, ahol pillanatnyilag a magyar kormány tesz a legtöbbet az átlátható viszonyok megteremtése ellen, hiszen titkos tartalmú szerződésekben szerzi be a földgázt Oroszországtól, és hasonlóan titkos szerződésekkel bocsátja Oroszország rendelkezésére a magyar gáztároló-kapacitás egy részét.

Ahogyan a távhő- vagy a villamosenergia-szektorban, úgy a gázpiacon is minden, a tulajdonosi viszonyokat érintő piaci eseményhez az energiahivatal, végső soron a kormány engedélye kell a jövőben, ami egyértelműen az Orbán-kormány egyik legkárteknőbb gazdaságpolitikai húzásának, a járadékvadász gazdasági modell további kiterjesztésének szándékára utal. A kormány eldönti, hogy ki és milyen feltételekkel kereskedhet az ismeretlen áron beszerzett gázzal, a lakosság kötelezően fizeti a számlát, a profit pedig azoknál jelentkezik, akiket a kormányzat erre kijelöl, ahogyan azt az egyetlen év alatt multimilliárdossá tett MET-csoport esetében is láthattuk.

Gyászos a törvénytervezetben szereplő energiahatékonysági intézkedéscsomag is. A 2010-es választási programban a Fidesz még évente az épületállomány 10 százalékának energiahatékonysági korszerűsítését ígérte. Ha 2010-ben elkezdték volna, már a végénél járnánk, ebből azonban mára annyi maradt, hogy kizárólag a középületknél évente 3 százalékot kellene az energiahatékonysági minimumkövetelmények szintjére felhozni.

Azt kérdezem: kiszámolták-e önök, hogy ebben a tempóban mikor lesznek energetikailag korszerűek a magyar épületek? Mert mi azt gondoljuk, hogy úgy

nagyjából három évtized alatt. Ez több, mint amennyi idő a rendszerváltás óta eltelt.

Önök mindig a kötelező kazáncserétől meg az energetikai szakreferensek és energetikai auditorok kötelező foglalkoztatásától, vagyis az értelmetlen bürokrácia szaporításától várják a kényszerű energiapazarlás megszüntetését, de egyetlen szó sincs a tervezetben a lakossági energiahatékonysági beruházások vissza nem térítendő támogatásáról, meg az okosmérők és okoshálózatok rendszeréről, amelyek szinte automatikusan érdekeltté tennék a lakosságot az energiával történő takarékoskodásban. Holott 8 évnyi tapasztalattal van már benne - mármint önöknek -, hogy ezek az adminisztratív kényszerek nem működnek. Olyasmihhez, ami csak a lakosság és a vállalkozások terheit szaporítja a megoldás reménye nélkül, az LMP nem kívánja a támogatását adni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó. Ön következik, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat igazi salátatörvény, szerteágazó indokok mentén tartalmaz módosításokat. Kiemelendő, hogy a javaslat számos korábbi, értelmetlen és értelmetlen, bizonyos esetekben nyilvánvalóan egyes gazdasági szereplők magánérdekeit szolgáló rendelkezéseket helyez hatályon kívül, így különösen a 2018 februárjában kivételes eljárásban áterőltetett Vet.-módosítást, amelyben a kormány szakmaiságot nélkülöző beavatkozásokkal igyekezett könnyíteni a nap-erőművek hálózati csatlakozásait.

Kiemelendő, hogy a biztonsági földgázkészletet a jövőben nem kell feltétlenül a biztonságiföldgáz-tározókban tárolni; lehet, államtitkár úr, hogy ez azt jelenti, hogy külföldön is, csak akkor meg kell kérdezni, hogy miért kellett Magyarországon földgáztározókat vásárolnia a kormánynak. Ugyancsak beismerése a kormányzati dilettantizmusnak, hogy míg 2012-ben előírták, hogy a biztonságiföldgáz-tározóknak kizárólagos állami tulajdonban kell állniuk, most akkor ezt a rendelkezést miért törlik el.

Nem támogatható, hogy emelkedik a MEKH részére fizetendő felügyeleti díj. Nem támogathatóak a fogyasztókat érintő szigorítások, a kevesebb ügyfélszolgálat. Itt megkérdezem államtitkár úrtól: kevesebb irodában lesz elérhető az egyetemes szolgáltató, megszűnik az egyetemes szolgáltató azon kötelezettsége, hogy azokon az ötezer főnél nagyobb lélekszámú településeken, ahol nem volt ügyfélszolgálat, biztosítsa munkanapokon a panaszfelvétel lehetőségét, illetve formanyomtatásokat, szabályzatok elérhetőségét. Szerintem ez teljesen elfogadhatatlan, hogy a magyar állampolgárokat ilyen helyzetbe hozzuk.

A javaslat tesz bizonyos lépéseket az uniós kötelezettségek teljesítése irányába - például az energiahatékonysági törvény módosítása -, azonban nem

tesz lépéseket a harmadik belső piaci szabályozási csomagnak történő megfelelés érdekében, és továbbra is fenntartja az egyetemes szolgáltatásban a zárt ellátási rendszert, nem biztosítja a rendszerhasználati díjak meghatározásával kapcsolatban a jogorvoslati jogot.

A javaslat alapján elvárható lenne a lakossági energiaárak csökkentése.

A módosítások a teljes beismerését jelentik annak, hogy a kormány késve és rosszul ültette át a magyar jogba az energiahatékonysági irányelvet, amely miatt kötelezettségzegési eljárást is indított az Európai Bizottság.

Az orvosolandó problémák: a Nemzeti Energetikai Hálózat szakmai működési kereteit nem biztosították, ezért nincs lakossági energia-tanácsadó rendszer sem; nem valósult meg a közintézmények épületeinek energetikai jellemzőit tartalmazó, működő adatbázis; kétséges az intézkedések elszámolt eredményeinek hitelessége, ezért szükségessé válik a 2014-16-os, már lejelentett intézkedések felülvizsgálata is.

(10.00)

A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat elfogadását, bár vannak benne pozitív elemek és az ágazatközi szabályozások szakmai pontosítására irányuló törekvések, illetve a korábbi hibás kormányzati intézkedések beismerésére utaló jelek, jelenlegi formájában nem tudja támogatni. Mondom, mi az a három pont, ami miatt nem, vagy négy.

A javaslat szabályozása nem biztosítja az uniós jogszabályi előírásoknak történő megfelelést. Érthetetlen, hogy miért költött a magyar állam adófizetői pénzeiből 400-500 milliárd forintot gáztárolók vásárlására, ha a biztonsági készletet akár külföldön is lehet most már innentől fogva tárolni. Érthetetlen, hogy miért akar titkolózni a hosszú távú gázvásárlási szerződések ügyében a kormány az Európai Bizottsággal szemben. A fogyasztók számára hátrányos rendelkezéseket is tartalmaz a törvénymódosítás.

Ezért, ahogy jeleztem, nem fogjuk tudni ebben a formában támogatni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A törvényjavaslat 133 paragrafusból áll, és 75 oldalt tartalmaz. Azt gondolom, megérte volna egy hatástanulmány csatolását egy ekkora terjedelmű, ilyen sok ágazatra, ilyen sok szolgáltatásra kitérő témát is érintő előterjesztésben. Egy egyszerű hatástanulmány sokat jelenthetett volna, noha indoklások vannak a paragrafusokhoz hozzátéve, olyan kétsorosak, vagy 4-5 sorosak legföljebb. De azt gondolom, ez megkönnyítette volna az ellenzéknek is az elhangzott kifogásait.

Maga az előterjesztés meglátásom szerint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal primátusát erősíti, lényegében azt pontosítja. Az ügynevezett hivatal, régi nevén tröszt, vagy Budapest esetében közmű-főigazgatóság, annak a jogainak a visszaállításáról van szó az egyik üzenetében a mi olvasatunkban. Azokat a jogokat kapja vissza, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal nélkül ezek a szolgáltató cégek semmit nem csinálhatnak, lényegében az önállóságukra telepszik rá. Elöttem az LMP-s hozzászóló már említette, hogy tulajdonképpen a kormány akaratának megjelenítése hivatal formájában ez az előterjesztés.

Azzal együtt számos olyan fejezet rész van, amit, azt gondolom, amikor létrehozták a hivatalt, akkor kifelejtettek, vagy azóta rájöttek, hogy ez a hivatal még erre is használható, mert ilyen kiegészítések vannak. Kezdeném azzal, hogy a kormánypárti képviselőtársam hozzászólását kicsit megerősítve, kicsit pedig annak más értelmezést adva, a bányászatról szóló '93. évi törvény, ami ebben a nagy, 133 paragrafust érintő ügyben 15 paragrafust is érint, egészen érdekes. Nem is tudjuk pontosan, a bányászatról szóló törvény a héten már egyszer, tegnap is szerepelt. Igaz, akkor a bányászok különböző jogairól, de lehetett volna talán együtt is ezt beterjeszteni. Csak az egy teljesen más joghely, valószínűleg ezért történt, hogy a héten kétszer is a bányászatról szóló jogszabállyal foglalkozunk.

Ha ezt tekintem, akkor úgy látom, és ha a többi törvény jó részét is figyelembe veszem, mármint amit érint, 11 törvényt és a végén a zárórendelet a 12., ebben az esetben tudjuk azt meg, hogy a koncessziós díj módosulni fog, a bányajáradék módosulni fog vagy a felügyeleti díj módosulni fog, a bányajáradék pótlásának megállapítási díja módosulni fog, és több más térítési díj és bírság is módosulni fog. Tehát ez egy pénzbeszedő előterjesztés, ha a fantáziánkat kicsit megmozdítjuk. Szerepel is itt 2 százalékos emelés, 0,4 százalékos emelés, számos ilyen kis emelés van. A viszonyítást csak a hatástanulmány tudná megmondani, hogy az nulla egész, nulla, nem tudom, mennyi, mert van ilyen emelés is, forintosítva hány milliárd forintról szól. Ezt nem lehet, csak következtetéssel, vagy arra gondol az ember, hogy ez is valamiféle új pénzhez való jutást jelent.

Az az érdekes dolog egyébként, és nagyon egyetérték az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaimmal, amit a távhőszolgáltatással kapcsolatban megemlítenek. Noha az is igaz, amit a kereszténydemokrata képviselőtársam, Aradszki úr említett, hogy a keletkezett gázok hasznosítása és nyereségre fordítása itt most legalább törvényben van szabályozva.

Szeretném én is megemlíteni azt, amit mások megemlítenek, és azt gondolom, ez talán a törvénynek egy fontos részét jelentheti, hogy most nem csak e-mailben kaptuk meg, és 24 óra állt rendelkezésre ennek a törvénynek az alaposabb átolvasására. Igaz, hogy nagy terjedelmű törvényről van szó, de volt időnk, és ez azt jelenti, hogy nem rapid gyorsasággal bejött törvényt tárgyalunk itt ma, hanem feltehetően

közigazgatási és szakmai egyeztetés is megelőzhetette ezt a törvényt. Hozzá kell tegyem, hogy ez erénye, úgy gondolom.

Érdekes, hogy ennek a hivatalnak, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak az elnöke a jövőben rendeletalkotásra is jogosult lesz, az is benne van ebben a törvényben. Ez egy egészen érdekes tröszt-i jogosítvány; anno a trösztökben a tröszt vezetőjének volt ilyen jogosítványa. Úgy tűnik, itt is igazolva van, hogy ez visszatér.

Más gazdasági feltételek szigorítása is kiolvasható ebből a törvényből. Az egyik, hogy pénzbevétel jelent, szinte majdnem mindegyik fejezetnél, amelyek törvényeket érint ez a salátatörvény. A másik, hogy gazdasági szigorításokat jelent, több esetben egyébként talán jogosan, vagy a tapasztalatok alapján úgy tűnik, hogy indokolt. És talán előbbre lépés a kérelmezőt terhelő fizetési követelmények emelése.

Tegnap este itt tárgyaltuk a Balaton-törvényt, illetve tárgyaltuk a budapesti agglomerációs törvénnyel az egybeolvasztását. S hogy egy pillanatra visszanyúljak a bányászati jogról szóló törvényhez, az a veszélyem van nekem, hogy itt szabályozzuk 15 paragrafusban a bányászati törvény pontosítását, a bányatelek alakítását, a bányászati jog megnyitását, a Balaton-törvény környezetében viszont könnyen lehet, hiszen többféle bányáról lehet itt szó, sóderbányáról, homokbányáról, kőbányáról, egész sor bányászati lehetőségről, és miután összegyűrésre kerül majd három alapvető és fontos, nagy horderejű törvény, nem véletlen, hogy mi itt ma a bányászati törvényt is tárgyaljuk. Ezt persze megint csak a felügyeletidíj-fizetési kötelezettség kiterjesztéséből vagy a fizetési kedvezmény biztosításából olvasom ki.

Egyetértek azokkal a hozzászólókkal, ezt nem is mondom el, ami a távfűtéssel, az energiatakarékossággal, a rezsicsökkentéssel összefügg, és ami hiányzik ebből a törvényből, egyáltalán még célzás sem jelenik meg arra vonatkozóan, hogy a gyári technológiával épült házak esetében vagy egyáltalán a magánszemélyeket milyen módon érinti. Egészen biztos, hogy ez a törvény elég jelentős mértékben az úgynevezett nagy cégek érdekeit képviselő törvény a hivatal részéről.

(10.10)

Igazán a kis- és középvállalkozások ebben szinte nem játszanak szerepet, sőt az önkormányzati vállalkozások ilyen típusú szakmai része se túlzottan. Budapest vonatkozásában a gázellátás a hivatal hatáskörébe tartozik, és persze mivel a hivatalhoz tartozik a víz és a csatornázás is, ez is egy ilyen exlex állapot, fővárosi képviselőként pontosan nem is tudtam megállapítani.

Az egy érdekes dolog, hogy sok éve tudjuk azt, hogy a külföldi cégek számviteli rendje eltér a magyar számviteli cégektől, szeptemberben vagy mikor van náluk az év vége, nálunk december 31-én. Ezt most át kell nekik alakítani, és december 31-én ér véget számviteli értelemben a gazdasági évük a Magyarországon

lévő multcégeknek, azoknak, akik a hivatalhoz tartoznak. De a többiekénél nem tudjuk: van itt Audi, Opel, Suzuki cím, ehhez sok minden. Azoknál ugyanígy van, hogy év közben van, vagy csak a hivatalhoz tartozóknál fordul az elő, hogy a számviteli év december 31-én ér véget, és nem úgy, ahogy az eddigi gyakorlat.

Összegezve azt gondolom, hogy ez a törvénytervezet, amely előttünk van, és ilyen nagy terjedelemben, próbálkozik - és ebben egyetérték az előttem szólókkal is - az európai uniós jogharmonizációnak eleget tenni, ez megjelenik konkrét paragrafusokban is, mégis úgy gondolom, hogy az ilyen nagy jelentőségű térségeket érintő, településeket érintő törvény, amely itt tárgyalásra kerül, ebben a formában, ha nem kapunk hozzá legalább egy picike hatásmagyarázatot, hogy mit miért és hogyan kell értelmezni - mert ebből a jogszabályból csak következtetünk, hangosan gondolkodunk róla, de valójában nem állapítható meg -, így egyéb feltételek teljesülése esetén támogatható csak a részünkről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Normál szót kérő képviselőként Turi-Kovács Béla képviselő urat hallgathatjuk. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Az energiastratégiával összefüggésben szeretnék néhány gondolatot megosztani. A magyar vidéknek, falvaknak, kistelepüléseknek a döntő hányada azokból a házakból áll, amelyek jó 50 évvel ezelőtt vagy némelyek még régebben hatalmas erőfeszítéssel családi házként épültek, olyan módon, hogy akkor csak összefogással, csak családok teljes összefogásával jöhetett ez létre. Ezeknek a családoknak ez egy kitörési lehetőség volt a korábbi még rosszabb, sokkal nehezebb lakáskörülmények közül. Ezek a házak ezért - és ezt szeretném leszögezni - nem Kádárkockák, hanem egy kornak, egy korszaknak olyan háza és lakóépületei, amelyek ma is azokat a családokat szolgálják, amelyek, meggyőződésem szerint, nem a felső tízezer és azok leszármazói közül valók, hanem a kétkezi emberek, azok, akik itt még mindig laknak és otthont találnak.

Minden stratégia, amely az elkövetkező időben olyan változásokat igényel, ami az energia mostani lehetőségeinek valószínű beruházásokkal megváltoztatható formáját helyezi kilátásba, meggyőződésem szerint kelthet bizonyos aggodalmat. Amikor arról volt szó, hogy a fűtés-korszerűsítés van és a fűtés-korszerűsítés során kazáncserékre kerül sor, magam is elképedtem, hogy milyen árak jelentek meg a kazáncseréknél.

Azt gondolom, hogy a stratégia elkészítésénél - és ezért kértem szót - rendkívül nagy figyelemmel kell lenni arra a szempontra, mi az a teherbíró képesség, amely azokat a családokat fogja érinteni elsősorban, akik hasonló helyzetben vannak. Ott is meg kell majd oldani ezeket a problémákat.

Ezeknek a megoldásához biztosítani kell azokat a központi forrásokat is, amelyek ezeket lehetővé teszik.

Miért nem mondjuk azt, hogy akkor költözzenek majd modernebb helyre, menjenek onnan el. Azért, tisztelt Ház, mert lehet, hogy nagy boom van most az ingatlanpiacon, de ezeket az épületeket ez nem érinti, innen elmozdulni nem lehet. Aki itt született, itt él és valószínűleg itt fog élni még nagyon sok helyen az utód is, azoknak ez marad az otthona, ennek kell lenni kényelmes, jövőt szolgáló, biztonságos helynek.

Ezért a stratégia elkészítésénél, különösen akkor, amikor majd ezeket a stratégiákat már lebontjuk olyanfajta célokra, amelyeket már meg is kell majd valósítani... És csak egy egyszerű példát: nyílászárócsere nélkül ezek az épületek nem korszerűsíthetők. Ha valaki végigmegy a falvakon, tessék végigmenni Heves megye, Szolnok megye, Szabolcs-Szatmár megye falvain, óriási erőfeszítéseket tesznek az ott élők, hogy ki legyen festve, hogy láthatóan az ő otthona barátságos, otthonos legyen, de arra már nincs pénz és lehetőség a többségénél, hogy a nyílászárókat is cserélje. Tehát azt gondolom, hogy majd a stratégiánál a kormánynak rendkívüli nagy figyelmet kell arra fordítania, hogy a lehetséges erőforrások itt is megjelenjenek, sőt, ha lehet, elsősorban itt jelenjenek meg.

A nagy célok nagyon szépek: csökkentjük a kibocsátást, és így tovább, ezek ismertek, ezeket is meg kell oldani, meg haladni kell, de azt gondolom, hogy most elsősorban azokat az embereket kell elérni, akik azt remélik, hogy majd ezek a változások az ő számukra egy jobb életkörülményt, egy korszerűbb életkörülményt hoznak. Ne felejtsük el, még egyszer elmondanám, mindaz a lakásállomány, amely ott van ezeken a településeken, ezek nem úgy épültek, hogy fölvevünk tízmillió forintos hitelt, hanem úgy épültek fel, hogy a rokonok, a barátok éveken keresztül építették és segítették.

Az épületek, higgyék el, kitűnő alapokra épültek, mert arra nagyon vigyáztak. Ezek még ötven év múlva vagy talán száz év múlva is ott állhatnak. Ezért nagyon fontos - és ezért kértem szót, még egyszer mondanám, ezért is jöttem be most -, hogy a stratégia arról szóljon, hogy ezeknek az embereknek jövőt és lehetőséget biztosít. Egyébként pedig támogatom a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Kíván-e még valaki felszólalni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszö-

nöm, elnök úr, és nagyon szépen köszönöm a törvényjavaslat vitájában az alapos és a jobbító hozzászólásokat. Csak néhány ponton szeretnék reagálni az elhangzottakra.

Talán a legfontosabb pont, amit szeretnék kiemelni, hogy az előterjesztésben - egy valóban nagyon sok területre kiterjedő előterjesztésről van szó -, az összefogó fő koncepció az volt, hogy a magyar energiafogyasztók helyzetét tegyük kedvezőbbé a lehető legtöbb módosítás révén. Erre utal és ezt célozza a panaszeljárások gyorsítása. Ezt célozza - és itt külön szeretnék megállni egy pillanatra - a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jogosítványainak a több ponton történő megerősítése.

Több hozzászólásban is elhangzott, hogy a MEKH jogállásának az erősítése valamiféle, kicsit azt mondanám, összeesküvés-elmélet alapján különféle vállalati tranzakciókban való kormányzati beavatkozást szolgálja. Ezt én messzemenőleg szeretném visszautasítani, és amellet érvelni, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal mint a kormánytól egyébként nagyon nagy mértékben független szabályozó hivatal, jogállását, lehetőségeit ez a törvénycsomag több helyen éppen azért erősíti meg, hogy sokkal határozottabban, nagyobb felhatalmazás révén tudjon a fogyasztói érdekek védelmében fellépni.

(10.20)

Rendeletalkotási joga éppen azért van a hivatalnak. Varga képviselő úr utalt rá, hogy majd most kap rendeletalkotási jogot - már van neki. Tehát pont azért van rendeletalkotási joga már ma is, hogy a döntései sok esetben csak az Alkotmánybíróságon lehessenek megtámadhatóak. Teljesen önállóan, teljes felelősséggel tudjon, még sokszor a kormánytól függetlenül természetesen olyan döntéseket hozni, ami a fogyasztóknak és az iparág fejlődésének hosszú távú érdekeit szolgálja. Rendeletalkotási jogkörét valóban több ponton igyekszik kiterjeszteni ez az előterjesztés, például a piacfelügyelet területén. Ez is szóba került, hogy ez egy olyan nagyobb fejezet, ahol a törvényjavaslat újraszabályozást ír elő, valóban.

A piacfelügyelet erősítése éppen azt szolgálja, hogy abban a nagyon szofisztikálttá vált villamosenergia- és gázpiaci környezetben, ahol már nemcsak Magyarország, hanem az egész összekapcsolt európai villamosenergia- és gázpiac ma működik, azok a piaci szereplők, akik vissza szeretnének élni a piaci szabályokkal, ne kapjanak lehetőséget erre, vagy ha mégis megteszik, akkor a legszigorúbb eljárásban, a legszigorúbb szabályok alapján lehessen őket megbüntetni, hogy elmenjen a kedvük attól, hogy ilyesmit csináljanak. Európában számos országban láttunk ma példát arra, hogy a piaci szereplők próbálkoznak a piac torzításával, és nagyon nagy szükség van arra, hogy egy olyan önálló, nagyon nagy hatáskörrel rendelkező felügyelet, mint a MEH, ezekben az ügyekben lépni tudjon.

De említhetem a fogyasztóbarát megoldások közül a digitalizáció lehetővé tételét is. A magyar fogyasztókat azért ma sok esetben bosszantja, hogy ott is papíralapú ügyintézés kell már elvégezni, ahol arra már más szektorokban egyáltalán nincs szükség. Megnyitja ez a javaslat a fogyasztók számára azt, hogy például mobiltelefonos applikációkkal olvassák le vagy küldjék be a szolgáltatóhoz az óraállást. Azt gondolom, hogy ezek mind egytől egyig a fogyasztók érdekeit szolgálják.

És akkor itt egy olyan pontra térnék ki, ahol, azt gondolom, hogy én a magam részéről - és azt gondolom, a kormány részéről is mondhatom ezt - nagyon sok felszólalással értek egyet; nevezetesen, az energiahatékonyság kérdésével és azzal a kérdéssel, hogy hogyan lehet a jövőben minél több forrást olyan irányba terelni, hogy különösen az épületállomány korszerűsítése területén, illetve különösen olyan területeken, amelyeket Turi-Kovács képviselő úr is említett, a magyar emberek energiafelhasználását csökkenteni tudjuk, fenntartható módon tudjuk a rezsiköltségeit kordában tartani, és egyáltalán az életlehetőségeit javítani tudjuk.

Azt a magam részéről meg tudom ígérni, hogy a folyamatban lévő energiastratégia-alkotási folyamatban ezt a tényezőt, ezt a kérdést a messzemenőig figyelembe fogjuk venni.

Kiemelt szerepet fog játszani ez a kérdés a következő időszak energiastratégiai cselekvésében. Valóban azt a lépést, hogy most már olyan kvótaértékesítésből származó bevételeket is, mint ez a bizonyos ESD-kvóta, ami az erőfeszítés-megosztási szabályozásból fakad, és amelyet a kormány részéről, amennyiben jó vevőt találunk rá, értékesíteni szeretnénk... - minden fillért, amit megkeresünk, arra szeretnénk fordítani, abba az irányba szeretnénk terelni, hogy éppen ezeket a lehetőségeket bővítsük ki.

És talán egy utolsó megjegyzés. Elhangzott az, hogy a biztonsági gáztárolás Magyarországon veszélybe kerülne. Hangsúlyozottan szeretném itt kijelenteni, hogy természetesen a biztonsági földgázkészletek Magyarországon voltak, vannak és lesznek. Természetesen azért építettük ki és azért rendelkezik rendkívül jelentős földgáztároló kapacitásokkal Magyarország, hogy ezeket a kapacitásokat használni tudjuk. Ez a félelem teljesen alaptalan. Ezzel szeretném megköszönni még egyszer a türelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma 16 óráig van lehetőség a módosító javaslatok benyújtására.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyed. szociális, gyermekvédelmi tárgyú, valamint egyéb kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3623. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fülöp Attila úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! A benyújtott törvényjavaslattal a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások terén az előző években megkezdett átalakítási folyamatokat, az ellátórendszer átláthatóbbá tételét, a célzottabb szolgáltatásnyújtás kialakítását kívánjuk tovább folytatni. Kérem, engedjék meg, hogy a törvényjavaslat lényegi pontjait is ismertessem!

Először egy olyan csoportról szeretnék beszélni, akik többségében a nap 24 órájában otthon ápolják, gondozzák tartósan beteg, súlyosan fogyatékos hozzátartozóikat. Közülük azok, akik az ápolás, gondozás végzése mellett napi négy óránál hosszabb időtartamban keresőtevékenységet folytatni nem tudnak, ápolási díjat kaphatnak. Helyzetük segítése érdekében az önkormányzatok előtt lévő törvényjavaslat az ellátás 15 százalékos emelését tartalmazza, amelyet az elkövetkezendő három évben további 5-5 százalékos emelés követ.

Tisztelt Ház! A hozzátartozóikat gondozók, ápolók tekintetében jelen módosítás pozitív értelemben megkülönbözteti azokat az édesanyákat és édesapákat, akik önmagukat ellátni nem tudó, súlyosan fogyatékos, tartósan beteg gyermekükről gondoskodnak, és ezt a feladatot esetenként hosszú évekig, évtizedekig végzik. Helyzetük javítása érdekében bevezetésre kerül a gyermekek otthongondozási díja. Összege januártól bruttó 100 ezer forint, de lépcsőzetes emeléssel 2022 januárjától az akkori minimálbérhez illeszkedik majd.

A törvényjavaslatban szereplő intézkedések jelentős elmozdulást és előrelépést mutatnak a korábbi szabályozáshoz képest annak érdekében, hogy az ápolási díjhoz, illetve a gyermekek otthongondozási díjához minél több olyan kedvezmény kapcsolódjon, amely a munkaviszonnyal azonos, ahhoz hasonló jogokat keletkeztet.

Amellett, hogy az ápolási díj a nyugellátás szempontjából szolgálati időt jelent, a módosítással megteremtjük a lehetőséget arra, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai vonatkozásában is biztosítási időnek számítsunk. Ezen túl az ápolási díjra való jogosultság megszűnése esetén, összhangban az álláskeresési járadék szabályozásával, további három hónapig folyósítható lesz az ellátás.

Tisztelt Ház! Hosszú évek munkájának eredménye az, hogy a 2011. évi 18 százalékról 2018-ban 40 százalékra növekedett a megváltozott munkaképességű fogyatékos személyek foglalkoztatási rátája. Ennek érdekében, hogy ez tovább emelkedjen és javuljon és minden érintett, aki szeretne dolgozni, tudjon is, további intézkedések történnek.

2019 januárjától jelentősen átalakul a rehabilitációs kártya használatának szabálya. Ekkortól a megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatásakor érvényesíthető járulékkedvezmény igénybevételehez nem szükséges majd az érintett személynek a kártyát kiváltani, a kedvezményt közvetlenül a munkáltató érvényesítheti az adóeljárás keretében.

A törvényjavaslat a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai vonatkozásában tartalmaz még pontosító intézkedéseket.

Tisztelt Ház! A szociális szolgáltatások területén továbbra is célunk a célzottabb és hatékonyabb szolgáltatásnyújtás kialakítása. Az elmúlt időszakban kiemelt figyelmet fordítottunk a hajléktalan személyek ellátásának fejlesztésére.

(10.30)

Meggyőződésünk, hogy a hajléktalan emberek méltóságát nem azzal segítjük, hogy hagyjuk, hogy az utcán éljenek, hanem azzal, ha megfelelő körülményeket és hozzáférhető ellátórendszert biztosítunk számukra.

A szociális ellátórendszer, ezen belül különösen a hajléktalanokat ellátó rendszer alapvető feladata az élet védelme és az ellátottak társadalmi visszailleszkedésének hozzásegítése. A közelmúlt intézkedései is azt a célt szolgálták, hogy senki ne kényszerüljön arra, hogy közterületen kelljen éjszakázni. Ezen lépések között említendő a külső férőhelyek létrehozásának lehetősége, valamint a vörös kód bevezetése. A hajléktalanok ellátására az elmúlt években több mint 9 milliárd forintot költöttünk évente, és továbbra is biztosítjuk a kellő számú szálláshelyet, valamint a forrást a szolgáltatásokhoz. A kormány októberben egy 300 millió forintot hajléktalanellátási tartalékalap létrehozásáról döntött. Az alap célja, hogy az ellátórendszer felkészülhessen a tartósan közterületen élő személyek fogadására, hosszú távú ellátására, lehetővé teszi az infrastruktúra-fejlesztést, adott esetben a férőhelybővítést.

Jelen törvényjavaslat külső férőhelyek biztosítására vonatkozó új rendelkezései is a szükség szerinti férőhelybővítést szolgálják. A külső férőhelyen biztosított lakhatási szolgáltatás jelenleg hajléktalan személyek átmeneti szállásához kapcsolódóan működtethető, a törvényjavaslat viszont megteremti annak a lehetőségét, hogy azokon a településeken, ahol nem kötelező átmeneti intézményt fenntartani, a nappali melegezőt fenntartók a nappali intézményükhöz kapcsolatosan hozhassanak létre külső férőhely formájában lakhatási szolgáltatást. E módosítással igény esetén a kisebb településeken is sor kerülhet szállást is nyújtó hajléktalanellátó férőhelyek létrehozására.

Az előzőekben elmondottakon túl tovább dolgozunk a szolgáltatások valós szükségletekhez igazításán a családsegítő, gyermekjóléti szolgáltatás terén. Az elmúlt év változásainak egyik legfontosabb változása volt a család- és gyermekjóléti központok esetében a szociális diagnózis készítésének bevezetése, amely nagyban segíti az ellátások iránti szükséglet meglétének vizsgálatát és a szükséges szolgáltatás megállapítását. A diagnózis készítése az a folyamat, amely megalapozza az egyén szociális támogatását, segítségét, és amelynek során képet kaphatunk az egyén aktuális helyzetéről és ápolásáról.

Ennek alapján a szükségletként megállapított szolgáltatások igénybevétele során kötelezi az adott

szolgáltatások fenntartóit, hogy egyéb feltételek fennállása esetén is a diagnózissal rendelkező személy ellátását megtegyék.

A szociális étkeztetés esetében is célunk, hogy valamennyi rászoruló személy megkaphassa a számára szükséges segítséget, ugyanakkor a szolgáltatás a valóban rászorulókat érje el. A népkonyha-szolgáltatás ételadagszáma és az ezzel járó állami kiadások rohamos növekedése arra enged következtetni, hogy ez a cél a jelenlegi szabályozás mellett sajnos nem teljesül, ezért a törvényjavaslat szigorít a szabályozáson. Meghatározásra kerül a befogadott ellátotti létszám, amely szám rögzítésre kerül a szolgáltatotti nyilvántartásban, és ettől kezdve a kapacitást bővíteni egyházi és civil fenntartók esetében csak az ellátotti létszám miniszteri befogadását követően lehetséges.

A fogyatékos személyek nagy létszámú intézményeinek folyamatban lévő kiváltása okán is fokozott figyelmet szentelünk a támogatott lakhatás szolgáltatás működéséből fakadó tapasztalatoknak, és olyan intézkedések megtételére törekszünk, amelyek elősegítik az intézményes kultúra lebontását, ezzel a fogyatékosokkal élő személyek társadalmi visszailleszkedésének előmozdítását. Ebből eredően további pontosítást végzünk a szabályozáson, egyrészt a kiskorúak fokozott védelme érdekében, másrészt hangsúlyozva a szolgáltatási forma hasonlóságát az állampolgárok saját otthonában éléséhez, a módosítást követően támogatott lakhatás esetében nem lehet korlátozó intézkedést alkalmazni.

Elkötelezettek vagyunk abban, hogy a krízisbe került családokat segítsük, és a gyermekek Alaptörvényben garantált védelemhez való jogát erősítsük, ezért 2018. szeptember 1-jétől az óvodai és iskolai szociális segítséget a család- és gyermekjóléti központok kötelező feladatává tettük. A törvényjavaslat pontosítja a nyilvántartás vezetésére vonatkozó szabályokat, a család- és gyermekjóléti szolgáltatás vonatkozásában pedig szabályozza az összeférhetetlenséget, hogy ne fordulhasson elő, hogy a család hosszabb időre ellátatlan maradjon.

Tisztelt Ház! A gyermekvédelmet és örökbefogadást illetően is több fontos és pozitív változást tartalmaz a javaslat. Engedjék meg, hogy ezeket még ismeressem. Örvendetes tény ugyanis, hogy az elmúlt években jelentősen megnövekedett az örökbefogadások száma, és a családjukból kiemelt gyermekek is egyre nagyobb eséllyel kerülhetnek örökbefogadó családba. Szintén a családjukból kiemelt gyermekeket érinti, hogy egyre növekvő számban élnek gyermekotthonok helyett nevelőszülői családok gondozásában.

A magyar családok segítségét ki kell terjesztenünk azokra a családokra is, amelyekben a szülők nem vér szerinti gyermeket nevelnek sajátjukként, vagy nevelőszülőként segítik elő a vér szerinti családjából kiemelt gyermek egészséges testi és lelki fejlődését, valamint a saját családjába való visszakerülését. Ezért olyan módosításokat javaslunk, amelyek támogatják az örökbefogadó családokat, erősítik a nevelőszülőket és az általuk nyújtott ellátást.

Ennek körében a legfontosabb cél, hogy elősegítsük azon gyermekek örökbefogadását, akik saját családjukba már nem kerülhetnek vissza. Ennek érdekében 2020-tól örökbefogadói díjat vezetünk be, amely a gyed összegével azonos támogatást nyújt hat hónapon keresztül valamennyi, gyermeket újonnan örökbefogadó családnak. Azok számára, akik az örökbefogadói díjhoz szükséges biztosítási idővel nem rendelkeznek, kibővítjük az örökbefogadói gyesre való jogosultságát, amelyet az eddigiekben csak tíz éven aluli gyermekek örökbefogadása esetén vehettek igénybe. 2020-tól az örökbefogadói gyes már bármely életkorú gyermek örökbefogadása esetén folyósítható. Szintén 2020-tól egyszeri anyasági támogatásban részesülhet minden örökbefogadó, aki a gyermeket egy évnél rövidebb ideje neveli, függetlenül a gyermek életkorától. A nevelőszülők részére kedvező változás 2020-tól, hogy a nevelt gyermek után is gyed vehető igénybe. Bízunk abban, hogy ezen intézkedéseink hatására a családjukból kiemelt gyermekek még nagyobb arányban nevelkedhetnek majd a fejlődésüket szolgáló nevelőszülői ellátásban.

Gyermekbántalmazás esetén nagyon korszerű segítséget és kezelést nyújt a bántalmazást, elsősorban szexuálist bántalmazást elszenvedett gyermekek számára a skandináv Barnahus-modell szerinti szolgáltatás lehetővé tétele és fokozatos bevezetése a területi gyermekvédelmi szakszolgáltatás keretén belül. Létrehozását a hazai szabályozás a javaslat értelmében 2019-től teszi lehetővé. A szexuálisan bántalmazott gyermekek vizsgálatát és terápiáját végző szolgáltatás lehetőségének megteremtése a gyermekek védelmének új, hatékony eszközévé válhat e sajnálatosan időszerű problémakörben. A gyermekbántalmazások megelőzése érdekében pedig tovább szigorítjuk a gyermekek sérelmére bűncselekményt elkövetett személyekre vonatkozó foglalkozási tilalmak körét és időtartamát is.

2020-tól növeljük a családjukból kiemelt gyermekek törvényes képviselőjét ellátó gyermekvédelmi gyámok létszámát, ami lehetővé teszi, hogy kisebb esetszámmal dolgozzanak, így a több személyes jelenlét, ügyintézés igénylő, komplex ellátási szükségletű gyermekkel járó feladatokra több szakértelem koncentráldhasson.

Végül, a javítóintézeti nevelésre ítélt és letartóztatásukat javítóintézetben letöltő fiatalok rehabilitációját, önálló életkezdését, társadalmi visszailleskedését saját és mindannyiunk érdekében is több eszközzel segítjük elő. 2020-tól a javítóintézeti ellátottak az intézeti elhelyezésük teljes időtartama alatt kötelesek képzésben részt venni, elsősorban az általános iskola befejezése, majd szakképesítés megszerzése érdekében. A jó magaviseletük miatt a javítóintézetből ideiglenesen elbocsátottak részére lehetővé tesszük, hogy a javítóintézet utógondozó részlegén kapjanak elhelyezést, ha a családjukhoz való visszatérés nem megoldható.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Az előzőekben elmondottakra is különös figyelemmel kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm,

hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, tisztelt Országgyűlés. Elsőként Kovács Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka mondja el a véleményét. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár úr által felvázolt szociális és gyermekvédelmi törvény módosításáról, ha megengednek egy-két pontosító adatot, a Fidesz-frakció véleményét hadd mondhassam el.

Nagyon fontos a gyermekek otthongondozási díjának a bevezetése, mint ahogy államtitkár úr is említette, 2019-től 100 ezer forint, és 2022-re az akkori minimálbérre való emelését tűzte ki a kormány célul. Ez azt jelenti, hogy jelenleg az ápolási díjban részesülők 34 százaléka, azaz 17 300 fő becsült többletigénye 2019-ben 11,5 milliárd forint lesz, magyarul 11,5 milliárd forinttal költ többet az állam a gyermekek otthongondozási díjára.

Az ápolási díjban részesülők - hiszen eddig is ápolási díjként emlegettük - többletigénye 2,7 milliárd forint lesz 2019-től a mostani 17,8 milliárddal szemben. Ez összesen 33 500 főt fog érinteni. A kiemelt összegűnél 58 680 forintról 67 482 forintra fog emelkedni az ápolási díj összege, amely az alapösszeg 207 százaléka.

Az alapösszegű ápolási díj esetében a gondozási szükséglet felülvizsgálatánál megkülönböztetjük a házi orvos egészségügyi állapot-vizsgálatát, illetve a gondozási szükségletet, amit szakértő végez. Ez a ketősség garantálja azt, hogy az ápolási díjra jogosultaknak az egészségügyi és szociális igényét fel tudjuk mérni. Jogosultságmegszerzési pontosítást is magában foglal a törvény, mégpedig a jövedelemvédelmezés esetében lehetőséget ad a szociális hatóságnak az adóhatósággal való együttműködésre a pontosabb adatok megszerzéséért. Ezzel is, úgy gondolom, hogy a törvény az állami hatóságok közötti átjárhatóságot, illetve az információszerzést segíti.

Mindenféleképpen szeretnék szólni arról az alkotmánybírói határozatról, amely különbséget tett eddig a támogatásra jogosultak körében a mozgásszervi fogyatékosokkal és az egyéb betegséggel, illetve korlátozott fogyatékosokkal élő személyről. Ezt a törvény kiegyenlíti, és a jelenlegi szabályozás szerint 114 450 fogyatékos támogatásra jogosult mozgásszervi fogyatékos jogcímen, amelyből 56 797 fő részesül támogatásban.

A megváltozott munkaképességű személyekkel kapcsolatban egy olyan pontosítás kerül bevezetésre, amely az adott szolgáltatással jár egyben, ami szintén azt vetíti előre és azt próbálja meg az intézményeknek segítségül adni, hogy a szervezetpszichológus által javasolt és az intézményvezető által létrehozott fejlesztő

foglalkoztatásban való részvétel milyen feltételekkel és milyen szerződési formában fog megvalósulni. Ez gyakorlatilag közvetlenül érinti a munkáltatóknak az adójóváírását; illetve a rehabilitációs kártya esetében, mint ahogy államtitkár úr említette, eltörlésre kerül, hiszen az adóhatósággal szemben a munkáltató közvetlenül tudja alkalmazni ezt a kedvezményt, amit 2018-ban 9096 munkáltató 37 654 fő megváltozott munkaképességű személy után vett igénybe, összesen 776 millió 570 ezer forint értékben.

Szólt államtitkár úr a hajléktalanság kezeléséről is, ami politikailag nagy vihart kavart mostanában. Én is egyetértek és a frakció is egyetértett azzal, hogy a hajléktalanság egy olyan emberi jog, amit azért arra nem használhatunk fel, hogy utána az élethelyzetéből vagy éppen az életét veszélyeztetve, ne adj, uramisten, krízishelyzetbe kerüljön vagy haláleset forduljon elő. Ezért a frakció támogatta eddig is azokat a kormányzati intézkedéseket, amelyek a hajléktalan emberek életminőségének javítását célozzák. Illetve azon a településen, ahonnan én jövök, Mátészalka, ahol képviselő vagyok, 18 ezer fős település, nappali ellátásra jogosult, és örömmel olvastam, hogy a törvény lehetőséget ad olyan nappali ellátást biztosító intézményeknek éjszakai külső férőhely kialakítására, amire eddig nem volt lehetőség. Tehát kinyitja a lehetőségek tárházát.

Szólt államtitkár úr a szociális diagnózis elkészítéséről. Ez egy olyan, a gyermekjólét és a családsegítés integrációjával létrejött szakmai dokumentum, amely az ellátotti körben mindazokat a fejlesztési irányokat, illetve gondozási irányokat szabja meg, amit az intézményben, vagy nagyon fontos, most már az intézményen kívülről jelzést adó családok vagy gyerekek esetében is megtesz, és segítséget kérnek a gyermekjóléti központnál.

Államtitkár úr, ön nem említette, de hadd ejtsek szót arról, hogy a szociális törvény hatálya alá tartozó volt az egyházi jogi személy által szervezett tevékenységet ellenszolgáltatás nélkül végző más személyek által nyújtott szállás, étkezés vagy más segítő karitatív tevékenység, ha azt az igénybevevőtől, hozzátartozótól vagy rájuk tekintettel harmadik személytől származó ellenszolgáltatás és állami, helyi önkormányzati támogatás nélkül nyújtják. Gyakorlatilag, ha állami támogatás nincs vagy más személy nem fizet azért a szolgáltatásért, azt gondolom, valóban helyénvaló volt, hogy a szociális törvény hatálya alól kivegyük azokat a szigorító intézkedéseket, amely gyakorlatilag nem függött össze egyéb kormányzati vagy állami források igénybevételeivel.

Egyetértek azzal is, ami a szociális étkeztetési szabályoknak, a résztvevők létszáma, nem akarom a szűkítést használni, de mégiscsak a pontosítást szolgálja, ami azt mondja, hogy a mindenkori működési engedélyben leírt ellátotti személy vehesse igénybe. Ennek van egy kis mozgási lehetősége: ugye, eddig a szociális törvényben az szerepelt, hogy havonta maximum 110 százalékgig mehetett el, de vannak olyan időszakok, ami évi száz százalékban tekinti. Tehát rugalmasabbá válik a rendszer azáltal, hogy van egy felső

limit. De ugyanakkor a házi segítségnyújtásban, illetve az étkeztetésben a törvény lehetőséget ad arra a rugalmasságra, hogy havonta esetleg eltérjen a 110 százalékos határtól, hogy egész évre számítva bruttóban meglehessen a 100 százalék, hiszen az engedélyezett szolgáltatási létszám egész évben nem haladhatja meg a 100 százalékot.

Beszélt államtitkár úr a támogatott lakhatásról. Hadd mondjam el itt is a személyes példám: a győrteleki Viktória ápoló-gondozó otthon fülpösdaróci telephelyéről jelen pillanatban 60 főt tagolnak ki, és azt gondolom, hogy az a fajta társadalmi érzékenyítés, ami az ő befogadásukat jelenti, ezzel a törvénymódosítással, hogy ők is ugyanúgy a társadalom tagjai - bár a törvény itt elsősorban azzal foglalkozik, hogy a velük dolgozó, foglalkozó emberek kényszerintézkedéseinek lehetőségét tiltja.

Ennek az a logikája, hogy ők is annak az adott társadalomnak, a helyi társadalomnak a hasznos tagjai, és ha valami betegségük van, akkor ugyanazt a szolgáltatást veszik igénybe akár a mentő, rendőrség vagy bármilyen más tekintetben. Tehát leveszi az intézmény válláról azokat a lehetőségeket, terheket, amelyek egy normál életvitelszerű lakhatásban viszont, azt gondolom, hogy minden állampolgárnak joga és egyben kötelezettsége is.

Nagyon helyesen államtitkár úr kitért a gyermekjóléti szolgáltatások feladatának értelmezésére, hogy a már említett integrációval létrejött jelzőrendszer kiterjed az észleléssel és a készenléti szolgáltatással együtt működő központi nyilvántartásnak a vezetésére, amely helyi krízishelyzetekben azonnali segítséget és családtámogatást tud nyújtani az adott telefonszám ismertetésével. Ez is, azt gondolom, a rugalmasság és a gyorsaság tekintetében jelent nagy-nagy segítséget.

A gyermekvédelem tekintetében államtitkár úr említette azt a fajta Barnahus kifejezést, amit skandináv modellként Magyarország bevezet. Engedjék meg, hogy vezérszónoklatom után egy általános hozzászólásban kicsit részletesebben szóljak erről a problémáról, illetve ennek a megoldásairól.

Valamint nagy örömet fejezem ki, hogy a nevelőszülők mint a 12 év alatti gyermekeknek a legjobban preferált szociális ellátási rendszere, a gyed, a gyes és az örökbefogadási díjak tekintetében rugalmasabb, együttműködőbb és a családi igényt jobban figyelembe vevő törvényi módosításokat tett lehetővé.

Magam és a frakció részéről tudjuk támogatni a törvénymódosítást, és sok sikert kívánok államtitkár úrnak, illetve a minisztériumnak a gyakorlati végrehajtásában.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Stummer János képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Államtitkár Úr! Jó és helyes, hogy emelik az ápolási díjat, de annak az ütemezésével, az összegszerűségével, illetve a törvényben meghatározott kivételeivel nem tudunk egyetérteni. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy míg az önellátásra képtelen gyermeket nevelő családok helyzetét részben rendezik, addig a többi ápolási díjban részesülő érintettet és családját méltatlanul háttérbe szorítják. Ha ezt a törvényt önök, kedves fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, a kétharmados többségük birtokában át fogják nyomni a Magyar Országgyűlésen, úgy 33 ezer embert hagynak nagyjából ugyanabban a kilátástalan helyzetben, akik testvérként, gyermekként vagy nevelőszülőként végzik ezt az embert próbáló munkát.

Eddig tartott a jól fésült véleményünk erről a bizonyos előttünk fekvő törvényjavaslatról. Néhány számmal szeretném az önök kedélyeit borzolni, amelyek ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban eszembe jutottak. 29 ezer forint, 44 ezer forint, 52 ezer forint: ennyit kapnak havonta ma Magyarországon azok az emberek, akik beteg hozzátartozójukat nevelik a saját otthonukban, ennyit kapnak a magyar államtól ezért a 24 órás emberfeletti munkáért cserébe. Ennyit kapnak havonta azért a munkáért, amit, államtitkár úr, az állam helyett végeznek el. Ennyit kapnak havonta, és ebből kell fenntartani önmagukat, és ebből kell fenntartani a családjukat.

Azt gondolom, sokak nevében mondhatom, nagyon örülök annak, hogy eljutottak végre arra a felismerésre, hogy ez így nem mehet tovább, hogy ennyi pénzből 2018-ban Magyarországon egészen egyszerűen nem lehet megélni. Eljutottak végre-valahára odáig, hogy ez így nem mehet tovább, mert ennyi pénzből nem lehet kifizetni az összes számlát, nem lehet megvenni a gyógyszereket, nem lehet megvenni a pelenkát, és nem lehet kenyeret venni az asztalra. Ennyi pénzből nem lehet olyan luxuscikkekre költeni, mint a gyümölcs, a telefonszámla, vagy ne adj' uram, teremtőm, a lakástörlesztő.

Örülök, államtitkár úr, hogy ez az ügy olybá tűnik, hogy felkeltette az önök érdeklődését. Örülök annak, hogy a miniszterelnök úr néhány héttel ezelőtt méltóztatott a királyi tanácsban - abban a királyi tanácsban, amit ő kormányának csúfol, és önök is -, és beszélni erről a döntésről, és döntést hozni ebben a kérdésben. Örülök neki, hogy volt merszük most, néhány hét után idejönni a Magyar Országgyűlés elé, s vannak olyan magabiztosak, hogy ezt a törvényjavaslatot most a Ház elé hozzák. Így aztán legalább őszintén beszélhetünk végre arról, hogy önök mit is ígérnek ezeknek az embereknek; merthogy amilyen ígéretet néhány hete tettek a sérült kiskorú gyermeküket otthonukban ápoló szülőknél, most ezt az ígéretüket váltják törvényjavaslattalra.

Megígérték ezeknek az embereknek, hogy hamarosan nem 52 ezer forintot, hanem 100 ezer forintot fognak kapni támogatásként. Megígérték, hogy a következő négy évben a minimálbérhez rögzítik majd az

állami segítség mértékét. Megígérték, hogy a több, magáról gondoskodni képtelen gyermeket ápoló családok másfélszeres támogatáshoz jutnak majd a továbbiakban. Ez lesz hát az új műszó szerint a gyermekek otthongondozási díja, vagyis a gyod. De azoknak is ígéretet tettek, akik 18 évet betöltött hozzátartozójukat ápolják otthon; ez is itt fekszik most a Ház előtt. Azt ígértek ezeknek az embereknek, tízezreknek, hogy a mostani ellátásukat 15 százalékkal fogják emelni, aztán pedig a következő három évben 5, 5, meg megint 5 százalékkal fogják növelni ezt a támogatást, és ígéretük szerint 2022-re így 30 százalékkal fognak többet kapni ezek az emberek a munkájukért cserébe.

Minden áldott nap, amikor ilyen napját éli a Magyar Országgyűlés, számos törvényjavaslat vitájára kerül sor ebben a Házban. De amikor egy ilyen törvényjavaslat van az asztalon, különösen indokolt az, hogy mögé nézzünk, hogy kik is vannak az adott törvényjavaslat mögött, kik azok, akiknek az életéről ez a száz-egynéhány ember majd itt jövő héten dönteni készül.

Hogyan szerepelnek a szakirodalomban azok az emberek, akikről most beszélünk? „Fogyatékos személy az, akinek értelmi akadályoztatottsága, genetikai, illetve magzati károsodás vagy szülési trauma következtében, továbbá 14. életévét megelőzően bekövetkező súlyos betegség miatt közép súlyos vagy annál nagyobb mértékű, továbbá aki az IQ-értékétől függetlenül a személyiség egészét érintő fejlődési zavarban szenved.” Szakszerű szöveg, jól mutat a papíron, érthető is.

De én most azt kérem önöktől, hogy lássuk mögé az emberi sorsot. Ott van mögötte az ember, e mögött a szakszerű szöveg mögött, ott van mögötte a valóság. Ott van Ádám, aki most 21 éves, és Ádámot a születése óta forgatja az ágyában az édesanyja, pelenkázza, és napi több alkalommal eteti meg szondával. Ádám édesapja már nem él velük, anyja egyedül gondozza otthon, ebből kifolyólag munkát vállalni nem tud. Ők ezt követően, kedves képviselőtársaim, kedves államtitkár úr, a következő időszakban a jelenlegi juttatásukhoz képest 8 ezer forinttal fognak többet kapni havonta.

A törvény szerint az is fogyatékos személy, idézem: „akinek mozgásszervi károsodása, illetőleg funkciózavara olyan mértékű, hogy helyváltoztatása segédeszköz állandó és szükségszerű használatát igényli, vagy állapota miatt helyváltoztatásra még segédeszközzel sem képes, vagy végtaghiánya miatt önmaga ellátására nem képes”. Őket is van szerencsém ismerni, őket, akik e mögött a szakszerű szöveg mögött ott vannak. Egy fantasztikus, összetartó család, akik mindent megtesznek az autóbalesetben súlyos fogyatékoságot szerző lányukért, miután a férje őt magára hagyta. Otthon vannak ők is, és ők most 12 ezer forinttal lesznek előrébb.

Én itt állok fenn a pulpituson, és nem tudom, hogy államtitkár úr kényelmesen ül-e abban a fotelban. Lazítsa el magát, azt kérem, így talán könnyebb lesz egy gyors fejszámolást végezni, könnyebb lesz a most következő számokat tudomásul venni.

Mennyibe kerül most ez a gáláns ajánlatuk a magyar államnak? Mennyibe fáj önöknek ez az uralkodói kegy a következő egy évben, amit most gyakorolni készülnek? 3 milliárdba? 4 milliárdba? Tudja mit, államtitkár úr, legyen 6, de a pontos számot ön nálam nyilván sokkal jobban tudja; 6 milliárd forint tehát. Tudja ön, mennyit költöttek arra, hogy a miniszterelnök úr és egész pereputtya a budai Várba költözzön? Mennyit költenek önök erre? 30 milliárd forintnál is többet. Tudja ön, hogy mennyit költöttek csak a tavalyi évben kormányzati kommunikációra? Lehet, hogy a 70 milliárd forint kevés lesz. Tudják-e önök, tudja-e, államtitkár úr, hogy a Puskás Ferenc Stadion felépítése hány száz milliárd forintba kerül? Ön sem tudja, én sem tudom, meg a miniszterelnök sem tudja, mert nem tudja még senki, hogy mennyit készülnek ebből a projektből ellopni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Még mindig kényelmes ez a szék, államtitkár úr? Még mindig úgy érzi, hogy az a kormány, amelynek ön elkötelezte magát, amihez a nevét adja, amihez mindenfajta tudását és tapasztalatát adja, az emberes és arányos szociális társadalompolitikát folytat? Komolyan úgy érzi, hogy az a kormány, amelynek ön is tagja, igazán és tiszta szívből megbecsüli az alázatos és áldozatos munkát?

(11.00)

Komolyan elhiszi, államtitkár úr, hogy az a kormány, amelynek ön tagja, az felelős? Felelős az a kormány - és ez egy költői kérdés lesz -, ugyan felelős-e az a kormány, amelyik tegnap este egy akármelyik stadion VIP-részlegében Csekonics báróként mulatott, számolatlanul szórta a pénzt a komáinak, ma pedig beküldi ide az egyik államtitkárát, hogy magyarázza el a magyarázhatatlant, hogy blazírt képpel érvelje meg, támassza alá, s adja ehhez az arcát, hogy csak ennyi jár ezeknek az embereknek? Hát felelős kormány-e az önöké, államtitkár úr, amelyik most ahelyett, hogy tisztességesen rendezné ezeknek a tízezreknek a sorsát, garasoskodik? Számolgatják a járulékokat, centizik a százalékokat, matekolnak a 18. életévvel, mintha egyébként a 18. életév betöltésével akár egyik pillanatról a másikra bármi - bármi! - megváltozna ezeknek a családoknak az életében, már ami az ellátott állapotát illeti. Kötik az ebet a karóhoz, lépcsőzetes bevezetésről beszélnek, közben pedig néhány ezer forintokról van szó egy-egy család esetében.

Hát ennyire fájna önöknek, államtitkár úr, hogy az az asszony, aki napjában vagy háromnapjában egyszer öt percre eljut a közeli boltba, el tud szabadulni a beteg gyereke mellől, hogy bevásároljon, ne csak anynyi narancsot tudjon venni, hogy az a szondába elég legyen, hanem esetleg az asztalra is jusson belőle? Ennyire fájna önöknek, hogyha ezek a családok végre valóban megbecsülve éreznék magukat? Ennyire

fájna önöknek, hogyha végre egyszer, 2010 után az első alkalommal, egyszer nem maguknak lenne igazuk?

Ha kényelmes a szék, államtitkár úr, ne haragudjon, hogy ezt mondom, de akkor önnek rossz a tartása! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat!

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt percekben igen szégyenletes beszédnek lehetünk tanúi, amikor a kormányt egyfajta királyi tanácsnak, a miniszterelnököt lehordva, az államtitkárait folyamatosan szidva és fenyegetve Stummer János felszólalt a Jobbik nevében. *(Stummer János: Ki fenyeget?! Ki fenyeget?!)* Nem akartam ezzel kezdeni, de ön kényszerített rá, képviselő úr, hogy önök minden második sajtótájékoztatójukat valamilyen magyarázkodással kezdik, és ugye az egyik pillanatban még egy választási vesztegetés az egyik képviselőjüknél *(Farkas Gergely: Melyik?! Melyik?! Beszélj!)*, a másik pillanatban vállalhatatlan beszéd, olyan, amit itt nem is mernék idézni a tisztelt Házban, hiszen semmilyen módon, még idézet formájában sem való ide. Harmadszor Jakab Péter képviselő úr, aki a borsodi kocsmában jobbikos haverokkal beszél... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő úr... *(Stummer János Nacsa Lőrincnek: Szégyeld magad! - Farkas Gergely és Stummer János közbeszól.)* Képviselő úr, legyen szíves, térjen a törvényjavaslatra! Köszönöm.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Rátérek, elnök úr *(Farkas Gergely: Na, végre!)*, köszönöm szépen. ...Azért, mert ott már kiléptek a jobbikosok, illetve nem tud velük ott társalogni.

Fontos törvényjavaslat fekszik most előttünk. A szociális szféra mindig kiemelt figyelmet kapott a polgári, nemzeti kormányok ideje alatt. Számunkra rendkívül fontos, hogy nagy figyelmet fordítsunk az elesettek, rászorulóakra, gyermekekre, idősekre, a fogyatékkal élőkre vagy a megváltozott munkaképességűekre *(Stummer János tapsol.)*; ne feszültséget keltsünk, ne politikát csináljunk belőle, egy-két ügyből, mint ahogy ezt az ellenzék rendszeresen teszi *(Stummer János: Ó!)*, hanem valódi, igazi segítséget nyújtsunk. Az elmúlt 8 évben a folyamatok, a számok ezt igazolják, és ezen az úton most sem szeretnénk megállni.

A most tárgyalt törvényjavaslat egyik fontos eleme, hogy rendezze az otthonápolók helyzetét, és valamiféle jövőképet ad nekik. Emlékezzünk, hogy

nyáron az ellenzék megpróbált hisztériát kelteni az ügyben, nehéz helyzetben lévő családokat próbáltak a színpadra rángatni, valódi civilek helyett sokszor álcivilikkel hangoskodtak. Ezzel szemben a kormány és a Fidesz-KDNP-frakciószövetség a megoldást kereste, leült az érintettekkel, több alkalommal leült az érdekvédelmi szervezetekkel, a valódi civilekkel, a szakma képviselőivel, és ennek eredményeképpen egy közös és jó megoldás született.

Bevezetjük a gyermekek otthongondozási díját, amely a súlyos fogyatékoságából, tartós betegségéből adódóan önellátásra képtelen gyermekükről gondoskodó szülők számára a gyermek életkorára tekintet nélkül jár. Összege 2019. január 1-jétől bruttó 100 ezer forint, amelyet 10 százalék nyugdíjárulék terhel. Két önellátásra képtelen gyermegről való gondoskodás esetén már másfélszeres az összeg, 2022-re lépcsőzetes emelkedéssel eléri majd a minimálbér bruttó összegét. Emeljük az ápolási díjat is, az emelés mértéke 2019. január 1. napjától, azaz egy hónap múltától 15 százalék, majd a 2020-2022. években további 5-5 százalék.

Emlékezzünk rá, hogy a Fidesz-KDNP-kormány volt az, amely korábban is emelte az ápolási díjat, és emlékezhetünk arra is, hogy azok hangoskodtak leginkább, akik maguk az út szélén hagyták ezeket az embereket. Fontos elmondani, hogy a 2000-es években három költségvetési év volt, amikor nem emelkedett az ápolási díj összege egy forinttal sem. Ez az a három év volt, amikor Varju László államtitkárként működött a kormányban - ő az, aki hétről hétre megjelenik itt mindenféle feliratos pólóban, de a hangulatkeltésnél tovább még nem jutott (*Varju László feláll képviselői helyén, és rámutat az általa viselt pulóver feliratára: „Az otthonápolás munka!”*), a hangulatkeltésnél tovább még sosem jutott.

Fontos, a jogalkalmazókat segítő pontosításokat is tartalmaz a törvényjavaslat. Mi minden olyan módosítást támogatunk, amely egyszerűbbé, tisztábbá, logikusabbá teszi a jogalkalmazók helyzetét, így nyilván ezek a változások, az adminisztratív változások is üdvözlendők.

Két kormányzati cikluson át számos, sokakat érintő intézkedés történt a szociális területen. Végző soron mindig is azokra lesznek hatással a szociális területen bevezetett intézkedések, akik támogatásra szorulnak az élet valamelyik területén. Alapelvként leszögezném, hogy az a jó, ha minél több embernek tudunk segíteni még a szociális védőháló igénybevétele előtt. Azok a gondolatok nem változnak, hogy segély helyett munkát próbáljunk meg adni, és legyen rendszeres, kiszámítható jövedelme valakinek, és olyan legyen a családtámogatás, amelynek köszönhetően több pénz - és nem kevesebb - marad a családi kasszában.

Megőrizzük és tovább emeljük azoknak a kezdeményezéseknek a támogatását, amelyek eddig is eredményesek voltak. Nemzetgazdasági szempontból és társadalmi szempontból is fontos, hogy több foglalkoztatott legyen a megváltozott munkaképességűek körében is. Egyértelműen ki kell mondani, hogy

igenis tudnak értékes munkát teremteni, hozzáadott értéket előállítani. Az érintettek számára egészen új életminőséget, életcélokat nyújthat, ha lehetőséget kapnak arra, hogy munkát végezzenek.

A megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási rátája jelenleg 40 százalékos, míg 2010-ben még csupán 18 százalékos volt. A kormány célja a 40 százalékos foglalkoztatási ráta további emelése, éppen ezért a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatása jövőre is emelkedik, ahogy az az elmúlt években is emelkedett, jövőre 2,7 milliárd forinttal többet fordít erre a kormány, így már közel 42 milliárd forint szerepel a költségvetésben erre a célra. Nyilvánvalóan - és ez nagyon fontos, ebben kérem mindenkinek a támogatását - itt elengedhetetlen a további piaci szereplők bevonása is.

Ebben a törvényben módosításra kerülnek a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival és a foglalkozási rehabilitációval kapcsolatos intézkedések is. Fontos változás és egyszerűsítés, hogy határon kívül helyezésre kerül a rehabilitációs kártyával összefüggő rendelkezés, tekintettel arra, hogy 2019. január 1-jétől a járulékkedvezmény igénybeviteléhez már nem szükséges az érintett személyeknek a kártyát kiváltani, a kedvezményt közvetlenül érvényesítheti a munkáltató is. 2018 júliusában több mint 9 ezer munkáltató közel 40 ezer fő megváltozott munkaképességű személy után vette igénybe a rehabilitációs kártya biztosította járulékkedvezményt, ez a nyári hónapok egyikében több mint 750 millió forint összegben volt.

Fontos változás van a törvényben a hajléktalanellátással kapcsolatban is. Egyre többen veszik igénybe a hajléktalanellátó szolgáltatást, ám ezzel együtt is csupán 80 százalékos a kihasználtság országosan, és egyértelmű, hogy az október közepén életbe lépett jogszabállyal nem szankcionálni akarunk, hanem motiválni, hogy lehetőség szerint minél több embert segítsünk a hajléktalanellátó rendszerbe és onnan tovább. Az ellenzék az, amely minden jogi és politikai eszközt bevet annak érdekében, hogy az utcán tartsa az embereket, a hozzájuk nem méltó körülmények között.

A külső férőhelyen biztosított lakhatási szolgáltatás jelenleg a hajléktalan személyek átmeneti szállásához kapcsolódóan működtethető. A nappali melegedők fenntartására a helyi önkormányzat 10 ezer fő lakosságszám felett köteles, azonban a 30 ezer fő alatti települések nem kötelezettek szállást nyújtó hajléktalanintézményt működtetni. A 2018. október 15-étől hatályos jogszabályi változásokra figyelemmel a 30 ezer fő alatti településeken előfordulhat, hogy a hajléktalan személyek számára csak a nappali ellátás megoldott, az éjszakai szállás azonban helyben nem biztosított, így több érdeklődő, több város, kisváros is jelezte a kormányzat számára, hogy a nappali melegedő ügyfélköre számára szükségesnek tartja szállást is biztosítani, ezzel a hajléktalan személyek nagyobb városok irányába történő elvándorlását is meggátolva.

A hajléktalan személyek társadalomba visszavezetése érdekében is szükséges, hogy ne kerüljenek

hátrányba azok a kisebb lakosságszámú települések, ahol nem kötelező működtetni átmeneti szállót.

(11.10)

Ennek érdekében a törvényjavaslat most megteremti annak a lehetőségét, hogy azokon a településeken, ahol nem kötelező átmeneti szállást fenntartani, a nappali melegedőt fenntartók a nappali intézményükhöz kapcsolatosan hozhassanak létre külső férőhely formájában lakhatási szolgáltatást, annak személyi és szakmai kapacitásait is használva. E módosítással igény esetén a kisebb településeken is sor kerülhet szállást is nyújtó, hajléktalanellátó férőhelyek létrehozására, elkerülve az életvitelszerűen közterületen tartózkodást.

Szót kell ejteni az egyházak karitatív és szociális szerepvállalásáról is. Az elmúlt hat évben nagyjából megduplázódott az egyházi jelenlét a köznevelésben, miközben a gyermekvédelemben négyszeresére, a nevelőszülői házban pedig nyolcszorosára nőtt az egyházak szerepvállalása. Beszédes az is, hogy a Magyar Karitatív Tanács hat rendes tagjából is öt egyházi kötődésű, egyházi háttérű, illetve a három társult tagból is mind a három egyházi háttérű. Ezt a munkát itt és most is szeretnénk megköszönni és elismerni.

A törvényjavaslat szerint nem fog a szociális törvény hatálya alá tartozni az egyházi jogi személy által szervezett egyházi személyek, illetve a tevékenységet ellenszolgáltatás nélkül végző más személyek által nyújtott szállás, étkezés vagy más segítő karitatív tevékenység, ha azt az igénybe vevőtől, hozzátartozójától, vagy rájuk tekintettek harmadik személytől származó ellenszolgáltatás és állami, helyi önkormányzati támogatás nélkül nyújtják.

Nem kérdés, hogy ebben a Házban a gyermeket nevelő családok csak a Fidesz-KDNP-re számíthatnak. Ismert adat, hogy 2010-ben még 1000 milliárd forint alatt volt az a költségvetési forrás, amit a magyar családokra fordítottak a szocialisták, a Gyurcsány-kormány, míg 2018-ban, '19-ben már meghaladja a 2000 milliárd forintot. Ez több mint duplázás. Emlékeztünk arra, hogy 2002 és 2010 között eltörölték az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét, három évről két évre csökkentették a gyes időtartamát, eltörölték az otthonteremtési programokat, illetve bezártak iskolákat, óvodákat, bölcsődéket, és még a családi pótlékot is megpróbálták megadóztatni.

Fontos és életbe vágó változás a nevelőszülők részére megállapítható gyed bevezetése, a nevelőszülők képzése megszerzésének elősegítése, az örökbe fogadó szülők gyesjogosultságának kibővítése és az örökbefogadói díj bevezetése. Itt fontos megemlíteni és megköszönni a nevelőszülők fontos munkáját. Az államtitkárság nemrég országos kampányt is indított a témában. Azt gondolom, hogy a kampány célja, hogy felhívjuk a társadalom figyelmét ennek a munkának a fontosságára, hogy akár további nevelőszülőket is toborozhassunk, hogy megköszönjük ezt a munkát, mert meggyőződésünk, hogy ez nem kizárólag a

nevelőszülők saját vállalása, hanem egy közös társadalmi ügy.

A gyermekvédelemben 23 ezer gyermek van, és 15 ezer él nevelőszülőknél. Ha úgy vesszük, hogy ez egy magyarországi város lakossága is lehetne, a magyar nemzet szempontjából nagyon nem mindegy, hogy ezeknek a gyermekeknek hogyan alakul a sorsuk, ahogy az sem mindegy, hogy az ő gyermekeik majd hogyan szocializálódnak. Ezért fontosak az elmúlt években megtett intézkedések, az a jogszabályi változás, hogy 2014 óta nevelőszülőnek lenni foglalkoztatási jogviszonynak minősül. Így sokkal nagyobb anyagi biztonságban élhetnek a családok. Azt gondolom, hogy az anyagi elismerésen túl ez a kampány, illetve a minisztérium eddigi tevékenysége egyfajta erkölcsi elismerést is biztosít. A Fidesz-KDNP-frakciószövetség innen is szeretné megköszönni a nevelőszülők munkáját.

Azt gondolom, hogy egy komplex, összetett törvényjavaslat fekszik előttünk, számos előremutató, fontos és pozitív elemmel. Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja azt.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-
pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő aszszony. Parancsoljon, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról, a gyermekvédelemről és a gyámügyi igazgatásról, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól, családok támogatásáról szóló törvény és egyéb törvények módosítását tartalmazza. Alapvetően három nagyobb téma emelhető ki a módosítások közül: az ápolási díj átalakítása, az örökbefogadói díj bevezetése és a nevelőszülőket érintő módosítások. Ezenfelül több kisebb és néhány kardinálisabb módosítás is szerepel a javaslatban.

Azt látjuk, hogy megint egy több törvényt érintő, nagyon nagy módosítási csomagot hoztak elének, a képviselők elé. Lényegében néhány pozitív, egészen jó irányt mutató döntés van a törvényjavaslatban, de persze a nagyobb része megint olyan, hogy azt mondhatjuk, az ellenzék részéről nem lehet támogatni, vagy ha befogadják a módosító javaslatunkat, még azt is mondhatnánk, hogy támogatható lenne ez a kezdeményezés. Csak ugyebár, az elmúlt években láttuk, hogy hiába jobbító szándékkal adjuk be ezeket, folyamatosan lesöprik az asztalról.

Amiről már előttem jobbikos képviselőtársam is elég hosszan beszélt, és ami a legfontosabb része ennek a módosításnak, ez a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény módosítása és itt az otthonápolási díj megemlése. Ha az otthonápolási díjról beszélünk, nagyon fontos arról megegyeznünk, hogy szerintem ez az egyik legfontosabb feladatunk, hogy ezt rendezni kellene. Ma Magyarországon, ha

otthonápolásról beszélünk, körülbelül 50 ezer családot érint ez a téma. Önök úgy tették ide ezt a módosítást, hogy különbséget tesznek beteg és beteg között, család és család között. Évek óta harcolnak a beteg gyermekeiket, beteg hozzátartozóikat ápolók azért, hogy akár munkaviszonynak ismerjék el az otthonápolást, vagy azt a megfelelő összeget megkapják, amivel éppen csak nem halnak éhen és tudják végezni a munkájukat.

Az otthonápolás azért is nagyon fontos, mert egy olyan terhet vesz le az államról, amit ha költségvetési szempontból vizsgálunk, egy nagyon magas összegről beszélhetnénk. Szerintem minden tiszteletet megérdemel az, aki otthon próbálja ezt a nagyon-nagyon nehéz feladatot megoldani. Azért elkeserítő, hogy önök most úgy hozták be a módosítást, hogy különbséget tesznek. Ha a törvénymódosítást megnézzük, látjuk, hogy különbséget tesznek a tekintetben, hogy valaki a gyermekét ápolja, vagy az édesanyját, édesapját. Különbséget tesznek aszerint, hogy valaki a gyermekét ápolja, vagy a testvérét. Persze, tudjuk, hogy a betegen született gyermeket a születésétől fogva ápolja az édesanya, meg az édesapja. De ha a szülőről beszélünk, azt mondhatjuk, tisztában vagyunk vele, hogy a legtöbb esetben csak egy rövidebb időszak alatt kell gondoskodni róla. Ezen kívül szerintem nincs különbség a kettő között.

Azt is el kell mondani, hogy ha huzamosabb ideig valaki ápol - erre mindenki tud a környezetéből példákat hozni -, legtöbb esetben azt látja, hogy maga az ápoló is belerokkan abba a hosszú ápolásba, abba a nehéz lelki teherbe, amiben nap mint nap benne van. Azt gondolom, ez a legaljasabb, amikor arról beszélhetünk, hogy különbséget teszünk ezek között a családok között. 17 ezer olyan családról beszélünk, ahol a szülő a gyermekét ápolja, és 33 ezer olyan családról, ahol más hozzátartozót. Ha összeadjuk, ez közel 50 ezer család. Azt gondolom, hogy a költségvetést nem rendítené meg, ha egységesen kezelnénk ezt. Fogunk módosító javaslatot benyújtani a tisztelt Háznak, hogy ezt oldja meg, oldja fel ezt a problémát. A másik probléma, hogy végre el kellene oda jutni, hogy munkaviszonynak ismerje el a kormány azt, amit erőn felül ezek a családok nap mint nap végeznek.

Hozzá kell tennem, abban is megegyezhetünk, hogy az otthonápolásnál a nők terhe az, amit végeznek a szülők ápolásánál, kimondhatjuk, hogy ezt 99 százalékban a nők végzik el, és ez nagyon sok esetben a gyermeknevelés és a munkavégzés mellett történik. Azt gondolom tehát, hogy sokkal több figyelmet és sokkal nagyobb megbecsülést kellene ezeknek az embereknek nyújtanunk.

A következő módosítás a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló '97. évi XXXI. törvény. A gyermekvédelem rendszerét érintő módosítások alapvetően támogatandók és fontosak. Ugyanakkor nem érthető, hogy például a nem azonos helyen elhelyezett testvérekre vonatkozó közös gyermekvédelmi gyám kirendelését miért csak az új eljárásokban teszik kötelezővé, mondván, nem okoznak többlet

munkaterhet a gyámhatóságok és a területi gyermekvédelmi szolgálatok számára. Most akkor a gyermekek érdeke mindenekfelett vagy az intézményeké? Arról nem is beszélve, hogy eleve arra kellene törekedni, hogy a testvéreket csakis egy helyen lehessen elhelyezni. Hihetetlen, hogy a nevelőszülők 2013-ban előírt képzését a mai napig nem tudták lebonyolítani.

(11.20)

Közben zajlik a kormány részéről az a kampány, hogy minél több gyermeket fogadjanak örökbe Magyarországon, ami egy nagyon nemes cél és támogató is, mert a gyermeknek mindig a legjobb családban felnőni.

Kiemelendők az összeférhetetlenségről szóló új rendelkezések, amikor a családgondozó a főnöke vagy a fenntartó önkormányzat polgármestere, alpolgármestere, jegyzője vagy aljegyzője gyermekével kapcsolatban látna el gyermekvédelmi feladatokat, ugyanakkor ez alapján bármelyik munkatárs gyermekének ellátásának esetét is kéne zárni. Egyébként, ha jogállam lenne, akkor a munkatársak érintettségén túl senki nem kéne, hogy kompromittáltathassa a családgondozót munkájában, így az önkormányzati vezetőket sem.

A következő módosítás a kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló 1997. évi törvény módosítása. Az örökbefogadó szülőknek járó újabb támogatási formák kedvezőek, támogatandók, igaz, mindössze annyit tesznek, hogy lényegében a gyermek korától függetlenül részesülhetnek azokban a juttatásokban, amit a kisgyermeket nevelők kapnak. És felépítik a teljes rendszert: alacsonyabb összegű örökbefogadói gyed, magasabb összeget biztosító örökbefogadói gyed, és megkapják majd az egyébként szüléskor járó anyasági támogatást is örökbefogadásakor. Ez nagyon fontos lépés, főleg akkor, ha csecsemőket fogadnak örökbe. De leszögezik, hogy aki már egy éve neveli saját háztartásában az örökbe fogadott gyermeket, az nem lesz jogosult az ellátásra, mivel a gyermek már beilleszkedett a családba. Én nem értem megint, államtitkár úr, hogy ezt miért kell. Fontolják már meg, szerintem az, hogy egyévesen kerül egy gyermek egy örökbefogadóhoz, hogy miért kell ez. Szerintem minden olyat támogatni kell, amikor az állami rendszerből próbáljuk ezeket a gyerekeket, az állami ellátórendszerből, intézményi rendszerből, főleg, ha örökbefogadásról beszélünk, szerintem ezt meg kellene fogadni, mi fogunk benyújtani törvénymódosítást.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi törvény módosítása: szokásos fideszes megoldás, úgy tesznek, mintha megoldanának egy problémát, de valójában halogatták, ahogy tudják, ugyanis az Alkotmánybíróság ez év végéig kötelezte határozatában az Országgyűlést, hogy korrigálja az alaptörvény-ellenességet, amit most meg is tesznek, de csak 2020-tól lép életbe a változás. Ezt is, gondolom, hogy ha Alaptörvényt szegünk, akkor hamarabb kellene módosítani.

A családok támogatásáról szóló 1998. évi törvény módosítása: nem teljesen logikus, hogy az örökbe fogadói gyesre való jogosultságnál kizáró tényező, hogy a gyermeket, ugyanez, hogy már egy éve saját háztartásban neveli az örökbe fogadó szülő, de az anyasági támogatás kiterjesztése révén akkor is jár az örökbe fogadónak ez az egyszeri juttatás, ha legfeljebb egy éve neveli a gyermeket. Az örökbe fogadást segítő összes intézkedés, ami a Cst.-t is érinti, és a gyes felső korhatárának eltörlése esetükben is mind csak 2020 után lép hatályba.

Nem értjük, hogy ha 2018-ban idehoznak módosításokat, és tényleg arról beszélünk, hogy hogyan kéne az örökbe fogadást segíteni, akkor miért csak 2020-tól akarjuk ezeket a támogatási formákat megadni. Szerintem nyugodtan lehetne 2019-et előírni, hogy ne veszítsenek még ezek a családok plusz egy évet, meg mondhatjuk azt, hogy támogatni lehetne még jobban, hogy minél több gyermeket örökbe fogadjanak.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi törvény módosítása: a megváltozott munkaképességűeknek járó foglalkoztatási támogatás megszüntetése szinte semmilyen visszhangot nem kapott, pedig erre is akkor került sor, idén nyáron, amikor a káféteria-rendszert átalakították.

Itt még beszélnünk kell arról, hogy létszámstopot rendelnek el a népkonyháknál. Én azt gondolom, hogy ha a hajléktalanellátásról beszélünk és a teljesen elesett emberek megsegítéséről - és remélem, hogy államtitkár úr erre választ fog adni -, akkor minden eszközt fel kell használni, hogy ezek az emberek a napi meleg ételt megkaphassák, azt az ellátási formát megkaphassák, amire törvényt hoztak, hogy közterületen nem tartózkodhatnak, hogy tényleges megoldást jelentsen, hogy legyen napközbeni teljes körű ellátásuk, hogy most ne azt tapasztaljuk, államtitkár úr, nem tudom, hogy Budapesten szokott-e közlekedni tömegközlekedési eszközzel, hogy most már ténylegesen nem az utcán tartózkodnak, mert tényleg félnek, hogy elviszik őket, most már megtörténik az, hogy bolyonganak, egész nap bolyonganak, és most már a közlekedési eszközökön vannak, ott vannak a HÉV-en, a villamoson és a vonatokon. Államtitkár úr, ez nincs rendben.

Nem büntetni kell őket, hanem a hajléktalanság felszámolására kell törekedni, de nem büntető eszközökkel, hanem azt kellene megoldani, hogy hogyan lehetne őket... Hát, kiszorítják a közterekről! Persze, egyetértünk, hogy meg kell oldani ezt a problémát, de mondja meg nekem, hogy mennyivel jobb az, hogy most már a közterek helyett a közlekedési eszközökön vannak.

Államtitkár úr, szeretném megkérdezni önt, hogy mióta bevezették ezt a törvényt, hány ember fogyott halálra vagy hűlt ki és annak következményeiben vagy valamilyen betegség, tüdőgyulladás vagy annak következtében meghalt, mert jó lenne tudnunk, hogy milyen súlyos következményei vannak ennek a törvénymódosításnak.

Államtitkár úr, én nagyon remélem, azt fogja mondani, hogy azokat a módosító javaslatokat, amiket szerintem az összes ellenzéki párt, mondjuk, az otthonápolással kapcsolatban be fog nyújtani, tudják-e támogatni vagy sem, mert az alapján fogjuk tudni eldönteni, hogy támogatható-e ez a törvénymódosítás vagy sem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP, a DK és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. *(Gréczy Zsolt mobiltelefonjával felvett kést a pulpituson álló Varju Lászlóról.)* Képviselő úr, Gréczy képviselő úr, a Házban nem illik fotózni. *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról: Mióta? A másik oldalon lehet? - Dr. Lukács László György: Még fotózni se lehet? Atyaúristen!)* Köszönöm szépen. A másik oldalról is fogunk szólni. Éppen tegnap a Házbizottság ülésén foglalkoztunk ezzel a kérdéssel, ön még bizonyára nem értesült erről, de tisztelettel arra kérem, ha lehet, tartóztassa magát ettől. Köszönöm. Varju képviselő úr a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, eljutottunk ide. Hosszú évek során sokan és sokat küzdöttek azért, hogy az önkéntes által betervezett törvénynek része legyen az otthonápolók helyzetének javítása, és erről kell a következő hetekben vitatkozni, illetve a végén pedig szavazni.

Ennek a vitának semmiképpen nem tesz jót, ha az ebben részt vevőket álcivileknek minősíti képviselőtársam, és nekem persze nem tisztem, hogy megvédjem őket, ezt majd megteszik ők maguk, ha ezt szükségesnek érzik, de azt hiszem, hogy az eddig elhangzott felszólalások elsősorban a felelősséget és a felelősséggel való gondolkodást helyezik előtérbe. Bármilyen módon, de azt gondolom, hogy ráirányítani arra a figyelmet, hogy van itt egy olyan társadalmi csoport, akiknek a helyzetén, mondhatnám azt is, hogy mindannyian javítani szeretnénk, de ha ezt csak részlegesen teszik meg, akkor ne csodálkozzanak, hogy egyébként akkor megkapják az emiatt járó feddést, a kritikát, ami arról szól, hogy ennek az a következménye, hogy nemcsak politikai vita alakul ki belőle, hanem még azok az érdekvédelmi szervezetek, azok az emberek is, vannak, akik rosszul érzik magukat, hiányérzetük van, mert azok a társaik, akik velük együtt küzdöttek, őket kihagyják abból, hogy egy kicsit jobb legyen a helyzetük, vagy pedig még ennél rosszabb is elképzelhető. Éppen ezért a következő percekben szeretném összefoglalni tulajdonképpen három részben és elsősorban racionális érvek alapján, hogy miért és mit lenne érdemes önöknek figyelembe venni, változtatni, azért, hogy akár az előbb említett helyzeten, de ami talán ennél fontosabb, hogy a mindennapokban legyen jobb azoknak, akik akár 24, akár 12 óra keretében végzik azt, amit tesznek; három részben.

Az egyik: néhány rövid megjegyzés az önkéntes által benyújtottakhoz. Úgy látom, szükség van arra, hogy

kicsit általánosabban is áttekintsük, hogy mihez képest nyújtottak be önök változtatást, és egyébként pedig mire lenne szükség ahhoz, hogy ez a helyzet érdemben változzon. Az első része tehát mindenképpen az a megjegyzés, hogy önök minden szakmai szervezet állítása szerint is egyeztetés nélkül nyújtották ide be ezt a törvényt. Értem, hogy sokat olvasnak és látják, mi történik a sajtóban, de egyébként azoknak a szakmai javaslatoknak a jelentős részét, amiket az érintett szervezetek, maguk az érintettek felvetettek, önök figyelmen kívül hagyják.

(11.30)

Az is lehetséges, hogy ez tudatosan történik, de akkor erre válaszolni kell. Mi az oka annak, hogy nem akarják munkaviszonynak elismerni az otthonápolást? Akkor beszéljenek erről, és legyen meg ennek a módszere. Tegyük hozzá, és ezt zárójelbe téve mondom, hogy különös kegyetlenség az, amit önök most éppen csinálnak. Mert benyújtották és egy napon tárgyalunk két olyan törvénytervezetet, az egyik, amiről éppen beszélek, a másik része, amikor 500 millió forintra emelik egy törvényjavaslattal a sportolók egyszerűsített adózásának felső határát.

Na most, ez olyan kegyetlenség szerintem magukkal az érintettekkel szemben is, de használhatnánk egészen más szavakat is erre a szituációra, ami egyszerűen elfogadhatatlan. Nem csak azért, mondhatnám a Költségvetési bizottság szempontjából, hogy önök hány milliárd forintot engedtek át az elmúlt években, amikor ezt az összeget felemelték 250 millió forintra, majd az egyesületeknek, ezeknek a kiváló kluboknak elengedték a köztartozásukat; most pedig azért, hogy azoknak a fociklubfenntartó személyeknek, cégeknek könnyebb legyen a helyzetük, mondhatnám úgy, hogy kevesebbe kerüljön, ezért abból, amiből finanszírozni lehetne azokat, akik ilyen rendkívül nehéz helyzetben vannak, na, erről a bevételről pedig önök látványosan lemondanak. Hát, magyarázzák már el, legyenek szívesek, hogy ezt mi okozza, vagy ha nem teszik meg, jelzem, különös kegyetlenség az, amit önök ebből a szempontból csinálnak. Az a felelősség, hogy 50 ezer emberről, családról, érintettről ilyen módon gondolkodnak, mindenképpen óriási felelősség abból a szempontból is, hogy azt a munkát, amit ezek az emberek végeznek, jelentős részben az állam helyett csinálják meg.

Ennek részleteire is majd szeretnék kitérni, mert ezek az emberek nem tervezték, hogy ilyen élethelyzetbe kerülnek. Nem így gondolták, de felelősséggel vállalták azt, hogy egyébként a családjukban kialakult helyzetre tekintettel igenis ezt felvállalják. És tulajdonképpen, ami a nagy közösség, a társadalom számára is a legjobb megoldás, az érintettek, az ápoltak számára a legjobb megoldás történik, ehhez képest mondjuk úgy, hogy igen szerényen hajlandók elismerni ezt a tevékenységet. Pedig, ahogy korábban mondtam, racionális érvekkel is mondom, sokkal olcsóbban ússza meg az állam akkor, amikor ők ezt megteszik.

Éppen ez is része annak az egyeztetés nélküli benyújtásnak a következményeként, hogy önök figyelmen kívül hagyják ezt a szituációt. Éppen ezért lehetett volna a Pénzügyminisztérium első becslésének megfelelően azt a 40-45 milliárd forintot erre rászámolni, ami a Költségvetési bizottság ülésén elhangzott a képviselőjük részéről, nem pedig ennek harmadát, mondhatnám azt, hogy csak ennyit gondoltak, és most nem használok megint más szavakat, 15 milliárd forintot kívánnak erre fordítani.

Azt kell mondjam, hogy önök a legkevesebbel akarják megúszni ezt a történetet, azt a társadalmi nyomást, ami az elmúlt hónapokban nagyon felfokozódott. Itt félreértés ne essék, nem az álcivilek, ahogy önök használják, ahogy Nacsa képviselő úr használta, hanem ez egy általános nyomás. Ez nem csak az érintettekről szól. A társadalom lelkiismerete szólalt meg, és így támogatták azt, hogy igenis önöknek, akik ennek döntéshozói, előterjesztői, ennél sokkal nagyobb elismerésben és támogatásban kell részesíteni azokat, akiknek nincs lehetőségük arra, hogy itt kopogtassanak mindennap a Kossuth téren.

Csak azon gyerekek után fog maximum 100 ezer forint járni, akikről a szakértő állapítja meg, hogy önmagukat ellátni képtelenek, azaz akik eddig kiemeltet kaptak. De közülük is csak azok, akik a gyerekekkel vannak otthon. Ráadásul még 100 ezer forintot sem kapnak, mert ahogy mondta egyébként, különböző terhek vannak, ráadásul összegeznek minden eddigi ellátást. Tehát megint csak indoklom, hogy miért a legolcsóbban akarják ezt a történetet megúszni.

A kormány ápolási díjban hozott szűk látókörű döntése messze van attól, amit egyébként a társadalmi igény és elismerés gondol erről, és ami megoldást jelent. A bejelentés semmi másra nem volt alkalmas, mint hogy némileg oldja a társadalmi feszültséget, és ahogy mondtam, megossa az érintetteket ebből a szempontból. Az érdekvédelmi egyeztetést le kellett volna folytatni és ugyanúgy kiterjeszteni arra a 33 ezer érintettre, akiket én a 15 százalékra való hivatkozással is elhagyottnak tekintek. Az, amit ön mondott, tisztelt államtitkár úr, ön is pontosan ugyanolyan jól tudja, mint én, ez egy csomag pelenkára sem elég.

Ebből kifolyólag önök felelőtlenül járnak el. Azt hiszem, sokkal jobban jártak volna, ha a törvénytervezetben meglévő politikai döntéshozatal vagy politikai döntés alapján zajló megoldás helyett, miszerint az aktuális kormány költségvetési törvényben módosítja azt, hogy éppen most mit gondol ennek a díjnak a mértékéről, egy olyan megoldást alkalmaznak, amikor azt teszik, hogy például akár a minimálnyugdíjhoz kötött módon, annak megfelelően, szabályozottan és egyébként ütemesen való emelés helyett azonnal a minimálbérre vonatkozó elismerést megteszik. Ezt kellett volna önöknek csinálni és ennek megfelelően eljárni.

Csak hogy teljesen érthető legyen a dolog, hogy kikről beszélünk: azoknak jár, akik önálló életre képtelen fogyatékos hozzátartozót látnak el, akik a legalacsonyabb összeget, a 30 ezret kapják egyébként, azok

is napi 24 órában, évi 365 napban látják el évtizedeken át a hozzátartozóikat. Senki sincs itt könnyű helyzetben. Van, aki egyébként fizikailag, van, aki pedig pszichésen megterhelő munkát végez ebben, de mindannyian mélyszegénységbe jutottak és jutnak. És amit önök előterjesztettek, annak alapján ez így is marad.

Nem számít biztosítási időnek az ápolási díj most. Cáfoljon meg, államtitkár úr! Ön azt mondta, hogy szolgálati időnek beszámítják, de mivel ez a biztosítási időbe nem számít bele, ezért sok mindentől elesnek. Ez azt jelenti, hogy ha valaki például 20 évig ápolási segélyen van, és beteg lesz, kórházba kerül, nem tud ápolni, megszűnik a társadalombiztosítása 45 nap után. Másrészt emiatt nem lesz jogosult rokkantsági járadékra és így tovább.

Tehát ez a megközelítés, amit önök ebben az előterjesztésben tettek, ebből a szempontból elfogadhatatlan. Tisztázatlan, hogy mit takar az „önellátásra képtelen” kifejezés, mert ezt lehet széleskörűen is értelmezni, egyébként önök ennek a felülvizsgálatáról beszélnek, amelynek részleteit ma nem tudjuk. De egyet tudunk: öt éve önök csináltak egyszer egy ilyen szabályozást, és az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mennyire rosszul csinálták. Tehát ezért ne csodálkozzanak azon, ha bizalmatlanok vagyunk, akik egyébként nem hisznek abban, hogy mennyire felelősségteljesen járnak el.

(11.40)

Van az előterjesztésnek azon része, ami arról beszél, hogy a kórházba került fekvő beteg, ápolat után két hónapot követően nem jár az ápolási díj. Tisztelt Államtitkár Úr! Jelzem önnek, ezek az emberek, szülők, édesanyák ott vannak a gyerekükkel a kórházban, ahol csak lehet. Ezt megvonni... Értem az egyéb eseteket, mondjuk azt, hogy ebben meg is lehet állapodni, de vegyék észre, hogy a mindennapi élet arról szól, hogy velük együtt ott vannak a kórházban. Mit tehetne ezen kívül? Ezért tessék ezt a kitéletet kivenni! Jobb, ha önök teszik, mert az eddigi politikai gyakorlat alapján, ha az ellenzék javasolja, akkor önök úgysem teszik meg. Akkor józan belátással érezzék át azt, hogy egyébként ez a kitétel rossz, és ezen változtassanak, legyenek szívesek.

De hogy egy pozitívumot azért mégis mondjak, mert a törvénytervezetnek van az a része, hogy nyugdíj mellett is lehet kapni, és ott egyéb vonatkozások is vannak, ilyen szempontból ezt mindenképpen pozitívnak kell tekinteni a változtatás irányát és tartalmát is tekintve.

Ami még nagyon fontos, és még egyszer hangsúlyoznom kell, az a megkülönböztetés, amire külön szeretném újra és újra felhívni a figyelmet. De ezzel együtt az ápolási díj említett összege, amit ön is felsorolt, meg sem közelíti az egykeresős modell létminimumszintjét, ami 2016-ban - jóval korábban - 88 ezer forint volt, holott gyakran ez az ellátás egyedüli bevétele annak, aki nagyon komoly, sokszor rendkí-

vüli nehézséggel végzett ápolási feladatokat lát el. Kiemelt ápolási díjra való jogosultság állapítható meg annak az egy személynek, aki egyébként komplex minősítés alapján jelentős egészségkárosodású és az önellátásra nem vagy csak segítséggel képes hozzátartozó gondozását és ápolását végzi. Ebben a keretben kell belegondolnunk mindazt, amiről eddig beszéltem.

Köszönöm szépen elnök úr eddigi türelmét. Szeretném majd a későbbiekben folytatni a saját hozzászólásnál. Köszönöm, államtitkár úr a figyelmét, és kérem, legyenek figyelemmel azokra a javaslatokra, amit e tárgyban az ellenzék tesz. *(Taps az MSZP, a DK, az LMP, a Párbeszéd és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség, hogy megadjam a szót Bósz Anett képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BÓSZ ANETT (független): Tisztelt Képviselőtársaim! Az otthonápolók helyzetét érdemes egy kicsit távolabbról is szemlélni, mint ahogy eddig szemléltük talán és nemzetközi kitekintést is tenni, ugyanis nem felejthetjük el azt, hogy jelen pillanatban a kórházi szakszemélyzet nagyarányú elvándorlása köszönhető annak, hogy még regionális tekintetben is lemaradtunk a bérezésben, és a kórházban dolgozó, szolgálatot teljesítő ápolók is jóval kevesebbet keresnek, mint a regionális társaik. Csehországban az átlagos ápolói bér 330 ezer forint volt, Szlovákiában és Lengyelországban ugyanez 260 ezer forint, miközben Magyarországon ennél jóval alacsonyabb, átlagosan 170 ezer forint.

Erről is beszélünk kell, de miután jelen pillanatban az otthonápolókra fókuszálunk, arról szeretném meggyőzni önöket, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, hogy gondoljanak arra, hogy azok, akik jelen pillanatban 0-24-ben szolgálatot teljesítenek akár beteg gyermekük, testvérük, szüleik, bármely hozzátartozójuk, szerettük mellett, azok lényegében az állami intézményrendszer feladatait vállalják magukra, jelen pillanatban még az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat értelmében is éhbérért. Hogyha belegondolnak abba, hogy mit jelent a bruttó 100 ezer forint, ez bizony a létminimum alatti jövedelem, és ebből nem kizárólag az otthonápoló, hanem az ápolat is élni kényszerül.

Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy aki azt vállalja, hogy nem támaszkodik a szociális, illetve az egészségügyi intézményrendszerre, az gyakorlatilag nyomorogni kényszerül. Ismerjük azokat a történeteket, ahol nemcsak a beteg gyermeket, hanem a többi gyermeket is megeteti még ugyan az édesanyja, de ő már a szomszédától vagy valamely barátától kap vacsorát. Azt gondolom, hogy ezeket az embereket nem szabad államilag nevezni, tisztelt képviselőtársam, nem szabad azt mondani, hogy ezeket a mozgalmakat az ellenzék emelte fel a nyár folyamán. Ezek az emberek most az utolsó segélykiáltásaikat fogalmazták meg a

kormány felé, és szeretném néhány évvel újfent alátámasztani, hogy miért küzdöttünk ellenzéki képviselőtársaimmal annak érdekében, hogy ismerjék el az otthonápolást munkaként.

Nagyon nagy előrelépésnek tartom egyébként azt, hogy a szolgálati időbe már beleszámít. De ha belegondolnak, hogy ezeknek az embereknek a nyugdíja egyáltalán nem gyarapszik az alatt az idő alatt, ami alatt szolgálatot teljesítenek beteg hozzátartozóik mellett, akkor gyakorlatilag nemcsak jelen pillanatban kényszerülnek arra ezek az emberek, hogy nyomorban éljenek, hanem akkor is, amikor majd elérik az öregségi nyugdíjkorhatárt, és gyakorlatilag ez jelentősen hozzájárul az ő időskori elszegényedésükhöz. Történik ez gyakorlatilag főleg abban az esetben, amikor valaki egy beteg gyermeknek adott életet, és több évtized esett ki az életükből anélkül, hogy normális kerékvágásba terelhették volna az életüket.

Amellett szeretnék érvelni, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, hogy ezek az emberek, akik hogyha módjukban állna, meg tudnának fizetni egy otthonápolót, és több százezer forintért tennék ezt, megérdemlik azt, hogy ha mentesítik az államot, az állam alkalmazásában álló szakszemélyzetet attól, hogy az ő hozzátartozóikat gondozzák, akkor igenis megérdemlik azt a bérezést, amit egyébként a szakápolók megérdemelnének, és a szakápolók megkapnak a munkájukért.

Felhívnam arra a figyelmet, hogy ezeknek az embereknek az esetében nincsenek ünnepek, nincsenek éjszakák, hallották az ellenzéki képviselőtársaim felszólalását is, nagyon sok esetben, több évtizeden át szondával etetik saját gyermekeiket. Én azt hiszem, hogy nem kell amellett különösebben sem anyagi, sem erkölcsi érveket még felsorakoztatni, hogy aki ezt 0-24-ben magára vállalja, felhívnam a figyelmet arra, hogy az nem kizárólag a kórházi szakszemélyzet bérezésétől mentesíti az államot, hanem az állami intézményrendszerben fizetendő egyéb költségek alól is mentesül ilyen értelemben az, akit kiemelnek, és otthon ápolnak.

Úgyhogy én kérem önöket, hogy ne csak azokat az előrelépéseket tegyék meg az otthonápolási díj esetében, amelyeket már megtettek, és amelyeket üdvözlendőnek tartok, mert látom azt, hogy a kormánypártok is felismerték ennek szükségességét. Vegyék észre azt, hogy itt 33 ezer ember nemcsak nyomorban él, hanem teljesen méltatlan körülmények között, nem tudják méltó körülmények között ellátni azokat a beteg hozzátartozókat, akikről nem tudjuk azt, hogy meddig szorulnak még ellátásra. Egészen egyszerűen a kilátástalanság netovábbja az, ami ezeknek az embereknek az életében zajlik.

Kérem önöket tehát, hogy segítsenek abban, fogalmazzák át ezt a törvénymódosító javaslatot olyan módon, hogy elismerik az otthonápolást munkaként, elismerik azt, hogy itt ez egy olyan szolgálat, amiben jelen pillanatban sem élhet nyomorban a szolgálatot teljesítő, az sem, akit ápolnak, és a jövőre nézve pedig az öregségi nyugdíjkorhatár elérésekor törekedni kell arra, hogy ezek az emberek szintúgy megbecsültségnek örvendjenek, mint ahogyan többi honfitársunk.

Kérem továbbá arra önöket, hogy ne tegyenek különbséget otthonápoló és otthonápoló között. Érttem én azt a szándékot, érttem én azt, vagy érteni vélem azt, hogy nagyobb tragédiának gondolják önök, hogyha valaki egy beteg gyermeknek ad életet, vagy valakinek időközben olyan beteg, súlyos betegségben szenved a gyermeke, ahhoz képest, hogy valakinek az idős hozzátartozója képtelen már ellátni magát. Tehát érttem azt, hogy önök ebben látnak valamifajta erkölcsi vagy morális különbséget, én magam nem látok, és pénzügyi értelemben is indokolhatatlan az önök álláspontja.

Úgyhogy kérem, hogy tegyék lehetővé a jelen törvénymódosító javaslat keretein belül az egyenlő méltóság elvét, az egyenlő bánásmód elvét és azt is, hogy ezek az emberek méltóképpen élhessék az életüket, úgy az otthonápolók, mint az otthonápoltak. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a DK, az LMP, a Párbeszéd és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most van lehetőség, tisztelt képviselőtársaim, kétperces felszólalásokra. Meg is adom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK-ból. Két helyre jelentkezett, képviselő úr, kétpercesre is meg ismételtre is.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Jó, jó, jó-jó-jó, oké. Köszönöm szépen. Akkor most a két percemet arra használom fel, hogy folytatom azt, amit képviselő asszony fejezett be; azt a gondolatot, hogy márpedig igen, az államnak egyértelműen jobb a helyzete, és jobban jön ki belőle, hogyha nem állami ellátásra, hanem egyébként... - igen, az otthon, családban maradó helyzetben maradhatnak azok, akik egyébként ellátásra szorulnak.

(11.50)

Már csak azért is mondom ezt, mert van egy kutatás, amelyet a Társi végzett el a fogyatékossgal élő emberek életminősége, ellátásai költsége és lakhatása szempontjából, ahol nyilvánvalóvá vált, hogy az egy lakóra vetített havi átlagos intézményi költség 257 774 forint.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ehhez képest önök most a felét sem ajánlják azoknak az embereknek, akik ezt otthon egészen más, sokkal jobb körülmények között elvégzik. Akkor mi az oka annak, hogy ezt a racionális érvert önök nem képesek belátni? Én továbbra is érvelnék mellett, hogy igen, változtassanak a véleményükön, változtassanak a beterjesztett javaslaton, tegyék meg azt, hogy azonnal a minimálbérhez igazítják az érintetteknek a lehetőséget, és ez nemcsak részlegesen, a gyermeküket külön otthon ápolókra vonatkozik, hanem egyébként ez vonatkozzon minden egyes olyan személyre, ahol ez az ellátást szükségsgszerűen igénybe kell venni vagy ezt az otthonápolási szolgáltatást meg lehet oldani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kettőperces felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Elfogadom és megértem, hogy a politikai reakciókkal nem kell szétfeszíteni a vezérszónoki felszólalások terepét, ugyanakkor azt mégiscsak el kell mondanom, mivel Stummer János lekezelően és megrovóan azt mondta az államtitkárnak, hogy hogy képzeli, hogy az arcát adja egy ilyen elítélendő törvényjavaslathoz, hogy egyrészt, képviselő úr, az államtitkár úr rengeteg munkával, nagy munkabérral és alázattal szolgálja a szociális területet, ezt ön is elismerheti (*Mesterházy Attila tapsol.*), ha a sajtóból követné a munkáját, ezért nyilvánvalóan vissza kell utasítanom azt, amit mondott. De ha már valaki az arcát adja valamihez, az ön padszomszédja az a képviselő, aki olyan minősíthetetlen hangnemben antiszemita kijelentéseket tett (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között Stummer János: Ezért kértél szót?*), amelyet, azt gondolom, semmilyen magyar országgyűlési képviselőnek semmilyen joga és lehetősége nincs tenni (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között Stummer János: Szégyellj magad!*), úgyhogy ezért meg szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Bravo!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Írásban előre bejelentkezett az MSZP-ből Korózs Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Én azzal szeretném kezdeni, tisztelt Ház, kedves képviselőtársaim, hogy én is ajánlom figyelmébe az államtitkár úrnak az itt elhangzottakat és azokat a kritikai megjegyzéseket, amelyeket az ellenzéki képviselők megfogalmaztak; itt ülnek a kiváló munkatársai a szakértői páholyban, biztos, hogy segítségükre lesznek ezek megfogalmazásában. Mint a bizottság elnöke felajánlom önöknek, hogy ha most időben legyártják ezeket a módosítókat, Kovács Sándor képviselő úr nevében adják be, akkor a bizottság elé fogjuk vinni, és ezt mi támogatni fogjuk. (*Varju László tapsol.*) Ez az egyik dolog.

A másik pedig, szeretném azt is mondani, hogy ha idő szűkében ezt csak a végszavazás napján sikerülne legyártani, akkor hajlandó vagyok bizottsági módosító indítványként odavinni a bizottság elé és megszavazni, mert én azt gondolom, hogy a kritikai megjegyzések tényleg jobbító szándékkal hangzottak el itt a vezérszónoki megszólalásokban.

Én is elsősorban arra szeretnék fókuszálni, ami itt az ápolási díj körüli eszmecsereben már felvetődött, és én elismerem, hogy van számos eleme ennek az indítványnak, amely támogatható, ugyanakkor az ápolási díj átalakításának módjával és mértékével én magam sem értek egyet. Ugyanis én is szeretném azt kihangsúlyozni, hogy kérem szépen, nem látom, hogy

mi a különbség aközött, ha egy 50 éves gyermek ápolja a 70 éves édesanyját, és ha egy 70 éves édesanya ápolja az 50 éves gyereket, mert a gyerek nem csak kiskorú tud lenni ebben az esetben, azt hiszem, ezt különösebben nem kell magyarázni.

A másik pedig az ellátórendszer hiányossága, amire szeretném ráirányítani a figyelmet, hiszen tudomásom szerint mintegy 55 ezer bentlakásos férőhely van. Itt elsősorban arra szeretnék fókuszálni, hogy milyen sok idős embert kell gondozni, ápolni most is és a jövőben is. Azt hiszem, szorosán nem ehhez a tárgyhoz kapcsolódik, de mégis kell hogy egy statisztikai adatot említsek önöknek.

Kedves Képviselőtársaim! A Ratkó-korszakban több mint 900 ezer gyerek született, és ebből, hála istennek, még több mint 700 ezren élnek. A másik oldalon pedig ott van a bentlakásos idősotthonok férőhelyeinek a száma, 55 ezer fő; adja a jóisten, hogy sokáig egészségben éljék az életüket azok, akik Ratkó-gyerekek voltak, de csak egy szegmenst mondok: 5-10 év múlva az ellátórendszerben ezek az emberek meg fognak jelenni, vagy azért, mert egészségügyi szolgáltatásokat akarnak igénybe venni, azért, mert idősellátásban, szakápolásban vagy az alapellátásban szeretnének valamilyen szolgáltatásokhoz hozzájutni vagy ők, vagy a családtagjaik. Nem nehéz kikövetkeztetni, hogy közel sem olyan fejlett a magyar intézményrendszer, hogy egy ilyen megnövekedett tömegű embert színvonalasan, a XXI. századnak megfelelő színvonalon el tudjon látni, akkor pedig a kormánynak kutya kötelessége azokat az intézményi formákat támogatni, segíteni, amelyek az ellátásban segítséget nyújtanak.

Az ápolási díj esetében szeretnék kitérni arra, hogy elsősorban az ápolásra szoruló személy szükségletei alapján kell ezeket az intézményeket, illetve szolgáltatásokat megalkotni vagy fejleszteni, természetesen elsősorban azért, hogy ne szigetelődjenek el a társadalom egészétől, és mint egy szolgáltatási gyűrűt kellene körülöttük megvalósítani, amelybe beletartozik a 24 órás támogató szolgálat, beletartozik a nappali ellátás, hiszen az ápolókat vagy az ápolásra szoruló személyek mellett dolgozó embereket is fel kell szabadítani egy kicsit az alól a teher alól, hogy napról napra, éjszakáról éjszakára 24 órában ott kell az ápoltak mellett lenni.

Ezért tartom én borzasztóan fontosnak, hogy a támogató szolgálatok mellett a nappali ellátásban is előrelépésre van szükség. Ezen túlmenően persze biztosítani kellene azt is, hogy kortársi közösségekben éljenek ezek az emberek, és természetesen az állapotuknak megfelelő rehabilitációban is részesülniük kellene ezeknek az embereknek. Egy biztos: az azonos élethelyzetben lévő személyek esetén való megkülönböztetését, mint ami az előterjesztésben van, mi egyértelműen nem tudjuk támogatni.

Az előbb azért tértem ki a Ratkó-korszak gyerekeire, és citáltam elő ezt az 55 ezer bentlakásos férőhelyet, mert nagyon sokan elfelejtik azt, hogy a szociális szolgáltatásokban is vannak várólisták, nem csak az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésben.

Tudomásom szerint például bentlakásos időskothonokba most 39 ezer ember áll sorban, ekkora a várorlista, de nagyon sokan azért iratkoznak le róla - ennél sokkal többen vannak egyébiránt -, mert egyszerűen nem tudják kivárni, hogy sorra kerüljenek, nem beszélve arról, hogy nagyon sokan el is haláloznak időközben, mire sorra kerülnének. És nem szabad elfeledkezni arról, hogy több mint 27 ezer ember van krónikus ágyon, ugyanis ez az egészségügyi ellátórendszerre is nagyon komoly kihívásokat jelent, illetve a szociális ellátórendszerre is.

Volt néhány évvel ezelőtt egy olyan kormányzati szándék, Ónodi-Szűcs államtitkár úr annak idején nagy vagányan itt a parlament nyilvánossága előtt is megerősítette, hogy ők nem akarnak bíbelődni ezzel a 27 ezer emberrel, akik a krónikus osztályokon fekszenek, és éppen a kórházak adósságállományának a kezelése kapcsán az a zseniális ötlete származott az államtitkár úrnak - még akkor államtitkárként -, hogy majd úgy oldják meg a kórházak finanszírozását, hogy a krónikus osztályokra szánt állami támogatás marad az egészségügyi ellátórendszerben, a klienseket pedig átteszik a szociális ellátórendszerbe. Igaz, arra nem adott választ, hogy ezt értjük, nagy valószínűséggel nem is az egészségügyi ellátórendszerben van a helye ennek az intézményi formának, na de akkor honnan lesz forrás, ha kiteszik a szociális ellátórendszerbe az egészségügyi ellátórendszerből.

(12.00)

Mert az egy egyszerű megoldás lenne a kórházak finanszírozásában, hogy a pénz marad, a betegek megmennek, csak a másik lábát is meg kell ennek teremteni a szakemberképzéssel, a szakember-utánpótlással és az intézményi férőhelyek biztosításával.

Summa summarum, még egyszer felajánlom az együttműködésünket, államtitkár úr, hozzák bátran a módosító indítványokat, és akár bizottsági módosítóval is el tudjuk ezeket fogadni. Köszönöm szépen a türelmüket. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A közvetkező felszólaló a DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt javasolnám a kormánypárti képviselőknek és a kormány államtitkárának is, hogy ne ellenségeket keressenek az ellenzéki képviselőkben. Egész egyszerűen jobbító szándék van. Mindenki érzi, érzékeli, hogy itt egy feszültség terheli a társadalmat, és ez a feszültség abban nyilvánul meg, hogy az emberek szociális és egészségügyi biztonságra vágnak. Ha ezt nem kapják meg, akkor hiába minden szólam és szlogen arról, hogy hány milliárddal nőtt, hány milliárd és hány százalék, egész egyszerűen a társadalomnak ez a szövete fog szépen szétbomlani, és milliók fognak ebből alul kipotyogni.

Erre egy figyelmeztető, egy felkiáltójel, ami az otthonápolás ügyében megjelent, és jellemző módon már azt hallom itt a tisztelt Házban, hogy azok a civil szervezetek, amelyek nyáron és kora tavasszal vagy tavasz végén is kijöttek a Kossuth térre és tiltakoztak, hogy ezek politikai célokat szolgálnak, és az ellenzéki pártok rátelepednek ezekre a kezdeményezésekre - nem! Egész egyszerűen arról van szó, hogy ezeknek az embereknek segítségre van szükségük. Ezek az emberek pontosan azt érzékelik, hogy a fejük fölött olyan milliárdok röpködnek, amelyek többszöröse annak az összegnek, amit önök erre az egész problémára költeni szeretnének.

Amikor azt látják, hogy a miniszterelnök luxusrepülővel utazik csak azért, mert a kedvenc futballcsapata játszik, amikor azt látják, hogy annyi pénzről van itt szó, amiért egy fideszes oligarcha jószerivel le se hajol, amikor azt látják, hogy kilenc futballakadémiát támogat a magyar kormány ennél jóval nagyobb összeggel, mint amennyibe ez az egész történet kerülne, és akkor nem kellene különvenni azokat, hogy akkor most ki a szülő, ki a gyerek, és ez ügyben különbséget tenni otthonápolók és otthonápoltak között, egész egyszerűen az emberek az érzéketlenséget tapasztalják, és azt a kiáltó különbséget, ami a fenti felső tízezer, a fideszes felső tízezer luxusköltései, illetve a lent élőkkel való foglalatosság között egyszerűen megmutatkozik.

Ezért azt szeretném javasolni még egyszer, hogy próbáljanak már meg egy kicsit nyitottabbak lenni, és befogadni az ellenzéki pártok kezdeményezéseit. Itt valóban néhány milliárd forintról beszélünk, mondom, olyan összegekről, amelyek meg sem közelítik... (*Korózs Lajos: Fél stadion ára!*) Igen, most mondja Korózs Lajos képviselőtársam itt mellettem, egy fél stadion áráról beszélünk. Ezekben a stadionokban egy-kétezer ember üldögél jó esetben, itt pedig emberek sorsát lehetne pozitívan javítani. Azt javaslom, miért nem erről csinálnak egy nemzeti konzultációt. Nagyon gyorsan a végére lehetne járni, és biztos vagyok benne, hogy a fideszes szavazók 90, talán 100 százaléka egyetértene abban, hogy ezt a problémát nagyon könnyen, nagyon gyorsan, néhány milliárd forintból meg lehetne oldani, és akkor mindenki egy kicsit jobban érezné magát ebben az amúgy is szétszakított országban.

És ha már előkerült, mert ilyenkor mindig előkerül egy ilyen szál a vitában, hogy jó-jó, de mi történt 2002 és 2010 között. Megint Nacsa képviselőtársam elkezdett mindenféle adatokkal szolgálni. Akkor tegyük ezt rendbe, ha már szociális ügyekről beszélünk, mert az ország története nem 2010-ben kezdődött, és szeretném jelezni, hogy 2002-ben már megbukott egy első Orbán-kormány. Ahhoz képest 2010-ben nagyon jelentősen nőttek a szociális kiadások. Néhány adattal szórakoztatnám a jelenlévőket. 2002-2008 között 31 ezerről 53 ezerre nőtt az ápolási díjban, 175 ezerről 326 ezerre emelkedett a pénzbeni vagy természetbeni lakásfenntartási támogatásban részesültek száma, 2002-2010 között. Nacsa úr majd átnézi a statisztikákat.

Aztán tovább is tudom mondani. 2009-től nemcsak arányaiban, de abszolút összegében is többet kapnak a legalacsonyabb jövedelműek. A családi pótlék 2009 második felétől adóterhet nem viselő járandósággá vált. Abban a 8 évben több mint kétszeresére nőtt a gyermeket nevelő családok támogatása. A családi pótlékra, gyesre, gyedre fordított kiadások - a 2002-es első Orbán-kormány bukásának éve - a 2002-es 250 milliárd forintról 2010-re, a gazdasági világválság sújtotta országgal együtt, 530 milliárd forintra emelkedett. Orbán-kormány 2002-ben 250 milliárd; Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormány 2010-re 530 milliárd forint.

De még tovább is van, és szeretnék még ilyen adatot önökkel megosztani, de ez tényleg már rövid lesz. Beszéljünk a családi pótlékról, amely a leginkább szolgálná a családok támogatását! A kétgyermekesek családi pótléka 2002-ben 4700 forint, 2009-ben 13 300 forint volt, a nominális növekedés 283 százalékos, a fogyasztói árindexet és egyebeket levonva pedig 196,4 százalékos volt a családi pótlék reálértékének növekedése.

Ez volt állítólag az önök szerinti nemzetpusztítás kormánya, szerintünk viszont egy haladó, európai, demokratikus és szociálisan érzékeny kormány volt, és köszönettel tartozunk nekik.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ismételt felszólalásra jelentkezett, a Fidesz képviselőcsoportjából Kovács Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak egy mondatban hadd reagáljak Gréczy képviselőtársam felszólalására, hogy mindez abból az IMF-hitelből, amellyel térdre kényszerítették országot, és körülbelül ezer milliárddal súlyosbították azt a helyzetet, ami amúgy is terhelte ezt a társadalmat.

A gyermekvédelmi szakszolgáltatásnak egy nagyon pozitív dolgáról szeretnék beszélni. A vezérszónoki körömben mondtam, hogy ki fogok rá térni, hiszen egy olyan dologról van szó, az elhanyagoltak és bántalmazottak, közülük elsősorban a szexuálisan bántalmazott gyerekek vizsgálatát és terápiáját végző szolgáltatásról, amely hivatalos szerv megkeresésére az érintett gyermekek meghallgatását elősegítő szolgáltatást működtet, amelynek során a gyermekvédelmi szakszolgálat együttműködik a megkereső szervekkel. Ilyen szolgáltatást első ízben Barnahus - jelentése gyerekház - néven 1988-ban hoztak létre Izlandon. A gyerekház célja a szexuális abúzusban szenvedett gyerekáldozatok megóvása, védelme a bizonyítási és a büntetőeljárás során bekövetkezett többszöri kihallgatás retraumatizáló hatásaitól. A legfontosabb feladata elősegíteni a gyermek vallomástételét, és ezáltal érvényes bizonyítékokat szerezni a bírósági eljárások számára, mindezt úgy, hogy a gyermeknek ne kelljen megjelennie a bíróságon, ha az ügy odakerül.

Szerepénél fogva a gyerekház egyablakos ügyintézési módot kínál, amely a gyerekbarát feltételek mellett az illetékes hatóságok és szervek, például a rendőrség, a szociális szolgáltatók, gyermekvédelem, a fizikai és lelki egészségügyi szolgáltatók és az ügyész közötti együttműködést foglalja magában. A szolgáltatás révén megvalósul, hogy a gyermekbántalmazási eljárásban elsősorban ne a bizonyítási, büntetőjogi szempontok domináljanak, hanem a gyermekek mindekenfelett álló érdekeinek figyelembe vétele.

Fontos hangsúlyozni, hogy a Barnahus nem egy merev modell, sokkal inkább egy fejlődő, alakulóban lévő gyakorlat, amely képes alkalmazkodni az erószak áldozatává vagy tanújává vált gyermekek komplex szükségleteihez. Magyarországon és Közép-Kelet-Európában elsőként 2016 óta a Vas Megyei Gyermekvédelmi Központ, Általános Iskola és Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat épületében működik ilyen gyerekház.

A kétéves pilotprogram vizsgálatáról: 57 gyermeket vizsgáltak, ebből 5 vádemelésnél van ítélet 11 gyermek esetében, 20 esetben 20 gyermeknél tettek feljelentést, ebből 19 gyermeknél elindult a nyomozati szakasz. A 2018. év első félévében megkezdődött egy új gyerekházmodell szerinti szolgáltatás kialakítása a Fővárosi Gyermekvédelmi Központ Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat keretében. Mivel e gyerekházmodell célja és szakmai tartalma szervesen illeszkedik a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok feladatprofiljába, ezért indokolt a gyermekvédelmi törvényben a fenntartói döntés alapján ellátható feladatok között is megemlíteni az elhanyagolt és bántalmazott gyerekek érdekében szükséges vizsgálatot, terápiát, meghallgatásokat elősegítő szolgáltatást. Az e tartalommal létrejött további szolgáltatások esetében nem feltétel, hogy kizárólag ez a bizonyos Barnahus-modell nevesített szolgáltatás jöjjön létre, azonban annak kidolgozott módszertana, európai elterjedése indokolja alkalmazásának elősegítését.

(12.10)

Mindezeket túl meg kell említenem, hogy az új szolgáltatás bevezetése eleget tesz a 2015. évi XCII. törvénnyel kihirdetett, az Európai Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolás és szexuális zaklatás elleni védelméről szóló egyezményének az áldozatok segítségéről szóló rendelkezésére. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalások következnek, de megkérdezem Varju képviselő urat, mivel jelentkezett ismételt felszólalásra is, hogy a kétpercesben fel akar-e szólalni, mert akkor Gréczy Zsolt képviselő úrnak most nem tudok szót adni. *(Varju László: Igen.)* A házszabály értelmében egy kétperces körben egy frakcióból csak egy képviselő szólalhat fel *(Varju László: Rendben.)*, utána úgymint ön fog majd következni. Akkor melyikük szólal fel? *(Varju László:*

Mondom én, köszönöm szépen.) Jó, akkor Varju képviselő úr következik, parancsoljon, kétperces!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, ilyen a munkamegosztásunk. Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A Népjóléti bizottság elnökének, Korózs Lajos képviselőtársunknak egy fontos ajánlása, felajánlása volt a tekintetben, hogy ezt a törvényt milyen módon lehet jobbra tenni.

Ha ezt a lehetőséget önök ki akarják használni, és bízom abban, hogy ha a kormánypárti képviselők és most elsősorban a kormány képviselője ezt meg akarja tenni, akkor még egy olyan dolgot szeretnék a figyelmükbe ajánlani, amit azt gondolom, a módosításoknál érdemes megtenni. Ez pedig az, hogy magának az ápolási tevékenységnek a megszűnése esetén, ami sok esetben a halál beállta miatt következik be az ápoltnál, az ápolási tevékenységet végzőnél viszont a munkaerőpiacra történő elhelyezkedés, a visszakerülés komoly nehézségeket okoz.

Eppen ezért azt javaslom, vegyék figyelembe, hogy számukra minden álláskeresőre vonatkozó, összes lehetőség álljon rendelkezésre, és teremtsünk olyan jogi feltételeket, amikor az álláskeresőknek járó szolgáltatások teljes köre jár a számukra, és ennek megfelelően részesedhetnek ezekben a szolgáltatásokban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra a KDNP-ből Nacsa Lőrinc képviselő úr kért szót, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Gréczy Zsolt képviselőtársam igen selektíven kiválogatott egy-két adatot, amiből ráadásul nem is stimmel mindegyik.

Arról sem ő, sem Bangóné Borbély Ildikó nem nagyon szólt, hogy a kiemelt ápolási díj összege mennyi volt a szocialista kormányzás alatt. Tippeljük meg önök is: nulla forint, nem létezett ilyen ellátás. Ezt nekünk kellett bevezetni, hogy egy felső kategória is bekerüljön a rendszerbe. Önök ezekkel a családokkal nem foglalkoztak, és csak az alacsonyabb összegű alapösszeget adták nekik, ami egyébként 28 500 forint volt 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP átvette a kormányzást. Azt gondolom, hogy erre az eredményre nem lehetnek büszkék.

És külön megmosolyogtató, amikor Gréczy Zsolt egy prosperáló demokráciának hívta a 2002-2010 közötti időszakot, amikor önök vizitdíjat akartak az emberekre sózni, adókat emeltek, kardlapoztattak békés tüntetőket, és több százezer ember került az út szélére munkanélküliként. Ezt prosperáló demokráciának hívni igencsak megmosolyogtató (*Varju László közbeszólása.*), úgyhogy legközelebb a tényekre hagyatkozva mondja el azokat a számokat, hogy önök milyen megszorításokkal éltek a magyar családok felé, mennyi juttatást vettek el a gyermeket nevelő magyar családoktól, és hogyan sodorták a csőd szélére az országot 2010-re. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most normál felszólalások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Három témakörrel szeretnék beszélni.

Az első: inkább csak a hangsúly végett én is hadd ismétljem meg, hogy az otthonápolási díjon lévők, az otthonápolást végzők helyzetét javítandó minden intézkedés jó. Tehát én azt tudom mondani, hogy a kormány olyan lépései, amelyek bármilyen módon is, de segítik azokat az embereket, akik otthon ápolják a családtagjaikat, az mindenféleképpen jó irány és az támogatandó. Bízunk benne, hogy azokat a javaslatokat is majd támogatják, amelyek esetleg ezt a kezdeményezést vagy ezt az irányt akarják még tökéletesebbé tenni.

De figyeltem Nacsa képviselő úr hozzászólását is, nagyon szakmai, szép mondatok hangzanak el. Én arra biztatnám a Fideszt, hogy ezen a területen is bátrabban lépjen. Tehát, ahogy Varju László már mondta, ha stadionépítésben ilyen bátran lépnek, nagyon sok pénzt költenek el rá, a focisták fizetésében bátran lépnek, nem bíbelődnek a nagyon mély szakmai magyarázatokkal, akkor szerintem ezen a területen is lehet bátrabban és nagyobbat lépni. És tudja mit, vigyék el azt a kreditet, hogy önök nagyobbat lépnek, mint a szocialista kormány! Legyenek önökre büszkébbek a magyarok és azok a családok, akik ilyen helyzetben vannak. Mondják azt, hogy ők önökre fognak szavazni, mert önök sokkal többet segítettek, mint a korábbi szocialista kormány, és higgye el, hogy ezen a területen ezen intézkedések miatt nem leszünk irigyek, és egyáltalán nem fogjuk sajnálni, hogy adott esetben emiatt elveszítjük azt a pár tízezer szavazót, mert önök sokkal komolyabb és nagyobb segítséget adnak. Ez azért is nagyon fontos, és talán azt érdemes hangsúlyozni, hogy szerintem se jó, ha különbséget teszünk a gyermeket nevelő vagy éppen egyéb más családtagját otthon ápoló között, ugyanis általában azt szokták mondani, hogy akik ilyen helyzetbe kerülnek, hogy valakinek otthon kell ápolnia valamelyik családtagját, az egyenlő tulajdonképpen az elszegényedéssel, hiszen számos olyan probléma adódik ebből az élethelyzetből, ami újabb és újabb konfliktusokat és gondokat jelent a család számára. Tehát éppen ezért én is egy kiemelt témakörnek tartom ezt.

És azt is hozzáteszem, hogy itt a civileket pont nem szabad vádolni sem azzal, hogy álcivilek, sem azzal, hogy pártpolitizálnak, hiszen bármilyen interjú adtak az érdekképviselési civilek vagy a vezetőik, mindig kihangsúlyozták azt, hogy mi mindent tett a kormányzó vagy kormánypárti képviselő, mi mindent tett az ellenzéki képviselő, és tudatosan távol tartották magukat a pártpolitikától.

Egyébként erre volt egy jó példa, a Költségvetési bizottságban Varju László elnök úrral közösen, egységesen, és a fideszes többséggel egységesen döntöttünk

amellett, hogy milyen módon, hogyan kezelünk különböző beadványokat ezzel a témakörrel kapcsolatban, tehát ez szerintem mindenféleképpen egy pozitív jel volt, hogy igenis létezhet akár pártpolitika felett álló témakör, amiben mindenki egyetért, és hajlandó a saját úgymond pártpolitikai érdekét háttérbe szorítani ezért. Na, ez az első téma.

A másik a hajléktalanság kérdése. Én nem pontosan értem, hogy ebben a tekintetben is miért ilyen bátortalan a kormány, hiszen látszatomod próbálnak kezelni egy fontos, súlyos társadalmi problémát, és ezért nem értem, hogy államtitkár úr miért nem használják azt, ami már a kezükben van. Én bevalom őszintén, mivel érdekelt a téma, elolvastam a nyáron a „Hajléktalanügyi teendők 2015; Utcától lakásig; Javaslatok a hajléktalan emberek ellátásának átalakítására”, ez egy 2015. augusztusi stratégia. „A szakértői dokumentum a Hajléktalanokért Közalapítvány által megvalósított, 'Az utcán élő hajléktalan személyek társadalmi visszailleszkedésének, sikeres munkaerő-piaci integrációjának megalapozása'” címmel egy TÁMOP-projekt keretében valósult meg; Széchenyi 2020, Magyarország Kormánya és a többi, és a többi.

Tehát itt van egy olyan dokumentáció, egy olyan stratégia, amit nem a szocialista kormány idején írtak, nem mi finanszíroztuk, semmi köze hozzá a szocialistáknak, egyszerűen a hozzáértő emberek megírták, majdnem 50 oldalban, az úgynevezett hajléktalanügyi stratégiát, amiben egyszerűen, csak így, ha végignézi, államtitkár úr, a tartalomjegyzéket, le van írva, hogy mit kellene tenni annak érdekében, hogy a hajléktalanoknak tudjunk segíteni.

És mondjuk, ebből a stratégiából világosan látszik az, hogy ez egy komplex kérdés; hogy ez egyáltalán nem büntetőjogi kérdés; hogy nem lehet ezt a kérdést kriminalizációval megoldani. Lehet azt mondani, hogy biztos vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy nem tetszik nekik, ha valaki éppen az utcán él vagy ott fekszik, vagy adott esetben még félhetnek is néha tőle az emberek - értem, hogy erre próbálnak önök alapozni -, de azért arra is alapozzanak, hogy a magyar társadalom túlnyomó többsége segíteni akar a hajléktalanokon, tehát van hozzá egy pozitív támogatás az emberek részéről, hogy valós megoldást adjanak erre a kérdésre.

Ebben a stratégiai dokumentumban - még egyszer mondom, ez majdnem 50 oldalas anyag - a 3. fejezetnek az a címe, hogy „A hajléktalanság kezelését, csökkentését szolgáló további teendők”, és ebben olyan megfogalmazások vagy alpontok vannak, mind például „Új ellátási forma - a „Szociális lakásotthon”, vagy „Új szabályozók - a 'Biztonságos bérlet' rendszere”, vagy „Új pénzügyi ösztönzők - a bérbeadást ösztönző adók”, „Új szervezeti forma - a 'Szociális lakásügynökség”, „Önkormányzati bérlakások”, ez a 3.3.8. pont, „Új védőháló - a magáncsőd eljárás bevezetése” és a többi.

Tehát, államtitkár úr, ott van a kormány kezében egy stratégiai dokumentum. Én elolvastam, nem va-

gyok a téma szakértője, de laikusként annyit mondhatok, hogy abszolút racionális és megvalósítható programpontokat fogalmaz meg. Olyan szakemberek dolgoztak ezen az anyagon - a neveiket ismerem korábbi időszakomból fakadóan -, akik valóban hozzáértői ennek a témakörnek.

(12.20)

Én pusztán csak azt kérném államtitkár úrtól, hogy a saját maguk által támogatott, finanszírozott, főlkért szakértők véleményét vegyék figyelembe; ne az ellenzék véleményét, lehet ránk legyinteni. De azoknak a szakembereknek a véleményére ne legyintsenek, akik önöknek dolgoznak, vagy az önök támogatásával dolgoznak, mert igenis ők valóban jó stratégiai dokumentumot tettek le az asztalra. Magyarul, ne a látszatomegoldást, hanem a valós megoldást választják. Nem véletlen, hogy ennek a dokumentumnak a címe, államtitkár úr, az, hogy az utcától a lakásig. Tehát nem a börtönig, hanem az utcától a lakásig, és ez egy fontos különbség, bármennyire is az önök számára ez nem jelent jelentős különbséget.

A harmadik téma az álcivilek. Állandóan azt hallok, hogy itt mindenki álcivil. Aki bármilyen véleményt fogalmaz meg, esetleg kritikusan áll a kormányhoz, az álcivil. Így lehet a legkönnyebben aláásni a fideszes szavazók körében ezeknek a civileknek a tekintélyét. Én az önök helyében inkább odafigyelnék ezeknek a civileknek a mondataira. Én sokkal inkább álcivilnek tartom például a CÖF-öt, amelyik félmilliárd forintot kap közgondolkodás fejlesztésére, és annyira transzparensen működik. Egyáltalán, hogy tudjuk, hogy ennyit kapott, azért külön pereskedni kellett. Most azért kell külön pereskedni, hogy egyáltalán tudjuk, milyen tevékenységre költötték el ezeket a forrásokat. Bevallom őszintén, hogy én ezeket a civil szervezeteket, mint amilyen például a CÖF, sokkal inkább polgári öntevékeny csoportnak szoktam hívni, rövidítve PÖCS-nek. S azt gondolom, a munkájuk is olyan, mint amilyen a nevük. Polgári öntevékeny csoportként működnek, tehát tulajdonképpen PÖCS-ök. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor utóbbi kijelentéséért, képviselő úr, figyelemzetésben részesítem. Úgy gondolom, önnek mint az MSZP volt elnökének, különösen oda kell figyelni, hogy mi hangzik el a szájából.

Rendes felszólalásra, ismételt felszólalásra Varju László képviselő úr következik. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Igyekszem nem túlfeszíteni az általános vita kereteit, és majd ennek megfelelően néhány olyan tételre még felhívni a figyelmet, ami, azt gondolom, hogy államtitkár úr számára talán fontos lehet, és az érveket gazdagítja. Az a helyzet, hogy akikről beszélünk, és amilyenben ők vannak, azok nemcsak a mi megítélésünk, nemcsak az ő megítélésük, de az államtitkár úr, illetve

a minisztérium által is pontosan definiált. Akikről beszélünk, akik az otthonápolást végzik, és hogy nekik milyen körülmények között kell helyállni, azt maga a minisztérium rendelete is pontosan leírja, hogy mit kell csinálni. Ennek ismertetésével szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy akik ezt a munkát végzik, azok számára az otthonápolás mint munka, az jogilag valószínűleg a minisztérium számára másként értelmezendő, értelmezhető, de ők ezt nem tudják másként értelmezni. Éppen ezért szükséges az, hogy önök ezt jogi értelemben is elismerjék.

Ami arról szól tehát az önök definíciójában, ha a gyermek csakis betegségéből, fogyatékosságából eredően mások segítségével nélkül önállóan nem képes illemhelyet használni és lakáson belül segédeszköz igénybevételével sem közlekedni, valamint ha ezen túlmenően az alábbi három tevékenység közül legalább kettőt önállóan nem képes elvégezni: étkezés, öltözködés és tisztálkodás, akkor minősül valaki ennek. És ő segítségre szorul. És ha abból a példából indulok ki, aki lehet akár 15, 35 vagy 55 éves, az ő segítségük igenis olyan tevékenység, amelynek elsődleges szempontja, hogy legyen olyan érzelmi kötődés, amivel ő ezt akarja csinálni, de ha ő ezt megteszi, és ebben az értelemben átvállalja a felelősséget az állami intézményrendszerrel, akkor önöknek pedig arra kell törekedni, hogy ezt a tevékenységet biztosítási jogviszonynak is elismerjék.

Aki ezt végzi, és tegyük még hozzá azért, mindenki gondoljon bele, nemcsak az életkor, hanem az, aki 25, 35 vagy 55 kilogramm, az a magatehetetlen személy, akit egyébként gondozni kell, akkor ez egyértelműen abba a kategóriába tartozik, ami, azt hiszem, hogy komoly fizikai aktivitást, munkát is igényel az ápolók részéről. Éppen ezért az ő részükre a szolgáltatási idő, a jogosultság, a biztosítási jogviszony, bármelyik jogi kategóriát is kezdjük el használni, fontos az, hogy teljeskörűen és maradéktalan lehetőségként ismerjék el. Én azt gondolom, hogy az állam kötelezettségével szemben, amit egyébként önök leírnak, hogy az intézményrendszer az előbb említett, az előbbi hozzászólásomban elmondott áron működik, működne, ehhez képest önök is, azt gondolom, hogy sokkal jobban jönnének ki, az érintettekkel meg külön ne is beszéljünk, ha ezt a teljes körű elismerést megteszik, és ilyen értelemben önök is úgy tekintenek erre, hogy az államnak kötelezettsége az, hogy ez teljeskörűen a jogi helyzetüket rendezze. Éppen ezért az ápolási díjat a mindenkori minimálbérhez kell igazítani, és ennek megfelelően ezzel kell őket elindítani azon a pályán, felzárkóztatni már úgysem tudják, mert úgy látom, arra nincs meg a szándékuk, de a további elszegényedésük ellen ezzel tudnak tenni valamit.

A második gondolat körben szeretném ismételt felhívni a figyelmet arra, hogy éppen az említett közös együttgondolkodásnak, ami a Költségvetési bizottságban megvalósult, ott az volt a szándék, hogy a munka törvénykönyvének módosítására is sor kerüljön. Ez a módosító indítvány akkor beadásra is került, de önök, a kormány ezt elutasította. Ezért kénytelen vagyok

újra és újra felhívni a figyelmüket arra, hogy nemcsak politikai megközelítés, hanem a szakmai szervezeteknek is az a javaslata... - és ebben egészen különleges megoldásokig is el lehet menni, mert tudjuk azt, hogy ha ezt munkaviszonynak ismerik el, akkor az az érv előkerül, hogy akkor hogyan mennek majd ők szabadságra.

Hát, kedves államtitkár úr, ezen egy kicsit gondolkodni kell, és akkor ez megoldható feladat, különösen akkor, ha az a szolgáltatási gyűrű működésképes, és a nappali ellátásban vagy a támogató szolgáltatásban megjelenik az a lehetőség, hogy helyettesíteni és valamilyen rövidebb időszakra akár kiváltani is lehessen azokat, akik az ápolási tevékenységet végzik. Tehát ezt a tevékenységet illetően teljes munkaidős foglalkoztatási jogviszonyként történő elismerés mellett érvelek, ami lehetővé teszi azt, hogy egészségbiztosítási ellátásra jogosultak lesznek, hogy szabadságra, betegszabadságra, s amint említettem, a helyettesítés megoldására is lehetőséget ad.

Végezetül pedig szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az a lehetőség, amely az ápolási tevékenység megszűnése után van, abban pedig a munkaerőpiacra való visszakerülésnek, elhelyezkedésnek a feltételeit kell újraszabályozni, illetve újragondolni.

(12.30)

Mindezek alapján számítok arra és remélem azt, hogy élnek azzal a lehetőséggel, hogy akár a képviselők által, de most talán jobb volna, ha a kormány saját szándékából az elhangzott javaslatokat figyelembe veszi, ezt a módosító indítványt az illetékes bizottság számára megküldi, és egyébként ott az elfogadással valóban segíthetünk azon, hogy ennek az áldozatos munkának - ami, még egyszer aláhúzom, munka - az elismerése és a társadalmi elismerése ilyen módon bekövetkezik.

Én kívánom azt, hogy a következő napokban legyen az államtitkár úrnak is sikerélménye, és ne úgy érezze, hogy csak politikai kötődés mindaz, amiről beszélünk, tehát ezért kérem képviselőtársaimat arra, hogy működjenek közre abban, hogy igenis legyenek ilyen módosító indítványok, amelyekről döntenünk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kétperces felszólalások következnek. A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tényleg igyekszem két percben összefoglalni. Én szívesen vállalom, hogy én leszek az, aki mindig megvédi a 2002 és 2010 közötti időszakot. *(Nacsa Lőrinc: Megszoktuk!)* Én azt gondolom, hogy ez így rendben is lesz.

Csak Kovács úrnak szeretném jelezni, hogy az IMF-hitelt, amit ön beszélt, azt, a harmadik részét már az Orbán-kormány használta fel, és hogyha beüti...

(Nacsa Lőrinc: *És fizette vissza! - Az elnök csenget.*) - és ha beüti azt bármelyik internetes keresőbe, hogy: „Orbán-kormány hitelfelvétel”, akkor több ezer milliárdot fog találni, amit már az Orbán-kormány vett fel hitelt.

Nacsa úrnak pedig szeretném jelezni, hogy ha már arról nyitotta ki ezt a vitát, hogy melyik kormányt ismerték el az Európai Unióban vagy nemzetközileg, ki volt határozottabb és sikeresebb, éppen ezekben a percekben ítélte el az Orbán-kormányt az Európai Parlament két határozattal is, az egyik a CEU-ügy, a másik a Gruevszki-ügy. Úgyhogy szeretném jelezni, hogy ezek például jelzik azt, hogy itt hogyan és mint zajlott a világ 2002 és 2010 között, illetve hogyan zajlik most.

És ha már emlegette, hogy vizitdíj így meg úgy, nem a mi időnkben mentek el az orvosok naponta hármásával, hanem az önök kormányának az idején, úgy, hogy most már nincs lassan orvos és ápoló ebben az országban. Úgyhogy lehet a vizitdíjat kárhóztatni, de lehet, hogy ha megmaradt volna, akkor ezek az orvosok még itt lennének Magyarországon. És éppen egy olyan napon számonkérni ezt, a Gyurcsány-kormányon bármit az egészségügyről, amikor éppen a koraszülött gyermekeket segítő kórházi osztály zár be Budapesten, mert már nincs orvos, akkor azért az igen érdekes, amikor önök erre vállalkoznak.

Azt gondolom, hogy a 2002 és 2010 közötti szociálpolitika erős lábakon állt, és én megértem, hogy önök is próbálnak ez ügyben segíteni, de azért mégiscsak jelzem: azért a néhány milliárd forintért, ami ez ügyben itt órák óta vita, azért egy fél stadiont húznak fel az önök barátai Magyarországon ezer ember kedvéért. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bósz Anett képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt előrelépésnek látom, hogy a szexuális bűncselekményt átélt gyermekek gyógyulása mind lelki, mind fizikai értelemben fontos, és ez megjelenik ebben a törvényjavaslatban, ez egy jó dolog, azonban azért kértem ismételt szót, mert szeretném az államtitkár úr és a képviselő úr felé jelezni, hogy jelen pillanatban a távolságtartás intézménye nem működik megfelelően, a rendőrség megfelelő szakmai képzése hiányzik a rendszerből, ilyen módon tehát az a helyszín, ami egyébként a családon belül található, és ezeknek a szexuális bűncselekményeknek a legnagyobb terepe a statisztikák alapján, ez jelen pillanatban nincs rendben ma Magyarországon.

Tehát sem a nők, sem a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése terén nem állunk jól, úgyhogy arra szeretném kérni önöket, hogy amennyiben ez az ügy, ami vitán felül áll, hogy nagyon fontos, fontossá vált önöknek, váljon fontossá az is, hogy az igazságszolgáltatás, illetve a

rendőrség megfelelő módon tudjon a családon belül elkövetett erőszak és a szexuális erőszak ellen olyan módon fellépni, hogy amikor az előzetes jelek már látszódnak, és történik rendőrségi bejelentés, illetve feljelentés, akkor erre az intézményrendszer megfelelő módon reagáljon, mert az is látható, hogy ezek a bűncselekmények egyre súlyosbodnak, és az intézményrendszer sajnos nagyon sokszor már csak akkor tud intézkedni, és csak akkor értesül ezekről a bűncselekményekről, amikor már igazán súlyos bűncselekmény történik családon belül.

Kérem önöket tehát, hogy erre figyeljenek, ne csak az utógondozás, ne csak a gyógyítás legyen fontos, hanem a megelőzés és az is, hogy a megfelelő áldozatvédelem úgy a rendőrség, mint az igazságszolgáltatás keretein belül végre rendbe legyen téve. Kérem önöket, hogy erre figyeljenek, és köszönöm. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.

Hajdu képviselő úrnak jelzem, hogy minősítse át a felszólalási szándékát rendes felszólalásra, mert kétpercesre nem tudok szót adni. Fenntartja? *(Hajdu László jelzésére:)* Jó, köszönöm szépen. Rendes felszólalásra Hajdu László képviselő úr következik.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Államtitkár Úr! Elhangzott az a megjegyzés, hogy csak a kereszténydemokratákra lehet számítani a szociális ellátásban a rászorulóknak. Azt szeretném megemlíteni, hogy az lehetséges, de a leginkább az önkormányzatokra lehet számítani. Annak a törvénynek, amiről mi itt most vitatkozunk, vannak végrehajtói, mindenképp és szinte kizárólag az önkormányzatok. Egy szó el nem hangzik arról, hogy kik is azok, akik ezt megcsinálják, végrehajtsák az ország 3180 településén. És ha onnan nézzük, amit ők látnak, akkor - remélem, hogy nem nézik ezt a közvetítést - elszomorodnak, ugyanis az a normatíva, amiből ezt az államtitkár úr által is meg a törvény által is felsorolt szolgáltatást kell biztosítaniuk, ellátniuk az önkormányzatoknak, az lecsújtó, évek óta szinte nem mozdul a normatíva, amiből ezt finanszírozni kell. Az erősebb önkormányzatok körülbelül 60, a nagyon jók 70 százalékot tesznek ahhoz hozzá, hogy egy komplex szociális hálót helyben meg tudjanak valósítani, tehát az állami támogatások a kis, pici településeknél valamivel erőteljesebb, a nagyobb településeknél nem tudja biztosítani, és a mostani törvényjavaslatnak is az a problémája, hogy a forrás oldaláról nem látom biztosítottnak.

Még egy megjegyzést szeretnék tenni. Nem hangzott el az, hogy megosztott a szociális ellátás: elvették 2015 márciusában az önkormányzatoktól a szociális segélyezést, és áttették a kormányhivatalba, és ezáltal összeugrasztották a kormányhivatalt és a helyi igazgatás két szereplőjét, az önkormányzatokat, mert az egyik érkezik, és mondják neki: menjél át a kormányhivatalba, mert erre ott intézkednek - ja, ezzel itt intézkednek. Ugyanezt megosztották a gyámhivatal esetében, felét az önkormányzatok csinálják, felét a kormányhivatal.

Az elhangzott törvényi előkészítésben, azt gondolom, hogy olyan szépen hangzott, hogy itt ezek a dolgok rendben vannak, a végrehajtásban túl nagy a torzulás, és az, amit a családsegítésben, az idősgondozásban, a problémás fiatalok ügyében az önkormányzatok tesznek, azt teljes mértékben szinte finanszírozás hiányában teszik. Ott valójában, ha nem lennének a civil szervezetek - nem álcivil szervezetek, valóságos civil szervezetek -, önkéntes munkások, képtelenek lennének végrehajtani, s nem panaszkodnak, hanem dolgoznak.

Nem a keresztényekre lehet számítani, hanem az önkormányzatokra és az önkéntesekre. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Így van! - Taps a DK, az MSZP és a függetlenek sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fülöp Attila államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Fülöp Attila jelzésére:)* Kíván, parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Három rövid gondolatot szeretnék csak az elhangzottakhoz hozzáfűzni. Azt gondolom, hogy vannak olyan témák, és vannak olyan helyzetek, amelyekről való vita vagy beszélgetés kellő méltóságot meg emberiességet kíván meg, és főleg tárgyilagosságot meg objektivitást. Itt leginkább az ápolási díjról volt szó, én azt gondolom, hogy ez kifejezetten egy ilyen helyzet. Úgyhogy én szeretném mindenkinek megköszönni, aki valós jobbító szándékkal, segítséggel próbált meg ehhez hozzászólni, aki nem tudta megugrani most ezt a mércét, annak őszintén szurkolok, hogy legközelebb meg tudjuk tenni, bár úgy látom, a válasza sem kíváncsi a képviselő úr. *(Arató Gergely: Nem az a dolga, hogy minősítse a képviselőket!)*

En két témában szeretnék itt szólni. Az egyik, hogy az ápolási díjjal, a konkrétumokkal kapcsolatban itt sok szám elhangzott. A helyzet az, hogy 2004 és 2010 között - itt mégiscsak többen felszólaltak a korábbi kormánypártoktól, 2004 és 2010 között - 15 százalékkal nőtt a mindenkor legmagasabb ápolási díj mértéke, 2010-hez képest pedig a mostani, benyújtott javaslattal 270 százalékkal fog; 270 százalékos és 15 százalékos!

(12.40)

Itt elhangzott a „felelőtlenség” meg a „különös kegyetlenség” kifejezés többször is. Nem gondolnám, hogy ezt a javaslatot lehet ebből a szempontból ezekkel illetni. Az elmúlt években a legnagyobb mértékű emelés ezen a területen most fog megtörténni.

A munkaviszonnal kapcsolatban is sokszor elmondtuk, nemzetközi működő példa nincs a munkaviszonnal kapcsolatban. Egyébként a törvényjavaslat ezzel kapcsolatban változtatást is tartalmaz, sőt a bevezetőben említettem is, és úgy fogalmaztam egész konkrétan, amellet, hogy az ápolási díj a nyugellátás szempontjából szolgálati időt jelent, a módosítással megteremtjük a lehetőséget arra, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai vonatkozásában is biztosítási időnek számítsanak, valamint összhangban az álláskereső járadékkal, további három hónapig folyósítható lesz a megszüntetésnél. Ez azt jelenti, hogy ha a munkajövedelemmel kapcsolatos hasonlatot keresik, akkor eddig fennállt az, hogy a nyugdíjnál ugyanez volt, a nyugdíjszerző idő megvolt, most már a rokkantság és a munkanélküliség ellátásában is ugyanez a helyzet. Úgyhogy a képviselő úrnak azt tudom válaszolni, nem létező nemzetközi gyakorlat a munkaviszony, ellenben most olyan kedvezmények lettek hozzácsatolva az ápolási díjhoz, amelyek nagymértékben ezeket a kedvezményeket ugyanúgy megadják.

Az egyeztetések tekintetében egyébként legutoljára múlt hét pénteken volt a legnagyobb fogyatékosügyi szervezetekkel egyeztetés. Itt elhangzott egyébként pontosan az a javaslat, amit Kovács Sándor képviselő úr is és Korózs képviselő úr is említett, hogy a nappali ellátással kapcsolatban, legyen az akár támogató szolgálat, akár nappali intézményi fejlesztés, férőhelyfejlesztés, ez valós segítséget tud jelenteni abból a szempontból, hogy tehermentesíteni lehet a családokat. Mi hosszú távon ezzel szeretnénk még az érdekképviseletekkel, csakúgy, mint ahogy eddig megtettük, a továbbiakban is egyeztetni.

A hajléktalantémában pedig képviselő asszony is feltett kérdéseket. Továbbra is azt tudom mondani, eddig is azt mondtuk, szerintünk az a megoldás, ha az erre létrejött szolgáltatói segítséget veszik igénybe a hajléktalanok. Ma azt tudom mondani, hogy országos szinten 80,5 százalék a kihasználtság, Budapesten ez még kevesebb, 78,5 százalék, tehát van férőhely a hajléktalanellátásban, ezt igénybe lehet venni, ott lehet valóban a téli hideg veszélyeztetettség nélküli túlélését is biztosítani.

Azt a dokumentumot, amiből pedig az előbb idézetet hallottunk, megnyugtatóan szeretném képviselő úrnak jelezni, pontosan abban a dokumentumban található egyébként olyan leírások, ami a külső férőhelyről is szól, aminek ez a törvényjavaslat tartalmazza a lábát, hogy a nappali intézményeknél lehessen külső férőhelyet fejleszteni. Egyébként tartalmaz olyat is, amely arról szól, hogy a társadalmi visszailleszkedésnél nemcsak a lakhatás, hanem a munka is fontos. Pontosan ezért indította el a kormány azt a kétmilliárdos „Elsőként lakhatás” programot, amelynek keretében a hajléktalan embereknél munkát is és lakhatást is szeretnénk biztosítani, mert hosszú távon a megoldást csak az jelenti, ha a hajléktalanellátó rendszerből valahogy kivezetve, a társadalmi visszailleszkedésért fogunk lépéseket tenni.

Még egyszer szeretném megköszönni mindenkinek, aki megtette, az értékes hozzászólását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség. *(Fülöp Attilát dr. Horváth Ildikó váltja fel a bársonyszékben.)* Megvárom, amíg a helycsere megtörténik. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú, valamint az egészségüggyel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3626. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Horváth Ildikó államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár asszony! Oné a szó.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Az egészségügyitörvény-salátákat tavasszal és ősszel, azt hiszem, sokan sokféleképpen ismerik. Általában azt jelenti, hogy az egészségügyi szabályozó rendszerekben több olyan kisebb igazítást és sok esetben nagy horderejű módosításokat kell a jogrendben változtatni, amelyeket mi nagyon elkötelezetten hozunk a parlament elé, és nagyon komolyan arra számítunk, hogy olyan politikai vita és olyan közös gondolkodás alakuljon ki, ami talán 2011-ben, amikor a nemdohányzók törvényéről szavaztak, kialakult.

Meggyőződésünk, hogy az egészség nem képvisel és nem respektál határokat, sok szempontból sem politikai világban, sem geográfiai, sem politikai határokat. Ennek szellemében nagyon bízunk benne, hogy úgy tudunk egészségfejlesztést, hosszabb egészségben eltöltött életidőt és kisebb különbségeket az egészséghez való hozzájutásban elérni, hogy azokra az utókor is úgy emlékezzen, hogy mindenki, aki ebben a teremben van és szokott idejárni, tett hozzá valamit.

Sok lépést megtettünk 2010 óta, hogy egy évvel hosszabb legyen a várható élettartam Magyarországon. Azokban a pénzekben, azokban a figyelmelekben, azokban a jogszabály-módosításokban, amelyek azt szolgálták, hogy infrastruktúrájában, humán erőforrásban és technikailag egy korszerűbb egészségügyi ellátórendszer legyen, hogy a XXI. század technikai lehetőségeit használva, emberi értékeit képviselve lépünk előre, ebben nagyon komoly pénzügyi és nagyon komoly politikai elkötelezettség van.

Én nagyon hálás vagyok mindazoknak a képviselőknél, mindazoknak a politikai erőknél, mindazoknak a civileknek, országon belül-kívül azoknak az embereknek, akik hozzájárultak ahhoz, hogy azok az intézkedések, amik történtek, sikeresek legyenek. Látjuk az eredményét már, apró lépésekben indul el ez az eredmény, de az az összeg, ami már az infrastruktúrára

fordult, ami 500 milliárd forint, az a munka, ami az egységes egészségügyi tér kialakítására fordult, és azok az erőfeszítések, amelyek a humán erőforrás itthon való megtartására fordítottak, eredményesek, látjuk a számokban, meg tudjuk őket beszélni.

Tisztelt Ház! A most előttünk fekvő salátatörvény-tervezet azt a célt szolgálja, hogy azokat az igazításokat megtegyük, amelyeket az élet megkövetel, amelyeket az egészségügyi ágazatban való munka, ennek a gyakorlata, illetve a lakossági igények elvárnak tőlünk annak érdekében, hogy biztonságos és folyamatos egészségügyi ellátás történjen. Ezek közül tíz különböző pontban - egészségüggyel összefüggést, a rendszerben való működést jelentő - módosításra tettünk javaslatot, amelyek közül én röviden összefoglalnám ezeket.

Az első az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló '91. évi törvénynek a módosítása. A módosítás alapja az, hogy bár vannak szabályozóink a különböző adatszolgáltatásokra az egészségügyön belül, ezek a szabályozók nem érvényesülnek a mindennapi gyakorlatban olyan hatállyal, olyan részletességgel, amelyekre szükség van ahhoz, hogy a minőségi egészségügyi munkát pontosan meg lehessen ítélni. Ezért a módosítás értelmében az emberi reprodukcióra irányuló különleges eljárást végző egészségügyi szolgáltatóknak az egyes reprodukciós eljárásról vezetett, külön jogszabály szerinti programdokumentáció alapján a kötelező egészségbiztosítás terhére igénybe vett és finanszírozott, valamint a nem finanszírozott reprodukciós eljárás során végzett beavatkozásokról szóló adatokat, amelyeket pontosan meghatároztunk, elektronikus formában a minőségértékelési feladatokat ellátó, egészségügyért felelős miniszter részére meg kell adni.

A miniszter működteti a reprodukciós eljárások adatbázisát, és ezekben ezeket az adatokat a megfelelő szolgáltatók szerinti módszerrel elemezni fogja. Az adatbázis alapján évente elkészíti a statisztikai összegzést, és szolgáltatunk a nemzetközi adatbázisokba is ennek megfelelően. Mindig a tárgyévét követő február 20-áig megküldjük a Humán Reprodukciós Bizottság elnöke részére, hogy a statisztikai összegzését meg tudja tenni. Azért van szükség erre a módosításra, mert jelen pillanatban ezt nem minden szolgáltató teszi meg fejelemzetten.

A második módosítási javaslatunk az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvényre vonatkozik, a betegségregisztereket és az elektronikus egészségügyi szolgáltató teret érinti. A betegségregiszterek szempontjából pontos szabályozásra tesszünk javaslatot, arra, hogy egy egységes szabályozó keret legyen arra vonatkozóan, hogy a népegészségügyi szempontból kiemelt jelentőségű betegségek tekintetében kinek milyen regisztervezetési kötelezettsége van, adattovábbítási kötelezettsége, ennek mi a módja, mi az adatkezelés időtartama, és mi a regiszter vezetésének a célja.

Tudjuk más országok tapasztalatából, hogy ezek a szigorú betegkövetések nagyon jelentős mértékben

javítani tudják a minőségi ellátómunkát, és tudjuk hazai tapasztalatból, hogy a tbc magyarországi sikeres felszámolásához, amivel nagyon jelentősen egy morbus hungaricust ritka betegséggé tudtunk változtatni, abban ilyen adatszolgáltatási kötelezettség és egy ilyen surveillance-rendszer kifejezetten nagy segítséget nyújtott. Ezt szeretnénk elérni nemcsak szívinfarktus esetén, hanem más, jelentős betegségcsoportokban is. Erről felhatalmazást fog kapni miniszteri rendeletben történt szabályozásra az ágazatvezetés.

(12.50)

A magyar egészségügyi ellátórendszernek technikai fejlődésében egy átható hatású és hatalmas eredménye az, hogy egy egységes elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér alakult ki. Ebben egészségügyi profilok vannak. Ismerhetik önök is, megtalálhatja kiki saját magára vonatkozóan, ha volt orvosnál, ha volt államilag finanszírozott ellátó intézményben, azok a szolgáltatások szinte teljes körűek mostanra. Ezekben az egészségügyi profilokban jelenleg a kezelőorvos és a háziorvos bír jogosultsággal adatszolgáltatásra. Elköteleztük magunkat abban, hogy ha az OVSZ vércsoportot tud meg, köteles legyen adatot szolgáltatni, emberleleteket menthet. Segíthet abban, hogy sürgős esetben ne új vércsoport-meghatározást kelljen bevárni, hanem kész adatunk meglegyen, és erre több százezer ember esetében nagyon könnyen módunk van. Láthatták, tudhatják, a véradónapon azok az adatok elhangoztak, hogy országosan évente 400 ezer ember ad vért mindenkinek. Ha csak ezt az adatbázist tudjuk használni, ezek az emberek, ha betegek lesznek, gyorsabb segítséget kaphatnak vérpótlás esetében.

A következő módosítási javaslatunk a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló '97. évi törvény módosítása, amelyben a törvénymódosítás azt javasolja, hogy a közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban, továbbá a rendvédelmi feladatokat ellátó szervekkel hivatásos szolgálati jogviszonyban, valamint a Magyar Honvédséggel hivatásos vagy szerződéses, illetve önkéntes tartalékos szolgálati jogviszonyban álló, tartósan valamely EGT-tagállamban foglalkozott biztosítottaknak és azok családtagjai a fogadó államban azonos feltételekkel juthassanak hozzá az egészségbiztosítási ellátásokhoz.

A következő az egészségügyről szóló '97. évi CLIV. törvény módosítása. A törvény két területen, az egyik a Szoptatást Támogató Nemzeti Bizottság szabályozását, a másik pedig az ipari célú vérmintavételi tevékenységet szabályozza.

Az első nagyon komoly része annak, amit mi családbarát, bababarát, mamabarát szülészeti aktivitásról gondolunk, aminek az érdekében pártoltuk az ott-hon szülésnek azt a fajta legális formájának kialakítását '11-ben, amely a mai napig működik, és jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy sokat beszélhessünk... - és az elkötelezettségünket az irányba, hogy a „szülni és szü-

letni jó” gondolkör meghonosodjon a hazai szülészeti gyakorlatban, megfogalmazhatóvá váljon a lakosságban, és érvényben meg tudjuk mutatni ennek a működtetését. Ennek akkor, amikor nagyon komoly erők vannak az ellen, hogy anyatejjel történő táplálás folyjon az apró újszülöttek nevelésében, amelyről számos adat van, hogy az egészségük számára a legtöbbet jelenti, ehhez van szakmai tanácsadás, ehhez van olyan bizottság, amely érdemben hozzá tud szólni. Ahhoz kérem támogatásukat majd, hogy ennek a bizottságnak a létrehozását, a szabályozását ebben a módosító javaslatban támogatni szíveskedjenek.

A másik területe az ipari célú vérmintavételi tevékenység végzésének jogi szabályozása. Ezt az Igazságügyi Minisztérium kérte egy olyan EUM-rendelet módosításáról történő előzetes egyeztetés során, amely egyértelműen azt kéri, hogy az egészségügyről szóló törvényben a meglévő felhatalmazást bővítsük ki az ipari célú vérmintavétel szabályozására vonatkozó felhatalmazással. Ez alapján meg tudjuk alkotni azt a miniszteri rendeletet, amely olyan szakmai szabályokat ír elő, amelyek az ellenőrzésre és a nyilvántartási tevékenységekre fognak vonatkozni.

A következő az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi törvény módosítása, a homeopátiás készítményekkel kapcsolatos, amelyek gyógyhatása - nyilván önök is tudják - klinikailag nem bizonyított, és alkalmazása esetében a betegek gyógyulásának folyamatát a szükséges terápiák elkezdésének elodázásával hátrányosan befolyásolhatja, különösen abban az esetben, ha valóban szükséges és hatékony kezelésre a homeopátiás készítmények használata miatt nem kerül sor. Emberi életekről van szó, és emberi élet minőségéről, gyógyulásokról van szó.

Ebben a módosító javaslatban a terápiás javaslatokkal rendelkező magyar uniós tagság előtt engedélyezett homeopátiás gyógyszerekre vonatkozóan ezek esetében azt írnánk elő, hogy az átmeneti időt követően csak akkor maradhatnak a piacon, ha a gyógyszerkódexben szereplő rendelkezéseknek, illetve az azokat átültető hazai jogszabályi előírásoknak megfelelnek. Ezt várja el tőlünk a világ, ez várja el tőlünk Európa. A legeslegfontosabb, azt gondolom, hogy ezt várjuk mi, a rendszerben dolgozó orvosok, és ezt várják el a betegek azoktól a gyógyszerektől, azoktól az anyagoktól, amiket javasolunk az egészségük javítására.

A következő az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi törvény módosítása. Ebben az etikai és választási eljárásra vonatkozó szabályozás kerül pontosításra. A módosítás a köztestületi formában működő más kamarák gyakorlatával összhangban eltörli azt a korlátozást, amely szerint azonos tisztségre a kamarai tag legfeljebb két egymást követő alkalommal választható meg, és rendezné azokat az eseteket, ahol több kamarai tag is érintett egy etikai ügyben és tisztázatlan a kérdés: melyik terület, szervezet illetékes az ügy elbírálása szempontjából.

Azt gondoljuk, hogy egy negatív diszkrimináció feloldása történne meg ezzel az érintett kamarák tekintetében.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosításával kapcsolatban két technikai jellegű módosítás az, amit ez céloz. Az egyik a patikai tőkeprogram végrehajtójának a „tőkealap kezelője” kifejezés törvényben való rögzítése és nem egy konkrét név, amely azt jelentené, hogy minden egyes név változásánál folyamatosan törvényt kellene módosítani ahhoz, hogy jogszerű működés váljék lehetségessé. A másik pedig egy olyan pontosító módosítás, amely egy áthelyezést segítő szabályozást tartalmaz a közforgalmú gyógyszertár áthelyezésével kapcsolatban. Számos gyógyszertár részéről jelzés érkezett ez irányba e kéréssel.

A következő a települési önkormányzatok fekvőbeteg-szakellátó intézményeinek átvételéről és az átvételhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi törvény módosítása. A törvény arról rendelkezik, hogy az átvett intézmények által az átvett követően beszerzett vagyonelemek automatikusan fenntartójukhoz, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ tulajdonába kerüljenek.

Ugyanakkor az ÁEEK általi saját beszerzések esetében a tulajdonosi jogokat gyakorló az MNV Zrt. lesz, holott ezek ugyanúgy az állami egészségügyi feladat-ellátást szolgáló vagyon részét képezik, amelyre nézve a tulajdonosi jogok és a kötelezettségek gyakorlását a jogalkotói akarat általánosságban az ÁEEK-hez rendeli. Ennek a kettősségnek az orvoslására született meg a módosító javaslat, amely szerint a továbbiakban az ÁEEK jogosult az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek gyakorlására az ÁEEK saját beszerzései és beruházásai alapján létrejött vagyon tekintetében is.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A következő az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi törvény módosítása a védőnőkkel kapcsolatban, a védőnők körzethatárával, annak kialakításával, megszüntetésével kapcsolatos. A módosítás előírja, hogy a védőnő az ellátást a Magyarország területén lakcímmel rendelkező, itt tartózkodó magyar állampolgár, valamint külön kérésre a Magyarország területén lakcímmel rendelkező, itt tartózkodó külföldi állampolgár részére nyújtsa. A javaslat rögzíti, hogy a várandós anya és a korlátozottan cselekvőképességű vagy cselekvőképtelen kiskorú gondozója és törvényes képviselője, ha nem Magyarország területén él, mentesül a védőnővel való együttműködési kötelezettség alól, ha a várandós anya esetén a saját lakóhelye, kiskorú gyermek esetén a gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőt írásban értesíti, aki a védőnőt erről haladéktalanul tájékoztatja.

Érzékelhetik, tudhatják, nagyon fontos garancia az a gyermek jóllétére vonatkozóan, hogy van egy adminisztratív kötelme minden szereplőnek annak érdekében, hogy a gyermek egészségesen fejlődhessen; erről a védőnő tudhasson, ha bármi éri. Életszerű módosítási javaslat az, hogy ebben az együttműködésben rögzítsük azokat a pontokat, amelyek esetleg egy külföldi tartózkodás esetén történnek, de garantáljuk a gyermek számára azokat a jogokat, amelyek az ő egészségéhez feltétlen szükségesek.

(13.00)

Az utolsó pedig az egyes pszichotrop anyagot tartalmazó gyógyszerekkel elkövetett visszaélések szigorúbb büntethetőségének előírása. A 2017/2103/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, az Egyesült Nemzetek Szervezete pszichotrop anyagokról szóló 1971. évi egyezménye és a pszichotrop egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi anyagot kábítószernek tekinti, míg a büntető törvénykönyv 1. melléklete az 1.1 P1, a 2.-ban pedig a P2 jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotrop anyagokat kezeli annak.

Tehát diszkrépancia van a két szabályozó között. Tekintettel arra, hogy a pszichotrop egyezmény P3 és P4 jegyzékében szereplő anyagok széleskörűen használt gyógyszerek hatóanyagát is képezik, és emiatt maga a pszichotrop egyezmény is eltérő, enyhébb szabályozást tartalmaz a P3 és P4 jegyzékben szereplő anyagok vonatkozásában a P1 és P2 jegyzékben szereplő anyagokhoz képest. Ezek az anyagok sem a hatályos, sem a korábbi büntetőjogi szabályozás alapján nem minősültek kábítószernek.

Az ilyen anyagokkal kapcsolatos visszaélésekre jelenleg a hatályos Btk. szerint egészségügyi termék hamisításának tényállása, illetve a gyógyszerrendészeti szabálysértés alkalmazható. A Btk. tehát szankcionálja ugyan az egészségügyi termék hamisítását, ami az elkövetési magatartások tekintetében le is fedti a 2017/2103/EU irányelv szerint szankcionálandó tevékenységeket, viszont a büntetési tételek a P3 és P4 jegyzéken szereplő anyagok esetén enyhébbek az irányelvben meghatározottaknál.

Mindezekre figyelemmel a törvényjavaslat alapján a gyógyszer kikerül az egészségügyi termék fogalmi köréből, és új tényállásban mint gyógyszerhamisítás kerülnek szankcionálásra a gyógyszerekkel kapcsolatos elkövetési magatartások, így biztosítva a 2017/2103/EU irányelvnek való teljes körű megfelelést és a Btk. belső koherenciáját. A javaslat emellett más vonatkozó törvények technikai jellegű módosítását is tartalmazza, ami az új tényállás, a gyógyszerhamisítás bevezetése miatt szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakból, azt gondolom, látszik, hogy több módosítással járó törvénycsomag van most a parlament előtt, és nagyon komoly érdemi munka vár ránk. Mi számítunk arra a párbeszédre, ami ennek a munkának az alapját képezi, számítunk arra a párbeszédre, ami egy konstruktív megbeszélés azoknak a közös ügyeinknek,

amelyekkel közösen szeretnénk az emberek talán legnagyobb értékét, az egészségét szolgálni. Én ebben bízva kérem önöket, hogy támogassák a T/3626. számú törvényjavaslatunkat, és támogassák majd azt a munkát, amellyel az egészségügy és mindenekelőtt a magyar emberek egészségét védjük és képviseljük.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. Én is köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Molnár Ágnesnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MOLNÁR ÁGNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon az Országgyűlés egy olyan egészségügyi törvénycsomagot tárgyal, amiben az a helyes gondolkodásmód, azt gondolom, ha a jogszabályokat, a módosító jogszabályokat összefüggésében vizsgáljuk meg azokkal az intézkedésekkel együtt, amelyek az érintett területen eddig történtek, illetve várhatóak. Ez a törvényjavaslat összesen kilenc egészségügyi tárgyú törvényt és több egészségüggyel kapcsolatos, de nem ágazati törvényt módosít.

Kapcsolódva államtitkár asszony expozéjához, engedjék meg, hogy azokat a területeket emeljem ki kicsit bővebben, amelyek számomra kiemelkedően fontosak. Először is sor kerül az országos gyógyintézetek feladatainak törvényi szintű meghatározására, törvényben rögzül tehát, hogy az országos gyógyintézetek gyógyító, szervező, módszertani, kutatási, oktatási tevékenységeket látnak el, és teszik mindezt népegészségügyi szempontból kiemelkedő jelentőségű szakmacsoportokon belül.

Ugye, nagyon jól tudjuk, hogy 11 országos gyógyintézet működik, ez a 11 országos gyógyintézet az elmúlt hetekben összeállította és elindította azokat az egészségprogramokat öt területen, amelyeket tegnap első körben a kormány támogatott is döntésével. Egyrészt az országos gyógyintézetek a klinikák mellett szakmájuk csúcshintézei, így tevékenységük megkezdhetetlen az onkológia, a gyermekgyógyászat, a rehabilitáció vagy éppen a tüdőgyógyászat területén. A cél az országos intézetek megerősítése, szerepük, helyük méltó elismerése az ellátórendszerben. A kormányzati döntés is ezt bizonyítja.

Másrészt ezen intézmények népegészségügyi szempontból fontos területekre fókuszálnak, úgy, ahogy említettem, öt területen a nemzeti egészségprogramok intézkedési tervei elfogadásra kerültek. Ezek a programok az adott területek országos gyógyintézeteinek szakmai felelősségével készültek el, daganatos, keringési, mozgásszervi megbetegedések, gyermekkori betegségek és mentális betegségek viszszerzésében.

Ezek az egészségprogramok tudják a gerincét alkotni az új népegészségügyi programnak, ami így

komplex, egységes kezelését jelenti majd a jövőben a legfontosabb egészségügyi kihívásoknak.

Előremutató lépés, szorosan az országos intézetekhez kapcsolódva, feladatuk ellátásához a betegségregiszterekre vonatkozó szabályozás egységesítése. Egységes szabályozás kerül kialakításra, és az egyes regiszterekre vonatkozó részletszabályok miniszteri rendeletben kerülnek megállapításra, a módosítás népegészségügyi szempontból kiemelt betegségek esetén rögzíti a regiszterek vezetésének célját, az adattovábbítás módját és az adatkezelés időtartamát.

A betegségregiszterek létrehozása népegészségügyi szempontból kiemelt jelentőségű. Eddig gyakorlatilag két regiszter, az infarktus és az onkológiai betegségek regisztere működik. Ezeket szeretnénk a továbbiakban fejleszteni. Nélkülözhetetlen a népegészségügyi és az egészségügyi rendszer további megújításához szükséges tudásunk megerősítésében.

Nagyon fontos az, hogy ezelőtt három évvel elfogadtuk az alapellátási törvényt. Ez a kormány volt az, amelyik egyáltalán abban gondolkodott, hogy az alapellátó rendszernek legyen egy önálló törvénye. Ez a 2015. évi CXXIII. törvény, amelynek néhány módosítását szeretnénk ebben a törvénycsomagban megtenni. Nagyon fontos, hogy az alapellátási törvény ki egészüljön és pontosításra kerüljön a gyermeket ellátó háziorvos és védőnő együttműködésének legfontosabb területeivel.

Úgy, ahogy államtitkár asszony említette, a gyermeket ellátó háziorvos, házi gyermekorvos és a lakóhely szerint illetékes területi védőnő köteles egymással együttműködni és ezt írásban megtenni meghatározott időn belül, 72 órán belül tájékoztatni az alapellátás megkezdéséről, a fokozott gondozást igénylő esetekről és az alapellátás befejeződéséről. Nagyon fontos az, hogy a gyermeket ellátó háziorvos, a házi gyermekorvos köteles ugyanúgy 72 órán belül írásban visszajelezni a területi védőnő számára az életkorhoz kötött kötelező védőoltás megtörténtéről vagy annak elmaradásáról és indoklásáról.

Itt szeretném megemlíteni azt, hogy Magyarország védőoltások tekintetében kimagaslóan teljesíti a többi európai országhoz képest, 98 százalékos átoltottságot értünk el. A 98 százalékos átoltottság fenntartásához ez az egyik fontos pillér, hogy egy ilyen élő kapcsolat alakuljon ki a védőnő és a házi gyermekorvos között. Ez biztosítja az ország számára a járványügyi biztonságot, ha fenn tudjuk tartani ezt a példaértékű átoltottságot.

Ugyanígy természetesen köteles tájékoztatni a védőnőt a szűrővizsgálatok során a területi védőnő által a háziorvos felé az előzőekben jelzett elváltozás kivizsgálásának megtörténtéről és annak eredményéről. A módosítás része az, ha új védőnői körzetek kialakítása, megszüntetése, módosítása következik, akkor feltétlenül fontos, hogy az a jövőben az önkormányzat képviselő-testületének döntése után az országos tisztifőorvostól kérjen véleményt, hiszen a védőnői ellátás szakmai irányítása és felügyelete is ide tartozik.

(13.10)

Az alapellátás kapcsán meg kell említenünk azt, hogy milyen intézkedések történtek eddig. Ma már több mint 70 százalékkal több pénzt tudunk biztosítani a házi orvosok, a házi gyermekorvosok támogatására, mint nyolc éve: a házi orvosi praxisok havi félmillióval, pontosabban 520 ezer forinttal kapnak több támogatást, mint akár csak négy éve; praxisjogvásárlási pályázatokkal és letelepedési pályázatokkal segítjük a praxisokhoz jutást és a tartósan betöltetlen körzetek betöltését. Ez idáig a pályázatok eredményességének köszönhetően sikerült 573 ezer lakos házi orvosi, valamint 175 ezer lakos fogorvosi ellátását biztosítani az üres körzetek betöltésével, megszüntetve a helyettesítést az adott területeken.

Az alapellátás fontosságát nem elég hangsúlyozunk. Örömteli az is, hogy a mai napon Kásler miniszter úr bejelentette, hogy az alapellátásra vonatkozó további intézkedésekről tegnap tárgyalt a kormány, és a támogatásáról biztosította az egészségpolitikát.

A törvényjavaslat a gyógyszerhamisítás visszaszorítását célzó módosítások mellett a homeopátia szabályozására is javaslatot tesz. A homeopátiás készítmények gyógyhatása klinikailag nem bizonyított, így alkalmazásuk a betegek gyógyulásának folyamatát a szükséges terápiák elkezdésének elodázásával hátrányosan befolyásolja, szükséges szabályoznunk. Különösen így lehet ez abban az esetben, ha a valóban szükséges kezelésre a homeopátiás készítmények használata miatt nem kerül sor. Ha a beteg a homeopátiás gyógyszerek alkalmazása miatt nem részesül időben a tudományos alapon is bizonyított megfelelő kezelésben, akkor előfordulhat, hogy az orvosnak már nemcsak az alapbetegséget, hanem a szövődményt is kezelni kell, romlanak a beteg esélyei.

Ezért a törvényjavaslat kimondja, hogy az engedélyezési eljárás során a jelenleginél szigorúbb feltételeket szab a homeopátiás készítményeknek a tudományosan megalapozott terápiás hatás bizonyításának követelményében, tehát a homeopátiás gyógyszerek ne kaphassanak egyszerűsített forgalmazási engedélyt. Természetesen nem kell messzire mennünk, a szomszédos Ausztriában is hasonló szabályozások lépnek akár napjainkban is életbe a homeopátiás készítmények tekintetében.

A kormány célja továbbá a családpolitikai kormányzati törekvésekhez illeszkedően a családbarát szülészeti ellátás országos szintű megvalósítása. Ezt elősegítendő komplex cselekvési terv került kialakításra, amelynek egyik pillére a bababarát szülészeti rendszerének kialakítása, és emellett rendkívüli jelentősége van a Szoptatást Támogató Nemzeti Bizottság feladatkörre újragondolásának, illetve erősítésének. Ehhez kell ebben a törvényi támogatást megadni, hogy a Szoptatást Támogató Nemzeti Bizottság teljes feladatkörét utána miniszteri rendeletben lehessen szabályozni.

És természetesen az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér 2017. novemberi bevezetésével óriási

lépést tettünk: Magyarországon európai és világszinten élenjáró, országosan integrált digitális egészségügyi alapstruktúra jött létre. A hazai IHSZ-rendszer központi eleme az EESZT. Büszkének kell erre lennünk, hogy egyáltalán egy ilyen rendszer alapjait le tudtuk fektetni 2017-ben, és azt kell mondanunk egy évvel ezután, hogy a próbaüzemmódból elkezdődik lépésről lépésre az alkalmazás. Tudnunk kell, hogy az adat életet ment, és így kell az EESZT alkalmazásához is hozzáállni. Ehhez természetesen nagy együttműködésre van szükség az ellátórendszer dolgozói részéről, az orvosok és a házi orvosok részéről is.

Ez a platform jelenleg összekapcsolja a szigetszerű informatikai rendszereket korszerű, szabványos technológiák használatával, és e használat elsődleges célja, hogy a betegellátás kapcsán keletkező, illetve a szükségessé váló adatoknak az adott betegellátásban részt vevő szakemberekhez való eljuttatását biztosítsa.

A célok megvalósítását szolgálják a mostani törvényjavaslatban szereplő módosítások, amelyek megteremtik a lehetőséget arra, hogy az Országos Vérelátó Szolgálat vércsoportra vonatkozó adatokat tudjon rögzíteni az EESZT-rendszerben, és az EESZT-ben az egészségügyi profilszolgáltatás biztosítja, hogy nyilván lehessen tartani a páciensekre legjellemzőbb egészségügyi összefoglaló adatokat, az egészségügyi profiljukat. A jelenlegi szabályozás szerint az egészségügyi profilba a kezelőorvos, valamint a házi orvos jogosult adatot rögzíteni.

A mostani törvénycsomag részeként megvalósul a gyógyszerhamisítás megfelelő büntetése a büntető törvénykönyvben történő szabályozással, és fontos az is, hogy e törvénynek köszönhetően a külszolgálaton lévő magyarok és családtagjaik a fogadó államban azonos feltételekkel juthatnak hozzá az egészségügyi ellátásokhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, a mostani törvényt módosítások, bár több kisebb volumenű, mégis előremutató, fontos módosításokat jelentenek, és számomra a jelenlegi törvényt módosítási csomag és a mai napon bejelentett miniszteri és kormányzati döntés azt mutatja, hogy igenis az ágazatban, úgy, ahogy ezidig, a továbbiakban is céltudatos, előremutató munka folyik.

A magam és a Fidesz-frakció részéről ezt a munkát és ezt a javaslatot támogatom, és arra biztatom képviselőtársaimat is, hogy a betegek és a rendszerben dolgozók érdekében támogassák önök is az előtűnk lévő előterjesztést. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntjük államtitkár asszonyt első alkalommal itt az Országház falai között, és na-

gyon örülünk neki, hogy egy részletes egészségügyi vitára jöhetett be és azon vehet részt, még úgy is, hogy rekordsebességű volt az egészségügyi kormányzatban az a váltás, ami az elmúlt időszakban bekövetkezett, és egy kicsit félve vágtunk neki még ellenzéki szempontból is annak, hogy vajon ennyi idő alatt sikerül-e a megfelelő átállás.

Nem tudom, hogy egyébként a salátatörvény ennek az indigója-e, tehát hogy mutatja-e azt a munkát, amit eddig sikerült elvégeznie avagy nem, viszont az biztos, hogy minden őszi, illetve ha adott esetben tavasszal kerülnek egészségügyi, illetve egészségügyi témájú vagy ahhoz kapcsolódó témájú törvények a Ház falai közé, akkor mindig szoktunk kitekintést nyújtani aktuális problémákra is. Én ettől most eltekintenek egyetlenegy dolog miatt, mert államtitkár asszony is, próbáltam nézni a felszólalását, mintha patikamérlegesen mérte volna azt, hogy ne túl sok olyan dologgal foglalkozunk, ami a mostani szakmai vitától másik, de egyébként nagyon fontos és itt a Házban lefolytatandó szakmai vitától vagy abba az irányba vinné el a szót.

Azt szeretném mondani, hogy mindannyiunknak az egyik felelőssége az, hogy ebben a Házban a lehető legtöbbször vitázzunk észszerű keretek között és normális hangnemben az egészségügyről, ez szokott általában elmaradni. Az ön székében jellemzően Rétvári Bence államtitkár úr ül, aki kellő arroganciával és hozzáállással szokta lerendezni ezeket a vitákat, talán kevésbé konstruktív műfajban szoktak ezek zajlani. De államtitkár asszony, invitáljuk önt a várhatóan tavasszal megrendezésre kerülő olyan vitanapra, ahol az egészségügy lesz terítéken, és akkor mindenről, ami az aktuális kormányzati kérdésekkel kapcsolatos vagy azzal kapcsolatban felmerül, tudunk vitázni, mert nagyon sok előremutató javaslata van, higgye el, az ellenzéknek is, mint ahogy egyébként a kormánynak a jó javaslatait az ellenzék is tiszteletben szokta tartani.

Ami viszont magát a törvényjavaslatot illeti, én három kiemelt témával fogok foglalkozni, de először hadd mondjam el kettő mondatban azt a kritikát, ami a törvényjavaslattal kapcsolatosan eszembe jutott.

(13.20)

Az egyik - és ez már sajnos rendszeres, és megszoktuk az elmúlt négy évben is - a társadalmi konzultációnak a hiánya. Ezt a törvényjavaslatot a kormány.hu-n talán olvasni sem lehetett, tehát nem került ki széles véleményezésre, sőt az én információim szerint nagyon sok szakmai szervezettel, olyanokkal, akiket egyébként érintettek ezek a témák, egyeztetés nem történt. A szakmai egyeztetésnek ugye az az egyik legfontosabb eleme, önök utaltak arra, hogy a gyógyszerészkamarával, gyógyszerészeti szervezetekkel - mivel a kamaráktól érkezett be törvényjavaslatmódosításra vonatkozó igény, velük vélhetően egyeztettek, de volt egy halom más olyan szervezet, amellyel elmulasztottak egyeztetni. Nagyon fontos lenne, hogy velük egyeztessenek minden alkalommal, már csak azért is, mert nem egy betervezhetetlen ütemben

jön az egészségügyi salátatörvény, nagyjából mindenki tudja, ahogy egyébként a nap felkel és lenyugszik, hogy az év végével meg fog érkezni ez a jogszabály, és rendezni fogja az ágazati viszonyokat. Tehát szeretném a kritikát megfogalmazni a konzultáció hiányát illetően. Az, higgye el, államtitkár asszony, nem konzultáció, ha Bayer Zsolt feleségével az Országos Vérellátó Szolgálatnál egyeztetnek, vele majd más módon is tudnak egyeztetni, a szakmának sokkal szélesebb körével kellene egyeztetéseket, konzultációt folytatni.

A másik, amit szomorúan láttam, hogy ez talán az elmúlt időszaknak az egyik legrövidebb és legkevesebb tartalommal rendelkező egészségügyi salátatörvénye, márpedig szükség lenne sokkal több viszonyoknak a szabályozására. Például szabályozhatnánk az egészségügyi ágazati dolgozóknak a munkahelyzetét. Láttuk, vannak egyéni képviselőknek elég bátor ambíciói, Kósa Lajosnak, illetve Szatmáry Kristófnak, hogy a dolgozók életébe beleszóljanak, és rabszolgatörvénykönyvvel halálra dolgoztassanak. És az egészségügyben is lenne még rendeznivaló viszony, de ez csak egy példa, amit kiemeltem, a sürgősségi ellátásról, a háziorvosi sürgősségi ellátásról. Szerintem 10-15 olyan témát tudnánk hozni, ahol elmaradt szabályozások tömkelege van, vagy akár az itt beszélt EESZT-vel kapcsolatosan is vannak még hiányosságok. Én mind a mai napig nem kaptam például olyanra választ - és ez csak egy kitérő -, hogy az EESZT mennyire felel meg az újonnan elfogadott európai uniós adatvédelmi irányelvnek, mert szerintem nagyon sok mindenben nem felel meg. Tehát, mondjuk úgy, nem GDPR-pozitív az EESZT, annak ellenére, hogy önök többször utaltak rá írásbeli válaszban, hogy az, de szerintem nem. És ha ezeket a hiányosságokat nem orvosoljuk, akkor azt kockáztatjuk, hogy ezeket az adatbázisokat kezelő intézményeket vagy akár háziorvosokat jövőbeli bírságoknak tesszük ki.

De erről továbbmenve inkább foglalkozunk azokkal a témákkal, amelyek valójában a salátatörvény témái közé tartoznak. Az első a homeopátia kérdése. Nagyon kevés olyan dolog van szerintem az emberek körében, ami megosztóbb lenne, mint a homeopátia szeretete vagy elutasítása. Nyilvánvalóan mindenki érti az evidencián alapuló orvoslásnak és annak a rengeteg kutatásnak és a gyógyszerek hatóanyagainak, működésének a kutatása mögött rejlő felhalmozott tudást, amiről szó van, de a lakosság egy része mégis valamilyen szinten a homeopátia híve vagy ahhoz vonzódik. És nyilvánvalóan az ember a pluralitás, a sokszínűség megőrzése jegyében azt mondja, hogy rendben van ez így. Tehát egy bizonyos szintig az ember azt fogja mondani, hogy mindenkinek megvan a saját választása, hogy mit használ, miben hisz, a gyógyulás nemcsak gyógyászati, hanem szerintem lelki kérdés is. Ezzel talán újat nem mondok, hiszen maga Kásler Miklós miniszter úr mondta azt, hogy legalább akkora szerepe van a lelkeségnek abban, hogy miként gyógyul egy beteg, vagy hogy mennyire érzi magát egészségesnek vagy betegnek.

De amit látok ebben a törvényjavaslatban, az egy olyan szabályozási módszer, amivel önök lényegében azt szeretnék, hogy a homeopátiát, illetve a homeopátiával kapcsolatos készítményeket megregulazzák, valamilyen szinten a fogyasztásától a fogyasztókat - csúnya szóval - elrettentsék. Nyilvánvalóan azt látom mögöttem, hogy önök most megpróbálták egy olyan adminisztrációs szabályrendszert, egy keretrendszert odatenni, amivel úgy gondolják, hogy ezt a fajta fogyasztást lehet féken tartani, lehet korlátozni és valamilyen észszerű határ közé szorítani. Én mondtam, hogy alapvetően hiszek az emberek választási lehetőségében, illetve abban hiszek jogásként, hogy az adminisztrációs eszközökkel akkor lehet elérni a legjobb eredményt, ha azok túlpontosak és a legjobban vannak meghatározva. Jelenleg azt, amit önök ebben a jogszabályban módosítást javasolnak, az erre pont alkalmatlan. Egy dologra lesz jó, hogy egy felesleges adminisztrációt, csak egy terhes adminisztrációt tesz a gyógyszerészek, illetve a gyógyszerárak nyakába. Tehát abban a vitában, hogy hol állunk a homeopátiával, illetve a gyógyszerek hatékonyságával, először majd a tudományos életnek, illetve a társadalomnak a vitát kell lefolytatnia, valamilyen álláspontot elő kell állítania, és akkor lehet szabályozásról majd beszélni, hogy miként szabályozzuk és miként védjük a fogyasztókat benne. De aminek most önök elébe mennek, mert szerintem előrerohantak ebben a problémában, annak, ha megnézem a mögöttes érdekeit vagy a vezérlő szándékait, azt tudom mondani, hogy nem biztos, hogy jó irányba mentek, sőt az ehhez kapcsolódó eszköz is inkább több kárt okozhat, és felesleges adminisztrációt fog okozni.

A szankcionálásból is világosan látszik, hogy mi a szándékuk. Ugye, itt a tájékoztatási kötelezettségről beszélünk, amit a nem konvencionális terápiákra és egyébként a homeopátiás gyógyászati készítményekre vonatkoztatóan értünk. Bár itt is vita állhatna fenn, hogy egyáltalán a nem konvencionális terápiákra vonatkozó szabálysértési, szankcionálási lehetőség alá érhető-e a homeopátiás készítmények szabályozása, mert erre vonatkozóan miniszteri rendelet van, ami nem tartja ebbe a körbe tartozónak. Tehát úgy mond a homeopátiás készítményekre vonatkozó tájékoztatás elmaradása miatt szabálysértési eljárást nem lehetne indítani. De az egészet azért tegyük zárójelbe, mert szerintem szintén mutatja, hogy mennyire nem jó az az eszköz, amit a célhoz rendeltlen meghatároztak, azaz hogy szabálysértéssé minősítsünk egy tájékoztatás elmaradását, mert nem is biztos, hogy jól határozták meg benne azt a célt, amelyre - idézőjelbe tesszem - „lőni” szeretnének. Én úgy gondolom hogy a tájékoztatási jog és a tájékoztatási kötelezettség körüli bizonytalanságok, sőt egyáltalán az, hogy mit nevezünk a terápiát alkalmazó személy vagy a gyógyszerész ajánlásának, az ebbéli bizonytalan megfogalmazások nem segítik az úgy megoldását, különösen úgy, hogy a szabálysértéseknél, csakúgy, mint a büntető törvénykönyvnél vagy a büntetésekénél és a bűncselekményeknél, egy logikailag zárt, szigorú és egy pontos, szó szerinti megfogalmazást és az emberek által jól

érthető magatartást kell lefednie. Sem a tájékoztatási kötelezettség, ami az egészségügyi törvényben benne van, sem pedig az ajánlás, amiről meg semmi nem rendelkezik, nem tartalmazza magában ezt a pontosságot. Tehát én azt javaslom, és a Jobbik erre tett egyébként módosító javaslatot is, hogy ezeket a szabályozási szándékokat most tegyük zárójelbe, és hagyjuk ki ebből a törvényjavaslatból, mert nem megfelelő az az eszköz, amit használni kíván a kormány. Természetesen lehet erről majd vitát folytatni, éppen ezért fontos a társadalmi konzultáció, hogy ezeket a vitákat megnyugtatóan lezárjuk, és akkor lehet továbblépni.

Ami a kamarai tisztségviselők ciklusának a meghosszabbítását illeti: a Jobbik nyilván tudja, hogy a kamarák részéről érkezett egy jelzés, hogy ezt a fajta korlátozást, miszerint kétszer töltheti be valaki ezeket a tisztségviselői státuszokat, ők szeretnék feloldani. Határozott álláspontunk nagyon régóta, hogy a kamaráknak az autonómiájába, a saját önkormányzatiságába a politika, a politikai pártok nem avatkoznak be. Úgyhogy a legutolsó, amit mondani tudok, hogy bármit is javasol a kamara, a törvényhozásnak egyetlen feladata van a szakmai kamarákkal kapcsolatosan: olyan szabályozási környezetet hozzon, ami javítja a kamarai tagoknak a kamarai életben való részvételét, a döntéshozatalokban való részvételét, a tagsági jogoknak a leggyakoribb gyakorlását, hiszen azt láttuk, azt láttam én is, egyébként jogász hivatásomra tekintettel is, hogy mi az ügyvédi kamarában is nagyon sokszor azzal a krízissel álltunk szemben, hogy a tagok nagyon kevés részének bírta felhatalmazását a mindenkori elnökség, mert a tagok nem érezték magukénak a kamarai tevékenységet. Én azt kívánom az összes szakmai kamarának, hogy talán ez legyen a legkisebb gondjuk, hogy miként módosuljon ez a törvény, legyen egy sikeres, virágzó és minél több kamarai taggal működő tagsági élet, mert ezzel tudják az autonómiájukat a legjobban kiteljesíteni.

Ami a Btk.-módosítást illeti: ott én nem érzem azt a zárt koherenciát, amiről államtitkár asszony beszélt. Pontosan, amit az előbb elmondtam, hogy a szabálysértési jogszabályoknál, illetve a büntető törvénykönyveknél egy nagyon jól meghatározott és egy nagyon zárt logikai rendszernek kell léteznie, szerintem most pont a módosítással ez megbicsaklik. És elmondom, hogy mi az én álláspontom, és ebben természetesen tudunk vitatkozni. Én úgy gondolom, hogy az a szabályozás, ami jelenleg volt a 186. §-ban, leszámítva az új pszichotrop anyagokra vonatkozóan, ami korunk egyik pestise és egy robbanásszerűen terjedő problémája a dizájnertdrogoknak, illetve az egyéb más, ehhez kapcsolódó gyógyszereknek vagy gyógyászati készítményeknek az illegális használata, szóval az a helyzet, hogy eddig is jól és szerintem megfelelően kezelte a rendelkezésre álló jogszabályhelyünk egy egészségügyitermék-esernyő vagy egy ilyen nagy csoport alá helyezve mindazokat az elkövetési magatartásokat, mindazokat az elkövetési tárgyakat meg azokat a személyeket, akik elkövethették akár a minősített esetét.

(13.30)

Úgy gondolom, hogy ennek a duplikálása, pláne úgy, hogy a 186. § elé hozzuk be 185/A. §-ként az egyébként utána következő bekezdést nagyban fedő új törvényi tényállást, szerintem nem segíti a zárt koherenciáját ennek a jogszabálynak. Sőt, sokkal nehezebb eligazodást fog adni majd, ugyanis nem tudjuk majd meghatározni, hogy a két cselekménynek, illetve a két tényállásnak van-e valami viszonya egymáshoz specialitás tekintetében. Tehát melyik lesz az az általános elkövetési magatartás, tényállás, amit mindenkire alkalmazhatunk, és mikor lépi át, mondjuk, a magatartás azt, hogy a 186. § szerint minősüljön. Tehát ebben szintén nagyon nehéz szerintem jól látni.

Egy biztos: azt az új rendelkezést, amely a pszichotrop anyagokra vonatkozik és a dizájn drogokkal szembeni küzdelemben segítséget nyújthat a kormánynak, illetve a bűnüldöző hatóságnak, valahova el kell helyezni a jogszabályban, ez nemcsak nemzetközi kötelezettségünk és megfeleltetési kötelezettségünk, hanem társadalmi kötelezettségünk is. Én viszont azt jobbnak láttam volna, ha a droggal kapcsolatos és az ezzel kapcsolatos visszaélésekhez lényegesen közelebb tesszük be. Egyébként értve azt, hogy e készítmények nagyobb része az egészségügy melléktermékeként jött létre, végső soron sokszor a magyar állami vagy nyugati laborokat megszerényítő felszereltségű távol-keleti, illetve keleti laboratóriumokban, a harc nagyon fontos, de szerintem nem megfelelő helyen van. Ez természetesen magának a törvénymódosításnak, illetve ennek a javaslatnak a színvonalát vagy az eredményét nem rontja le. Ez egy nagyon fontos és támogatandó cél. Ez nemcsak a Jobbik álláspontja, hanem személyesen Rig Lajos képviselőtársam is rengeteget foglalkozott ezzel a témával. Tényleg a modern kor egyik legnagyobb kihívása, hogy ezzel a gyorsan terjedő modern kori pestissel miként tudunk harcolni.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Nagyon szépen köszönöm, hogy bejött és mindazt elmondta, ami ebben a törvényjavaslatban van, de ez a törvényjavaslat, mint mondtam, és ez a kritikája a konzultáció hiánya miatt vagy talán amiatt, hogy túl gyorsan kellett elkészíteni, és elég sok minden hiányosságot tartalmaz, nem fedi le azokat a problémákat, amelyekkel most, 2018 őszén nemcsak az egészségügyi ágazat, hanem Magyarország, a magyar betegek is szembenéznek.

Úgy gondolom, csak jóindulattal lehet azt mondani, hogy fontolóra vesszük, hogy miként szavazzon a Jobbik ebben a kérdésben. Nagyon sok mindent hiányolunk belőle, nagyon sok válaszlehetőség, amely a 2018 őszén fennálló egészségügyi krízisre válasz lehetett volna, hiányzik belőle. De a vita további részében majd ezekről is szót tudunk ejteni. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy megértsük, miért fekszik most előttünk ez a törvénymódosítás, ez a salátatörvény és ahhoz, hogy megértsük, hogyan jutottunk el idáig, egy kicsit tágabb kitekintést adnék.

Az előző vitában Gréczy Zsolt képviselőtársam azt mondta, hogy ő lesz mindig az, aki megvédi a 2002 és 2010 közötti kormányzatot, ezért én leszek mindig az, aki erre lehetőséget teremt majd neki. Azt szeretném elmondani, hogy 2010 óta milyen intézkedések, költségvetési növekmények, felújítások segítettek, hogy ide eljuthassunk, hogy ezen az őszön ezt a fontos, bár kisebb módosításoknak tűnő salátatörvényt tárgyaljuk, amely nagyon sok helyen tisztább helyzetet, egyértelműbb szabályozást, a jogalkalmazóknak könnyebbé jelent, bizonyos szempontból pedig nagyon sok előremutató dolog is van benne.

Azt tudjuk, hogy 2010 előtt folyamatosak voltak a pénzlevonások az egészségügyben, és több ezer dolgozó került az utcára. Az egy főre jutó egészségügyi kiadások reálértéken számolva 2003 és 2009 között egyedül Magyarországon csökkentek az összes OECD-tagország közül. Eközben kórháziapidíjról és vizitdíjról volt szó, amit az emberekkel összefogva sikerült megakadályozni. Azt is látnunk kell, hogy a baloldali kormányok tucatnyi kórházban szüntették meg az aktív ellátást, egyes intézményekre pedig végleg lakatot tettek, ilyen volt például az OPNI, a Svábhegyi Gyermekgyógyintézet, a Schöpf-Merei Kórház. 2010 óta 546 milliárd forinttal többet fordítottunk az egészségügyre, és ezt a támogatást jövőre, a jövő évi költségvetésben is tovább emeljük, több mint 100 milliárd forinttal több fog jutni az egészségügyre, mint idén.

László Imre képviselőtársunk a bizottságban is mindig felveti - jogosan -, hogy ezeket reálértéken számoljuk. Ez reálértékben is jóval magasabb összeg azoknál az összegeknél, amelyek a 2002 és 2010 közötti években a magyar központi költségvetésben rendelkezésre álltak az egészségügyi területre.

A kórházakra jövőre több mint 52 milliárd pluszforrás jut. Mai bejelentése Kásler miniszter úrnak, hogy további 55 milliárd forinttal konszolidálni fogja a kormány az egészségügyi ágazatot és a kórházakat, illetve a védőnők és az egészségügyi közalkalmazottak helyzetét javítandó egy további béremelési programot indít el a kormány, aminek köszönhetően 2022-re átlag 72 százalékkal fog emelkedni a bérük. Azt gondolom, ezt mindenki üdvözölheti, ezek fontos előrelépések, az ellenzéki kritika - nemegyszer egyébként jogos kritika, de sokszor csak politikai kritika - kezelésére és az egészségügyben dolgozók helyzetét javítva is hozta meg a kormány ezeket a döntéseket.

Fontos elmondani, hogy a háziorvosi és gyermekorvosi hálózatra is jövőre több pénz fordítunk, másfél milliárd forinttal nő ez a keret, és a rendelői orvosi és fogorvosi ellátásra jutó forrás is 4 milliárddal emelkedik '19-ben. Nagyon nagy fejlesztés áll előttünk az

„Egészséges Budapest” programban, hiszen a következő években 700 milliárd forintos fejlesztés fog megvalósulni a fővárosi és környékbeli kórházakban. Csak orvosieszköz-vásárlásra jövőre 42 milliárd forintot fordítunk, és 25 kórházban valósul meg fejlesztés, illetve 7 önálló szakrendelőben is.

Nemcsak kórházépületek újulnak meg, hanem ahogy szerte vidéken, a megyei jogú városokban járunk és a megyei kórházakat megnézzük, azt látjuk, hogy igen komoly felújításokon estek át az elmúlt években. Teljesen más közérzettel lép be oda az ember, mint ahogy ezt korábban tette, hiszen most már XXI. századi környezetben tudnak folyni a vizsgálatok. Azt gondolom, hogy az új eszközök és készülékek ugyancsak fel vannak készülve az új kor kihívásaira, a digitalizációra. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy új eszközök beszerzésére a kormány folyamatosan egyre többet fordítson. Ez, azt gondolom, jövőre is biztosított.

Ami számunkra, kereszténydemokrata frakció számára kifejezetten fontos - és nekem még korábban miniszteriumi munkám kapcsán volt lehetőségem az előkészítésben részt venni -, az a családbarát szülészeti kialakítása, hiszen erre jövőre is 10 milliárd forintot fogunk fordítani. Az a cél, hogy méltó körülmények fogadják a családokat minden szülészeti osztályon, ahol a legkevesbé kiszolgáltatottan, az emberi méltóságot leginkább szem előtt tartva, a legnagyobb biztonságban adhat életet az édesanya a gyermekének. Ez is hozzájárul ahhoz a családbarát szemlélethez, amely 2010 óta jellemzi a Fidesz-KDNP-kormányt, hogy olyan környezetet teremtsünk, ahol a párok minden esetben meg tudják hozni a gyermekvállalást illető döntésüket, és ahol a kívánt gyermekek minden esetben megszülethetnek. Itt majd még kitérnék arra, hogy ebben a törvényben is vannak fontos előrelépések ebben a témában.

Az egészségügyi dolgozók is számíthatnak erre a kormányzatra, hiszen 2016-ban egy többéves béremelési programot indítottunk el. Ennek kiegészítéseként egy pluszprogramot jelentett be a miniszter úr a mai nap a tegnapi kormánydöntés értelmében. Az apolónknak '16 és '19 között átlagosan 65 százalékkal emelkedik a bére, a szakorvosok bére pedig az elmúlt két évben összesen 207 ezer forinttal emelkedett. Azon leszünk, hogy ahogy az ország erősödik, tovább tudjunk lépni, és az egészségügyi dolgozók is előrébb tudjanak majd lépni. Ezt szolgálja például a harmadik negyedévi adat, miszerint a gazdasági növekedés már 5 százalékot is elért Magyarországon. Szeretnénk fenntartani ezt a folyamatot, szeretnénk tovább erősíteni, hogy mindenki, a társadalom minden rétege, így az egészségügyi dolgozók is részesülhessenek ebből az erősödésből.

Ebben a keretben, ebben a hangulatban, ebben a környezetben kezdjük meg a mostani törvény tárgyalását, amely sok fontos törvényt módosít; többek között az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvényt, ahol fontos adatszolgáltatási hiányokat pótol a javaslat. Módosul az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi

XLVII. törvény is, amely a betegségregiszterekre vonatkozó szabályozás egységesítésére tesz javaslatot. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy minden olyan törvényjavaslat, minden olyan, bár eleve technikainak tűnő módosítás, amely egyértelműen átláthatóbb, tisztább környezetet teremt és ahol a törvényt használók, a jogalkalmazók egyszerűbben tudnak eligazodni, az adatszolgáltatás gördülékenyebbé válik, a munka, amit végeznek, gördülékenyebbé, egyszerűbbé válik, az minden esetben valamilyen módon egy egészségügyi bürokráciacsökkentéshez is kapcsolódik, és ez minden esetben üdvözlendő. Azt gondolom, ebben nincs is köztünk vita.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.)

Módosul továbbá a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, ahol a törvénymódosítás célja annak biztosítása, hogy a közszolgálati, kormányzati szolgálati, állami szolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban, továbbá a rendvédelmi feladatokat ellátó szervekkel hivatásos szolgálati jogviszonyban, valamint a Magyar Honvédséggel hivatásos vagy szerződéses, illetve az önkéntes tartalékos szolgálati viszonyban álló, tartósan az Európai Gazdasági Térség valamelyik tagállamában foglalkoztatott biztosítottak és azok családtagjai a fogadó államban is azonos feltételekkel juthassanak hozzá egészségbiztosítási ellátásokhoz.

(13.40)

Kiemelt fontosságúnak és előrelépésnek tartjuk az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítását. Itt utaltam már a családbarát szülészetre. Azt gondolom, hogy Magyarország és a magyar kormány Európában azok közé tartozik, akik a népesebb problémákat nem a bevándorlással, hanem a magyar családok erősítésével, támogatásával és a gyermekes családoknak juttatandó védelemmel szeretnék kezelni. Azt gondolom, hogy ezért is fontos a most a hetekben elindult nemzeti konzultáció, ahol a magyar családokról, a családpolitikáról, a gyermekes családok támogatásáról és védelméről mondhatják el az állampolgárok a véleményüket. Mi arra kérünk mindenkit, hogy ezt töltsse ki, most már online is ki lehet tölteni, küldje vissza, hogy ezzel is járuljon hozzá a további családbarát intézkedésekhez is.

A családpolitikai kormányzati törekvésekhez illeszkedően a családbarát szülészetre, amelyekről már a költségvetési vitában is volt szó, és amelyekre jelentős forrás áll rendelkezésre a jövő évi költségvetésben, hogy ez az ellátás országos szinten meg tudjon valósulni, ez egy kiemelt cél. Ezt elősegítendő komplex cselekvési terv került kialakításra, amelynek második pillére, a módszertani pillér fejlesztésének egyik eleme a bababarát szülészeti rendszerek kialakítása mellett nagyon fontos, hogy a Szoptatást Támogató Nemzeti Bizottság feladatkörének újragondolása és erősítése is megjelenjen ebben a kérdésben. Azt

gondolom, hogy ezt a támogatást, ezt az erősítést mindenképpen üdvözlendőnek tartjuk, hiszen rendkívül fontos, ahogy államtitkár asszony is elmondta, az anyatejes táplálás akár kampányszerű propagálása és erősítése.

Szintén fontosnak tartom a homeopátiás termékek forgalmazásának visszaszorítását. Itt nem értek egyet teljesen Lukács László képviselőtársammal, hiszen sokszor akár egészségügyi szakemberek, akár magukat egészségügyi szakembereknek mondó emberek befolyásolják a betegek választási lehetőségeit, nem jutnak teljes információkhoz, így nem tudnak teljes véleményt alkotni és dönteni minden esetben. Sajnos van ilyen jellegű tendencia is, ezért tartom fontosnak ezt a módosítási javaslatot.

A fiatalok szempontjából, abban viszont teljesen egyetértek jobbikos képviselőtársammal, hogy az egyes pszichotrop anyagokat tartalmazó gyógyszerekkel elkövetett visszaélések szigorúbb büntetethőségének előírását mindenképpen támogatjuk. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos előrelépés. Egyetértek azzal a szóhasználattal, én nem ezt fogalmaztam meg, de a pestis vagy korunk egyik pestise is egy helyes kifejezés ebben a témában. Én mindenképp azt gondolom, hogy itt el kell mennünk a falig, amennyire csak lehetséges. Pár héttel ezelőtt tárgyaltunk hasonló témában, bizonyos pszichotrop anyagoknak a jegyzékre való fölvételéről, akkor is volt lehetőségünk kifejezni az ezzel kapcsolatos nézeteinket. Azt gondolom, hogy itt a tisztelt Házban magas összhang van azt illetően, hogy ezeknek az anyagoknak a terjedését és mindenféle használatát, amennyire csak lehet, szorítsuk vissza.

Én megköszönöm államtitkár asszonynak azt a munkát, amelyet ilyen rövid idő alatt is elvégeztek, sok sikert kívánok a jövőben, és a KDNP-frakció támogatja a javaslatot.

Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Én is üdvözlöm a Ház falai között. Remélem, hogy lesz szerencsénk egymáshoz a következő években, és nem úgy jár kegyed is, mint az elődje, hogy fél év után menesztették. Én ennek nem örülnék, megmondom őszintén, mert az azt jelentené, hogy nyolc államtitkár cserél széket itt a négyéves ciklus alatt.

Szeretnék kizárólag az előterjesztésre szorítani, annál is inkább, mert van néhány olyan megközelítés, amelyet üdvözölni lehet, és én ezt meg is teszem. Ilyen az alapellátás kapcsán az együttműködési kötelezettségek előírása vagy az európai uniós jognak való megfelelés. Ezeket, azt gondolom, mindenképp dicsérőleg kell említeni az előterjesztés kapcsán.

Szeretném előrebocsátani, hogy véleményem szerint ez a javaslat szankciókat kíván bevezetni arra

az esetre, ha az egészségügyi szolgáltató az adatközlési kötelezettségét nem teljesíti az államigazgatási szerv felszólítása után sem. Az indoklásból ennek kapcsán kiderül, hogy évek óta gondot jelent, hogy az egészségügyi szolgáltatók nem minden esetben teljesítik a kötelező adatközlési feladataikat. Ez a kijelentés egy kisebbfajta vallomás egyébként a központi kormányzattól. Évek óta kritika tárgyát képezi az egészségügyi statisztikák vonatkozásában azok elérhetetlensége vagy éppen hiányossága.

Ez a kritika az utóbbi időben kifejezetten hevesnek mondható, hiszen az elmúlt hetekben a kórházi fertőzések vonatkozásában érkezett jelzés arról, hogy a kórházi fertőzések és ezek következtében a halálozások nem dokumentáltak megfelelően, és nagyon sok eset rejtve marad. Én magam is itt interpelláltam, de más ellenzéki képviselők is megszólaltak ezekben az ügyekben. A javaslat tehát ezeken az adatszolgáltatási elmaradásokon próbál változtatni. Ez az irány bátorítandó, hiszen a kormányzat jelentős lemaradásban van az egészségügyi statisztikák terén.

Alapvető hiba azonban az, hogy nem az érdemi megoldáson, hanem csak a tüneti kezelésen dolgoznak. A kórházi fertőzések megelőzésével, a szűrővizsgálatok kiterjesztésével és a kórházak gazdálkodásával kapcsolatos javaslatok okán folyamatosan érkezett a jelzés az egészségügyi szakma részéről, elsősorban, hogy nem lesznek képesek teljesíteni a megnövekedett igazgatási dokumentációs feladatokat. Ennek elsődleges okaként a szakember-, dolgozóhiányt szokták megjelölni. Egyes egészségügyi vezetők azt is kiemelik, hogy a munkaerőhiányban az állami szektor nem tudja felvenni a versenyt a magánal, és az egészségügyi szakdolgozókat nem tudják maradásra bírni. Ezekben az ügyekben én magam is többször itt megszólaltam.

Világosan látszik, hogy ha a kormány nem tesz semmilyen intézkedést, akkor is ki fog alakulni a kétszintű egészségügy Magyarországon, és az is látszik, hogy a magánszféra meg tudja fizetni a dolgozóit, ezért elszípkázza az állami egészségügyi ellátórendszerből a magasan kvalifikált, jó szakembereket, nyilvánvalóan sokszor kétszer-háromszor akkora fizetés mellett, mint amit az állami egészségügyi ellátórendszerben lehet kapni.

Tisztelt Ház! Modellezve a helyzetet, tehát azt látjuk, hogy az állam a nem megfelelő finanszírozáson keresztül rontja a munkakörülményeket az egészségügyben, alacsonyan tartja a fizetéseket, még akkor is, ha itt Kásler miniszter úr ezt a bejelentést éppen ma megtette. Nem tudom, hogy jól értelmezem-e, én a bejelentésből azt a következtetést vontam le, hogy azokra fogják vonatkoztatni majd ezt a béremelést, akik eddig kimaradtak a béremelésből, vagy nem tudom, államtitkár asszony majd kitér rá, hogy ez generálisan mindenkit érinteni fog-e. A közelmúltban jelent meg, hogy Romániában nagyságrendekkel többet keresnek az állami egészségügyben, mint Magyarországon, és ott éppen hogy a magánszférából mennek az állami egészségügybe, nem úgy, mint Magyarországon.

Az egészségügyi kormányzat a saját maga által okozott problémákat úgy akarja megoldani, hogy még több forrást von el a szolgáltatóktól a szankciók útján. Ez egy átgondolatlan és indokolatlan rendelkezés, amely véleményem szerint emiatt nem támogatható.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A javaslat az egészségügyi profil kialakításával kapcsolatos változtatásokat is eszközöl, és lehetőséget ad az Országos Vérellátó Szolgáltatnak, hogy a vércsoporttal kapcsolatos adatokat tudja rögzíteni elektronikusan. Ezzel önmagában nincs is probléma. A javaslatnak az egészségügyi adatokkal kapcsolatos, ennél jelentősebb változása azonban az, hogy a miniszter rendeletben meghatározott betegségek vonatkozásában betegségegisztert hozhat létre. A betegségegiszter, amely a javaslat szerint azon betegségek esetén alkalmazandó, amelyek társadalmi vagy egyéni szinten jelentős betegségteherrel járnak, ilyen típusú átalakítása jelentős változás a jelenlegihez képest. Jelenleg törvényi szinten kerül meghatározásra ugyanis az, hogy milyen betegségek vonatkozásában áll rendelkezésre állami regiszter, daganatos, rákos megbetegedések, szívinfarktus. A változtatás értelmében ezen betegségeket a miniszter rendeletében jelölheti ki, ez a megoldás azonban az információs önrendelkezési jog vonatkozásában kifejezetten aggályosnak mondható. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény ugyanis főszabály szerint törvényi szinten várja el az adatkezelés okának meghatározását. Bizonyos esetekben az önkormányzati rendelet is enged, ez a kör azonban szűk.

(13.50)

Az eddigi szabályozás azáltal, hogy meghatározza a betegségeket, ennek eleget is tett, azonban a javaslat szerinti szabályozás ennek a követelménynek nem felel meg. A miniszteri rendeletben való meghatározhatóság ugyanis kifejezetten tág kört enged, gyakorlatilag a miniszternek adja meg a lehetőséget arra, hogy a törvény ezen rendelkezését tartalommal töltsse meg. Ez pedig mindenképpen ellentétes az infótörvény rendelkezéseivel. Még ha a cél, hogy a betegségekkel kapcsolatos állami nyilvántartás bővüljön, egyébként támogatható is, ennek megvalósítása jogszerűen csak akkor lehet, ha azon betegségek felsorolását, amelyek vonatkozásában regisztert működtetnek, törvényben szabályozzák.

A javaslat harmadik módosítására a külképviseleti szolgálatot teljesítő személyek egészségbiztosítása miatt van szükség. A javaslat célja az, hogy a külföldön állami megbízás alapján szolgálatot teljesítők - ilyenek a honvédségi állomány tagjai, a külszolgálati feladatot ellátó személyek - azonos feltételek mellett juthassanak egészségügyi ellátáshoz. A javaslat indoklásából kiderül, hogy a jelenlegi helyzet komoly többletköltségeket jelent majd, mert 2017-ben a külügyi igazgatási tárgyú módosítások során elvette a külföldön szolgálatot teljesítőktől annak lehetőségét, hogy válasszanak, hogy az EU-rendeleti vagy a magyar tb-szabályok szerint számolják el a költségeiket.

A javaslat célja tehát, hogy ezt a visszas helyzetet rendezze, kárpótlást adjon a külképviseleten dolgozóknak, és biztosítsa a jövőben az egészséges feltételek melletti igénybevétel lehetőségét.

A javaslat elkezd az egyébként a kormány által már korábban is hangoztatott feladatot, hogy a homeopátiás szerekkel kapcsolatos szabályozást megalkossa, vagy azokkal szemben fellépjen. Ennek első lépéseként támogatható módon kijelenti a javaslat, hogy azon homeopátiás készítmények, amelyeknek van terápiás javallata, 2020 után csak akkor maradhatnak ekként a piacon, ha egyébként a gyógyszerekre vonatkozó európai uniós feltételeket teljesítik. Fokozott információközlést is előír a javaslat, hiszen a homeopátiás szer ajánlása esetén a tájékoztatást írásban is meg kell adni.

A javaslat az egészségügyi szakmai kamarák, mint a Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Gyógyszerészeti Kamara, az Egészségügyi Szakdolgozói Kamara vonatkozásában is tartalmaz - ahogy említette államtitkár asszony - rendelkezéseket. Ennek lényege az, hogy a kamarai tisztségviselőket korlátlan számban engedje újraválasztani. Az ilyen megoldások kifejezetten problémásak, dinasztikus berendezkedéshez vezetnek olyan szervezetekben is, amelyekben szakmai szempontoknak kellene érvényesülniük.

A javaslat a gyermekek betegsége esetén tájékoztatási és együttműködési kötelezettséget ír elő az alapellátásban a háziorvos, a házi gyermekorvos és a védőnő között. A javaslat ezen része azért érdekes, mert egy területi integráció felé mutat, amelyben az alapellátás résztvevői együtt nyújtják az ilyen típusú szolgáltatást. Így a javaslat a praxisközösségek - amelyek létrehozására már évek óta működik egy modellprogram, több résztvevővel - és egyéb praxisközösségek létrehozására is kötelezettségeket vállal a kormány 2020-ig. Ennek létrehozása és elterjesztése felé tett lépésként értékelhető ez az indítvány.

A javaslat végül a szabálysértési törvény és a büntető törvénykönyv módosítását tartalmazza. A szabálysértési törvény a nem konvencionális, például természetgyógyászati eljárásokkal kapcsolatos szabálysértési tényállást emeli be a szabálysértési törvénybe. Ez alapján a jövőben szabálysértést követ el az, aki ilyen szolgáltatás nyújtásakor a tájékoztatási kötelezettségét nem teljesíti.

Ennél jelentősebb változás véleményem szerint a büntető törvénykönyv módosítása, amelyet a javaslat egy teljesen új tényállással egészít ki. Ez a tényállás a gyógyszerhamisítás. A tényállás az Európai Unió jogának való megfelelést szolgálja, és ahogy említettem a bevezetőben, ez mindenképp dicsérendő.

A bűncselekmény-elkövetési magatartás a gyógyszer vagy az állatgyógyászati készítmény meghamisítása, vagy ezek hamis készítése, valamint a hamis vagy meghamisított, illetve Magyarországon nem engedélyezett gyógyszer, állatgyógyászati készítmény forgalomba hozatala, azzal való kereskedés, az ország területére történő behozatal és onnan való kivitel, az azon való átszállítás, illetve indokolatlan mennyiségben való kínálás, átadás, megszerzés, tartás, behozatal, kivitel és

átszállítás, végezetül pedig a gyógyszerhez vagy az állatgyógyászati készítményhez kapcsolódó dokumentációnak az eredeti céltől eltérő módon való felhasználása.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A büntetési tétel alapesetben három évig terjedő szabadságvesztés. Megmondom őszintén, hogy én ezt keveslem, de hát ez nem az egészségügyi kormányzat kompetenciája. A minősítő körülmények egyrészt eredmény szerint alakulnak, tehát a halál, a súlyos egészségromlás, a fogyatékoság okozása minősítő körülményként jelennek meg, másrészt minősítő körülményt jelent az adott készítmény tartalma, így amennyiben az elkövetési magatartást pszichotrop anyagot tartalmazó készítményre valósítják meg, úgy az szintén a bűncselekmény minősített esetét valósítja meg. Harmadrészt az elkövető személyéhez kapcsolódó minősítő körülményként szabályozza a javaslat azt, ha az elkövető egészségügyi dolgozó, a gyógyszergyártó, gyógyszerellátó alkalmazottja.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Végezetül a javaslat azon rendelkezése azonban, ami az egészségügyi szolgáltatókat szankcionálja azért, mert erőforrás hiányában nem képesek az adatközlési kötelezettségüket teljesíteni, számunkra elfogadhatatlan. A kormánynak először biztosítania kellene az ehhez szükséges személyi és tárgyi feltételeket, mielőtt számonkéri az információátadás elmaradását. Aggályos az is, hogy nem rögzíti törvényben azoknak a betegségeknek a körét, amelyekben országos regisztrert működtetnek. Érdekes aktualitását adja a javaslatnak a külképviseleti dolgozók egészségügyi szolgáltatásokkal való kárpótlása, a kormány ugyanis egy év alatt rájött arra, hogy a külföldön valamilyen szolgálati viszonyban dolgozók egy 2017-es törvény miatt kárt szenvedtek, és egyből rendelkezett is az ő kárpótlásukról.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Képviselőtársaim várják majd államtitkár asszony reflexióját a felvetett problémákra. A tavaszi ülészakában pedig a bizottság előtt is várjuk szeretettel. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót László Imrének, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LÁSZLÓ IMRE, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Engedje meg, hogy én úgy kezdjem, mint a többiek, hogy sikeres, eredményes és hosszú időtartamú tevékenységet kívánjak önnek valamennyiünk érdekében. Értelemszerűen, hiszen az előtttem szólók több mindent elmondtak, én három területhez szeretnék a hozzászólásomban kapcsolódni, ami eltérő véleményeket formált meg. Az egyik a homeopátiával kapcsolatos történet, ahol - és ez így van rendjén - nem feltétlenül értünk egyet az előtünk szólóval, vagy mások véleményével.

Ha röviden kell fogalmaznom, akkor azt kell mondanom, hogy teljes mértékben egyetértek azzal,

hogy a tájékoztatás elégséges voltához hozzátartozik az a 10. pont, amivel jelen pillanatban az egészségügyi törvényt ki kívánják egészíteni. Hogy érthető legyen, hadd mondjam el, hogy a homeopátiás készítményekkel kapcsolatban a közelmúltban a világban - nem Magyarországon, és nem csak Európában - nagyon komoly tudományos viták zajlottak le. A megállapítások közös sajátossága az volt, hogy egy olyan készítményről van szó, amiben hatóanyag nem mutatható ki. A vezető európai tudósok most azt mondták ki, hogy a homeopátia tudományosan értelmezhetetlen, a homeopátiapártiak állításával szemben kísérletileg nem igazolt, és még veszélyes is lehet. A hivatalos egészségügy Ausztráliában, Amerikában egyértelműen szembemegy a homeopátiával, nem támogatja. Európában a svéd tudományos akadémia volt az első, amely megfogalmazta a véleményét, de ebben a véleménymegfogalmazásba a Magyar Tudományos Akadémia is bekapcsolódott.

Anélkül, hogy aktívan bele kívánnék kapcsolódni abba a vitába, hogy mellette vagy ellene, egyet szeretnék mondani, és nagyon-nagyon tisztelettel kérem, hogy próbáljuk meg ezt korrigálni: ez készítmény, és nem gyógyszer. A gyógyszerekkel kapcsolatosan, mint tudjuk - itt hál' istennek, több orvos is van az ülésteremben -, nagyon szigorú szabályok vannak. Egy molekula, egy hatóanyag, sok év, sokszor tíz év után kerülhet forgalomba gyógyszerként, mert törvény szempontjából is meg tudományos oldalról is nagyon szigorú előírásoknak kell megfelelnie.

(14.00)

Én tisztelettel kérem, hogy a homeopátiával kapcsolatban a gyógyszer fogalmat töröljük, és homeopátiás készítményekről beszéljünk a jövőben.

A másik a szakmai kamarákról szóló törvény módosítása. Itt nem tudok újat mondani, én magam sem értek egyet azzal, hogy eltöröljük - mert itt a módosítás pusztán annyi, hogy az utolsó mondat törlésre került -, ami arról szólt, hogy „azonos tisztségre a kamarai tag - egymást követően - legfeljebb két alkalommal választható meg”. Ezzel, hogy ezt eltöröljük, lehetővé tesszük, hogy valaki az idők végeztéig valamilyen beosztást töltsön be. Én csak azt tudom mondani, hogy a demokrácia általános elveivel szembemegy ez az elképzelés.

A harmadik téma megint egy zűrös dolog, ez a nem konvencionális eljárásokkal kapcsolatos szabálysértés, amivel semmi bajom nincs, hadd tegyem hozzá, a legteljesebb mértékben egyetértek, és hadd idézzem az egészségügyi miniszternek, amikor volt, szerintem most is van, az államtitkárnak az Egészségügyi Tudományos Tanácsnak az állásfoglalását, amely a következőképpen definiálta a nem konvencionális eljárások létének jogosultságát: „Amíg a hivatalos orvoslás számára megoldatlan problémák léteznek, azaz gyógyíthatatlan betegségek és kielégítetlen igények vannak és lesznek, amíg az emberközpontú orvoslás maradéktalanul meg nem valósul, s

amíg a hivatalosnak és hatékonynak elfogadott gyógyításnak van egyáltalán alternatívája, addig a betegeknek a tradicionális eljárások felé való fordulása érthető és magyarázható.

Lehetővé kell tenni ezek elérhetőségét,” de csak „szabályozottan és ellenőrzöttten.”, mindenképpen gátat kell ugyanakkor vetni a lakosság és a betegek bizalmával, hiszékenységgel visszaélő, a nem megfelelő informáltságot kihasználó kuruzslásnak, valamennyi tisztességtelen, nyereszkeskedő, demagóg törekvésnek.

A mondandómnak a lényege az, hogy ez is - mint azok a törvények, amelyekhez hozzányúltak, amelyekről le kell verni a port, és aktualizálni kell a mindennapjainkhoz - ezzel a területtel... Nem akarom felsorolni, mert azt hiszem, hogy akkor még órák múlva is itt vagyunk, hogyha azokat a területeket kell nekem idéznem, amelyekről gyakorlatilag ezzel kapcsolatban szó van vagy szót kell ejteni. Ez régen volt, amikor ezeknek a tevékenységét szabályozták. Államtitkár asszony, itt az ideje, hogy erről is leverjük a port, hogy olyan szabályozott formában működhessenek, ami valóban nem teszi azt lehetővé, amivel orvosként gyakran találkoztunk, hogy azzal kezdődik a „gyógyítás” - hadd tegyem idézőjelbe -, hogy tessék abba hagyni a gyógyszert, majd én méregtelenítem, és akkor minden rendben lesz. Hát, általában rendben is van, és a hozzátartozók a búcsúzására már fel is készülhetnek.

Ennyi, amit hozzá kívántam tenni ehhez, és még egyszer sok sikert kívánok önnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel véget értek a vezérszónoki felszólalások, és normál hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP részéről.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért nyomtam gombot, mert végighallgattam Nacsa Lőrinc hozzászólását, aki ugyan már nincs itt a teremben, de hosszasan esetelre, hogy eljött a Kánaán a magyar egészségügyben, tehát amióta a fideszes kormányok vannak, azóta tulajdonképpen nincs miért panaszkodni a magyar egészségügyben, ömlik a pénz az egészségügybe, a kórházak szépülnek, épülnek. Tulajdonképpen öröm kórházba menni vagy kórházban tartózkodni, hiszen ez sokkal jobb körülmények között történik, mint korábban bármikor, és minden ezzel ellentétes állítás vagy ellenzéki kritika pedig pusztán csak az irigységből fakad és a rosszindulatból, hogy nem akarjuk elismerni a kormányzatnak a hatalmas teljesítményét.

Miközben én is azt mondom, hogy egyrészt gratulálok az államtitkár asszony kinevezéséhez, és én is azt kívánom, hogy egy pár hónapnál tovább maradjon államtitkár, mert néhány hónap alatt eredményt elérni biztos lehetetlen és kizárt, és azt is mondom, hogy maga a törvény szerintem egy jó irány, hiszen az adatszolgáltatás az átláthatóságot, a betegek tájékoztatását

és ezért természetesen az egészségügy minőségének a javulását is hozhatja, bármilyen furán hangzik. De hát azért az is látszik, hogy itt is megfogalmazódik az az észrevétel, hogy esetleg nincs elég személyzet, nincs elég forrás ehhez, tehát magyarul nagyon sok adminisztratív terhet jelent ez a kórházaknak, tehát nem tudják ellátni ezt a feladatot, merthogy nincsen pénz. És pont egy mai hír, gondolom, az államtitkár asszony is látta, hogy az Eurostat felmérése szerint 853 euró/fő költ Magyarország az egészségügyre, ennél alacsonyabb költés csak öt országban van az Európai Unión belül, az összes többi országban több pénzt költenek egy főre lebontva az egészségügyre, mint Magyarországon. Na most, ezért én azt gondolom, hogy nagyon helyes a kormányzati propaganda, de azért nem baj, ha néha van önreflexió is, tehát nem baj, hogyha az önkritikát is gyakorolják, vagy esetleg Nacsa Lőrinc odafigyel a miniszterelnök szavaira, hiszen egyszer azt mondta, hogy az öndicséret az büdös; ez akkor is büdös, hogyha nem öndicséret, hiszen nagyon sok esetben nem igaz az, amit állítanak.

Önök rendkívül sok pénzt vettek ki az egészségügyből 2010 óta, megpróbálják most ezt visszapótolni, hiszen látják, hogy összeomlik az egész rendszer. Napi szinten vannak olyan hírek, nem egy, hanem több, amelyek arról szólnak, hogy milyen káosz, milyen tragikus helyzet van a magyar egészségügyben. És ez nem azt jelenti, hogy ettől még nem vettek új berendezést néhány kórházba, hogy nem vakolták ki a kórházat vagy nem tették rendbe. Leginkább ezeket persze európai uniós forrásból, annak az Uniónak a forrásaiból, amelyről önök elmondják, hogy mi csoda aljas módon bánik Magyarországgal; tehát magyarul nem a saját forrásaiból elsősorban, hanem európai uniós forrásokból újítják fel ezeket. Ettől függetlenül talán mai, tegnapi hír, hogy a Honvédkórházban újabb botrány van, nem tudják eldönteni, hogy most a koraszülöttsztalet bezárják vagy nem zárják be. De mondhatom az ajkai kórházat is, legutóbb éppen a traumatológiával kapcsolatban jelentek meg hírek, sőt nemcsak a Honvédkórházban, hanem számos más kórházban arról szól minden egyes híradás, hogy nincs elég ember, nincs elég orvos, nincs elég asszisztencia, nincs elég forrás arra, hogy az eszközöket finanszírozzák. Minden évben több tíz milliárd forinttal kell konszolidálni a költségvetésnek a kórházak adósságát. Mi többször javasoltuk például, hogy ez kerüljön be akkor a költségvetésbe, hiszen minden évben tudjuk, hogy év végén az lesz, hogy oda kell adni a pluszpénzt, akkor miért nem lehet betervezni a költségvetésbe év elején?

Magyarul: számos olyan hír jelenik meg, amely azt mutatja, hogy a magyar egészségügy nem megfelelően működik, komoly problémák vannak az egészségügyben, és minden második hír mögött pedig az áll, hogy nincs elég pénz a magyar egészségügyben. Úgyhogy én éppen ezért azt javasolnám, hogy kicsit több szerénységgel álljunk, amikor az egészségügyről beszélünk. Emlegette a Schöpf-Merei Kórházat is, meg néhány más kórházat Nacsa Lőrinc, hogy mi azt bezártuk. Kérdezem: és maguk újrainították? Melyik

kórházat nyitották újra? Tatán felújították EU-s forrásból a kórházat, most meg be fogják zárni nemskára. Tehát úgy beszélnek itt a fideszes képviselők ezekről a döntésekről, mint hogyha ők ezeket már rég megoldották volna, és visszaállították volna az adott kórháznak a működését. Értem én, hogy valahova szeretnék a felelősséget áthárítani, de most már több mint nyolc év kormányzás után nehéz. Vagy ahogy szintén beszéltünk a háziorvosi praxisoknak a helyzetéről, 200-300 háziorvosi praxis betöltetlen, vagy a fogorvosi praxisokról, ahol szintén hasonló problémák vannak.

Én legutóbb tettem fel egy kérdést írásban az államtitkárságnak a fogorvosi praxisokkal kapcsolatban, kaptam rá egy választ. Utána megkerestek engem a fogorvosoknak a különböző érdekvédelmi szervezetei, és részletesen elmondták, hogy milyen módon pontatlanul fogalmaztak, mennyire nem úgy van, mennyire hazugság az, amit önök nekem válaszként megadtak erre a kérdésre. Most bevallom őszintén, hogy ha a között kell válasszak, hogy egy Fidesz-kormánytag hazudik vagy a civil szektor, én ellenzéki képviselőként azért azt gondolom, hogy inkább önök hazudnak, mint a civilek, tehát kénytelen vagyok újabb és újabb kérdésekkel bombázni önöket; mint ahogy most azt is kértem, hogy adják meg pontosan, kórházra lebontva, hogy hol mekkora adóssága van a kórháznak, mert nem tudom, tudja-e, államtitkár asszony, például bizonyos vidéki önkormányzatoknál az önkormányzati képviselők kérésére nem adják ki a kórházak azt, hogy mennyi tartozása, lejárt tartozása, adóssága van az adott kórháznak, ezért kénytelenek az országgyűlési képviselőkhez fordulni, hogy egyáltalán információjuk legyen erről.

(14.10)

Tehát összességében kicsit nagyobb szerénység talán illendő volna itt az egészségügy kapcsán, hogy a kormányzati hozzászólások részéről elhangozzék. Mert bizony mindenki úgy gondolja Magyarországon, még a fideszes szavazóknak is a jelentős része, hogy ma Magyarországon az egészségügy bajban van. És azt sem vitatom, hogy bajban volt ez régebben, és lehet, hogy más típusú problémákkal, és valószínűleg ezt a problémát nagyon régóta görgeti maga előtt Magyarország. De ami kirajzolódik számomra, az az, hogy önök elkezdtek áttolni az egészségügyi rendszert a magánegészségügy irányába. Úgy látják, hogy van egy jelentős kereslet az egészségügyi szolgáltatások irányába, jól lehet élni vállalkozásoknak, és züllesztik le a közegészségügyet. Ez megmarad a szegények egy ilyen ellátásának, és aki pedig minőségi egészségügyi ellátást akar, az meg majd vásárolja meg magának.

Én pontosan beleillik abba a társadalomfilozófiába, amit önök képviselnek, hogy a kiváltságos keveseket támogatják és képviselik a többséggel szemben, de mi pedig ezzel nem értünk egyet ideológiailag sem, értékrend alapján sem. Mi azt gondoljuk, hogy olyan

egészségügyi ellátás kell, hogy még, aki a magánegészségügyi orvosi ellátást választaná, az is inkább nyugodtan bemenjen egy állami kórházba, az állami egészségügybe, mert olyan minőségű szolgáltatást kap, ami miatt nincs értelme költenie magánegészségügyi ellátásra. Tagadják a várólisták létét, és még sok minden mást; én pedig azt gondolom, hogy ezeket a kérdéseket pártpolitika fölé kellene emelni. Van egy-két olyan témakör, amit akkor lehet jól kezelni hosszú távon, a magyar emberek érdekében, ha nem pártpolitikai csatározás tárgyává tesszük. De hogyha folyamatosan arról szól a történet, hogy nem a probléma megoldását keressük közösen, hanem hova mutogatunk vissza, hova nem, akkor, azt gondolom, hogy nem fogjuk megtalálni ezt. Ha folyamatosan ez egy ilyen csatározásnak lesz a keresttűzében, akkor nagyon nehéz lesz jó megoldást találni. Nem csak ennek a kormánynak, bármilyen más kormánynak is.

Úgyhogy én azt remélem, hogy ezt az egészségügyet talán azzal, hogy új vezetése van az egészségügyi kormányzatnak, lehet egy nemzeti minimummá tenni, ahol elhiszik rólunk is azt, hogy nem azért kritizálunk, mert az élő fába is bele akarunk kötni, van erre elég sok más lehetőségünk, hanem egyszerűen látjuk, és halljuk a saját választópolgárainktól, azok közül, akik sokan megkeresnek bennünket különböző rendezvényeken, hogy bizony különböző horrortörténeteket mesélnek el, hogy velük mi történt, hogyan történt.

Tehát ebből az a kép rajzolódik ki, hogy bizony van gond ezen a területen, van forráshiány ezen a területen, és biztos közben van pazarlás is, hiszen ez mindig így volt az egészségügyi szférában. Tehát összességében én azt kérném államtitkár asszonytól, hogy törekedjen a pártok feletti konszenzus megteremtésére. Persze tudom, hogy vannak sok esetben korlátai, hiszen vannak különböző világnézetből fakadó eltérések, amiket nagyon nehéz áthidalni, de az egészségügy területén egészen biztosan szükség lenne egy ilyen megközelítésre. Mi a magunk részéről ehhez partnerek lennénk, és ha mi is kevesebb támadást kapunk, akkor mi is kevésbé pártpolitikusan tudunk reagálni egy adott kérdésre.

És még egyszer mondom, csak hogy nehogy sző érje a ház elejét, én nem vitatom azt, hogy az egészségügynek korábban, a szocialista kormányok idején is volt rengeteg problémája, sőt azt sem vitatom, hogy nagyon sok kérdést rosszul oldott meg az a kormányzat. Csak azt szeretném jelezni, hogy abból, hogy azt elmondjuk, hogy az rosszul került megoldásra, abból nem lesz olyan megoldás, ami a jövőre vonatkozóan pozitív az állampolgároknak. Tehát, hogyha kell, akkor ezen lépünk úgy túl, hogy igen, nagyon sok minden el lett akkor rontva, hozzáteszem, nagyon sok minden most is el lett rontva, és akkor keressük meg közösen azt, hogy akkor hogyan lehetne esetleg ezt mégiscsak mindenki megelégedésére, a magyar családok megelégedésére jobbá tenni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Hát, nincs egyszerű helyzetben, most ön első alkalommal itt egy úgymond ellenzéki panaszáradatot hallgathat meg arról a rendszerről, amelyben ön benne dolgozott, hiszen azért pulmonológusként rálátása volt az egészségügy helyzetére, tisztában van ön azzal, hogy jelen pillanatban a magyar egészségügy, akár a pulmonológiát vagy az intenzív terápiát nézve, milyen helyzetben van, milyen sanyarú sorsa van. És ebből a sanyarú sorsból, ebből az elszenvedett válságból próbálja most lehetetlenül is, de azt gondolom, hogy tiszta szívvel kimozdítani ezt az egészségügyet, hogy valami jobb alakuljon ki.

Ugye, privilegizált helyzetben vagyok, Veszprém megyéből származom, Veszprém megyei képviselőként két olyan tüdőgyógyászati intézményt tudhatunk magunkénak, amiről azt gondolom, hogy országos szintű. Az első a tapolcai kórház, ami a szívügyem, ott van egy tüdőrehabilitáció, illetve a farkasgyepői tüdőgyógyintézet, amit dr. Medgyasszay Balázs most már évtizedek óta, de kiválóan vezet. Azt gondolom, hogy vigyázó szemeit erre a két kórházra, ha lehet kérem, illetve egy ajkai kórházra még vesse rá államtitkár asszony, és segítse ki a bajban lévő intézményt ebből a kis kátyúból.

Magáról a törvényjavaslatról, amit ön is elmondott, és majdnem minden egyes salátatörvényre igaz, hogy nagyon sok olyan dolgot tartalmaz, ami támogatható akár ellenzéki részről is. Vannak azok a sarkalatos dolgok, amiket a salátatörvénybe megpróbálnak politikailag beleszúrni vagy valamilyen lobbitevékenység révén beleszúrni, és ezt próbálják így átnyomni ezen a rendszeren, ezen a szűrőrendszeren keresztül. Nagyon sok salátatörvényt az ellenzék is támogatott, hozzá kell tenni, tehát ne úgy tekintsen államtitkár asszony az ellenzékre, mint egy aktuális rosszra, hanem én azt gondolom, hogy úgy tekintsen ránk, mint egy olyan partnerre, akivel érdemes leülni, azokat a szűk keresztmetszeteket áttárgyalni, amelyek akár politikailag is nagyon nehezen vállalhatóak.

Képviselőtársaim elmondták itt felszólalásukban, hogy melyek azok a határmezsgyék, amiről én azt gondolom, hogy politikai pártokon és pártszellemen felül áll, és ezen az első az egészségügy, és ezt már nagyon sokszor hangsúlyoztuk, hogy próbáljunk meg egy olyan többpárti egyeztetést eszközölni, és ebben kérem államtitkár asszonynak a segítségét első körben, hogy emeljük ki magát az egészségügyet a politika mocsarából. Ha dicshimnuszokat lehet zengeni kormányzati oldalról, akkor nekünk megadatott az a lehetőség, főleg azoknak, akik ebben a rendszerben dolgoztak évtizedeken keresztül, hogy elmondjuk azokat a hiányosságokat, amik akár a szocialista rendszerben nem voltak eszközölve, de a jelenlegi rendszerben sincsenek, csak kommunikációs szinten. Egy olyan kerekasztal-beszélgetés vagy egy olyan kerek-

asztal-gondolkodás lehetősége merüljön fel akár államtitkári, vagy hogyha a Jóiisten is megadja, miniszteri szinten, ami azt a célt szolgálja, hogy ezt az egészségügyi rendszert jobbá tegyék. Ez minden egyes politikai pártnak a lényege, és ha ez megvalósul, akkor azoknak az embereknek lesz ez hasznos, akikért mi most itt vagyunk a parlamentben, akikért ön most felszólalt a salátatörvény nevében, és én azt gondolom, hogy sok minden támogatható.

Az EESZT-re vonatkozó szabályozás, hogy az Országos Vérellátó Szolgálat töltsen fel az azokat az adatokat a vércsoporttal kapcsolatosan, ami akár a sürgősségi betegellátásban is egy gyorsabb folyamatot igényelhetne, azt gondolom, hogy erre nagy szükség van. Illetve az OVSZ által feltöltött és olyan adatokhoz hozzá nem férés esetén is sürgős szükség esetén feloldható ez az EESZT, minden egyes orvosnak lehetősége van megtalálni a vércsoportokat. És itt felmerül bennünk a kérdés, hogy azok a vércsoportok, amelyeket meghatároztak ez előtt 15 évvel, de már a beteg kapott vérátömlesztést, az a fenotípus-azonosságra is vonatkozik, vagy ugyanúgy a betegágy mellett elvégzik a vércsoport-meghatározást, és ha kiderül, hogy azóta az ő vércsoportja fertőződött, és csak fenotípus-azonos vért..., akkor mi a helyzet? Ez újra lesz-e töltve, vagy ez jogilag szabályozva lesz? Mert az, ha feltöltik magát a vércsoportot, ott meglátja az orvos, és nem küldi le a helyi vérellátóhoz, hogy azért ellenanyagokra szűrjék ezt a vért, akkor ott lehet, hogy nem is ütközik ki ez az ellenanyag, és még egyszer megfertőzzük még egy ellenanyaggal. Sokkal nehezebb helyzetbe kerülünk ezután, hogy egy még nehezebben szűrhető, még nehezebb fenotípus-azonos vért találjunk neki, ne adj isten, mosott vért kell majd a közeljövőben adni neki. Én azt gondolom, hogy ezt orvosszakmai szempontból érdemes lenne megvizsgálni, és a jogszabályt ehhez hozzáalakítani, de maga a törekvés teljes mértékig jó.

Homeopátiás kiegészítő szerek vagy gyógyszerek vagy vegyszerek. Ugye, én azt vettem észre, és most államtitkár asszony ne azt higgye, hogy én homeopátia mellett vagyok, de ellene sem vagyok. A kettő szabályozása és koordinálása, azt gondolom, a megoldás kulcsa. Azt gondolom, hogy elefantra vagy kiségerre ne löjünk ágyúval, tehát mindent ne antibiotikummal próbáljunk kezelni, de azokat a gyógyszereket, amik jelen pillanatban hatályban vannak, és használja az orvostársadalom, azt használni kell azoknál a betegségeknel, amire azt a medicina előírja, és ahogy azt az iskolában tanítják.

(14.20)

De azt gondolom - és most visszatérek a pulmonológiára -, a legjobb homeopátiás és alternatív gyógymód például Tapolcán a gyógybarlang levegője, vagy az asztma gyógyításánál a sós párástás vagy mondjuk, Erdélyben a parajdi sóbarlangnak gyógyhatása van, amely alternatív gyógymód, majdnem hogy homeopátia.

Viszont azokat a homeopátiás szereket, amelyek bizonyítottan is olyan származékokat tartalmaznak, amelyek az egészségre károsak lehetnek - köztük például, és itt a legerősebbet veszem elő, a legelrettentőbb példát, amit úgy hívnak, hogy ópium, amit homeopátiás készítményként lehet kapni -, teljesen mindegy az, hogy milyen leírást adnak mellé, az Btk.-nak számít, akármekkora mennyiségben is használja. Mert hiába adják ki azt a doboz ópiumot - a homeopátiás nevét nem mondom meg -, és elmondja neki a forgalmazó vagy a homeopátiával foglalkozó szakember, hogy napi szinten egy golyócskát vegyen be, ha az egy kábítószer-fogyasztó vagy pszichoaktív anyagot fogyasztó fiatalember, ő nem áll meg az egy golyócskánál és négyet-ötöt magába tol - elnézést a kifejezésért -, és ugyanolyan halmazállapotú lesz, mint a füves cigaretta elszívása után, ez veszélyes.

Viszont ha homeopátiás készítménynek minősíteném, ahogy László képviselő úr is elmondta, hiszen nem gyógyszernek minősülő, hatóanyag-tartalmú bár néha hatásos gyógyszerek, ha ezeknek a szerekeknek a képviselőivel, illetve most már vannak olyan oktatási formák, amik ezzel foglalkoznak, lehet, hogy komolyan kellene venni, és magának most ezt a törvényt vagy ezt a jogszabályt fél évre eltolni és leülni ezekkel a szervezetekkel, hogy a véleményüket hadd mondassák el, hiszen most ők azt látják, hogy boszorkányüldözés van ellenük. *(Sic!)*

Viszont most rátérek a másikra, amit szabályozni akar ez a törvény, a pszichoaktív szerekekkel pedig elég lájtos kezűen bánik a kormányzat. A tiltólisták bővítése: azt tudni kell, hogy körülbelül félévente New Yorkban, illetve Bécsben összeül a tanács és akkor újabb szereket vesznek a listára, és fél év alatt kerül a Magyar Országgyűlés elé, hogy vegyünk tiltólistára.

Szerintem ebben az Országgházban nincs olyan képviselő, aki ne értene egyet a tanácsi határozattal, hiszen nem vagyunk olyan szakemberek, hogy az általuk listára venni kívánt szereket felülmínósítsuk, nincs olyan végzettségünk, ezért mást nem is tudunk tenni, mint az általuk elfogadott szerekeknek a tiltólistáját bevezetni. Ezért próbáltam én a pszichoaktív anyagok vitájában is az idevezényelt - elnézést, hogy ezt kell mondanom - államtitkártól olyan kérdésekre választ kapni, ami meggyorsíthatná ezt a folyamatot, és lehet, hogy államtitkár asszony az, aki szócsöve lehetne ezeknek a kéréseknek, itt például miniszteri rendeleti szintben szabályozni. Hiszen ezt már szakemberek is kérték.

Teljesen felesleges az Országgyűlés elé hozni egy ilyen döntést, miniszteri rendeletben ezt lehet szabályozni. Azt gondolom, még egyszer mondom, remélem, nincs még egy olyan országgyűlési képviselő, aki akár a kábítószeres tiltólistájára vételét, akár a pszichoaktív anyagok tiltólistájára vételét ne szavazná meg. Ezért azt gondolom, miniszteri rendelet szintjén lehet szabályozni.

Ezért itt az előttünk fekvő salátatörvényben a pszichoaktív anyagoknak a Btk.-s szabályozása történne meg a P1 és P4 listák harmonizációjával. Nagyon veszélyes anyagok vannak. A P1-ben például a

Mephedrone és a Mescaline, a P2-ben Amphetamyn-származékok, a Ketamin, ami az aneszteziológiában a Calypsol és Ketalar néven híresült el. A P3-ban a barbiturátszármazékok, a P4-ben pedig azok, amelyek orvosi vényre is felírhatóak, tehát a Diazepam- és Midazolam-származékok. Ez a Seduxen, illetve a Dormicum, amely alkohol fogyasztásával azért olyan tudatmódosító hatást is válthat ki, amely akár emberölésre is kényszerítheti.

Ezek Btk.-s harmonizálása egy lépcső, de azok a kérések, amik akár szakemberek szájából elhangzottak, akár interjú folyamán, vagy itt az Országgyűlésben egy közvetítő eljárás folyamán egy országgyűlési képviselő próbált a szakállamtitkárság felé olyan kéréseket irányítani, ami jobbá teheti ezt a rendszert, és ezek közé tartozik például azoknak a berendezéseknek a vásárlása, fejlesztése és pluszberendezések beszerzése, ami azt a célt szolgálja, hogy ezeket a pszichoaktív szereket minél előbb tiltólistára tudjuk tenni... - azt be kell ismernünk és be kell látnunk sajnós, hogy versenyezni a készítőikkel sajnós jelen pillanatban nem tudunk. A prevencióra tudunk nagy hangsúlyt fektetni, a szülők felkészítésére és odafigyelésére, hogy a gyermekeikkel foglalkozzanak és ne az okostelefonjaikat nyomkodják.

Azt gondolom, hogy minden olyan fontos dolgot elmondtam, amit szerettem volna. Kérem az államtitkár asszonyt, hogy az itt elhangzott észrevételeket és kéréseket fontolja meg. Azt gondolom, hogy minden egyes kérés a jobbító szándékot próbálta megelőzni. Konstruktívnak ítélem államtitkár asszony első felszólalását, így is fogjuk kezelni. Én viszont nem három hónapot, én szakmaiságban eltöltött hosszú államtitkári éveket kívánok önnek. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még hozzászólni valaki az elhangzottakhoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt.

Így az általános vitát lezárom. Megkérem Horváth Ildikó államtitkár asszonyt, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Nagyon szépen köszönöm a hozzászólásokat. Igyekeztem jegyzetelni. Nagyon sok jó gondolat elhangzott, nagyon szépen köszönöm. Meg fogjuk fontolni, és hadd válaszoljak, hadd térjek vissza úgy, abban a sorrendben, ahogy jöttek az elhangzott hozzászólások.

Köszönöm szépen Molnár Ágnesnek a Fidesz részéről, hogy megerősítette azokat a pontokat, amiket a törvényt módosítási javaslatainkban megpróbáltam elmagyarázni, elmondani. Számunkra nagyon fontos az, hogy értsük egységesen ezeket a módosításokat. Szóba került más hozzászólásban, hogy milyen szinten voltak ezek egyeztetve. Én ugyan október közepén jöttem be, de ezek a gondolatok és ezek a módosítási javaslatok ott voltak már korábban, ezen már elindult egy munka.

Azért ez egy csapat munkája, hogy most ért oda, hogy a parlamentben most erről így beszélgethetünk. Beletettük magunkat azóta is, amióta én dolgozom a csapattal, hogy azok jöjjenek most ide, amik a legsürgetőbbek abból a szempontból, hogy a működésszabályozás egyszerűbb és jobban áttekinthető és a célokat jobban szolgálható legyen.

Lukács László részéről jött az a gondolat, amikor az indigót használta, hogy sikerül-e elvégezni, hogy mennyire, hogyan sikerül elvégezni a munkát. Nem azért van ez a csomag itt, mert ennyi munkát sikerült elvégezni. Érezzük, érzem azt, hogy ennél sokkal nagyobb munkára van szükség akkor, amikor azt gondoljuk, azt próbáljuk elhinni, hogy a XXI. század technikai lehetőségeit, emberi, erkölcsi, szakmai kihívásait megpróbáljuk megfogalmazni az egészségügyi ellátórendszerben és egy hatékonyan működő, ütőképességű, a jelenleginél is jobban szolgáló egészségügyi rendszert próbálunk lendületbe és működésbe hozni.

Azt gondolom, hogy nem ott tartunk már egészen, mint amikor 2010-ben azt mondtuk, hogy éleszszük újjá, és egy hosszú listát kellett arról keresni, hogy milyen témákról szabad és mikről kell közösen beszélgetnünk, hanem jó pár téma több év alatt, több ponton jól kitérve eljutott odáig, hogy változtathatóvá vált, és közben változott a világ környékünkön. Olyan erők mozognak, hogy azt mondják, hogy egymillió szakember fog hiányozni az európai egészségügyből a következő években.

Egymillió ember az rengeteg. Az is teljesen világos, hogy a nyugati országok egyértelműen onnét próbálják a hiányt feltölteni, ahonnan a legkönnyebbnek látják: ez a mi régióink. Nem véletlen az, hogy a V4-ben a környező országokkal állást foglaltunk, összefogást kerestünk, hogy hogy tudjuk itthon megtartani azokat a szakembereket, akiket egyébként mi képzünk ki abban az egészségügyi ellátórendszerben, ahol van egy becslés, hogy körülbelül hány szakembert kell képezni ahhoz, hogy majd pótolni tudják a nyugdíjba menőknek, a meghalóknak és a külföldre menőknek a helyét.

Számomra nagyon nagy öröm, hogy az elmúlt évben - és most megkaptam a számokat az előbb konkrétan - 300-nál kevesebb kolléga távozott külföldre, szemben azzal, hogy 2010-ben ez 600 körüli volt. Tehát akármik is történtek, kis lépések vagy nagy lépések, lelassult az az elszívó hatásra elinduló láb, ami Nyugatra vezet a kollégákat.

(14.30)

Nagyon remélném, hogy minél többen elmennek úgy Nyugatra, ahogy régen szoktak. Elmennek tanulni, hogy hazahozzák azokat a tudásokat. Nagy örömmel üdvözöltem azokat a találkozásokat, amikor külföldön dolgozó kollégáim elmondják, most már azon gondolkodik, hogy az ötéves szerződés lejár - ez éppen Floridában egy stroke-ellátó kiváló kolléga -, akkor most már itthon keresne állást. Van egy nagyon halovány remény arra, hogy jól képzett, külföldön

5-10 évet eltöltött szakemberek visszajöjnek a rendszerbe, és ha kellően odafigyelünk arra, amilyen csomaggal vissza próbáljuk őket hívni, bízom benne, hogy ezt sikerül érezhető mértékben és érezhető formában megtennünk.

Nagy örömmel vettem a tavaszi vitanapra szóló meghívást, ha itt leszek, nagyon szívesen jövök. Valóban van váltás és változás, nyolc év alatt nem a nyolcadik, itt rosszul mondta képviselő úr, az ötödik államtitkár vagyok nyolc év alatt, az első négy évig bírtam, az utolsó négy hónapig, én a négy héten már túl vagyok. Úgyhogy meglátjuk, hogy megy tovább. Köszönöm azt a támogatást, hogy szakmai munkával eltöltött időt kíván nekem képviselő úr. Igyekszem azt a fajta értékrendet képviselni és arra a fajta konszenzusra törekedni, amihez nekem nagyon nagy erőt ad a nemdohányzó-törvény vitája, véleményezése és az a fajta politikai támogatottság, ami, azt hiszem, akkor az összes szavazó képviselő 85 százalékát tudhatta maga mögött.

Elhíhetjük tehát azt, hogy az egészség és az egészség védelme nagyobb érték, mint bármilyen jellegű politikai vita. Ha ebben a szellemben tudunk együtt gondolkodni, nagyon-nagyon szívesen partner vagyok ebben.

Voltak Lukács képviselő úr véleményében társadalmi vitával kapcsolatos megjegyzések, hogy nem volt egyeztetés. Számos különböző szintű egyeztetés zajlott már ezekkel a javaslatokkal kapcsolatban. Örömmel hallottam, hogy a legtöbb javaslat mellett szólaltak fel ellenzékbe, Fidesz-KDNP-oldalról egyaránt a képviselők.

Fontosnak tartom és egyetértek azzal, hogy a sürgősségi és a háziorsvosi sürgősségi rendszernek változásra érett a helyzete. Nem véletlen, hogy jogszabály-, kormányrendelet-módosításra tettünk javaslatot. Nagyon határozott elképzelésünk az, és ez most már a sürgősségi ellátás elvébe belefogalmazott, hogy ugyan jogszabályban nem kell percek és órákat leírni, hanem a szakma gyakorlására vonatkozó dokumentumokban kell ezt megfogalmazni, ez azt jelenti számunkra, hogy ebben határozottan meg tudjuk fogalmazni nemcsak azt az azonnaliságot, amivel az ellátás megkezdése fontos, hanem azt a pontot is, amikor ezt be kell fejezni. Erre való elvárást meg lehet teremteni, ezt az elvárást financiálisan lehet támogatni. Köszönettel vesszük, ha erre konstruktív javaslat jön, van egy lista most már, amivel, azt gondoljuk, célt fogunk érni egy ilyen irányú átalakítás szempontjából.

Az EESZT: nekünk azt mondják a GDPR-szakértők, hogy megfelel a magyar EESZT rendszer működése a GDPR-nak. De tudjuk azt, hogy Európában több példa van már arra, hogy ügyvédi irodák biznisszé hizlalták a GDPR alkalmazását az egészségügyben, és hatalmas tereket próbálnak érvényesíteni erre különböző intézményekben. Igyekszünk tanulni a németek példájából, igyekszünk tanulni olyan országok példájából, ahol már van gyakorlatuk abban, hogy milyen oldalról jött GDPR-irányú kritika, jogos vagy jogtalan; és bármilyen nem megfelelés van, ezt tovább pontosítani. Tehát ha Lukács képviselő úrnak van

erre konkrétan javaslata, akkor nagy köszönettel veszem. Dolgozunk érte, ki kell bírni a GDPR-t. Meglepő módon a magyar szabályozás ebben meglehetősen jó, kevesebbet kellett igazítanunk, mint egyébként sok országnak.

Homeopátia. Én láttam beteget meghalni rézmérgezésben, homeopátiás készítmény szedése kapcsán. Nem réztartalmú mint hatóanyag, ami elviekben detektálhatatlan mennyiségben kéne hogy benne legyen; vívőanyagként volt jelen olyan mennyiségben, amibe bele lehetett halni. Tehát nekem erős kritikám van mindenesetre az olyan készítményekkel kapcsolatban, amik nem mennek keresztül megfelelően biztonságos, rendes ellenőrzésen. Úgy értelmezem a törvénymódosítási javaslatunkat, hogy ennek a garanciáját, tehát a betegek számára minőségi garanciát rejt magában, és megfelel az európai elvárásoknak.

Persze, tudjuk azt, hogy van placebohatás. Ahhoz nem kell hatóanyag, kicsi hatóanyag is elég. De létezik 5-10-15 százaléka az elért hatásnak, ilyen az orvosba vetett bizalom is. Az orvosba vetett bizalom placebohatását és a többi hatását nem lehet azzal terhelni, hogy egy ártalmatlan készítmény használata kapcsán kiderüljön olyasmi, ami abszolút a beteg érdeke ellen megy.

Az onkológiából számos példát tudnék hozni, ahol ilyesmi készítményekkel évek telnek el, aztán kiderül, hogy nemcsak hogy nem használ, hanem a hatékony terápia esélye is elment már. Ha javaslatuk van arra, hogy hogyan lehet ezt túpontosabban megoldani azt, hogy a szabálysértések keretében másként szabályozzuk, amivel célt érünk el, nagyon szívesen tanulmányozni fogjuk, mérlegelni fogjuk.

Kamara. Azt gondolom, igen, a demokratikus testületek működjenek demokratikusan. Ha mi kívülről szabályozunk valamit, bekeretezünk valamit, nem hiszem, hogy a demokrácia érvényesülését, talán inkább nehezítését jelenti. Azt gondolom, ha a műszakiaknál lévő különböző kamaráknál nincs egy ilyenfajta kötelem, akkor ezt különösebben nem kell alkalmazni sem a gyógyszerész-, sem az orvoskamarára, sem a MESZK-re. Úgyhogy e tekintetben az, hogy jogharmonizáció legyen a kamarákra vonatkozó szabályozásban: bízunk rájuk a saját demokráciájuk gyakorlását. Ennek támogatását szeretném kérni, ez áll a jogszabály-módosításban.

A dizájnert drogokkal kapcsolatban megint csak szívesen megnézzük a koherenciát, a Btk. zárt koherenciáját, hogy az mennyire érvényesül. A cél egyértelmű volt, érvényre juttatni azokat a szempontokat, amik a drogokkal való visszaéléseknél komoly szempontok.

Nacsa képviselő úr, ha nincs is itt, hálásan köszönöm neki, hogy akárhogy is, de lajstromba vette, hogy igenis dőlt a pénz, nagyon nagy összeg került be az elmúlt nyolc évben az egészségügybe. Nagyon jelentős infrastruktúra-változás van. Aki vidéken él és vidéki kórházakba elmegy, ezt igenis láthatja. Az, hogy ma kétszer annyit keresnek az ápolónők, mint nyolc évvel ezelőtt, két és félszer annyit az orvosok, körülbelül

ezek az átlagszámok, ez egy nagyon jelentős eredmény.

Fontosnak tartom azt, hogy amikor '10-12 között egy nagyon komoly gazdasági krízis volt Európaszerte és szerte a világon, és Görögországban betegek tömegei váltak ellátatlanná, gyógyszer nélkül maradtak, Magyarországon ezt a nagyon nehéz időszakot úgy tudta átélni az egészségügyi ellátórendszer, hogy ez nem történt meg. Biztosítani, garantálni tudtuk a gyógyszerek és az egészségügyi ellátórendszer széles körű elérését. Nem történt olyan mértékű leépítése semmiféle ellátási rendszernek, ami a betegek biztonságérzetét vagy a betegek gyógyszer- és ellátáselérhetőségét zavarta volna. Ez egy nagyon jelentős munka volt, nagyon sok mindenki partner volt ebben. Úgyhogy én mindazoknak párttól, állásponttól függetlenül köszönetet mondok, aki akkor ebben segített. Az ország népét így szolgáltuk.

Látszanak az eredmények már. Ha megnézzük ugyanazt az Eurostatot, ami most említésre került, hogy mennyit fordítunk egészségügyre, azt is láthatjuk belőle, hogy az egészségben eltöltött életek emelkednek Magyarországon az elmúlt nyolc évben. Jelentős emelkedés van, de ha az elmúlt tíz évre nézem meg, ez az emelkedés akkor is nagyon szépen kimérhető. Tehát nemcsak az számít, hogy mennyi pénzt költünk el, hanem az is, hogy milyen hatékonyan és hogyan költjük el.

Úgyhogy Mesterházy Attila felvetésére azt tudom reagálni, hogy a világ azt tartja, hogy ha az amerikai egészségügybe minden egyes behelyezett dollár egyfajta pénzkidobás az ablakon, akkor gondolkodjunk úgy, hogy minden egyes behelyezett forint a magyar egészségügybe teremjen 2 forintot nemzetgazdaság szempontjából, emberi egészség szempontjából, demográfiai fordulat szempontjából. Ha van javaslatuk, hogy hogyan kell ezt hatékonyabban működtetni mint befektetést, készséggel veszem, meg fogjuk fontolni. Nagy örömmel vesszük azt, hogy közösen tudunk ezen dolgozni.

Egyetértek László doktorral, ne hívjuk gyógyszertnek azt, ami nem gyógyszer. Hívjuk készítménynek, anyagnak, bárminek, egyetértek vele. Nagyon köszönöm, hogy ilyen világosan kifejtette a homeopátiával kapcsolatos álláspontját, véleményét. A nem konvencionális eljárásokkal kapcsolatosan egy meghatározott jogszabályra gondolok, ami valóban kellően poros. Egyszer már nekilendültünk hatalmas vitákkal, alakult is valahogy, de ennek a rendeletnek az újjáírására megérett az idő, egyetértek. Nekilendülünk még egyszer.

Korózs képviselő úrnak a nyolcas száma tévedés volt, az államtitkárokat számolta, lényegtelen talán. Az adatközlés hiánya, hogy ez egy vallomás-e a kórházaktól és a statisztikák hogy mennek: világszerte az van sajnos, hogy azokat az adatszolgáltatásokat veszik nagyon komolyan, amelyeknek következménye van. Tehát a finanszírozó felé általános az, hogy nagyon precízen vagy sokkal precízebben jelentenek a különböző ellátó intézmények, mint akkor, amikor

népegészségügyi jelentésű statisztikákra van szükség, vagy ezeknek az összegzésére.

(14.40)

Ebben Magyarország, bármennyire kritikusan nézzük saját magunkat, a nemzetközi porondon meglehetősen jól áll. A TBC Surveillance működése, a magyar minta például most világszerte oktató fajta, egyszerűen azért, mert olyan validan és olyan szinten pontosítva használjuk az adatokat és jelezzük vissza az ellátórendszerben, hogy ebben kimutatható, mérhető egészségnyereség van. Ezt most a WHO oktatja többfelé.

Azt gondolom, ahhoz, hogy validált, a beteg érdekében jól szolgáló, proaktív surveillance rendszereket működtessünk, valóban több munka kell, kell hozzá elkötelezettség, és muszáj hozzá elköteleződéssel behívni a rendszerben dolgozó és szolgáló embereket, ez nem emberhiány kérdése. Az EESZT ebben nagyon sokat segít, fog nekünk automatikusan adatot szolgáltatni, megkönnyíti az adatszolgáltatók munkáját, és ebben beépítésre kerülhet az az automatika, amivel egyébként a szívinfarktus-regiszter minőségi ugrást tudott akkor megtenni, amikor adatvalidálásra kapott a finanszírozástól is adatot.

Ha nem teszünk intézkedést, a magán elszipkázza az erőt, embert, beteget. Az emberek lábbal szavaznak, ezt egy orvoskolléga mondta itt valamelyik újságnak, arra akart hangolni, hogy itt aztán mindenki elindult lábbal a magánba. Megnéztük az adatokat: nagyon durván az látszik, ami látható a magánellátásból, valóban, az emberek lábbal szavaznak: 95 százaléuk úgy szavaz, hogy a közellátást, az állami ellátást veszi igénybe, a többi elmegy a magánba. Lehet, hogy tudnak hozni adatot, hogy ez másképp van, nagyon szívesen megnézem, nekem ez a legjobb megközelítő adat, amit tudtam kapni. Ennek több mindenféle adatszolgáltatási problémája van, tehát bárki, aki magánegészségügyi szolgáltatóval beszél, segítsen nekünk abban, hogy kérje őket, ajánlja nekik, hogy nekik is van november óta jelentési kötelezettségük az EESZT felé, éljenek a lehetőséggel, és feleljenek meg a kötelezettségüknek, lássuk tisztában az adatokat, hogy mi mennyi. De az a lábbal szavazás, ha valami 95 százalékkal történik valahol, azt gondolom, bármilyen politikai szavazás esetén hatalmas nagy többségnek minősülne. Magyarországon az emberek így szavaznak, a közellátást veszik igénybe nagyon nagy arányban.

Van vele panaszuk, van vele problémájuk. Mindenkinél nagy a problémája, és hatalmas a kiszolgáltatottsága akkor, ha beteg lesz, vagy ha a hozzátartója beteg. Azon dolgozunk és azon fogunk nagyon erősen dolgozni, hogy ezt a biztonságérzetet és azt a fajta kézen fogását a betegnek, hogy pontosabban tudja a mostaninál is, hogy mikor, hol, milyenfajta ellátást kap, és mikor, honnét, hova menjen, a mostaninál hatékonyabbá tegyük. Ebben több pilotprogram van már, több olyan elkötelezett kórházigazgatót tudunk

mondani, aki saját intézményében, saját szakterületén ezt meg tudta teremteni. Nagyon remélem, hogy tavasszal arról tudunk beszélgetni, hogy szervezet-szinten, országos szinten ezek valóban megtett lépéseként kezdenek látszani, hogy valóban lehetett a mostani helyzettől a következőre lépni.

A mostani helyzet nem annyira rossz; és igen, szavaznak az emberek akkor is, amikor választanak abban, hogy vajon az onkológiai ellátásukat, ami mondjuk, évente tízmillió forint, hol veszik igénybe. Nem nagyon láttunk olyan beteget, aki magánellátásban próbálta volna ezt a kezelést felvenni. Ritka betegségekben, ahol egyévnyi kezelésnek egy Porsche az ára, a cisztás fibrózis ellátását hadd mondjam ilyen példának, nem nagyon látom, hogy a magánellátókhoz dőlnének azok az emberek, akik így akarják igénybe venni az ellátást, és hogy magánellátók ilyenfajta szolgáltatást kívánnának nyújtani. Meggyőződésem, hogy kötelezettségünk, törvényben rögzített kötelezettségünk, hogy az elemi ellátás kereteit tartjuk meg, erősítsük és bővítsük minden lépésben úgy, hogy jobban és minél biztonságosabban, a legkorszerűbb ellátást biztosítsuk valamennyi magyar számára.

Béremelés. Tévedés az - vagy föllentés, akárminek minősíthetjük -, hogy nagyságrendekkel többet keresnek Romániában; változó, hogy ki mennyit keres. Valóban, egy nagyon jelentős mérvű egyszeri béremelés történt most nemrégiben Romániában, jóval később, mint ahogy a magyar béremelésprogram elindult, és valóban, egy sokkal kiheeztetettebb rendszer működik Romániában, ahol erre nagyon nagy szükség volt, hogy a saját orvosait meg tudják tartani az országban.

Az információs törvényt meg fogjuk nézni. Nagyon köszönöm, ha megkaphatjuk az információs törvénnyel kapcsolatban azt a hivatkozást, hogy vajon tudunk-e a miniszteri rendelet szintjére menni a betegségcsoportok bizonyos pontosítására. Ha kell törvényben megmondani, meg tudjuk mondani, hogy melyek azok a népegészségügyi jelentőségű megbetegedések, amelyeket törvényben is javasolunk szabályozni annak érdekében, hogy jobbak legyenek a gyógyítási eredmények.

A védőnőkkel kapcsolatos kommentre nem írtam fel pontosan, hogy a tájékoztatással kapcsolatban mit kérdezett Korózs úr. Nagyon szívesen válaszolok, ha pontosítja a kérdést.

Végezetül a kórházi adósságállományok. Egyetértünk abban, azt gondolom, széles körben, kormányzaton belül, minisztériumok között, úgy tűnik nekem, talán pártok között is, hogy nem adósságot kell kezelni, hanem olyan finanszírozási technikát használni, ami kiszámíthatóan működik. Ezt a fajta finanszírozási technikát, hogy az év végén bepótolja azt a hiányt, ami egyébként körülbelül becsülhető az év folyamán, és az elmúlt nyolc évben nagyjából hasonló mértékű összeggel történt meg, nem tartjuk jó eszköznek. Valóban folyik egy tervezőmunka, hogy ezt az eszközt hogy lehet másképp használni, ezt a pénzt hogy lehet másképp úgy elkölteni az egészségügyben,

hogy a fekvőbeteg-ellátók is a kiszámíthatóság irányába mozduljanak.

Nagyon köszönöm, többen mondták, hogy emeljük pártpolitika fölé az egészség- és az egészségügyi politikát. Igen, a magam részéről én ebben teljesen partner vagyok, nagyon szívesen dolgozunk így.

Tapolca, Farkasgyepű, Veszprém megye természetesen fontos nekem. Kiváló szakmai műhely Farkasgyepű, és nagyon szép tradíciói vannak Tapolcának. Én még dolgoztam együtt hajdan Horváth Tiborral, amikor táborozni vittünk Recskre éppenséggel asztmás gyerekeket. Nem voltak ilyen asztmás gyógyszerünk akkor, a hit és a fizikai munka nagyon sokat tett abban, hogy ott ez sikeres program lehetett.

A kerekasztal-beszélgetést mondtam, igen; és valóban igaza van abban, hogy a vércsoport-meghatározás nem minden. El kell menni természetesen, meg kell tenni az orvosi protokolloknak megfelelő méréseket ahhoz, hogy biztonságban érezhesse magát az orvos, de egy támpont legalábbis ott van.

A pszichoaktív szerek. Egyetértek vele, ha meg tudjuk oldani azt, hogy miniszteri rendeletben csináljuk, akkor gyorsabban utána tudunk menni az EU-s szabályozásnak, illetve ezeknek a különböző szabályozóanyagoknak, és akkor nem kell megvárni a következő törvényalkotási ciklust, hogy ezt meg tudjuk tenni. Most egyszerűen ennek a törvényalkotási ciklusnak a menetrendje kötött bennünket oda, hogy ezt most lehetett meglépni.

Nagyon szépen köszönöm a hozzászólásokat, nagyon szépen köszönöm az együttműködési szándék kifejezését és a támogatást. Dolgozunk, és nyitott vagyok a magam részéről, hogy közösen tegyünk és tudjunk többet tenni a lakosság egészségéért. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a Fudan Egyetem magyarországi felsőoktatási tevékenységének támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló javaslat általános vitája. A kormány-előterjesztés T/3605. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a Fudan Egyetem mint a Kínai Népköztársaságban bejegyzett felsőoktatási intézmény magyarországi működéséhez szükséges jogi alapot adó, vagyis a magyarországi működés elvi támogatásáról szóló megállapodás kihirdetéséről és kötelező hatályának elismeréséről szól.

Meggyőződésem, hogy e megállapodás hasznosága, a magyar hallgatók lehetőségeire és a magyar versenyképességre gyakorolt kedvező hatása mindannyiunk számára kétségbevonhatatlan. Kína a jelen

és a jövő egyik meghatározó globális szereplője. Magyarország az eddigiekben is kiemelt és stratégiai partnerként tekintett a Kínai Népköztársaságra. Kína elismeréssel és érdeklődéssel fordul Magyarországhoz, és a felek számos alkalommal jelezték elkötelezettségüket abban, hogy Magyarország Kína stratégiai partnere legyen a Közép- és Kelet-Európai régióban.

Ezt a kölcsönös meggyőződést bizonyítja, hogy kapcsolataink minden területén és együttműködésünk minden szintjén számos projekt, kezdeményezés indult és működik sikeresen. E folyamat részét képezi együttműködésünk az oktatás és a tudomány terén a tudás és a jó gyakorlatok megosztásában és kicserélésében.

A hallgatói mobilitás igen élénk az országaink között, egyre nagyobb az igény a mindkét fél hallgatói és tudományos szakemberei között egymás jobb megismerésére és közös projektek indítására. A törvényjavaslat elfogadása egy újabb értékes közös projekttel bővíti a nemzetközi együttműködés eredményeit, a megállapodás ugyanis lehetőséget biztosít arra, hogy a magyar és a kínai felsőoktatás a korábbiaknál is szorosabban működjön együtt olyan területeken, amelyek közvetlen előnyöket biztosítanak országainknak.

(14.50)

Az együttműködés kínai szereplője ráadásul nem kisebb intézmény, mint Kína egyik legrangosabb egyeteme, a sanghaji központú Fudan Egyetem.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény kimondja, hogy az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytatni kívánó külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam kormánya között nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról. Mivel a Fudan Egyetem képzési tevékenységet kíván folytatni Magyarországon, a hatályos előírásoknak megfelelően egy megállapodás létrehozását kezdeményeztük a kínai féllel. A megállapodást 2018. november 12-én Sanghajban írtuk alá.

A törvényjavaslatban szereplő megállapodásban ennek megfelelően a felek meghatározzák a Fudan Egyetem magyarországi működésének feltételeit, és kifejezik elvi támogatásukat a kínai intézmény magyarországi működésének elősegítése iránt.

A megállapodás a Fudan Egyetem viszonylatában lefekteti a jogi státuszra, a tevékenységre, a felek által alkalmazott jogszabályokra és rendelkezésekre, a megállapodás érvényességére és a végrehajtásért felelős szervekre vonatkozó kitételeket. Magyar részről az Innovációs és Technológiai Minisztérium a végrehajtás felelőseként megjelölt szerv. A megállapodás tehát lehetőséget biztosít a magyarországi oktatási tevékenység megkezdésére és a későbbiekben igény szerinti felmerülő kiterjesztésére.

Tisztelt Országgyűlés! A Fudan Egyetem magyarországi oktatási tevékenységének elősegítése összhangban áll Magyarország érdekeivel és a hazánk nemzetközi súlyának növelését szolgáló kormányzati célkitűzésekkel. Az intézmény magyarországi jelenléte elősegíti a magyar hallgatók nemzetközi tapasztalatszerzését, hozzájárul a magyar felsőoktatás és tudományos élet jobb nemzetközi beágyazódottságához. Mindezek hosszú távon elősegítik az oktatási, tudományos, emellett a gazdasági kapcsolatok elmélyítését is, megerősítve, hogy Magyarország Kína stratégiai partnere a közép-európai régióban. Meggyőződésem tehát, hogy a megállapodás az említett minden szempont szerint hazánk elsődleges érdekeit szolgálja.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/3605. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és a Magyarország és a Kínai Népköztársaság között a Fudan Egyetem magyarországi felsőoktatási tevékenységének támogatásáról szóló 2018. november 12-én aláírt megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A most előterjesztett törvényjavaslat a világ feltörekvő nagyhatalmával, Kínával történő kapcsolataink folyamatos fejlesztésének, a keleti nyitás politikájának egyik építőköve. Ez a lassú építkezés hosszú távú befektetést jelent, amiből leginkább gyermekeink fognak profitálni egy óhatatlanul átalakuló világban.

Orbán Viktor miniszterelnök úr 2017-ben, Pekingben jelezte azon szándékunkat, hogy Kína és Magyarország között érdemes lenne továbbfejleszteni a felsőoktatási együttműködést. Már ekkor szóba került egy kínai egyetem Magyarországon történő alapítása, majd ugyanebben az évben sor került egy Kína és a közép-kelet-európai országok miniszterelnökeit tömörítő csúcstalálkozóra. Itt a Magyar Nemzeti Bank, a Budapesti Corvinus Egyetem és a sanghaji Fudan Egyetem között létrejött egy szándéknyilatkozat, amely egy MBA double degree, azaz egy magyar-kínai üzleti diploma megszerzésére alkalmas képzés indítását helyezte kilátásba.

E képzésnek az alapjait 2018-ban fektették le egy újabb szándéknyilatkozat keretében, amely szerint a képzés már '19 februárjában elkezdődne. A végső megállapodást 2018-ban Magyarország és a Kínai Népköztársaság között Sanghajban írták alá.

Az 1905-ben létrejött Fudan Egyetem Kínában a három legjobb egyetem közé tartozik, sőt nemzetközi szinten is figyelemre méltó helyet foglal el. A Times Higher Education Ranking rangsora alapján jelenleg a világ 105. egyetemeként van nyilvántartva.

Jelen törvényre azért van szükség, mert az Európai Uniót kívül, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és az adott székhely szerinti állam kormánya között nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatására.

Ehhez hasonló megállapodások korábban is kerültek már kihirdetésre, többek között az amerikai Notre Dame Egyetem, a McDaniel College vagy a kínai Heilongjiang Egyetem ügyeiben. Ez a megállapodás megteremti a Fudan Egyetem magyarországi működésének feltételeit, jogi státuszát, tevékenységét, valamint az alkalmazandó jogszabályokat és rendelkezéseket.

A Fidesz a maga részéről támogatja a törvényjavaslatot. Kérem képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Farkas Gergelynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen a Jobbik is támogatja ezt a törvényjavaslatot, nehéz lenne vitatni azokat az előnyöket, amikor két felsőoktatási intézmény között nemzetközi szintű megállapodás jön létre. Ezeknek vannak valóban előnyei, előrejelzők az ilyenek, mégiscsak azért bővül egy-egy intézménynek, ebben az esetben a Budapesti Corvinus Egyetemnek a nemzetközi kapcsolatrendszere, új kutatói, tudományos munkatársi, oktatói kapcsolatok alakulhatnak ki, olyan oktatási módszerekkel ismerkedhetnek meg ezáltal a Corvinus Egyetem diákjai, oktatói, amire egyébként nem lenne lehetőség. Egyértelmű tehát, hogy támogatni kell.

Nem is szeretném sokáig húzni a szót, de azért egy zárójeles megjegyzésként nem átalom megjegyezni azt, hogy azért mégiscsak ez azokban a napokban történik, amikor komoly politikai vita van azzal kapcsolatban, hogy a CEU-nak ez az államközi megállapodás nem jön létre, más egyetemeknek sikerül. Az egyiknek összejön, a másoknak nem, lehetne ezzel viccelődni, de azért itt komoly problémáról van szó. Ugyanakkor nem szeretném megnyitni ezt a vitát, már csak azért sem, mert tudjuk nagyon jól, hogy itt nem szakmai vitáról, hanem politikai vitáról van szó a CEU kapcsán. Mi nem a konkrét intézményről szeretnénk véleményt alkotni, hanem önmagában azt a fajta kormányzati szándékot ítéljük el, amikor politikai akarat szempontjából ítélnek meg felsőoktatási intézményeket, és ennek következtében tesznek olyan lépéseket, amik akár el is lehetetlenítenek egy-egy intézményt. Mi ezt nem tartjuk jónak, de még egyszer mondom, nem ezt a vitát szeretném ezen napirendi ponton belül lefolytatni, de az időzítés miatt azért nem lehetett ezt nem kihagyni.

Összefoglalóan tehát támogatjuk ezt a javaslatot, előremutatónak tartjuk, és bízunk benne, hogy minél több hasonló lesz a magyarországi felsőoktatási intézmények kapcsán, és ezáltal is a felsőoktatásunk fog fejlődni jó irányba.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szabó Sándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az előttünk álló törvényjavaslat Magyarország és a Kínai Köztársaság között létrejövő nemzetközi megállapodásról szól, egy kiváló egyetem elvi működési engedélyét adja meg, és ahogy a törvény indoklása is fogalmaz, erre a felsőoktatásról szóló törvény szerint szükség van, hiszen ha egy egyetem az Európai Uniót kívül vagy az Európai Gazdasági Térségen kívül található székhellyel rendelkezik és Magyarországon oktatási tevékenységet kíván folytatni, akkor nyilvánvalóan egy ilyen nemzetközi szerződés megkötéséhez Magyarország Kormányának elvi működési támogatást kell biztosítania.

Elhangzott már több helyről, hogy a fenti rendelkezés négy államban összesen nyolc ilyen felsőoktatási intézményt érinti, egy Malajziában, egy Thaiföldön van, kettő Kína esetében, jelen esetben a Fudan Egyetem, és négy az Amerikai Egyesült Államok egyetemével, felsőfokú intézményével történhetne meg.

(15.00)

A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja természetesen minden olyan megállapodást, amely Magyarország, illetve külföldi oktatási intézmények között köttetne meg, természetesen maximálisan támogatni tud, legyen szó akár a hallgatók, az oktatók cseréjéről, a tudományos konferenciák szervezéséről, a tudományos kooperációk szervezéséről vagy egyéb képzési formák létrehozásáról, és természetesen az előttünk álló megállapodást is a Fudan Egyetemmel támogatni tudjuk.

En egy óriási dolognak gondolom, hogy Kína három legnagyobb egyeteméből az egyik, a Fudan Egyetem köt magyarországi felsőfokú intézménnyel együttműködést. Számomra külön kiemelt fontossággal bír, hogy ez az egyetem egyébként sanghaji székhelyű, és a választókerületem, Szeged testvérvárosi kapcsolatban áll Sanghajjal. Egyébként az egyetem minden szakterületet lefed, 69 intézet 73 alap- és 201 mesterképzést kínál a hallgatók számára, 77 kutatóintézettel rendelkezik, és különösen a fizika, az orvostudomány, a társadalomtudomány szakterületén bír kiemelkedő jelentőséggel.

Ahogy képviselőtársam is elmondta, azért engedjék meg, hogy én is elmondjam, hogy nekem is van ám egy hiányérzetem.

Ha már egyébként kormánypárti képviselőtársaim által most már felsőfokú egyetemekkel csak nemzetközi megállapodás keretein lehet bármilyen együttműködést köttetni, akkor én is megjegyzem, hogy hiányérzetem van a tekintetben, hogy miért nincs itt egy másik megállapodás, a CEU-val kötendő megállapodás előttünk. *(Csenger-Zalán Zsolt: Elmondhatom, miért.)* Elmondhatná, képviselőtársam, meg elmondhatta volna, de nem mondta el, hogy miért nincs itt a CEU-val történő megállapodás. Korábban egyébként az ilyenfajta megállapodások esetében magyar és külföldi felsőoktatási intézmények között egyébként nem kellett nemzetközi megállapodást kötni, ez egyébként a két intézmény hatáskörébe volt utalva, legfeljebb a nemzeti oktatási hivatal szólhatott bele ezekbe az ügyekbe. Az azért nagyon látszik, és kilóg a lóláb, hogy ezek a nemzetközi megállapodások most már felsőfokú oktatási intézmények kapcsán, hogy Magyarországon itt tudjon bárki működni, azért láthatóan politikai okokból születtek.

Megértem, hogy Magyarország, illetve az Amerikai Egyesült Államok kapcsolata a 2010 előtti állapothoz képest, ezen bilaterális kapcsolatok igen jelentős mértékben csökkentek. Láttuk, hogy mik történtek itt akár a kitiltási botránynál, vagy éppen emlékszem rá, amit itt Matolcsy György vizionált, hogy micsoda amerikai puccs történik itt Magyarországon, de még sorolhatnánk a Szemerkényi Réka visszahívását. A CEU pedig egy áldozata ennek a történetnek. Önök is tudják, hogy egy nemzetközi hírrel bíró, kiváló egyetemről van szó, és azt gondolom, hogy a CEU mindent elkövetett, amit önök előírtak számára, hogy egyébként Magyarországon működhessen. Magyarországgal szembeni bűnnek gondolom én, ha egyébként a CEU el fog költözni, és önök is tudják, pontosan látják, lebegtetik ezt a történetet, hiszen a CEU bejelentette, hogy ha ez a megállapodás december elejéig nem köttetik meg, akkor el fogja hagyni Magyarországot, és én azt gondolom, hogy önök nem tehetik meg, hogy ezt megengedjék.

Függetlenül attól, hogy egyébként az amerikai diplomácia és a magyar diplomácia mit gondol, az amerikai diplomácia nem úgy gondolkodik, hogy ha valaki esetleg nincsen jóban Soros Györggyel, mint például Trump elnök - mert valószínűleg nem együtt vacsoráznak -, akkor egyébként, ha mi a CEU-nak nekitámadunk, akkor majd mi jóban leszünk Trump elnök úrral. Ez nem így működik az amerikai diplomáciában, az amerikai diplomácia a CEU-t amerikai ügyként kezeli, és aki a CEU-nak támad, az tulajdonképpen Amerikának támad.

Úgyhogy én tisztelettel kérem önöket, hogy gondolják át, és őszintén és tisztelettel várom, hogy minél hamarabb idekerül ez a megállapodás, amit a CEU-val meg kell kötnünk.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót két percbe Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Itt ellenzéki képviselőtársaimtól számítottam azért erre, hogy itt a CEU szóba kerül. Rögtön a jobbikos hozzászólás azért az úgy eléggé a mainstreamba vágott bele.

Szabó képviselőtársam jól indult. Tehát olyan jól elmondta, hogy a Fudan Egyetemen miért is kötünk egy ilyen megállapodást. Azért, mert 1905-ben alapították, azért, mert a három legjobb egyetem között van, azért, mert minden szakon van képzése Kínában, Sanghajban.

Boldogok lennénk, ha a CEU-val ugyanezt meg lehetne tenni. A CEU-nak semmiféle képzése nem volt korábban az Egyesült Államokban. Most valami ulibulit összeütöttek azért, hogy hátha, ami szintén nem egyetemi képzés, hanem valamiféle papírt ad, tehát abszolút nem felel meg ezeknek. Azt meg nem gondolnám, hogy a CEU majd innen elköltözik valahová. Itt két külön dologról van szó. Van egy Közép-európai Egyetem Budapestre bejegyezve - angolul CEU -, és van egy CEU Amerikából. És amikor azt mondta, hogy egyetemek közötti megállapodások milyen jól működtek - itt a CEU saját magával állapodott meg. (Szabó Sándor: Nem egészen.) De. A Közép-európai Egyetem Magyarországon és a CEU New York állapodgatott meg, és két diplomát adtak ki.

Mi pontosan azért hoztuk ezt a törvényt, és azt szeretnénk, hogy ilyen együttműködések legyenek, mint ez. Amikor egy rangos kínai vagy akármilyen, vagy akár amerikai egyetem és egy rangos magyar egyetem között két olyan diplomát adnak ki, amely mind a kettő megfelel mind a két országban, és van mögötte tudás és tapasztalat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem Cseresnyés Péter államtitkár urat, kíván-e hozzászólni mint előterjesztő. (Jelzésre:) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon rövid lesznek, hisz Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársam nagyjából elmondta azt, amit én szerettem volna, és köszönöm szépen egyébként a támogató hozzászólásokat mind a három frakció részéről, bár sajnálom azt, hogy az ellenzéki képviselőtársaim többet foglalkoztak a Soros-egyetemmel, mint ezzel a megállapodással és a Fudan Egyetemen, ezzel az együttműködéssel, amelyiknek tényleg nagyon komoly haszna lehet mind Magyarországnak, mind pedig Kína számára.

De hogy ráerősítsek arra, amit Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársam mondott, én számokat is szeretnék mondani, hogy miért van értelme ennek az együttműködésnek, és miért várjuk azt, hogy a törvényt figyelembe véve mutasson már fel valaki a Soros-egyetemmel kapcsolatosan valamiféle honi, tehát USA-beli háttérintézményt, ahol mind tartalmában, mind pedig területnagyságban nem feltétlenül olyan

minőségű és terjedelmű képzés jellemzi a Soros-egyetemet, hanem legalább valami biztos alapot adó képzést mutasson be az USA-ban. Ami nem sikerül, hisz tudjuk, egy faház jellemzi mindössze az ottani képzőhelyet; hogy képzés történik-e, egy másik kérdés.

De nézzük a Fudan Egyetem képzését! Ahogy elhangzott, több mint százéves, 69 intézete 73 alap- és 201 mesterképzést kínál a hallgatók számára. Az intézmény Kína három legnagyobb egyeteme között van, 29 ezer hallgatóval, és ez az egyetem egyben Kína egyik legnagyobb kutatóegyeteme is, 77 kutatóintézete közül elsősorban, úgy, ahogy ön is mondta egyébként, fizikai, orvostudományi és társadalmi műhelyek működnek.

Tehát van egy nagyon komoly háttér, nagyon komoly bázis, alap arra, hogy az a diploma, amit kiadnak, ez ténylegesen tartalommal és tudással van feltöltve, ezért kérem majd a támogatásukat akkor, amikor a szavazásra kerül sor, támogassák ezt a megállapodást, együttműködést. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3620. számú a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

(15.10)

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormányzat egyik fontos célkitűzése, hogy a szabályozási rendszerek mindenki számára átláthatóbbak legyenek. Az egyszerűsítés jegyében a kormány áttekintette az államháztartás jogszabályi háttérét. Ennek eredményeként olyan módosítási javaslatokat fogalmaz meg, amelyek a közpénzek felhasználásának gyakorlatát egyszerűsítik, nem veszélyeztetve a közpénzek célszerű és átlátható felhasználását. Az önök előtt lévő törvényjavaslat ennek elérését célozza, módosítva az államháztartásról szóló törvény egyes rendelkezéseit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, engedjék meg, hogy ezek közül kiemeljek néhányat. A rendelkezések között szerepel a bürokráciacsökkentés azon szándéka, hogy a költségvetési fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosítás végrehajtásához az eddigi előzetes egyetértés kérése helyett immár csak az államháztartásért felelős miniszter tájékoztatása szükséges.

A javaslat értelmében a fejezetet irányító szervtől, így például egy minisztériumtól, eggyel alacsonyabb szintre kerülnek a különféle költségvetési

szervek közötti előirányzat-módosítási jogkörök. Így ezután ott születhet majd meg a döntés, ahol annak hátterét, gyakorlati szükségességét a legjobban ismerik, egyben lehetővé téve az eljárások gyorsítását.

A módosítás szerint az elkülönített állami pénzalapoknál a jövőben már nem lesz szükség a fejezeti kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló rendelet elkészítésére. Ez a deregulációt célozza, hiszen a vonatkozó törvények végrehajtási rendeletei tartalmazzák az adott támogatási eszköz részletszabályait, tehát további jogszabály megalkotására ez esetben nincs szükség. Ezzel megszűnik a kétszintű szabályozás. Mivel a fejlesztési célú támogatások hatékony felhasználását több esetben nehezíti a közbeszerzési eljárások elhúzódnása és az építőipari kapacitások szűkössége, a törvényjavaslat új pontként megteremti annak a lehetőségét, hogy a helyi önkormányzatok támogatásai fejezetből a helyi önkormányzatok részére nyújtott - főszabályként a folyósítás évét követő év végéig felhasználandó - költségvetési támogatás felhasználási határidejét a támogató egy alkalommal, legfeljebb egy évvel meghosszabbítsa, így nem két, hanem egyes esetekben három év állhat rendelkezésre az érintett önkormányzatok számára a támogatott beruházás befejezésére.

Az önök előtt lévő javaslat további pontja értelmében olyan polgárőrszervezet is részesülhet költségvetési támogatásban, amelynek ügyintézője vagy képviselői szervének tagja polgármester. A gyakorlati tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy a polgárőrszervezetek jelentős többségében az adott település polgármestere a szervezet ügyintézője vagy képviselői szervében tagsági, kisebb településeken elnöki pozíciót tölt be.

Ennek oka nem a pozícióhalmozásban keresendő, hanem a polgármester személye iránti bizalom, illetve az adminisztratív feladatellátás hatékonyságának növelése az alapja. Tehát semmi nem indokolja, hogy emiatt a polgárőrszervezetek ne részesülhessenek költségvetési támogatásban.

Jelenleg a költségvetési szervek alapító okiratainak kisebb volumenű, technikai jellegű, például jogszabályi változásból eredő módosításához is szükséges az államháztartásért felelős miniszter hozzájárulása, ami többletterhet jelent a szervezetrendszer számára. A javaslat szerint ezt követően kizárólag az államháztartási szabályozáshoz szorosan kapcsolódó, esetlegesen költségvetési hatásokkal is járó módosítási okok esetében szükséges a miniszter egyetértése.

Az államháztartást szabályozó joganyag részeként meg kell említeni a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítását is. A javaslat szerint egyrészt lehetővé válik az önkormányzati kezesség, illetve garanciavállalás a száz százalékban önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok adósságának kiváltásához akkor is, ha a társaság sem a meglévő, sem az új adósság visszafizetését nem tudja biztosítani, azonban az új adósságnak jobbak a feltételei a meglévőnél.

A kormányt, a közigazgatási apparátust, a döntéshozó fórumokat tehermentesítendő az adósságot

keletkeztető ügyletekről szóló előzetes adatszolgáltatásról a kormánynak készítendő jelentés helyett eleendő lesz a belügyminiszter és a pénzügyminiszter tájékoztatása, amennyiben az erre vonatkozó javaslatot a tisztelt Országgyűlés elfogadja.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a továbbiakban az államháztartást szabályozó joganyagon kívüli, a törvényjavaslatban szereplő további törvény módosításokról szintén ejtsek néhány szót.

A törvényjavaslat magában foglalja a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény módosítását. A társaságiadó-törvény lehetőséget biztosít arra, hogy a vállalkozások a korábbi években keletkezett negatív adóalapjukat, vagyis az úgynevezett elhatárolt veszteségüket a következő években az adózás előtti eredmény terhére elszámolják. A hatályos szabályok a 2004-2014 közötti adóévekben keletkezett elhatárolt veszteségek leírására legkésőbb a 2025. adóévben adnak lehetőséget. A törvényjavaslat eredményeként a szabályozás úgy módosulna, hogy az elhatárolt veszteségek utoljára azok, sz2030. adóévben lesznek felhasználhatóak. A módosítás az érintett vállalkozások jövedelmezőségét, ezáltal jövőbeli beruházási képességét javítja.

A törvény módosításban az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvénnyel kapcsolatos rendelkezés is megjelenik. E javaslat 500 millió forintra emeli azt a bevételi határt, amelynek eléréseig az országos sportági szakszövetség, országos sportági szövetség első osztályú versenyszabályrendszerében induló sportszervezet hivatásos sportolója választhatja az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás szerinti közteherviselést.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a törvényjavaslat a jogalkalmazás hatékonyságának növelése, az állampolgárok oldalán időnként felmerülő jogértelmezési bizonytalanságok csökkentése és az eljárások során jelentkező bürokrácia mérséklése szándékával deregulációs célokat kíván alapvetően meghatározni és megvalósítani. Az adópolitika területén javasolt intézkedések összhangban állnak a kormány költségvetési, gazdaságpolitikai céljával, a fenntartható gazdasági növekedés támogatásával. Kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Először megadom a szót Szabó Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban a magyar kormány nagyon sok olyan határozatot és jogszabályt alkotott és hozott, amely a gazdasági stabilitást, a foglalkoztatási számok javítását, valamint a magyar költségvetés stabilan tartását

eredményezte. Az ország versenyképessége mindenképpen szükséges ahhoz, hogy stabil pénzgazdálkodást tudjunk alkotni a jövőben is. Az előttünk fekvő T/3620. számú, az államháztartási törvényt, valamint az ehhez kapcsolódó egyéb törvényeket módosító törvénycsomag ugyanezt a célt szolgálja.

A társasági adó esetében ez az 1996. évi LXXXI. törvény módosítását tartalmazza. Olyan versenyképességi módosításokra kerül sor, amelyek alapján a gazdasági társaságok, cégek eldönthetik, hogy a korábbiakban, 2015 előtt képződött veszteséget hány évig, milyen arányban és milyen módon tudják elszámolni. Itt nem létezik az öt adóéves korlát, illetve az átszervezések esetében az ehhez kötődő felhasználás-bevétel arányossági mutató sem számít. Ez az időpont 2030-ra tolódik. A 2030 lehetővé teszi azt, hogy ezek a cégek mind a múltban, mind pedig a jövőben hosszú távú fejlesztésekben gondolkodva, egy stabil cash flow-val és gazdasági mutatóval rendelkező gazdálkodást tudjanak felállítani.

Kiemelten fontosnak tartom a magunk részéről az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvénymódosítást. Itt a 250 millió forintos határ 500 millió forintra kerül megemelésre, amit az első osztályú, a világválogányon, versenyeken Magyarországot képviselő sportolók választhatnak. Nem kötelező ez a választás, azonban előnyös mindenképpen. Hiszünk abban, hogy a magyar egészségügy jövőjének egyik meghatározó eleme, hogy minél több sportoló minél több sporttevékenysége kerüljön végrehajtásra az országban, és ezzel megalapozzuk a jövő egészséges nemzedékét.

Magyarország gazdasági stabilitását elősegítő régi téma kerül megoldásra, ez az önkormányzatok százszázalékos tulajdonában lévő cégek esetében a visszafizetési kötelezettséggel terhelt kötelezettségvállalás átalakítása. A korábbiakban erre nem volt mód. Itt az önkormányzatok esetében meg volt határozva a kezességvállalás módja és módszere. Abban az esetben, ha a korábbiakban keletkezett önkormányzati gazdasági társaságok fizetési kötelezettsége a megtérülést nem tette lehetővé, akkor az átváltás szabályozva volt. Az új adósságot, amennyiben jobb kondíció tartalmaz, a jövőt illetően megengedjük. Ez is egy rugalmas pénzgazdálkodást enged az önkormányzatok részére.

(15.20)

Az adósságot keletkeztető ügyletekről a korábbiakban adatszolgáltatási kötelezettség volt. A készítenő jelentés minden esetben a kormány elé került. Most változik a jogszabály, a tervezet szerint a belügyminiszter és a pénzügyminiszter kap tájékoztatást erről. Remélhetőleg rövidül az eldöntés időszaka, az eljárásrend.

Egy nagy csomag az eljárásrendek rövidítése és gyorsítása érdekében, amely konkrétan az államháztartásról szóló törvény módosításából ered. Itt azon fő

költségvetési csapásirányok, amik kimondottan kiemelt szervezetek, például a minisztériumok tudnak rá hatást gyakorolni, döntéseket hozni, a jövőben a saját döntéskörükbe kerülnek. Gondolok itt a költségvetési szervek alapító okiratának módosításával kapcsolatos eljárásokra. Itt az alapító okirat vagy egy szerv alapítása, valamint megszüntetése a továbbiakban is kötelezettséggel bír az államháztartásért felelős miniszter egyetértése irányában, azonban a belső módosításokat ez a szabálmódosítás mindenképpen megkönnyíti.

Egyetértés helyett tájékoztatási kötelezettség áll fenn abban az esetben, ha az előirányzat átcsoportosítására vonatkozó szabályozás módosítása történik meg, és a fejezetek közötti átcsoportosítás kimondottan az államháztartásért felelős miniszter engedélyével megtörténhet.

Kiemelném azt a területet is, amelyik a támogatások elszámolásának a meghosszabbítását tartalmazza plusz egy évvel. Az építőipari piacon a gazdasági helyzet olyan, hogy sem kapacitás, sem pedig lehetőségek gyakran nincsenek a kivitelezésben. Mindenképpen segítünk ezzel az önkormányzatoknak az eljárások lefolytatásával. Ez a plusz egy év lehetővé teszi, hogy megvalósítsák ezeket a fejlesztéseket.

Továbbá kiemelném azt a gyakran fölmerülő problémakört, hogy a polgárőrszervezeteket mindenképpen támogatja és segíti a kormány. Azok támogatásának a könnyítése érdekében nem zárjuk ki annak lehetőségét a jövőt illetően, hogy abban polgármester részt vegyen, vagy annak irányítójaként, ügyintézőjeként a polgármester fellépjen. Ezzel is megkönnyítjük ezen szervezetek működését.

Tisztelt Ház! A magyar költségvetés, a magyar gazdaság és a gazdasági mutatók jövőbeni stabilitásának növelése érdekében, továbbá a bürokráciacsökkentés hatásának növelése érdekében kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák ezt a törvénymódosító csomagot, és támogassák a kormány célkitűzéseit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Alig egy hónapja fogalmaztam meg azt a kritikát, hogy az adójogszabályok salátatörvényben érkeznek be, egy évben többször. El sem telt egy hónap, és itt van egy újabb salátatörvény, amely az adójogszabályokat is érinti, azon túlmenően, hogy az államháztartási törvény és a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítására is tesz javaslatot.

Kezdeném is ezzel, hiszen a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása az önkormányzatok kezesség- és garanciavállalását érinti. Ebben az esetben, mivel nagyon szigorú előírásokhoz

kötött, kormányengedélyhez kötött az, hogy kezességet vagy garanciát vállaljanak az önkormányzatok, ezen túl amennyiben a száz százalékban az önkormányzat tulajdonában álló gazdasági társaság olyan problémával küzd, hogy a hitelét nem tudja fizetni, de egy jobb konstrukciót tud találni a piacon, és ezzel a meglévő hitelét ki tudja váltani, akkor az önkormányzat kezességet és garanciát vállalhat. Úgy gondolom, hogy ez egy pozitív változás ebben a jogszabályban.

A következő: az államháztartási törvény változásából egy pontot szeretnék kiemelni, amit szintén pozitívnak értékelünk, ez pedig a polgárőrszervezetek kivételként való megerősítése abban, hogy most már nem lesznek kizárva a kedvezményezett körből abban az esetben, ha akár polgármester vagy egyéb más vezető tisztségviselője ennek a polgárőr-szövetkezetnek. *(Sic!)* Korábban ők ilyen támogatást nem tudtak igénybe venni, így ez egy üdvözlendő előrelépés, hiszen fontos az, hogy a polgárőrszervezetek megerősödjenek, és ezáltal a támogatásokat még jobban igénybe tudják venni.

Áttérnék a társaságiadó-módosításra. Valóban 2025-ig lehetett a jelenleg hatályos jogszabály szerint igénybe venni azokat az elhatárolt veszteségeket a gazdasági társaságoknak, amelyek a 2015. adóév előtt keletkeztek 2004-2014 között. Valóban egy jó, és úgy gondolom, hogy a versenyképességet javító intézkedés az, hogy ezt 2030-ig tehetik meg a 2014. december 31-én fennálló feltételekkel ezek a gazdasági társaságok. Bízunk benne, hogy ezzel élni is fognak.

De nem mehetünk el amellett, hogy államtitkár úr és a kormánypárti vezérszónok úr is igen szűken nyilatkozott az ekhotörvény, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény módosításáról. Jelenleg két szó cseréjéről van szó: 500 millió forint lett a 250 millió forintból. Meg kell nézni az ekhotörvény pontjait, hogy mi is ez. Ez nem más, mint az országos sportági szövetségek vagy szakszövetségek első vonalbeli hivatásos sportolóinak a lehetősége arra, hogy most már nem 250 millió forintig fizethetik a kedvezményes adózású ekho után a közterhet, hanem 500 millió forintig; tehát a duplájára emelkedett.

A mai nap, nem is olyan régen, egypár órával ez előtt az ápolási díj emeléséről vitáztunk itt a parlamentben. Én úgy számoltam, hogy ott kevesebb mint a duplájára emelkedett, de mondjuk azt, hogy az 52 ezerről 100 ezerre. Tehát ott is duplikáció van. De nagyon nem mindegy, tisztelt képviselőtársaim, hiszen ha kiszámoljuk, hogy eddig a hivatásos sportoló évi 250 millió forintig ekhózhathatott, az havi 12,5 millió forintos jövedelmet jelent, amely 240-szerese a jelenleg hatályos ápolási díj összegének. Ezentúl 500 millió forintig ekhózhathat, ami 41,66 millió forint, tehát majdnem 42 millió forintos havi jövedelmet jelenthet a hivatásos sportolóknak, 416-szorosát, mint a 2019. január 1-jén életbe lépő otthonápolási díj.

Bocsásanak meg, de kellene itt a szinteket nézni. Ráadásul ami különösen problémás, hogy az ekho 15 százalékot fizet. Na de hát könyörgöm, a munkabérek közül közel 40 százalék a levonás! Tehát nem elég,

hogy nagyon megemelik ezt a határt, az adózás könnyítésével még több maradhat. Tudom, mert le van írva, hogy első osztályban kell szerepelni például vízilabdában, kézilabdában, de azért mindenki tudja, hogy itt a futballról van szó. Nekik kedveznek ezzel!

Itt azért megállnék egy pillanatra és nagyon-nagyon magamba néznék! Egy emberre vonatkozik ez az 500 millió forintra történő emelés. Havi 41 millió 660 ezer forintot is ezzel a kedvezményes adózással vehet igénybe. Ez egyszerűen felháborító! Van-e mögötte teljesítmény? - itt mindig ide kell tenni ezt a nagy kérdőjelet. Mert ha fantasztikusan tele lennének azok a stadionok, amelyekre önök százmilliárdokat elköltöttek, akkor azt mondanám, hogy kell az, hogy az emberek eljárjanak focimeccsekre. Be kell vallanom, én is eljárrok, én nagyon szeretem a futballt. A Siófok az NB II-ben szerepel, és a hazai meccseken mindig ott vagyok. Csak tudják, ott mi a rendszer? Az, hogy a 17. helyen áll a csapat, ha jól tudom, és azt mondta az edzője, hogy amíg a tízbe nem kerül be a csapat, addig nem kell fizetni belépőjegyet. Sőt, amikor odamegyünk, megkapjuk a karszalagot, és a végén a focisták megfizetik ezt a klubnak. Ez a beszéd! Így kéne az összesnek lenni! Tudom, ez NB II.

Most pedig önök az NB I-es csapatoknak ezt a kedvezményt biztosítják. Hát, azért most már álljon meg a menet! Miért a duplájára? Ja, merthogy az otthonápolási díjat is a duplájára emelték, és akkor ezt is a duplájára emelik? Eddig nem volt elég 250 millió forintig a kedvezményes adózás? Ez közpénz! Hát, ne tegyék már ezt! És lehet mosolyogni, mert látom, hogy nagyon vicces. De nem vicces! Bízom benne, hogy erre megfelelő választ kapunk, és nem az általános indoklást olvassák nekünk vissza. Miért kellett duplájára emelni ezt az összeget? Ez nem jó a magyar gazdaságnak, hiába próbálják ezt mondani.

Meg kellett volna hagyni a 250 milliót, és fölötte adózzon normál munkabéreként vagy vállalkozói jövedelemként. Ennek ez a módja, és nem az, hogy még több kedvezményt adunk. Ha lesz mögötte teljesítmény, akkor el lehet ezen gondolkodni, de egyelőre nincs. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én azonnal egy egyesület bemutatásával kezdeném a felszólalásomat. Az Oltalom Sportegyesületet az Oltalom Karitatív Egyesület és a Wesley János Lelkész-képző Főiskola dolgozói, valamint veteránsportolók hozták létre 2005-ben azzal a céllal, hogy a szociálisan hátrányos helyzetű emberek számára is lehetőséget biztosítsanak a sportolásra. A sportegyesület létrehozásával azoknak az embereknek is lehetősége nyílik a sportolásra, akiknek anyagi helyzete nem teszi lehetővé, hogy a piaci alapon működő sportintézményeket

látogathassák. Az egyesület célja, hogy a rászorulóknak minél szélesebb rétegét tudja elérni alternatív segítő módszerével, amelyben a sportot mint terápiás eszközt alkalmazza a hátrányos helyzetű emberek mentális és fizikai állapotának javítására. A sport által megélt sikerélmény generálóan hat a küzdési szellem megerősítésében, és kaput nyit a beszűkült kapcsolati rendszer kiszélesítésében. A hátrányos helyzetűek sportban elért sikerei elősegíthetik továbbá a szegények és a hajléktalanok irányába kialakult előítéletek csökkenését is.

Én innen szeretnék gratulálni a hajléktalan-foci-válogatottnak, amely az idei évben harmadik helyezést ért el a hajléktalanok világbajnokságán Mexikóvárosban. Államtitkár úr, szeretném megkérdezni, mennyi fizetést kaptak ezek a focisták, és mennyi támogatást kaptak az államtól (*Rig Lajos: Semmit!*), a költségvetésből, hogy kijuthassanak erre a világbajnokságra? Tudja, államtitkár úr, ezek az emberek mégis büszkén, szívükre tett kézzel énekeltek a magyar Himnuszt, és azt mondták, hogy a magyarokért és a hazájukért játszottak, azok az emberek, akik anyagi és lakhatási problémákkal küzdenek, azok az emberek, akiket önök kriminalizálnak egy rettenetes törvénnyel. És közben meg azt látjuk, hogy botlábú, semmirekellő focistáink most már olyan adókedvezményben részesülhetnek, amit ember, egy átlagember fel sem tud fogni.

Megint ott tartunk, hogy idehoznak egy törvényt, és lehetne néhány pontját támogatni, és kellene hogy támogassuk, és ezt játsszuk már évek óta, államtitkár úr, évek óta, és utána persze majd felállnak itt két hét múlva, és elkezdik kiabálni, hogy ezt sem támogatta az ellenzék, majd feláll Tállai államtitkár úr, mint ahogy a héten is felállt, és elmondja, hogy Bangóné ezt a törvényt meg azt a törvényt, meg ezt se támogatta, csak közben meg nem mondja el, hogy azért nem tudja az ember támogatni, mert, ne haragudjanak, illet nem lehet, épeszű ember ezt nem fogja megszavazni.

Igen, ma az Origo főcímként hozza, hogy a magyar válogatott négy helyet ugrott a világranglistán, sikerült az 51. helyre újra felküzdeni magunkat. (*Rig Lajos: Nézzük meg, hogy kik előznek meg minket!*) Nem véletlen, gondolom, hogy ez a hír ma megjelent, attól függetlenül, hogy nem sokan vagyunk itt csütörtök délután, de azért, államtitkár úr, magyarázza már meg nekem, attól függetlenül, hogy én is szeretem a sportot, és rajongok minden olyan sportért, amiben sikereket tudunk elérni, sőt még mondhatnám azt is, hogy a focit is szeretem, de, államtitkár úr, mi szükség van erre? Azért, hogy ugyebár hiába ülünk bele éves szinten több száz milliárd forintot minden rendszeren keresztül, mert a stadionépítéstől a taorendszeren keresztül most már még a pályát is fűtjük közpénzen, mégsem tudunk sikert felmutatni. Talán lehet, hogy ha nem adnánk ennyi pénzt a focistáknak, pont olyan elkötelezettek lennének, mint maguk a hajléktalanok, és tudnának szívből játszani.

De, államtitkár úr, miért van erre szükség? Vagy az lesz a vége, hogy azért kell ilyen adókedvezményt

adni a futballistának, hogy külföldről tudjunk úgy-mond jó játékosokat vásárolni, hogy tudjunk kellő fizetést adni, hogy végre meg tudjuk már mutatni, hogy néhány meccset meg tudunk nyerni, még talán fontosabb meccseket is, és nem olyan válogatottakat győzünk le, amelyeket sehol nem jegyeznek a világon (*Dr. Lukács László György: Nem, azok szoktak legyőzni minket!*), már ha olyan egyáltalán előfordul az utóbbi években. Én azt gondolom, hogy ebből az átlag választópolgárnak már nagyon elege van. Szóval, én arra kérem az államtitkár urat - mert az államtitkár úr, mondhatom azt, hogy a szakmát képviseli -, ne, ne hozzanak már ide ilyen törvényeket, és fejezzék már be azt, hogy nem tudunk egy törvényt csak megszavazni, még ha jó pontjai is vannak, mert közben egy ilyen rettenetes dolgot meg beleraknak. Én nem hiszem, hogy ezt tovább kell így folytatni.

Szeretném kérni fideszes képviselőtársaimat is, hogy egy gratulációt szerintem az ő szájukból is megkövetel az, hogy gratuláljanak ennek a válogatottnak, mert a rendes válogatott ennyi pénz mellett nemhogy bronzérmét nem tud elérni, de még kevesebb teljesítményt sem. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hát, akkor kezdjük azzal, folytassuk a gratulációt, hiszen azok, akik hozzáállásukkal, eredménnyel elérték azt, és Magyarországot képviselve nekünk tisztességet és megbecsülést szereztek külföldön, éppen ezért jó volna, hogyha őket is elismernék itthon, és másként kezelnék őket.

Na most, szeretnék néhány olyan dolgot mondani, vagy úgy megközelíteni, hogy... - államtitkár úr, az eddigiek alapján úgy gondolom, hogy nem gondolhatta komolyan, hogy ezt a rövid törvényjavaslatot meg lehet úszni úgy, hogy erről a részéről, a 2. §-ról bővebben ne beszéljenek, hiszen úgyis ön is röviden változtatta ezt a történetet, gyorsan átlépte, fideszes képviselők már alig vannak, ők nem fogják megvédeni, ezért most önre hárul ez a feladat (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), de azért ezt meg kell tenni. Bár őszintén szólva a fonákján is elkezdtem gondolkodni, hogy mi lehet igazából a csavar ebben, mert önök nem véletlenül rakták ezt ide bele, és mi lehet az igazi probléma, vagy mi az az igazi ok, ami miatt nekünk erről ma beszélni kell, mert ez olyan téma, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Erre még nem jöttem rá, de talán majd a vita vagy a válaszai segítenek ebben, hogy mi az igazi érdek ebben a törvényjavaslatban.

Nézzük először azokat a kulcsszavakat, amelyeket önök, ön is használt, és a betervezés szövegéből, illetve amit ön elmondott, abból kiindulva mire lehet következtetni! Ön a kifizetést... - bocsánat, a kifejezést én tettem hozzá, ön az átláthatóságot említette. Itt én arra gondoltam, hogy az adóoptimalizálás is elő fog kerülni az önök előterjesztésében, vagy

a vállalkozások részéről a költségmegtakarítás szó is előkerülhet, az adómentesség, az egyszerűsítés, az nekem bejött, mert azt ön is említette, de ezek azok, hogy ha nagyon pozitívan közelíteném meg ezt a dolgot. De aztán van ennek másik megközelítése, mert én költségvetési oldalról az adókiesést nézem, megnyit bukott az állami költségvetés ezen az engedélyen, amit önök itt terveznek, és egyidejűleg majd kérdésem is lesz e vonatkozásban, hogy mekkora kieséssel számolnak.

Ha az átláthatóságot és a kifehérítést nézem, akkor ezzel szembeállítva én azt a fogalmat használnám, hogy a zsebbe történő fizetésnek a törvényesítését végzik el, mert gyakorlatilag nem kell megfizetni az adót, amit egyébként minden állampolgárnak vagy dolgozónak meg kell fizetni. Itt kettős célt érnek el, egyrészt azoknak, akik alkalmazzák ezeket a játékosokat, azoknak kevesebbe fog kerülni, ezért gondoltam azt, hogy itt a költségmegtakarításnál ezzel majd foglalkoznak, vagy ezt a fogalmat is használják, de itt, én azt gondolom, hogy inkább a zsebbe történő kifizetés törvényesítését teszik meg egy kiválasztott csoportnak. Államtitkár úr, miért nem teszik ezt meg például az orvosoknál - csak úgy halkan kérdezem -, mondjuk, egy kisebb összeghatárral, mert ők így nincsenek, és miközben alapvetően természetesen az a véleményem, hogy a paraszolvencia inkább másként büntetendő lenne, és az lenne a megfejtés, de ebben a gondolkodásban, hogyha ezt elindítják, akkor kinyitják ezt a kaput, akkor mi a vége. Miért pont csak ők? Miért választották ki őket akkor, amikor ezt a megoldást alkalmazzák?

(15.40)

Ha a költségmegtakarítással szembeállítok valamit, akkor ott a nagyobb nyereség, tehát akkor megmarad, ott marad ezeknél a cégeknél vagy akár az egyesületeknél, de ha a mértéket veszem figyelembe, akkor azt is tudom mondani, hogy ez személyre szabott jogalkotás. Őszintén szólva, elmesélhetnék már, hogy ki az a labdarúgó itt Magyarországon, akinek szüksége van arra 500 millió forintos értékhatárig, hogy ezt igénybe vegye, mert olyan nagyon sokan nem lehetnek, gondolom én. Aztán lehet, hogy én vagyok naiv, és ilyenből sok van, de akkor nézzük meg! Persze van, sajtóhírből, egy biztosan van, aki milliárdos bevétellel rendelkezik, de őt nem Magyarországról fizetik, úgyhogy térjünk vissza Magyarországra - ma Magyarországon ki az, aki ezt a dolgot csinálja?

Összefoglalva, mondjuk úgy, hogy a 2. §-nál - ezt a másikonál is meg fogom tenni -, államtitkár úr, ön szerint hány főt érint a 2. § módosítása, és mennyi az a kiesés, ami egyébként a költségvetésből emiatt kimarad. De hogy ne legyek méltánytalan az 1. §-sal, ott is ugyanígy ezt megkérdezném, hogy akkor ez a hosszabbítás tulajdonképpen hány céget érint, és milyen módon számolnak ezzel. Az előző vitában azt én magam is említettem, hogy különös kegyetlenség az otthonápolókkal foglalkozó témakör időpontjában, egy napon tárgyalni

ezt a törvénytervezetet, ami ezt a lehetőséget meghozza, de tekintsük úgy, hogy ez így alakult.

Ami az önkormányzatok működésének segítésére vonatkozik, ott inkább azt a kérdést tenném fel, amit itt Szabó Zsolt képviselőtársam említett, hogy rövidül a döntéshozatal, és most már másként valósul majd ez meg. Én úgy értettem, hogy a miniszter úr tájékoztatást kap, itt nem döntésről beszélünk, hanem a miniszter úr tájékoztatást kap, s akkor neki e tekintetben nincs már ilyen értelemben beavatkozása, de lehet, hogy valamit félreértettem.

A lehetőségek közül még a kiesés, a költségvetésnek okozott hátrány miatt engedje meg, hogy még egy gondolat körben visszatérjek itt azokat a sporttevékenységet illető fizetésekhez, amelyeknél azt láttam, egyébként ebben nemzetközi összehasonlítást is érdemes figyelembe venni, talán először nem is állami költségvetési oldalról, hanem nézzük meg a sportolók oldaláról, ami azért leegyszerűsítve, hetente, tehát szeretném még egyszer hangsúlyozni, hetente tízmillió forintos fizetésről beszélünk a sportolóknál. Ez, hogy heti fizetésről beszélünk, nemzetközi vonatkozásban egy megszokott trend, ott így számolnak ezzel, ami azt jelenti, hogy hetente 30 ezer euróban kell gondolkodni. Azért azt halkan megjegyzem, hogy ilyen fizetés az európai bajnokságokban is csak keveseknek van, vagy legalábbis ne tekintsük általánosnak, mert a legjobb között is a középnél fejlebb vannak azok a csapatok. Ha már ilyen megengedhetek magamnak, akkor azt is mondom, hogy például a veretlenül Bundesligát vezető Dortmund egyik legjobbja is csak 30 ezer eurót keres. *(Dr. Lukács László György közbeszól. - Nevetve:)* Nem, az már másik ügy... És akkor még sorolhatnánk ilyen példákat, ami újra és újra előhozza azt a kérdést, hogy mi indokolja, akár hogy kinél is indokolja ezt a megoldást, még akkor is, ha önök ezt így gondolják.

Ahogy láttam, meglehetősen egyeztetés nélkül került ide ez a törvény is, ez már nem szokatlan. A labdarúgóklubokat is meglepte a történet, mert ott is úgy nyilatkoztak, hogy őket biztosan nem érinti, akivel sikerült beszélni, ez tőlük távol van; ez csak a legnagyobbakat, például a Felcsútot, esetleg a Videotont érintheti. Tehát ha így kell gondolkodni, akkor behatárolt, hogy Semjén Zsolt kezdeményezése, aki elhíresülten nagy sportrajongó speciális sportok tekintetében, de ő mindenesetre nagyban hozzájárul ahhoz, hogy ezt az adózási kedvezményt ők megkaphassák. Vagy csak Semjén miniszterelnök-helyettes úr segít abban, hogy az ebben érintett, itt is időnként megforduló Kubatov úrnak vagy Garancsi úrnak segítsen abban, hogy az a gazdálkodás, amit ők csinálnak, ne nyomassa őket annyira, hogy az államháztartásra vonatkozó terheket meg kelljen teljeskörűen fizetni, ezért ők ebből most már a törvény elfogadása után kimaradnak.

Én úgy látom, hogy a közpénzből nagyon sok kötelezettséget vállalt magára a magyar állam a magyar futball versenyképességének javítása érdekében. Az állami költségvetésnek, azt hiszem, nagyon sok terü-

letét említhetjük, piaci oldalról viszont egyre kevesebbet látok, és így azt hiszem, ebből nem is lesz igazából komoly szakmai siker a klubok irányításával. A nemzetközi szinten értelmezhető játékosok kinevelése, úgy látom, hogy eddig nem sikerült, holott sportszerető emberként én nagyon örülnék annak, ha ez megtörténne, de nem vagyok benne biztos, hogy ez lesz a megoldás.

Nemzetközi kitekintésben nemcsak a játékosok összevetésében, hanem arra gondoltam, hogy akár államháztartási oldalról, hogy mennyit és milyen módon adóznak a játékosok, ilyen paradicsomi körülményeket még Törökországban sem teremtenek a sportolóknak; nem beszélek a másik végletről, ahol Franciaország vagy akár még Portugália is megtette ezt. Néhány játékos bánta is az elmúlt időszakban, amikor megpróbált ezek elől elmenekülni, és a legnagyobbak is úgy jártak vele, hogy bizony komoly büntetéssel, sőt börtönbüntetéssel fenyegették őket, amikor nem tettek eleget ennek. Remélem, hogy nem kimenekítési akció közben vagyunk, nehogy már ilyeneket kelljen megoldani!

Összefoglalva, én úgy látom, hogy az a törvénytervezet, amit benyújtottak, és államtitkár úr három nagy területet említett, ami az önkormányzatokra vonatkozik, a versenyszférára, a vállalatokra vonatkozik, s itt, ebben a szférában a polgárórség vonatkozásában tette, ezekből kimagaslík az, úgy érzem, hiányos volt az előterjesztése, ezért ha a kérdésekre adott válaszokkal vagy bővebben tud tájékoztatni, azt nagyon megköszönöm. Már csak azért is, mert az ilyen eltitkolt vagy megpróbált, ilyen módon elmaradt információknak súlyos következményei vannak. Erről Magyarországnak ma komoly példája van, mégpedig az, hogy amikor önök megpróbálták eltitkolni azt, hogy befogadták azt a bűnözőt, akinek Macedóniából menekülnie kellett, akkor abban általános megítélés az, hogy nem lett volna szabad ezt eltitkolni, és önöknek a kiadatásról kellett volna inkább vagy kell dönteni. Úgyhogy kérünk szépen további tájékoztatást, tisztelt államtitkár úr. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki elsőként anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt.

(15.50)

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комиссия в Унгария и от моето име. Тisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek

bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, hogy bizottságunk a nemzetiségi napirendi pontnak nyilvánított T/3620 számú, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot a 2018. november 26-án 10 órakor tartott ülésén napirendre tűzte és megtárgyalta. A bizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat, azaz a házsabály 32. § (2) bekezdése alapján 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül arról döntött, hogy a törvényjavaslat teljes egészére, azaz az 1-10. §-ig részletes vitát kíván lefolytatni.

A törvényjavaslat két szakaszával kapcsolatban szeretnék említést tenni. Az első, a törvénymódosítás 7. §-a így szól: az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 52/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép. 52/A. § (1): a 14. § (3) bekezdése szerinti fejezet terhére nyújtott költségvetési támogatást a folyósítását követő év december 31-éig lehet felhasználni.

Második pont: az (1) bekezdésben meghatározott határidőtől a kormány egyedi határozata rövidebb határidőt, a központi költségvetésről szóló törvény eltérő időpontot is megállapíthat.

Harmadik pont: a támogató a kormány egyedi határozata alapján nyújtott támogatás esetében a határidőt egy alkalommal legfeljebb egy évvel meghosszabbíthatja.

A törvényjavaslat egy harmadik bekezdéssel egészíti ki az 52/A. §-t, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a kormány egyedi határozata alapján nyújtott támogatás felhasználása tekintetében a határidőt egy alkalommal legfeljebb egy évvel meg lehessen hosszabbítani. Az 52/A. § (1) bekezdése a 14. § (3) bekezdésére utal, amely ezt a lehetőséget ebben a fejezetben kizárólag a helyi önkormányzatok számára teszi elérhetővé.

A nemzetiségek szempontjából fontos kiemelni, hogy a helyi önkormányzatok támogatásai a mindenkori éves költségvetési törvény IX. fejezetében önálló fejezetként szerepelnek. Ezen rendelkezés a fentiek okán nem vonatkozhat a nemzetiségi önkormányzatokra, hiszen a nemzetiségi önkormányzatok működési és ágazati feladataikhoz kapcsolódó támogatásikat a központi költségvetési törvény 9. mellékletében rögzített feltételek teljesülése szerint a Miniszterelnökség, a XI. és Emberi Erőforrások Minisztériuma, a XX. fejezetben található központi kezelésű, illetve fejezeti kezelésű előirányzatok terhére kaphatják meg.

Az Áht. 52/A. § új (3) bekezdése a költségvetési törvény IX. fejezetéből is csak a kormány egyedi döntése alapján nyújtott támogatások esetében teszi lehetővé a felhasználási határidő legfeljebb egy évvel való meghosszabbítását, az általános szabály a helyi önkormányzatoknál sem változik. A fejezeti kezelésű előirányzatok esetében - ahonnan a nemzetiségi ön-

kormányzatok adott esetben az egyedi döntéses támogatásaikat kaphatják - az elszámolási határidőt a támogatói okirat szabályozza. Ezen támogatói döntések esetére az államháztartási szabályok nem tartalmaznak olyan korlátot, ami miatt támogató a támogatói okiratban hosszabb, akár két év határidőt ne határozhatna meg.

A települési és területi nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozóan a 9. melléklet kiegészítő szabályok 3. a) pontja rögzíti, hogy a támogatást a tárgyévét követő év december 31-éig használhatják fel, az országos önkormányzatokra nézve pedig a kiegészítő szabályok 3. f) pontja értelmében a fejezet által előkészített támogatói okirat rögzíti ugyanezen feltételt. Tehát a törvénymódosítás szerinti lehetőség a magyarországi nemzetiségek és nemzetiségi önkormányzatok kérésére már a 2018. évi költségvetési törvényben is biztosítva lett, és a 2019. évi költségvetési törvényben is biztosítva van.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Áht. 52/A. § új (3) bekezdése tehát egy olyan jogot biztosít a helyi önkormányzatok számára, amellyel a nemzetiségi önkormányzatok már a 2018-as költségvetési törvény értelmében is rendelkeztek. Köszönet illeti Magyarország Kormányát ezért az előzékenyséért. A benyújtott törvénymódosítás is tükrözi, hogy Magyarország Kormánya kiemelt figyelmet szentel a nemzetiségek jogai érvényesülésének, és mint látható, ebben az esetben kivételesen a nemzetiségi önkormányzatok a helyi önkormányzatokhoz képest kicsit hamarabb váltak egy lehetőség kedvezményezettjeivé.

Elmondható, hogy az Áht. 52/A. § (3) bekezdése bevezetésével ebben a kérdéskörben mind a nemzetiségi önkormányzatok, mind a helyi önkormányzatok számára azonos lehetőségeket, azonos jogokat fog biztosítani az államháztartásról szóló törvény. Ez azért is fontos, hiszen, mint tudhatjuk, az elhúzóó engedélyezési kérelmek, az eljárások és minden egyéb más lassítja a kivitelezést, ezáltal, ha a határidőt nem tudjuk tartani, elveszhetjük a támogatásainkat.

Kérjük önöket, hogy ne felejtkezzenek meg azokról a kérdésekről sem, amelyek tekintetében még nem sikerült a nemzetiségi önkormányzatok jogait a helyi önkormányzatok részére biztosított jogok szintjére emelni. Itt konkrétan a nemzetiségi önkormányzatok vagyonkezelésében lévő stratégiai ingatlanok tulajdonba adásának témájára gondolok, amelyről már korábbi felszólalásaimban is beszéltem. Itt szeretném megköszönni államtitkár úrnak az ebben nyújtott segítségét.

A második pont: a törvényjavaslat másik, 9. §-a, amiről említést kívánok tenni, az Áht. 48/B. §-át módosítja. Ez a szakasz felsorolja, hogy kik nem lehetnek egy támogatási jogviszonyban kedvezményezettek, illetve megállapítja azt a kivételi kört, akikre nem vonatkoznak a kizáró rendelkezések. A törvényjavaslat a 48/B. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott részt bővíti ki, ami azt jelenti, hogy a törvényjavaslat értelmében egy támogatási jogviszony kerete kerül bővítésre.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönet illeti a Nemzetgazdasági Minisztériumot és a Pénzügyminisztériumot, amiért készséges és segítőkész munkájukkal, tájékoztatásukkal támogatják a nemzetiségek munkáját. Köszönet illeti a Bethlen Gábor Alapot, amiért a nemzetiségi önkormányzatok elszámolásai tekintetében jogszabályi kereteken belül bürokráciacsökkentő és problémamegoldó hozzáállást tanúsítanak. Köszönet illeti Magyarország Kormányát, tovább a Magyar Országgyűlést, amiért a magyarországi nemzetiségek jelentős forrásnövekedés kedvezményezettjeivé váltak.

A nemzetiségi intézmények kiegyensúlyozott, stabil működéséhez a szükséges források biztosítása hozzájárul, a magyarországi nemzetiségek megmaradásához Magyarországon. Благодаря за вашего внимание! Köszönöm a figyelmüket! (Taps.)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Újra köszöntöm valamennyiüket. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az iménti felszólalásomban elfelejtettem elmondani, hogy szerintem megvan az út a gyermekeink számára: mindenkinek focijának kell lenni. Csak egyre vigyázzunk, államtitkár úr, ha ilyen törvényeket hoznak be a Ház falai közé, nehogy a végén ne legyen olyan ember, aki termelőmunkát fog folytatni, mert akkor nem tudják majd a politikusok meg az államtitkárok fizetését kitermelni, mert eljuthatunk odáig, ha ezt a vonalat képviseljük, hogy ilyen adóelkerülő törvénymódosításokat próbálunk megszavaztatni.

A viccet félretéve, államtitkár úr, tényleg mondjuk már ki, hogy miért van szükség, kinek akarunk ezzel kedvezni! Mindent megértünk az ellenzék oldaláról, volt itt már mindez az elmúlt nyolc évben, de legalább tudjuk már: kin akarnak segíteni? Ki az az egyik ember vagy három-négy ember, akinek szüksége van erre az adókedvezményre? És hátha mi is megértjük, és azt fogjuk mondani, megszavaztuk, és akkor az összes többi része is átmegy a mi részünkről a törvényben. Várom válaszát, államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Szabó Zsolt képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is Varju képviselő úrnak szeretném elmondani azt a négy elemet, amit én találtam gyorsan a jogszabályi csomagban. Az egyik, ugye, az

adósságot keletkeztető ügyletek esetében adatszolgáltatási, tájékoztatási kötelezettség van az új törvényben a belügyminiszter és a pénzügyminiszter részére.

(16.00)

Eddig ez készítendő jelentést jelentett, ami a kormány elé került betérjesztésre, ez egy gyorsítás. A másik, hogy nem szükséges rendeletet készíteni az elkülönített állami pénzalapok esetében, ha a továbbiakban nem lesz szükség a fejezeti kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló rendeletre. Ez is gyorsítás.

A harmadik a középírányító szerv alárendeltségébe tartozó költségvetési szervek közötti előirányzatmódosítási jogkörök a fejezeti irányító szervezet hatásköréből a középírányító szervhez fognak kerülni. Ez is gyorsítás lesz.

Az utolsó, hogy a miniszter előzetes egyetértése helyett csak tájékoztatási kötelezettség van, ha előirányzat-átcsoportosítás történik, a kormány irányítása alá tartozó fejezetek közötti előirányzatok esetében. Én úgy gondolom, mindegyik gyorsít.

A jobbikos vezérszónokhoz pedig csak egy fontos dolgot szeretnék mondani. A matematika szabályai azonosak, a duplát adok bruttó bérben, az nem jelenti azt, hogy összehasonlíthatom egy másik helyen adandóval, hiszen itt most nem béremelésről van szó. 250-500 millió. Ez nagyon félreértendő bárki külső látja ezt a dolgot, hanem ez adókérdést jelent. A magam részéről egy dologban hiszek. Oktatás, kultúra, sport. Nagyon büszke vagyok arra, amikor a magyar zászló lebeg-lobog (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) bármilyen rendezvényen, és azt szeretném mondani, hogy nem csak a foci van. Kézilabda, kosárlabda, vízilabda, és van még egy sportág, aminél szükség van erre. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Szilágyi György képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szabó Zsolttól megkérdezném, hogy a labdarúgáson kívül mondjon nekem még egyet, mert felsorolta a kézilabdát, a vízilabdát meg hasonlót, ahol 30-40 millió forintokat lehetne keresni egy-egy játékosnak. Egy játékosnak egy hónapban, mert én ilyenről nagyon nem tudok.

De vitatkoznom kell ellenzéki képviselőtársaimmal, akik folyamatosan elmondják itt, hogy mennyire nem jó ez, hogy megemelik 500 millió forintra a labdarúgóknál az ekho lehetőségét. Én nem értek önökkel egyet! A labdarúgásunk szárnyal. Engedjék már meg, mondjuk, Orbán Viktornak, hogy a kedvenc sportágába minél több pénzt beletoljon, hiszen voltak látványberuházások, voltak ebben az országban mások; most legutóbb már a taót is föl lehet használni

ezekre a látványberuházásokra, hiszen hiába szólnunk, hogy majd nem lehet ezeket a stadionokat működtetni normálisan, mert nem lesz rá megfelelő pénzkeret; most már lehet majd a taóból, közpénzből működtetni őket. Tehát engedjék meg, hogy ha van a miniszterelnöknek - aki ilyen jól vezeti ezt az országot - egy hobbija, abba ölhessen bele egy csomó pénzt!

És úgy gondolom, a játékosok is megérdemlik. Képviselőtársaim, ne felejtjük el, vegyünk egy példát: azért egy olyan világárosban, mint Felcsút, Orbán Viktor háza mellett fölépült milliárdos komplexumban komoly csúcsrangadók vannak. Hogy csak egyet mondjak: a Felcsút-Kisvárdá - másik szupercsapat - rangadóján majdnem két héten keresztül szinte egész Magyarországot foglalkoztatta, hogy 61 vagy 62 néző volt. Hát nehogy már ezek a játékosok, akik egy modern stadionban játszanak 61 vagy 62 néző előtt, ne érdemeljenek meg egy olyan lehetőséget, hogy akár 30-40 millió forintnyi kedvezményes adózással viseltessenek! Olyan közterheket kelljen viseltetnünk, és az egyesületeknek pedig, tudjuk, hogy ez mekkora kedvezményt jelent.

De tudunk még mondani példákat. Tehát nehogy már úgy gondoljuk, hogy a magyar labdarúgás nem érdemli meg, hogy minél többet fizessünk azoknak a játékosoknak, akik 2013 óta, ugye tudjuk, négy csapat indul el, mondjuk, minden nyáron a rekkenő hőségben a nemzetközi kupákban, azért, hogy utána augusztusban már szinte egy se legyen, néha-néha egy-egy üdítő kivétellel.

Jó-jó, tudom, szerencsétlenségünkre olyan neves és egyébként szinte legyőzhetetlen csapatokkal kell fölvenniük ezeknek a játékosoknak a versenyt, mint mondjuk, a fehérorosz Torpedo vagy az albán Partizani, vagy mondjuk, a Ferencvárost kiverő Željezničar, vagy akár a Podgorica. Tehát ilyen nagynevű egyesületekkel, ahol komoly pénzeket keresnek ott is, gondolom, a játékosok, nekünk is föl kell venni a versenyt ezekkel a nagynevű egyesületekkel. Hogy fogunk így versenyezni ezekkel a nagyon komoly csapatokkal, mint ahogy említettem, mint az albán Partizani? Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy Magyarországnak szüksége van arra, hogy ezek a játékosok még több pénzt kereshessenek.

És azzal sem lehet vádolni a kormányt soha, hogy esetleg szakmaiatlan lenne az ilyen javaslatuk. Ők értenek a sporthoz. A kormány is, miniszterelnök úr is; legutóbb a sporttörvény tárgyalásánál pont Kósa Lajos bizonyította be, aki elmondta, mert megkérdeztük, hogy miért is kell, mondjuk, Kisvárdán 3 milliárd forintért fölépíteni egy teniszakadémiát, sportakadémiát, amikor 3 milliárdból a teljes vidéki magyarországi teniszéletet föl lehetne futtatni. De ő elmondta nekünk, hogy ne legyünk ilyen kishitűek és ennyire korlátoltak, hiszen Santa Monicában is így van. Tehát értik: Kisvárdá-Santa Monica. Hiszen Santa Monicában a gazdag emberek azért mennek az ottani teniszklubba, hogy a neves teniszezőkkel együtt teniszezzenek, és miért akarjuk mi ezt elvenni a kisvárdá-

iaktól, mondta Kósa Lajos. Majd azt is mondta, amikor fölemlítettük ezt - és ez is a szakmaiságot mutatja abszolút, hogy önök értenek a sporthoz -, hogy mennyire lehet fenntartani ezeket a csodás sportlétesítményeket és stadionokat, amiket fölépítettek, hogy a Bernabéu stadiont sem lehet fenntartani, az is veszteséges. Azért megkérdőjelezem ezt a mondatot is. De ami utána következett, az még ennél jobb volt, hiszen azt mondta Kósa Lajos, hogy a Bernabéu stadiont sem lehet fenntartani, mégsem bontják le a katalánok.

Értik, ugye? (*Derűltség.*) Bernabéu, Real Madrid - katalánok, Barcelona. Amilyen belpolitikai feszültség van most Spanyolországban, örülök neki, hogy a katalánok nem bontják le a Real Madrid stadionját, mert akkor szerintem abból polgárháború lenne.

Tehát képviselőtársaim, úgy gondolom, bízzanak a kormány bölcsességében. Nagyon jól tudják, hogy hova kell rakni a pénzt, nagyon jól tudják, hogy kiknek kell adni kedvezményeket. Nem a dolgozóknak, a labdarúgóknak kellene a kedvezmények.

Kellenek minél inkább azok a sportberuházások, amik ezt az országot majd idézőjelben előreviszik. Az egészségügy, az oktatás és minden más ilyen humbug, amiről önök folyamatosan beszélnek a parlamenten belül, úgy gondolom, hogy az teljesen szakmaiatlan. Higgyenek a kormánynak, ez a legfontosabb kérdés ma Magyarországon! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőként Potocs-káné Kőrösi Anita képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Zsolt képviselőtársam előbbi felszólalására szeretnék reagálni. Engem nagyon kíváncsivá tett, hogy mi az a plusz egy sport, amit nem sorolt fel, mert akkor... (*Szabó Zsolt kettőt mutat.*) - plusz két sport. Most már tudjuk, hogy még több olyan sport van, ahol 250 millió felett... Én egyszer sem mondtam, hogy ennyit kapnak a sportolók, én mindenhol azt mondtam, hogy ez egy kedvezményes adózási lehetőség.

Én még egy olyat is el tudok képzelni, hogy mivel egy normál bér után közel 40 százalék ez a levonás, amit meg kell fizetni, akkor legyen úgy. 250 millió forintig maradjon ez, és csináljanak egy második sávot. 250-től 500 millióig legyen 40 százalék!

Tehát én nem mondtam, hogy mindenki ennyit keres, én azt mondtam, hogy ez egy határérték, amely kedvezményes adózást biztosít ezeknek a sportolóknak. Tehát én szeretném megkérdezni képviselőtársamat, hogy a futball, kézilabda, vízilabda, kosárlabda, jégkorong; ez az öt látvány-csapatsport, amely egyébként is a tao rendszerben különösen támogatott, egyet is értünk vele. Amit ön a vezérszónoki felszólalásában elmondott, hogy az egészségre nevelés meny-

nyire fontos: az én gyermekem is futballozik, tehát átérzem ezt. Én azt nem értem, hogy miért kell a költségvetést ilyen módon megterhelni, mert ez a költségvetésnek a megterhelése.

Én várom képviselőtársam válaszát, mi az a másik kettő sport. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szabó Zsolt képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megszólítottam, pedig nálamnál pozitívabb hozzáállású ezen a területen nincs.

A következőt szeretném elmondani. Bárcsak minden sportágban olyan sportolóink lennének, hogy ennyit keresnének, mert akkor azt jelenti, hogy nagyon sok díjat, nagyon sok első helyet elnyerünk, és Európa legerősebb sportnemzete vagyunk; szeretném, ha efelé tartanánk. Ezt kívánom minden sportolónak.

Nekem kettő dolog jutott eszembe, az egyik a tenisz, a másik pedig az úszás. Előfordulhat - nem turkálók senki zsebében -, nem az érdekel, hogy a szomszéd fűje zöld-e, a mienk legyen az! Tehát Magyarországon legyen jó sportolónak lenni. Én ezekre gondoltam. (*Dr. Lukács László György közbeszól.*) Biztos van olyan vagy lesz olyan a jövőben, egy olyan élsportoló a világban, aki magyar és akire büszkék lehetünk. Én ebben bízom. Köszönöm szépen.

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden: sikeresek vagyunk sportágakban - a foci nem az! Tisztázzuk, hosszú-hosszú évek óta nem az, hosszú-hosszú évtizedek óta nem az! És az Orbán-kormány több száz milliárd forintot dobott ki az ablakon az elmúlt években erre a sportágra, közben azokra a sikeres sportágakra, ahol viszont világszínvonalú sportolóink vannak, tizedannyi pénzt sem fordítunk. Itt elvi problémák vannak, hogy mire költ és milyen sportágra költ több száz milliárd forintot a kormány, kiknek a fizetésére költ több milliárd forintot havonta a kormány, és hozzáteszem: a kormány az adófizetők pénzéből költi ezt.

Most ne poénkodjunk már, hogy valaki más fizeti ezt, hogy termelőágazat! Bár úgy lenne, hogy magát tudná fenntartani, magától tudná! Higgye el, akkor én még a botlábú focistáktól sem sajnálnám, ha ki tudnák termelni, és az emberek kifizetnék a belépődíjat, de bocsánat, Szilágyi képviselőtársam elmondta, hogy verseny van a stadionokban, hogy hol van kevesebb néző. Azt a magyarok is tudják, hogy nem fognak elmenni egy ilyen silány meccsre, és közben meg gombamódra nőnek ki Magyarországon a stadionok.

És akkor hadd hozzak egy másik példát, mert én azt gondolom, hogy a gyerekeknél fontosabb nincs. 25 tornatermet nem tudtak felépíteni 4 év alatt, 3 milliárd forint értékben! 4 év alatt, 25 darab tornatermet! Mai napig nem épült meg mind a 25. Mi csak ezt kérjük számon, hogy valahol egy kicsit az igazság vonalát meg kellene húzni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), hogy vannak... Nem két percet nyomtam... Két percet nyomtam, elnök úr? (*Jelzésre:*) Bocsánat, elnök úr! Szóval ezt kellene tiszta rakni, és nekünk ezzel vannak problémáink, képviselőtársaim. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony, sajnos én csak a monitorra tudok támaszkodni, úgy-hogy ki mit kért... (*Bangóné Borbély Ildikó: Bocsánat!*) A következő kétperces felszólaló Varju László képviselő úr, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. A Szabó Zsolt által elmondottakból azt gondolom, hogy valami olyan helyzet van, hogy nem pontosan értette meg, vagy pedig nem mondtam elég jól azt, amit szerettem volna.

Nem azt kifogásoljuk, hogy a magas teljesítményt magas bérral ismerjük el. Azt kifogásoljuk, hogy az élet bármely területén szünetlik ez, és ott ezért jövedelmet fizetnek, akkor abban, egy: miért kell megkülönböztetést csinálni? Kettő: ha megkülönböztetést csinálnak, akkor érdemes a nemzetközi viszonyokat is figyelembe venni, hogy szabad-e ezt ilyen mértékben elkövetni. Példaként hoztam fel, hogy 1 millió eurós, tehát még az itt lehetőséget biztosító jövedelmi sávban, az 500 millió forintot el sem érő mértékben Törökországban ez a jövedelem 1 millió 200 ezer euró, tehát ott ennyibe kerül, Franciaországban 2,5 millió eurónál többbe kerül, hogy 1 millió eurós fizetést ki lehessen fizetni.

Ezzel szemben, mondom én, hogy Magyarországon olyan paradicsomot csinálnak a fizetések tekintetében a sportolóknak, ami hogy ha nekik jár, akkor óhatatlanul fel kell tennem azt a kérdést, hogy miért nem jár másnak. Vagy ha egyébként ez csak nagyon kevés embert érint, akkor pedig igen, újra és újra fel kell tenni a kérdést: kik azok, hányan vannak, hogy a nevektől most eltekintsünk, mennyi az adókiesés ebből, és egyébként hány embert érint ez pontosan? Hiszen ahhoz, hogy a Pénzügyminisztérium ezt számolni tudja, azért ezekkel az adatokkal kell rendelkezni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a kétperces felszólalások végére értünk. Rendes felszólalásra Rig Lajos képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem gondoltam, hogy hozzászóllok, de nagyon izgalmas lett, hát akkor csatlakozom én is

a gratulációk sorába, én is szeretnék gratulálni akkor a hajléktalanválogatott-csapatnak.

Én is futballozom, egy tapolcai klubban futballoztam régen, most már csak hobbiszinten. De azt azért hozzá kell tenni, hogy Tapolca egy kisváros, és a taotámogatásokból nem tud akkorát meríteni, sőt, amekkorát merítene, még abból is elvesznek, nehogy meg tudja valósítani azt a beruházást, ahol a fiatalok tudnának egészséget megőrizni, egészséges nevelést kapni. Tehát ezt a városnak a saját költségvetéséből és egyéb forrásaiból kell kipótolni.

Eszembe jutott egy Hofi-vicc, és ezzel megadom majd a választ Varju képviselő úrnak, hogy miért is kell ekkora fizetés. Hofi azt mondta, mikor a svájci válogatottal játszott a magyar, odamentek hozzá, hogy: „Guszt bácsi, Guszt bácsi, van egy kis pénz? Üdítőre kell.” „Nincsen pénz.” Egy gól. Megint nincsen pénz. Két gól. Aztán utána Guszt bácsinál már volt pénz, és akkor győzni tudott a magyar válogatott. Ez a válasz. Azért tudjuk, hogy nemzetközi porondon azok az óriási fizetések a futballistáknak, akik mögött, azért hozzá kell tenni, a másik oldalról teljesítmény is van, most itt neveket mondok, Ronaldo és Messi, mind a két futballista adócsalásért ment volna börtönbe, de a klub azért kifizette ezt a büntetést. Ezt a botrányt akarjuk mi elkerülni, hogy a kedvező adózás miatt ne kelljen a futballistáinknak, akik nagyon magas szinten üzik ezt a sportot, börtönbe vonulni. Itt van rá a magyarázat, tehát ez rá a magyarázat.

Én mindig is támogattam a sportot, és a futball a kedvencem, nem tudok olyan futbalcsapatot, amelyiket ne is láttam volna akár... (*Dr. Lukács László György közbeszólása.*) Élőben sajnos nem, mint a miniszterelnök úr, de megnézek minden egyes ilyen közvetítést. Lehet támogatni, de azért el kell azon gondolkodni, ha most a dupla számok törvényében kezdjük ezt a mai napot, az ápolási díj kapcsán, hogy akkor most itt a sporttámogatás duplázása történik. Akkor a választókerületemből is hozok egy duplázást, amit nem kaptak meg. Ott 6 anesztes orvos 10 éven keresztül 5 ezer forint bruttó bért kapott - bruttó bért, és az államtitkár úr most foghatja a fejét, mert ez ennyi, 5 ezer forint bruttó bért kaptak -, és abból kellett megoldaniuk napi szinten Székesfehérvárról a bejárást. Olyan pofátlanok voltak, képzeljék el, hogy 7 év után ők azt mondták, hogy szeretnének egy kis emelést. Elindultak a duplájáról, de a kórház vezetése halani nem akart róla. 7 ezer forintban is megállapodtak volna, és képzeljék el, ezt a 7 ezer forint bruttót, amiből még adózniuk kell, tehát vállalkozásuk van, adózniuk kell belőle, nem adták meg nekik.

Mi meg úgy szórjuk ki zsákostul a pénzt az ablakon, olyan teljesítménnyel, ami jelen pillanatban, sajnos azt kell hogy mondjam, pedig a kedvencem a futball, hogy Magyarországon jelen pillanatban mérhetetlen. (*Dr. Lukács László György közbeszólása.*) Melléteszem a másik értéket, az egészség értékét - a betegség megoldásának a kulcsemberétől meg ennyi pénzt sajnálnak.

Hozzáteszem a harmadik legfontosabb lábát. Ott, azon az osztályon 6 darab intenzív szakasszisztens

mondott fel, és jelen pillanatban az ajkai kórház adóságállománya több mint félmilliárd, ami feltehetőleg abból adódik, hogy oda bérnővéreket kellett szerződtetni, akik már jóval magasabb összegért mentek el. Tehát itt van a költséghatékonyságnak és a megtérülésnek a figyelembe nem vétele.

Tényleg, én nem vagyok közgazdász, nem vagyok olyan szakember, aki értene a számokhoz, én csak egy egyszerű ember elméjével tudok gondolkodni, de akkor is felfoghatatlan számomra, hogy egy olyan stratégiai ágazat, mint mondjuk, az egészségügy vagy a szociális szféra, miért kap keveset, ez akár a dupla számok törvényében is kevés, és az az ágazat, amelyik olyan értéket nem ad jelen pillanatban hozzá a magyar gazdasághoz vagy Magyarországhoz, miért kap ennyit. Államtitkár úr, mondja el ezt a választ, de úgy, hogy ezt majd meg is fogják nézni, és értékelni fogják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(16.20)

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy először megköszönjem a különböző frakciók képviselőinek és nemzetiségi szószóló úrnak, hogy a benyújtott törvényjavaslatban foglaltak többségével egyetértettek és annak pozitívumait hangoztatták. A benyújtott törvényjavaslatnak tíz paragrafusa és számtalan rendelkezése van.

Ezek közül gyakorlatilag egyetlen olyan rendelkezés volt, amelyben érdemi vita alakult ki a különböző hozzászólók között. Ezért én - ezen vitát talán segítő - néhány információt szeretnék adni az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás kapcsán. Az első - talán leglényegesebb - dolog az, hogy a hatályos törvény szerint egyszerűsített közteherviselési hozzájárulást számos magánszemély igénybe vehet olyan foglalkoztatási kategóriákban, ahol személyes közreműködés szükséges. Ezek közé tartoznak a művészek, színészek, újságírók, zeneszerzők, sportolók. Az igaz, hogy ezeknél a foglalkozásoknál az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás választásának értékhatára különböző rendelkezések vannak, hasonlóan Európa számos más országához, ahol látjuk, hogy a sportolók jellemzően más adózással szembeülhetnek. A vitában elhangzott, hogy Európa több országában milyen kedvező adószabályok érvényesülnek az ő tekintetükben.

Nézzük akkor ezen szélesebb körből azt, hogy a jelen javaslat hány főt érinthet potenciálisan; több-

ször elhangzott a kérdés. Csak az első osztályú versenyszerű sportolókat érinti, akiknek a száma 2017-ben 2279 fő volt. Közülük nyolcan jelentettek 100 millió forintnál nagyobb bevételt, és senki sem érte el a 250 millió forintos határt. Ez a módosítás tehát a lehetőségét teremti meg annak, hogy ha egy egyesület, egy sportszervezet, egy professzionális sportszervezet meg akar és meg tud fizetni egy sportolót, akkor nagyobb fizetési határ szerint biztosíthassa az ő foglalkoztatását.

Azt gondolom, ami nagyon lényeges különbség a vitában elhangzott ápolási díj és a sportolók fizetése között, az az, hogy az ápolási díjat az állam fizeti, költségvetési kiadás. A sportoló fizetését pedig a professzionális sportszervezet fizeti, ismétlem, kedvezőbb adózás mellett, de nagyon lényeges különbség van aközött, hogy ki állja az adott személy fizetését.

Amikor ezeknek a szabályoknak, adózási szabályoknak a hatását nézzük, én tisztelettel azt ajánlom az Országgyűlésnek, hogy a magyar sportból vegyünk olyan példákat, ahol első osztályú versenysportoló szervezeteink komoly sikereket érnek el. A kézilabda szóba került. Ha megnézzük a győri női kézilabdacsapat sikereit, a Bajnokok Ligája győzelmet, vagy megnézzük a férfiakkal a Veszprém és a Szeged sikereit, hogy csak a legutóbbi hetekre gondoljak, akkor láthatjuk, hogy melyek azok a területek, amelyek potenciálisan ebből a módosításból jól jöhetnek ki. Azt mindnyájan tudjuk, hogy egy-egy magyar sportegyesületnek, egy sportszervezetnek, egy csapatnak vagy egy egyénnek a sikere a fiatalok sportolására milyen hatással van. Tudjuk, hogy egy-egy komoly siker után hány fiatal szeretne sportolni, és ennek megint a népességügyi hatásait, azt gondolom, nem lehet lebecsülni.

Természetes az, én természetesen vélem, hogy az értékhatárokról vita bontakozott ki. Ezt a vitát minden országban a kormányzati, illetőleg törvényhozó szervezetek lefolytatják. Azért tartottam fontosnak ezeket elmondani, hogy a tisztelt Országgyűlés mérlegelni tudja ezeket az információkat is, amikor az ekkora vonatkozó döntést majd meg fogja hozni.

Ha megengedik, akkor csak nagyon röviden a további kilenc paragrafus rendelkezéséről szólnék. Varju László képviselő úr a Költségvetési bizottság elnökeként is kérdezett a társaságiadó-törvényben szereplő veszteségelhatárolási szabály módosításáról. Szabó Zsolt képviselő urat megerősítve, hozzá csatlakozva azt kell hogy elmondjam, hogy a veszteségelhatárolási szabályok 2015-től módosultak. Az azt megelőző időszakban az elhatárolt veszteséget gyakorlatilag korlátlan ideig vihette magával egy vállalkozás. 2015-től öt év a leírási idő, azzal, hogy a korábbi veszteségekre egy tízéves leírási határt szabott meg a hatályos törvény. Ezen tízéves korlátot tolnánk most ki 15 évre, vagyis hosszabb időre lenne lehetséges a veszteségelhatárolás. Ez az érintett összes cégnek, tehát potenciálisan minden érintett vállalkozásnak a pénzügyi pozícióját javítja. Mi úgy gondoljuk, hogy ezáltal pluszberuházások valósulhatnak meg.

Értelemszerűen a rendelkezésnek a cégek számviteli tevékenységét vagy számviteli beszámolóit, pénzügyi eredményét és ezáltal a költségvetést érintő hatása majd 2025-30 között jelentkezhet. Ennek a hatása, konkrét számszerű hatása, ha úgy tetszik, költségvetési hatása pedig attól fog függeni, hogy 2025-ben az érintett vállalkozások már a teljes korábbi veszteségüket leírták-e vagy sem, így jelenleg csak egy igen tág határban lehet meghatározni ezen intézkedés költségvetési hatását. Ez gyakorlatilag a nullától tízmilliárdos szinteket is elérhet, de ismétlem, azt gondolom, hogy amikor Magyarország versenyképességének a növelését keressük, azt keressük, hogy a termelékenységét és a hatékonyságát hogyan tudjuk javítani, akkor a beruházások magas szinten tartására kell koncentrálnunk, hiszen adott munkaerő mellett a beruházások azok, amelyek nagyobb hozzáadott értéket, ergo nagyobb GDP-t, ergo nagyobb jövedelmet fognak eredményezni. Ezen filozófiába illeszkedik az önök előtt lévő javaslat.

Sokszor elhangzott, de ismételni tudom azt, hogy a törvényjavaslat többi része meggyőződésünk szerint egyszerűsíti a kormányzati döntéshozatalt, akár azzal, hogy különböző dokumentumokat miniszteriális szinten kell megtartani, akár azzal, hogy adminisztratívabb jellegű intézkedéseknél, minisztériumok közötti előirányzat-átcsoportosításnál vagy egyes intézmények közötti forrásátcsoportosításnál nem kell kormányzati vagy pénzügyminisztériumi jóváhagyás, csak tájékoztatás. Azt gondolom, ezek az egyszerűsítő lépések megint illeszkednek ahhoz az általános irányhoz, amelyek minél egyszerűbb és minél hatékonyabb állam kialakítása irányába hatnak.

Megköszönöm a figyelmüket. Bízom abban, hogy a bizottsági viták lefolytatása után az Országgyűlés a benyújtott indítványt végül majd támogatni tudja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom valamennyiüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

„Ami, ma nem hangzott el a T. Házban, pedig kellett volna róla beszélni” címmel a Jobbik-képviselőcsoportból Lukács László György képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalássorozat egyik célja az, hogy azokat a mindennap elhangzó, de talán a parlament falai közé be nem kerülő témákat érintse, amelyek közérdeklődésre számot tartanak, azonban nyilván a parlamenti műfajok kötöttsége vagy a viták kötöttsége miatt nem kerülhetnek be.

A mai egyik olyan hír, amivel foglalkozni szeretnék, a kórházi adósságállományról szól. Külön örülök neki, hogy Banai Péter Benő államtitkár úr még itt maradt, mert hátha hozzá tud szólni és akar válaszolni rá. Én bátorítom és biztatom erre, hiszen ez egy régi vesszőparipánk, és honnan máshonnan, ha nem a Pénzügyminisztériumtól érkezik válasz arra, hogy mi is itt a probléma. Nos, mindenki örömujjongásban tört ki az elmúlt órákban, hogy végre a kormány rendezi a kórházak adósságát erre az évre, és 55 milliárd forinttól - amely egyébként rendkívül nagy összeg, ezt nagyon nehéz egyszerű emberi fejjel megérteni, hogy mégis mekkora összeg, de ez egy óriási volumen -, szóval, ettől az 55 milliárd forinttól megszabadítja a kórházakat, és leveszi a terhet a vállukról. De ha mögé nézünk a hírnek, akkor mégsem az öröm, hanem inkább a keserűség kell hogy ezt a hírt motiválja vagy jellemezze, ugyanis ez egy olyan adósságszpirálra vagy egy olyan állandó állapotára mutat rá az egészségügynek, illetve a kórházaknak, amely riasztó, és az elkövetkezendő időszakban is még mindig meg fogja határozni a kórházak sorsát.

Ha a kórházi adósságról és 55 milliárdról beszélünk, akkor egy kicsit déj a vu érzésünk lehet. Azért lehet déj a vu érzésünk, mert ez minden évben előkerül, főként év végén, hogy mégis valamilyen módon az elfutott, elszaladt kórházi adósságokat rendezni kell. Minden évben repkednek a milliárdok, százmilliárd alatt marad mindig, de vagy 82 milliárd forint adóssággal néz szembe a kormány, amiből 60-at törleszt, vagy egyébként az 50 és 60 milliárd forintos régióban marad, tehát mindig valamit hozzá kell toldani az év végén, és tisztázni kell a kórházak felhalmozott veszteségét. Kiszámítottam - mert utánanézttem -, 2015-2018-ban ez 216 milliárd forint, ami óriási összeg. Hogy egy kicsit egyszerűbben fogalmazzak, hogy esetleg itt a fideszes hallgatóság számára is érthetőbb legyen, ez az egyhatoda Kósa Lajos várt, illetve remélt örökségének.

(16.30)

Az is egy elképzelhetetlen és elképesztő szám volt, de a 216 milliárd forint is óriási probléma.

Hogy mi is ezzel az igazi probléma, és mit okoz valójában a való életben, hiszen fordítsuk le ezeket a számokat a való élet számára is: ezek a kórházi adósságok nagyjából azért keletkeznek és azért problémásak, mert a kormány a kórházi ellátásra a finanszírozás áttekinthetetlen és újraalkotott szabályainak hiányában folyamatosan adósságot termel, és a kormány nem teszi oda azt a megfelelő pénzt, amit erre költeni kell. Ez végső soron azt eredményezi, hogy vannak kórházak, amelyek objektív okból adósodnak el, nem tudják ellátni azt a mennyiségű feladatot anynyi pénzből, amit nekik adnak, meg persze vannak szubjektív módon eladósodók, akik úgymond egy kicsit bespájzsolnak abból a pénzből, amit az adósságok kifuttatásával össze lehet szedni. Egyik sem helyes, mert az egyik mutatja egy tervezetlenség állapotát,

ami a központi költségvetés oldaláról van, a másik pedig egy opportunisták működési modellt, aki abban érdekelt, hogy a lehető legtöbb állami forrást lehetőség szerint magához szívja, ezzel elszívja mások oldaláról.

Azt viszont lehet látni előre, hogy ennek a következménye az, és nem a várólistákról beszélek, hanem hogy a várakozás az egészségügyben évről évre növekszik. A várólistát bizonyos műtéti típusokra, illetve bizonyos műtéti várakozásra használjuk, de hogy mikor jutunk orvoshoz, mennyi időt kell várni, mekkora a betegút, bizony az az időszak és ez a teljes várakozás időszaka emiatt nő. De emiatt van az is, hogy a kórházak egy része nem tud megfelelő alpanyaggal dolgozni, nincsenek meg a kellő eszközei, vagy egy fontos eszköz cseréje, beszerezése várat magára, elhúzódik, mert nincs rendelkezésre álló pénz.

Márpedig ez a folyamat, ami a kórházi adósságban áll, könnyen megoldható lenne. Egyrésztől vagy a kórházi finanszírozás teljes áttekintését kell a kormánynak kieszközölnie, ugyanis évtizedek óta gyakorlatilag már nem volt róla szó, illetve nem került terítékre, hogy miként változtassuk meg; vagy előrelátó tervezés kell a költségvetés során. Hiszen lehet vele számolni, hogy minden évben elő fog kerülni, lehet vele számolni, hogy a technológiai teher folyamatos nyomást fog gyakorolni, és számolni lehet vele, hogy ugyanennyi kórházunk van, sőt a morbiditási, mortalitási adatok is viszonylag jól belőhetőek Magyarországon. Tehát látszódik egy állandó igény, erre nincs meg

a visszacsatolás, nincs meg a kellő pénz évente, ezért minden évben ott tartunk - és ez volt a mai nap egyik híre -, hogy a kormánynak minden év végén zsebbe kell nyúlni, és oda kell adni egy részét annak, ami hiányzik.

A kérdés az, hogy ez meddig tartható fenn, meddig fogják bírni a dolgozók, meddig bírják az intézmények. Én azt javaslom, vizsgáljuk fölül a kórházi ellátás finanszírozási modelljét, és a kormány pedig gondoskodjon előrelátóan arról, hogy a kórházaknak legyen év közben is pénzük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e az elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólás végére értünk. Megköszönöm egész heti munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn délelőtt 11 órakor folytatja munkáját. **Az ülésnapot bezárom.**

Megköszönöm munkájukat ismételt, és ne felejtsek el, beköszöntött a tél, hazafelé menet mindenki fokozottan figyeljen életére, testi épségére. Mindenkinek szerencsés hazatérést kívánok. Az ülést bezárom.

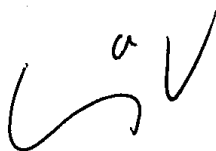
(Az ülésnap 16 óra 34 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)